FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA-RESTORASYON PROGRAMI

TRABZON İLİ, VAKFIKEBİR İLÇESİ, TARLACIK KÖYÜ, RASİM AYYILMAZ EVİ RESTORASYON PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ZÜBEYDE KAAN

İSTANBUL, 2020

FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA-RESTORASYON PROGRAMI

TRABZON İLİ, VAKFIKEBİR İLÇESİ, TARLACIK KÖYÜ, RASİM AYYILMAZ EVİ RESTORASYON PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ZÜBEYDE KAAN
160211006

Danışman
Dr. Öğr. Üyesi Mine ESMER

DÜZELTİLMİŞ TEZ

İSTANBUL, 2020

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Mimarlık Anabilim Dalı'nda **160211006** numaralı **Zübeyde KAAN**'nın hazırladığı **"TRABZON İLİ, VAKFIKEBİR İLÇESİ, TARLACIK KÖYÜ, RASİM AYYILMAZ EVİ RESTORASYON PROJESİ"** konulu **Yüksek Lisans Tezi** ile ilgili **TEZ SAVUNMA SINAVI,** 08/07/2020, Çarşamba günü saat 14:00'da yapılmış, sorulan sorulara alınan cevaplar sonunda adayın tezinin **KABULÜNE* OYBİRLİĞİYLE** karar verilmiştir.

Düzeltme verilmesi halinde:
Adı geçen öğrencinin Tez Savunma Sınavı …/…/20…, tarihinde, saat da yapılacaktır.

Tez adı değişikliği yapılması halinde :

Tez adının ……
……
…… şeklinde değiştirilmesi uygundur.

JÜRİ ÜYESİ	KANAATİ (*)	İMZA
Dr. Öğr. Üyesi Mine ESMER (Danışman)	KABUL	
Doç. Dr. Hasan Fırat DİKER	KABUL	
Dr. Öğr. Üyesi Koray GÜLER	KABUL	

BEYAN

Bu tezin yazılmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğunu, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğunu, kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, tezin herhangi bir kısmının bağlı olduğum üniversite veya bir başka üniversitedeki başka bir çalışma olarak sunulmadığını beyan ederim.

Zübeyde KAAN

DÜZELTME METNİ

"Trabzon İli, Vakfıkebir İlçesi, Tarlacık Köyü, Rasim Ayyılmaz Evi Restorasyon Projesi" adlı tezin yapılan ilk savunmasından sonra içeriğe yönelik aşağıda belirtilen değişiklikler yapılmıştır.

- "TARLACIK-VAKFIKEBİR-TRABZON" başlıklı bölüm eklenmiştir.
- Restorasyon kararları ve yeniden işlevlendirmeye yönelik ek araştırmalar yapılmıştır.
- "EKLER" bölümünde proje çizimlerine dair düzenlemeler yapılmıştır.

Tezin düzeltilmiş şekliyle yapılan ikinci savunma neticesinde; tez, jüri üyelerinin oybirliğiyle kabul edilmiştir.

TRABZON İLİ, VAKFIKEBİR İLÇESİ, TARLACIK KÖYÜ, RASİM AYYILMAZ EVİ RESTORASYON PROJESİ

Zübeyde KAAN

ÖZET

Geleneksel kırsal sivil mimarlık örnekleri, kendi coğrafyasında insan eliyle yapılmış ve toplum kültürünü tüm yönleriyle yansıtan ünik mimarilerdir. Bu mimarilerin korunması hem içerisinde bulunduğu toplumdaki hem de dünyadaki kültürel çeşitliliği yansıtması açısından önemlidir. Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimarisi de kendine özgü yapım tekniği ve yapı türleriyle mimari ve kültürel bir çeşitlilik sağlamakta diğer bölge mimarilerinden ayrılmaktadır. Tez kapsamında, kırsal mimarinin oluşumunda önemli rol oynayan topoğrafya, iklim ve bitki örtüsü faktörlerinin yanı sıra geçim kaynakları, üretilen ürünler, tarımsal faaliyetlerin neler olduğuna değinilerek mimariye etkileri anlatılmıştır. Aynı zamanda, Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimarisine dair örnekler araştırılıp, bölgeye ait yerleşme stratejileri, yapım tekniği, yapı türleri, malzemelere dair bilgiler verilmiştir. Trabzon'un batısındaki Vakfıkebir ilçesinin Tarlacık köyünde bulunan Rasim Ayyılmaz Evi, yapım tekniği, plan tipi, ek yapısı ile Doğu Karadeniz kırsal mimarisinin özgün bir örneği olduğundan, bu yüksek lisans tezinin konusunu oluşturmuştur.

Tez çalışmasında, öncelikle Rasim Ayyılmaz Evi'nin rölöve ve fotoğraflarla belgelenmesi yapılmıştır. Daha sonra, kırsal mimariye dair örnekler incelenip eski fotoğraflar ve yapıda yaşayanlardan elde edilen sözlü veriler neticesinde restitüsyon projesi hazırlanmıştır. Restitüsyon verilerini kullanarak günümüzde mevcut olmayan serenderlerden biri için mimari bütünlüğü koruma açısından rekonstrüksiyon projesi

hazırlanmasına karar verilmiş; ana yapı ve mereğe dair restorasyon projesi hazırlanmıştır. Ayrıca restorasyon projesinde, yapıdan tamamen ayrı ve ulaşılması zor olan tuvalet yapısının ana yapı ile entegrasyonu sağlanarak çağdaş yaşam standartlarına uygun hale getirilmiştir.

Rasim Ayyılmaz Evi'nin Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimari mirasının korunması ve gelecek nesillere aktarılması için yapılan çalışmalara örnek olması amaçlanmıştır. Tez kapsamında günümüzde sayıları gittikçe azalan bu yapıların kullanılarak nasıl korunabileceğine dair yeniden kullanım önerileri getirilmiştir.

TRABZON PROVINCE, VAKFIKEBİR DISTRICT, TARLACIK VILLAGE, RESTORATION PROJECT OF RASİM AYYILMAZ HOUSE

Zübeyde KAAN

SUMMARY

Traditional rural civil architecture examples are unique architectures built in their own geography and reflecting the culture of society in every aspect. Conservation of these architectures is significant in terms of reflecting the cultural diversity both in its own society and in the world. Eastern Black Sea traditional rural architecture differs from other regional architectures in providing its unique construction and building types and provides architectural and cultural diversity. In the scope of this thesis, in addition to topography, climate and vegetation factors which play an important role in the formation of rural architecture, livelihood sources, produced products, agricultural activities and their effects on architecture of Eastern Black Sea Region were analyzed and information about settlement strategies, construction techniques, building types, materials were examined. Rasim Ayyılmaz House, located in Tarlacık neighborhood (village) of Vakfıkebir district in the west of Trabzon, has been evaluated within the scope of this thesis since it is a characteristic example of Eastern Black Sea rural architecture with its construction tecnique, plan type, annex structure.

In the scope of this thesis, initially, Rasim Ayyilmaz House was surveyed with measured drawings and photography. Later, various other samples of rural architecture

were examined and reconstitution project was prepared with the helped of old photographs and oral data obtained from the former inhabitants of the house and village. Using the reconstitution data, it was decided to prepare a reconstruction project in terms of preserving the architectural integrity of the serendar which is not present today in addition to the restoration project for the main structure and the merek. Furthermore, in the restoration project, the toilet unit, which is completely separate from the building and poses difficulty to use, has been integrated with the main building and has been adapted to contemporary living standards.

Rasim Ayyilmaz House is intended to serve as an example for the conservation and transfer of the traditional rural architectural heritage of the Eastern Black Sea Region to future generations. Within the scope of the thesis, suggestions for re-functioning have been proposed for those rarely found structures, in order to prove how constant use and maintenance of the structures can serve to a sustainable preservation of them.

ÖNSÖZ

Mimari korumanın ilk adımı, tarihi, teknik ve estetik değere sahip korunmaya değer kültürel varlığın belgenlenmesidir. Tez çalışmasında, Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimarisinin oluşumuna ve özelliklerine değinilerek, kaybolma riskiyle karşı karşıya olan geleneksel kırsal mimari örneklerinden Rasim Ayyılmaz Evi'nin fotoğraf ve ölçekli çizimlerle belgelenme çalışması yapılmıştır. Daha sonra koruma sorunları belirlenerek, korunmasına yönelik öneriler araştırılmış ve sunulmuştur.

Tez çalışmam boyunca bilgisiyle beni yönlendiren ve süreci yönetmemde bana yardımcı olan danışmanım Sayın Doç. Dr. Mine Esmer'e, bana daima güvenen ve destekleyen, mimari koruma ve restorasyon alanında çalışma yapmaya teşvik eden hocam Sayın Doç. Dr. Hasan Fırat Diker'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Hayatım boyunca maddi ve manevi desteğini hiç bir zaman esirgemeyen, bana daima inanan ve beni cesaretlendiren; tez çalışması süresince de yanımda olan sevgili annem Fatma Kaan'a, alanda rahat çalışabilmem için her türlü fedakarlığı gösteren sevgili babam Zekeriya Kaan'a ve canım kardeşim Ömer Faruk Kaan'a; Covid-19 pandemisi sebebiyle yaşadığımız karantina süreci boyunca evle ilgili tüm sorularıma sabırla cevap veren anneannem Remziye Ayyılmaz, teyzem Emine Ayyılmaz ve dedem İsmet Kaan'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Her zaman yanımda olan ve tez süresince de yardımlarını esirgemeyen dostlarım Halenur Çakar ve Beyza Kapucu'ya; manevi desteğiyle her zaman bir telefon uzağımda olduğunu bildiğim Mukaddes Yalman'a en içten teşekkürlerimi sunarım.

Daima bana destek olan ve yardımını esirgemeyen Salih Tura'ya, çalışma süresince desteğini, bilgisini ve yardımlarını esirgemeyen kıymetli arkadaşlarım Enver Çakar, Murat Ilgaz ve Semih Panta'ya, kaynaklara erişmemi kolaylaştıran ve sağlıklı çalışma ortamı sağlayan Tahsin Yıldırım'a çok teşekkür ederim.

Temmuz, 2020 Zübeyde KAAN

Mimar

İÇİNDEKİLER

ÖZET ..... **iv**
SUMMARY ..... **vi**
ÖNSÖZ ..... **viii**
İÇİNDEKİLER ..... **ix**
ŞEKİL LİSTESİ ..... **xii**
FOTOĞRAF LİSTESİ ..... **xvi**
TABLO LİSTESİ ..... **xxiv**
1. GİRİŞ **1**
1.1 Çalışmanın Amacı 1
1.2 Çalışmanın Kapsamı ve Yöntemi 1
2. DOĞU KARADENİZ BÖLGESİ **3**
2.1 Topoğrafya, İklim ve Bitki Örtüsü 3
2.2 Geçim Kaynağı 5
3. DOĞU KARADENİZ'DE GELENEKSEL KIRSAL MİMARİ **6**
3.1 Yerleşim Düzeni 6
3.2 Yapı Türleri 9
3.2.1 Kırsal konut (Ev) 9
3.2.1.1 Plan özellikleri 9
3.2.2 Ek yapılar 12
3.2.2.2 Serender 12
3.2.2.3 Merek 14
3.3 Yapım Teknikleri 14
3.3.1 Ahşap yığma sistemler (Çantı) 14
3.3.2 Ahşap karkas arası dolgulu sistemler (Dolma) 15
3.4 Malzeme 18
3.5 Çatı Biçimleri 18
4. TRABZON-VAKFIKEBİR-TARLACIK **21**
4.1 Konumu 21
4.2 Kısa Tarihçe 22
5. RASİM AYYILMAZ EVİ **24**
5.1 Konumu 24
5.2 Tarihçe 24
5.3 Genel Tanım 25
5.4 Bodrum Kat Mekânları 26
5.4.1 Ahır (B01) 26
5.4.2 Küçük Ahır (B02) 27
5.5 Zemin Kat Mekânları 27
5.5.1 Aşana (Z01) 27
5.5.2 Taşlık (Z02) 29
5.5.3 Yan Oda (Z03) 29

5.5.4 Koridor (Z04) 30
5.5.5 Oda (Z05) 30
5.5.6 Oda (Z06) 31
5.5.7 Kiler (Z07) 31
5.5.8 Oda (Z08) 32
5.6 Cepheler 32
5.6.1 Güneydoğu cephesi 32
5.6.2 Kuzeydoğu cephesi 33
5.6.3 Kuzeybatı cephesi 34
5.6.4 Güneybatı cephesi 34
5.7 Ek Yapılar 35
5.7.1 Merek 35
5.7.2 Tuvalet 36
5.7.3 Serender 36
5.8 Yapım Sistemi, Elemanları ve Malzeme Özellikleri 36
5.8.1 Temeller 36
5.8.2 Duvarlar 36
5.8.3 Döşemeler 38
5.8.4 Çatı 38
5.9 Yapı Boşlukları 39
5.9.1 Kapılar 39
5.9.2 Pencereler 39
5.10 Yapıdaki Bozulmalar ve Nedenleri 40
5.10.1 Kullanıcı kaynaklı bozulmalar 40
5.10.2 Malzeme bozulmaları 41
5.10.3 Strüktürel bozulmalar 43
6. RESTİTÜSYON ÖNERİLERİ 44
6.1 Resititüsyon Verileri 44
6.2 Restitüsyon Önerileri 44
6.2.1 I. Dönem Restitüsyon Önerisi 45
6.2.1.1 Vaziyet planı restitüsyonu 45
6.2.1.2 Plan restitüsyonu 45
6.2.1.3 Cephe restitüsyonu 46
6.2.1.4 Ek yapıların restitüsyonu 47
6.2.2 II. Dönem Restitüsyon Önerisi 47
6.2.2.5 Vaziyet planı restitüsyonu 47
6.2.2.6 Plan restitüsyonu 47
6.2.2.7 Cephe restitüsyonu 48
6.2.2.8 Ek yapıların restitüsyonu 48
7. RESTORASYON 49
7.1 Doğu Karadeniz Geleneksel Kırsal Mimarisindeki Koruma Sorunları 49
7.2 Müdahale Önerileri 50
7.2.1 Temizleme 50
7.2.2 Sağlamlaştırma 51
7.2.3 Bütünleme 53
7.2.4 Yeniden Kullanıma Yönelik İşlev Önerisi 53
7.2.5 Yeniden Kullanıma Yönelik Çağdaş Ek Önerileri 55
7.2.6 Yeniden Yapım 58
8. SONUÇ 59
KAYNAKLAR 63

EKLER..... 68
ÖZGEÇMİŞ 276

ŞEKİL LİSTESİ

Şekil 1.1 Güneydoğu cephesinin 3B modeli (üst) ve ortofotosu (alt) (Kaan, 2019).... 2
Şekil 2.1 Trabzon ilinin Google uydu görüntüsü (2013). 3
Şekil 3.1 Hayatlı ve salonlu plan tipleri (Özgüner, 1970, s. 103, 104). 10
Şekil 3.2 Hayatlı plan tipleri, a-Araklı, Trabzon, b- Çamlıhemşin, Rize (Sümerkan, 1990, s. 290, 301). 10
Şekil 3.3 Plan tipleri (Sümerkan, 1990, s. 81). 11
Şekil 3.4 Serender teker örnekleri. 13
Şekil 3.5 Geçme teknikleri (Özgüner, 1970, s. 32). 15
Şekil 3.6 Duvar örgüleri (Özgüner, 1970, s. 26). 16
Şekil 3.7 Çalma boğaz tekniği (Tuna, 2008, s. 132). 17
Şekil 3.8 Çalma boğaz tekniği (Özgüner, 1970, s. 36). 17
Şekil 3.9 Çatı tipleri (Özgüner, 1970, s. 37). 19
Şekil 3.10 Çatı kaplama türleri (Tuna, 2008, s. 161). 20
Şekil 3.11 Hartama kaplama (Tuna, 2008, s. 160). 20
Şekil 4.1 İlçe sınırlarının gösterildiği Trabzon il haritası (2020). 21
Şekil 4.2 İlçe sınırlarının gösterildiği Vakfıkebir ilçe haritası (2020). 22
Şekil 7.1 Islak hacim (Z07) duvar önerisi. 56
Şekil 7.2 Aşana (Z01) için önerilen döşeme detayı. 57
Şekil 7.3 Islak hacim modülü (Turhan, 2013, s. 114). 57
Şekil D. 1 Rasim Ayyılmaz Evi ve Trabzon'da gerçekleşen fesitval ve şenliklerin harita üzerinde gösterimi..... 168
Şekil D. 2 Rasim Ayyılmaz Evi'nden Karadağ Yaylası'na rota önerisi. 171
Şekil E. 1 Rölöve, Vaziyet Planı. 172
Şekil E. 2 Rölöve, Kuzeydoğu Silüeti..... 173
Şekil E. 3 Rölöve, Bodrum Kat Planı. 174
Şekil E. 4 Rölöve, Zemin Kat Planı. 175
Şekil E. 5 Rölöve, Bodrum Kat Planı (ölçülü). 176

Şekil E. 6 Rölöve, Zemin Kat Planı (ölçülü). 177
Şekil E. 7 Rölöve, Bodrum Kat Tavan Planı. 178
Şekil E. 8 Rölöve, Zemin Kat Tavan Planı. 179
Şekil E. 9 Rölöve, A-A Kesiti. 180
Şekil E. 10 Rölöve, B-B Kesiti. 181
Şekil E. 11 Rölöve, Güneydoğu Cephesi. 182
Şekil E. 12 Rölöve, Kuzeydoğu Cephesi. 183
Şekil E. 13 Rölöve, Kuzeybatı Cephesi. 184
Şekil E. 14 Rölöve, Güneybatı Cephesi. 185
Şekil E. 15 Rölöve, Sistem Detayı, Planlar. 186
Şekil E. 16 Rölöve, Sistem Detayı, Kesit ve Görünüş. 187
Şekil E. 17 Rölöve, P1 Pencere Detayı. 188
Şekil E. 18 Rölöve, P12 Pencere Detayı. 189
Şekil E. 19 Rölöve, GK1 Kapı Detayı. 190
Şekil E. 20 Rölöve, K1 Kapı Detayı. 191
Şekil E. 21 Rölöve, K5 Kapı Detayı. 192
Şekil E. 22 Malzeme Analizi, Bodrum Kat Planı. 193
Şekil E. 23 Malzeme Analizi, Zemin Kat Planı. 194
Şekil E. 24 Malzeme Analizi, Bodrum Kat Tavan Planı. 195
Şekil E. 25 Malzeme Analizi, Zemin Kat Tavan Planı. 196
Şekil E. 26 Malzeme Analizi, A-A Kesiti. 197
Şekil E. 27 Malzeme Analizi, B-B Kesiti. 198
Şekil E. 28 Malzeme Analizi, Güneydoğu Cephesi. 199
Şekil E. 29 Malzeme Analizi, Kuzeydoğu Cephesi. 200
Şekil E. 30 Malzeme Analizi, Kuzeybatı Cephesi. 201
Şekil E. 31 Malzeme Analizi, Güneybatı Cephesi. 202
Şekil E. 32 Hasar Analizi, Bodrum Kat Planı. 203
Şekil E. 33 Hasar Analizi, Zemin Kat Planı 204
Şekil E. 34 Hasar Analizi, Bodrum Kat Tavan Planı. 205
Şekil E. 35 Hasar Analizi, Zemin Kat Tavan Planı 206
Şekil E. 36 Hasar Analizi, A-A Kesiti. 207
Şekil E. 37 Hasar Analizi, B-B Kesiti. 208
Şekil E. 38 Hasar Analizi, Güneydoğu Cephesi. 209

Şekil E. 39 Hasar Analizi, Kuzeydoğu Cephesi. 210
Şekil E. 40 Hasar Analizi, Kuzeybatı Cephesi. 211
Şekil E. 41 Hasar Analizi, Güneybatı Cephesi. 212
Şekil E. 42 Dönem Analizi, Bodrum Kat Planı. 213
Şekil E. 43 Dönem Analizi, Zemin Kat Planı. 214
Şekil E. 44 Dönem Analizi, Bodrum Kat Tavan Planı. 215
Şekil E. 45 Dönem Analizi, Zemin Kat Tavan Planı. 216
Şekil E. 46 Dönem Analizi, A-A Kesiti. 217
Şekil E. 47 Dönem Analizi, B-B Kesiti. 218
Şekil E. 48 Dönem Analizi, Güneydoğu Cephesi. 219
Şekil E. 49 Dönem Analizi, Kuzeydoğu Cephesi. 220
Şekil E. 50 Dönem Analizi, Kuzeybatı Cephesi. 221
Şekil E. 51 Dönem Analizi, Güneybatı Cephesi. 222
Şekil E. 52 1. Dönem Restitüsyon, Vaziyet Planı. 223
Şekil E. 53 1. Dönem Restitüsyon, Silüet. 224
Şekil E. 54 1. Dönem Restitüsyon, Bodrum Kat Planı. 225
Şekil E. 55 1. Dönem Restitüsyon, Zemin Kat Planı. 226
Şekil E. 56 1. Dönem Restitüsyon, Bodrum Kat Tavan Planı. 227
Şekil E. 57 1. Dönem Restitüsyon, Zemin Kat Tavan Planı. 228
Şekil E. 58 1. Dönem Restitüsyon, A-A Kesiti. 229
Şekil E. 59 1. Dönem Restitüsyon, B-B Kesiti. 230
Şekil E. 60 1. Dönem Restitüsyon, Güneydoğu Cephesi. 231
Şekil E. 61 1. Dönem Restitüsyon, Kuzeydoğu Cephesi. 232
Şekil E. 62 1. Dönem Restitüsyon, Kuzeybatı Cephesi. 233
Şekil E. 63 1. Dönem Restitüsyon, Güneybatı Cephesi. 234
Şekil E. 64 2. Dönem Restitüsyon, Vaziyet Planı. 235
Şekil E. 65 2. Dönem Restitüsyon, Silüet. 236
Şekil E. 66 2. Dönem Restitüsyon, Bodrum Kat Planı. 237
Şekil E. 67 2. Dönem Restitüsyon, Zemin Kat Planı. 238
Şekil E. 68 2. Dönem Restitüsyon, Bodrum Kat Tavan Planı. 239
Şekil E. 69 2. Dönem Restitüsyon, Zemin Kat Tavan Planı. 240
Şekil E. 70 2. Dönem Restitüsyon, A-A Kesiti. 241
Şekil E. 71 2. Dönem Restitüsyon, B-B Kesiti. 242

Şekil E. 72 2. Dönem Restitüsyon, Güneydoğu Cephesi. 243
Şekil E. 73 2. Dönem Restitüsyon, Kuzeydoğu Cephesi. 244
Şekil E. 74 2. Dönem Restitüsyon, Kuzeybatı Cephesi. 245
Şekil E. 75 2. Dönem Restitüsyon, Güneybatı Cephesi. 246
Şekil E. 76 Müdahale Analizi, Bodrum Kat Planı. 247
Şekil E. 77 Müdahale Analizi, Zemin Kat Planı. 248
Şekil E. 78 Müdahale Analizi, Bodrum Kat Tavan Planı. 249
Şekil E. 79 Müdahale Analizi, Zemin Kat Tavan Planı. 250
Şekil E. 80 Müdahale Analizi, A-A Kesiti. 251
Şekil E. 81 Müdahale Analizi, B-B Kesiti 252
Şekil E. 82 Müdahale Analizi, Güneydoğu Cephesi. 253
Şekil E. 83 Müdahale Analizi, Kuzeydoğu Cephesi. 254
Şekil E. 84 Müdahale Analizi, Kuzeybatı Cephesi. 255
Şekil E. 85 Müdahale Analizi, Güneybatı Cephesi. 256
Şekil E. 86 Restorasyon, Vaziyet Planı. 257
Şekil E. 87 Restorasyon, Silüet. 258
Şekil E. 88 Restorasyon, Bodrum Kat Planı. 259
Şekil E. 89 Restorasyon, Zemin Kat Planı 1. Öneri. 260
Şekil E. 90 Restorasyon, Zemin Kat Planı 2. Öneri. 261
Şekil E. 91 Restorasyon, Bodrum Kat Tavan Planı. 262
Şekil E. 92 Restorasyon, Zemin Kat Tavan Planı. 263
Şekil E. 93 Restorasyon, A-A Kesiti. 264
Şekil E. 94 Restorasyon, B-B Kesiti 1. Öneri. 265
Şekil E. 95 Restorasyon, B-B Kesiti 2. Öneri. 266
Şekil E. 96 Restorasyon, Güneydoğu Cephesi. 267
Şekil E. 97 Restorasyon, Kuzeydoğu Cephesi. 268
Şekil E. 98 Restorasyon, Kuzeybatı Cephesi. 269
Şekil E. 99 Restorasyon, Güneybatı Cephesi. 270
Şekil E. 100 Rekonstrüksiyon, Serender, Plan ve Kesit. 271
Şekil E. 101 Rekonstrüksiyon, Serender, Görünüşler. 272

FOTOĞRAF LİSTESİ

Fotoğraf 2.1 *Komar* çalılıkları (orman gülü), Menteşe Yaylası, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020). 4
Fotoğraf 2.2 *Keyvan-kovan* çiçekleri ve yaylada otlayan süt hayvanları, Menteşe Yaylası, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2018). 5
Fotoğraf 3.1 Ev ve çay bahçelerinin konumlanışı, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 7
Fotoğraf 3.2 Çalköy Köyü, Düzköy, Trabzon (Kaan, 2018). 8
Fotoğraf 3.3 Evlerin ve fındık bahçelerinin konumlanışı, Tarlacık Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2013). 8

Fotoğraf A. 1 Rasim Ayyılmaz Evi'nin köy içindeki konumu (Vakfıkebir Belediyesi, 2015). 69
Fotoğraf A. 2 Rasim Ayyılmaz Evi'nin hava fotoğrafından görünüşü (Vakfıkebir Belediyesi, 2015). 69
Fotoğraf A. 3 Rasim Ayyılmaz Evi'nin ve aynı parseldeki betonarme yapının güneybatı yönünde üst bir noktadan görünüşü (Eylül, 2019). 70
Fotoğraf A. 4 Rasim Ayyılmaz Evi'nin ve aynı parseldeki betonarme yapının kuzeydoğu yönündeki karşı köyden (Hacıköy) görünüşü (Eylül, 2019). 70
Fotoğraf A. 5 Rasim Ayyılmaz Evi ve harman (Eylül, 2019). 71
Fotoğraf A. 6 Güneydoğu cephesi (Haziran, 2017). 71
Fotoğraf A. 7 Güneydoğu cephesi (Eylül, 2018). 72
Fotoğraf A. 8 Güneydoğu cephesinin batısı, Z02 mahal kodlu odanın pencereleri (Eylül, 2018). 72
Fotoğraf A. 9 Güneydoğu cephesi, Z02 mahal kodlu odanın taban kiriş detayı ve dikme birleşim detayı (Eylül, 2018). 73
Fotoğraf A. 10 Güneydoğu cephesi, Z03 mahal kodlu odanın taban kiriş ile dikme ve yanlamaların birleşim detayı (Eylül, 2018). 73

Fotoğraf A. 11 Güneydoğu cephesi, Z03 mahal kodlu odanın taban kiriş ve dikme birleşim detayı (Eylül, 2018). 74
Fotoğraf A. 12 Güneydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018). 74
Fotoğraf A. 13 Güneydoğu cephesinin batısı, Z03 mahal kodlu odanın kuzeydoğu cephesi (Eylül, 2018). 75
Fotoğraf A. 14 Güneydoğu yönündeki giriş kapısına (GK1) çıkan merdivenler (Eylül, 2018). 75
Fotoğraf A. 15 Güneydoğu yönündeki giriş kapısına (GK1) çıkan merdivenler (Eylül, 2018). 76
Fotoğraf A. 16 Giriş kapısı (GK1) (Eylül, 2018). 76
Fotoğraf A. 17 Güneydoğu cephesi (Eylül, 2018). 77
Fotoğraf A. 18 Güneydoğu cephesi (Eylül, 2018). 77
Fotoğraf A. 19 Güneydoğu cephesi, ahır kapısı (BK1) (Eylül, 2018). 78
Fotoğraf A. 20 Güneydoğu cephesi (Haziran, 2017). 78
Fotoğraf A. 21 Güneydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018). 79
Fotoğraf A. 22 Güneydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018). 79
Fotoğraf A. 23 Güneydoğu cephesi kiriş ve dikme detayı (Eylül, 2018). 80
Fotoğraf A. 24 Güneydoğu cephesi taban kirişi uzatma detayı (Eylül, 2018). 80
Fotoğraf A. 25 Güneydoğu cephesi, ahır kapısı (BK1) (Eylül, 2018). 81
Fotoğraf A. 26 Güneydoğu cephesi, doğudan güneye bakış (Haziran, 2017). 81
Fotoğraf A. 27 Doğu köşesinden güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerine bakış (Eylül, 2018). 82
Fotoğraf A. 28 Doğu köşesinden güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerine bakış (Haziran, 2017). 82
Fotoğraf A. 29 Doğu köşesinden kuzeydoğu cephelerine bakış (Haziran, 2017). 83
Fotoğraf A. 30 Doğu köşesinden kuzeydoğu cephesine bakış (Haziran 2017). 83
Fotoğraf A. 31 Güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerinin köşe detayı (Eylül, 2018). 84
Fotoğraf A. 32 Güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerinin köşe detayı (Eylül, 2018). 84
Fotoğraf A. 33 Kuzeydoğu cephesi (Haziran, 2017). 85
Fotoğraf A. 34 Kuzeydoğu cephesinin batısı (Eylül, 2019). 85
Fotoğraf A. 35 Kuzeydoğu cephesinin doğusu (Eylül, 2018). 86
Fotoğraf A. 36 Gusülhane olukları (Eylül, 2018). 86
Fotoğraf A. 37 Kuzeydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018). 87

Fotoğraf A. 38 Kuzeydoğu cephesi ahır penceresi ve döşeme kirişleri (Eylül, 2018). 87
Fotoğraf A. 39 Kuzeydoğu cephesi fırçıktı detayı (Haziran 2017). 88
Fotoğraf A. 40 Kuzeydoğu cephesi küçük ahırın giriş kapısı (BK2) (Haziran 2017). 88
Fotoğraf A. 41 Kuzeydoğu cephesi ve kuzeybatı cephelerinin köşesinden bakış (Eylül, 2018). 89
Fotoğraf A. 42 Kuzeydoğu cephesi ve kuzeybatı cephelerinin köşesinden bakış (Eylül, 2018) 89
Fotoğraf A. 43 Güneybatı cephesi, Z08 mahal kodlu odanın giriş kapısı (Eylül, 2019). 90
Fotoğraf A. 44 Güneybatı ve kuzeybatı cepheleri (Eylül, 2018). 90
Fotoğraf A. 45 Kuzeybatı cephesi; kilerin penceresi (P11), aşanaya giriş kapısı (GK2) ve aşananın penceresi (P12) (Eylül, 2018). 91
Fotoğraf A. 46 Kuzeybatı cephesinin doğusu (Eylül, 2018)..... 91
Fotoğraf A. 47 Aşanaya giriş kapısı (GK2) (Eylül, 2018). 92
Fotoğraf A. 48 Kiler penceresi (P11) (Eylül, 2018)..... 92
Fotoğraf A. 49 Aşana penceresinin (P12) kapakları açık hali (Eylül, 2018). 93
Fotoğraf A. 50 Aşana penceresinin (P12) kapakları kapalı hali (Eylül, 2018). 93
Fotoğraf A. 51 Kuzeybatı cephesi saçak detayı (Eylül, 2018)..... 94
Fotoğraf A. 52 Kuzeybatı cephesi saçak detayı (Eylül, 2018)..... 94
Fotoğraf A. 53 Kuzeybatı cephesi duvar detayı (Eylül, 2018). 95
Fotoğraf A. 54 Kuzeybatı cephesi ve alabalık havuzu ilişkisi (Eylül, 2018)..... 95
Fotoğraf A. 55 Alabalık havuzu (Eylül, 2018). 96
Fotoğraf A. 56 Kuzeybatı cephesi ve güneybatı cephesi (Eylül, 2019). 96
Fotoğraf A. 57 Güneybatı cephesinin doğusu (Eylül, 2019). 97
Fotoğraf A. 58 Güneybatı cephesinin doğusu (Eylül, 2019). 97
Fotoğraf A. 59 Güneybatı cephesinin batısı ve komşu evle ilişki (Eylül, 2018). 98
Fotoğraf A. 60 Çatı (Eylül, 2019). 98
Fotoğraf A. 61 Merek (Haziran, 2017). 99
Fotoğraf A. 62 Güneydoğu yönünden ana yapı ve merek ilişkisi (Eylül, 2019). 99
Fotoğraf A. 63 Merek güneybatı cephesi (Eylül, 2019)..... 100
Fotoğraf A. 64 Merek güneydoğu cephesi (Eylül, 2019)..... 100

Fotoğraf A. 65 Yoğun bitkilenme sebebiyle görülemeyen merek kuzeybatı cephesi (Eylül, 2019). 101
Fotoğraf A. 66 Merek kuzeybatı duvarı (Haziran, 2017)..... 101
Fotoğraf A. 67 Merek kuzeydoğu duvarı (Haziran, 2017)..... 102
Fotoğraf A. 68 Merek güneydoğu duvarı (Haziran, 2017). 102
Fotoğraf A. 69 Merek güneydoğu duvarı (Haziran, 2017). 103
Fotoğraf A. 70 Merek çatı konstrüksiyonu (Haziran, 2017). 103
Fotoğraf A. 71 Merek Çatı konstrüksiyonu (Haziran, 2017). 104
Fotoğraf A. 72 Tuvalet ve merek ilişkisi (Eylül, 2019). 104
Fotoğraf A. 73 Tuvalet ve ana yapının kuzeybatı cephesiyle ilişkisi (Haziran, 2017). 105
Fotoğraf A. 74 Tuvalet (Eylül, 2019)..... 105
Fotoğraf A. 75 Ahır (B01) kuzeydoğu ve kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018). 106
Fotoğraf A. 76 Ahır (B01) kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018). 106
Fotoğraf A. 77 Ahırın (B01) kuzeybatı duvarı önünde pansi, güneybatı yönünde kota oturan kısım (Eylül, 2018). 107
Fotoğraf A. 78 Aşana (Z01) ile ahır (B01) arasındaki geçiş (Eylül, 2018). 107
Fotoğraf A. 79 Güneybatı yönünde kota oturan kısım (Eylül, 2018). 108
Fotoğraf A. 80 Ahırı (B01) ikiye bölen ahşap ayırıcı duvar (Eylül, 2018)..... 108
Fotoğraf A. 81 Ahır (B01) kapısı (BK1) (Eylül, 2018). 109
Fotoğraf A. 82 Ahşap ayırıcı duvar (Eylül, 2018). 109
Fotoğraf A. 83 Güneybatı yönündeki moloz taş örgü ve ahşap ayırıcı duvar (Eylül, 2018). 110
Fotoğraf A. 84 Güneybatı duvarı ile ahşap ayırıcı duvarın arası, güneybatı yönüne bakış (Eylül, 2018). 110
Fotoğraf A. 85 Döşeme kiriş detayı (Eylül, 2018). 111
Fotoğraf A. 86 Döşeme kirişleri ve moloz taş duvar birleşimi (Eylül, 2018)..... 111
Fotoğraf A. 87 Küçük ahırdan (B02) kapıya (BK2) bakış (Eylül, 2018). 112
Fotoğraf A. 88 Küçük ahırın (B02) güneybatı duvarı (Eylül, 2018). 112
Fotoğraf A. 89 Küçük ahırın (B02) kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018)..... 113
Fotoğraf A. 90 Küçük ahırın (B02) kuzey köşesine bakış (Eylül, 2018)..... 113
Fotoğraf A. 91 Kiriş-dikme detay (Eylül, 2018). 114
Fotoğraf A. 92 Moloz taş örgü içine gömülü dikme (Eylül, 2018). 114

Fotoğraf A. 93 Kuzeybatı cephesi aşanaya (Z01) giriş kapısı (GK2) (Eylül, 2019). 115
Fotoğraf A. 94 Aşana (Z01), kuzeybatı duvarına bakış (Eylül, 2018). 115
Fotoğraf A. 95 P12 penceresi (Eylül, 2018). 116
Fotoğraf A. 96 GK2 kapısı (Eylül, 2018). 116
Fotoğraf A. 97 GK2 kapısının önündeki suluk (Eylül, 2018). 117
Fotoğraf A. 98 Aşananın pasalı tavan döşemesi (Eylül, 2018). 117
Fotoğraf A. 99 Terek ve aşanadan (Z01) koridora (Z04) geçilen kapı (Eylül, 2018). 118
Fotoğraf A. 100 Badama ve bodruma iniş kapağı (Eylül, 2018). 118
Fotoğraf A. 101 Aşana perdesi (Eylül, 2018). 119
Fotoğraf A. 102 Aşana perdesi (Eylül, 2018). 119
Fotoğraf A. 103 Aşana perdesinin altındaki musandara (Eylül, 2018). 120
Fotoğraf A. 104 Aşana perdesinin alt kısmı (Eylül, 2018). 120
Fotoğraf A. 105 Aşana güneydoğu duvarı ve taşlığa (Z02) geçiş (Eylül, 2018). 121
Fotoğraf A. 106 Aşana güneydoğu ve kuzeydoğu duvarları ve koridor (Z04) ve taşlığa (Z02) geçiş kapıları (Eylül, 2018). 121
Fotoğraf A. 107 Aşanadan koridora geçiş sağlayan K7 kapısı (Eylül, 2018). 122
Fotoğraf A. 108 Aşanadan taşlığa geçiş sağlayan K2 kapısı (Eylül, 2018). 122
Fotoğraf A. 109 K2 kapısından GK1 kapısına bakış (Eylül, 2018). 123
Fotoğraf A. 110 Taşlığın pasalı tavan döşemesi (Eylül, 2018). 123
Fotoğraf A. 111 Taşlığın zemin döşemesi ve döşemedeki suluk (Eylül, 2018). 124
Fotoğraf A. 112 Taşlıktan koridora geçişteki badama (Eylül, 2018). 124
Fotoğraf A. 113 Taşlıktan aşanaya geçişteki eşik (Eylül, 2018). 125
Fotoğraf A. 114 Taşlığın batı köşesi, Z02 nolu odanın kuzeydoğu duvarı (solda) (Eylül, 2018). 125
Fotoğraf A. 115 K1 kapısı (Eylül, 2018). 126
Fotoğraf A. 116 Yan odanın (Z03) güney köşesine bakış (Eylül, 2018). 126
Fotoğraf A. 117 Yan odanın (Z03) batı köşesine bakış (Eylül, 2018). 127
Fotoğraf A. 118 Yan oda (Z03) zemin döşemesindeki bozulma (Eylül, 2018). 127
Fotoğraf A. 119 Yan oda (Z03) pasalı tavan döşemesindeki bozulma (Eylül, 2018). 128
Fotoğraf A. 120 P1 ve P2 pencereleri (Eylül, 2018). 128

Fotoğraf A. 121 Taşlıktan koridora geçiş (Eylül, 2018). 129
Fotoğraf A. 122 Koridor (Z04). 129
Fotoğraf A. 123 Koridordan (Z04) kilere (Z07) bakış (Eylül, 2018)..... 130
Fotoğraf A. 124 Koridor zemin döşemesi (Eylül, 2018). 130
Fotoğraf A. 125 Koridor (Z04) tavan döşemesi (Eylül, 2018). 131
Fotoğraf A. 126 Z05 nolu odanın kapısı (K4) (Eylül, 2018). 131
Fotoğraf A. 127 Z05 nolu oda, ahşap sedir ve gusülhane (Eylül, 2018). 132
Fotoğraf A. 128 Gusülhane (Eylül, 2018)..... 132
Fotoğraf A. 129 Z05 nolu odanın zemin döşemesi (Eylül, 2018)..... 133
Fotoğraf A. 130 Z05 nolu odanın pasalı tavan döşemesi (Eylül, 2018). 133
Fotoğraf A. 131 Z06 nolu odanın kapısı (K5) (Eylül, 2018). 134
Fotoğraf A. 132 Z06 nolu odanın kuzey köşesi (Eylül, 2018)..... 134
Fotoğraf A. 133 Z06 nolu odanın kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018) 135
Fotoğraf A. 134 Z06 nolu odanın kuzey köşesi (Eylül, 2018)..... 135
Fotoğraf A. 135 Z06 nolu odanın kuzey köşesi (Eylül, 2018)..... 136
Fotoğraf A. 136 Z06 nolu odanın tavan döşemesindeki bozulma (Eylül, 2018). 136
Fotoğraf A. 137 Z06 nolu odanın zemin döşemesi (Eylül, 2018)..... 137
Fotoğraf A. 138 Kilerin (Z07) kapısı (K6) (Eylül, 2018). 137
Fotoğraf A. 139 Kilerin (Z07) güneydoğu duvarı ve tavan döşemesi (Eylül, 2018). 138
Fotoğraf A. 140 Kilerin (Z07) güneydoğu duvarı ve zemin döşemesi (Eylül, 2018). 138
Fotoğraf A. 141 Kilerin (Z07) kuzeybatı duvarı ve P11 penceresi (Eylül, 2018). .. 139
Fotoğraf A. 142 Kilerin (Z07) zemin döşemesi (Eylül, 2018)..... 139
Fotoğraf A. 143 Dış odanın (Z08) kapısı (K8) (Eylül, 2018). 140
Fotoğraf A. 144 Dış odanın (Z08) kuzey köşesi ve banyo sekisi (Eylül, 2018)..... 140
Fotoğraf A. 145 Dış odanın (Z08) kuzeydoğu duvarı ve P9 ile P10 pencereleri (Eylül, 2018). 141
Fotoğraf A. 146 Dış odanın (Z08) kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018). 141
Fotoğraf A. 147 Dış odanın (Z08) tavan döşemesi (Eylül, 2018)..... 142
Fotoğraf A. 148 Dış odanın (Z08) zemin döşemesi (Eylül, 2018)..... 142
Fotoğraf B. 1 Harmandan güneydoğu cephesi ve mereğe bakış (1991). 143
Fotoğraf B. 2 Harmandan güneydoğu cephesine bakış (1991)..... 143

Fotoğraf B. 3 Aşana perdesinin altının oturma alanı olarak kullanıldığı dönem (1991). 144
Fotoğraf B. 4 Aşanada yaşam (1991). 144
Fotoğraf B. 5 Rasim Ayyılmaz Evi ile çarşı arasındaki köy yolu (1991). 145
Fotoğraf B. 6 Kirazlık deresi ve köprü (1991). 145
Fotoğraf B. 7 Rasim Ayyılmaz (Tarihsiz). 146
Fotoğraf B. 8 Dış odanın (Z08) önünde çekilmiş bir düğün fotoğrafı (1978). 146
Fotoğraf B. 9 Kuzeydoğu cephesi (Kaan, 2011). 147
Fotoğraf B. 10 Kuzeydoğu cephesi, tuvalet ve betonarme yapı (Kaan, 2011). 147
Fotoğraf B. 11 Güneydoğu cephesi (Kaan, 2013). 148
Fotoğraf B. 12 Kuzeybatı cephesi (Kaan, 2013). 148
Fotoğraf C. 1 Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 149
Fotoğraf C. 2 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 149
Fotoğraf C. 3 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 150
Fotoğraf C. 4 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 150
Fotoğraf C. 5 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 151
Fotoğraf C. 6 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 151
Fotoğraf C. 7 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014). 152
Fotoğraf C. 8 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 152
Fotoğraf C. 9 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 153
Fotoğraf C. 10 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 153
Fotoğraf C. 11 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 154
Fotoğraf C. 12 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 154
Fotoğraf C. 13 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 155
Fotoğraf C. 14 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 155
Fotoğraf C. 15 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 156
Fotoğraf C. 16 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 156
Fotoğraf C. 17 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 157
Fotoğraf C. 18 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 157
Fotoğraf C. 19 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 158
Fotoğraf C. 20 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 158
Fotoğraf C. 21 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 159
Fotoğraf C. 22 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017). 159

Fotoğraf C. 23 Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020)..... 160
Fotoğraf C. 24 Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020)..... 160
Fotoğraf C. 25 Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020)..... 161
Fotoğraf C. 26 Ev ve serender ilişkisi, Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020). 161
Fotoğraf C. 27 Serender, Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020). 162
Fotoğraf C. 28 Dernekpazarı, Trabzon (M. Hüseyin Küçük, 2012). 162
Fotoğraf C. 29 Dernekpazarı, Trabzon (M. Hüseyin Küçük, 2012). 163
Fotoğraf C. 30 Hafız Hasan Kaan Evi, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2000?). 163
Fotoğraf C. 31 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020). 164
Fotoğraf C. 32 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020). 164
Fotoğraf C. 33 Serender tablası, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020). 165
Fotoğraf C. 34 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020). 165
Fotoğraf C. 35 Muska dolma, Vakfıkebir, Trabzon (Fahri Bekâr, 2020). 166
Fotoğraf C. 36 Serender, Bozalan Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Fahri Bekâr, 2020). 166
Fotoğraf C. 37 Serender, Bozalan Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Fahri Bekâr, 2020). 167

TABLO LİSTESİ

Tablo D. 1 Trabzon'da gerçekleşen festival ve şenliklerin listesi (DOKA Turizm Master Planı, s. 439-440). 169
Tablo D. 2 (devam) Trabzon'da gerçekleşen festival ve şenliklerin listesi 170
Tablo F. 1 Sözlük. 273
Tablo F. 2 (devam) Sözlük. 274
Tablo F. 3 (devam) Sözlük. 275

1. GİRİŞ

1.1 Çalışmanın Amacı

Geleneksel kırsal mimariler içinde bulunduğu yöre kültürünün somutlaşmış ögeleridir. Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimarisi çevresel, kültürel, sosyal ve bireysel etkenlerin sonucunda ortaya çıkmış özgün yapı türlerini içermektedir. Ancak kırsal mimarinin çağdaş yaşam standartlarını karşılayamaması, tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin azalması, geleneksel malzemeye erişim ve malzemeyi işleyecek ustaların azalması gibi sebeplerle evlerin terk edilmesi veya yıkılması özellikle son 20 -30 senede artış göstermiştir. Söz konusu sebepler ile evlerini terk eden yöre insanının yapım maliyeti ve kolaylığı, çok sık bakım gerektirmemesi gibi sebeplerle betonarme karkas sistemle inşa edilen evleri tercih ettikleri görülmektedir. Böylelikle, tek düze hale gelmiş bir mimari yaklaşımla büyüyen nesillerin bu tür özgün ve konuşan yapıları bilmemesi ülke belleği açsından oldukça endişe vericidir.

Doğu Karadeniz'in batı kesiminde doğusuna nispetle kırsal mimari örnekleri daha az sayıdadır ve gün geçtikçe de sayıları azalmaktadır. Vakfıkebir ilçesinde sınırlı sayıda bulunan Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimari özelliklerine sahip Rasim Ayyılmaz Evi'nin belgelendiği ve gelecek nesillere aktarılması için kullanım önerilerinin geliştirildiği bu tez ile bu tür yapılara karşı farkındalığın arttırılması ve konuyla ilgili araştırmalara örnek teşkil etmesi amaçlanmıştır.

1.2 Çalışmanın Kapsamı ve Yöntemi

Çalışma kapsamında Rasim Ayyılmaz Evi'nin rölöve, restitüsyon ve restorasyon projeleri hazırlanmıştır. Rölöve için plan, kesit, görünüş krokileri hazırlanarak geleneksel rölöve teknikleri ve lazerli total station kullanılarak ölçümleri yapılan yapı ayrıntılı şekilde fotoğraflanmıştır. Daha sonra fotoğraflar, bir fotogrametri yazılımı aracılığıyla 3 boyutlu hale getirilerek ortofotolar üretilmiştir (Şekil 1.1). Yapıda kullanılan malzemeler ve yapı üzerindeki strüktürel ve malzemeye dayalı bozulmalar tespit edilerek malzeme ve hasar tespit analizleri oluşturulmuştur. Gerek Rasim

Ayyılmaz Evi'nin, gerekse çevresinin ve diğer kırsal mimari örneklerin tanımlanmasında kullanılan yöresel terimler, resimli bir sözlük haline getirilerek; günlük yaşamda da kullanılan tabirlerle yöreye has terminolojiyi tanıtmak ve tezin anlaşılmasını kolaylaştırmak amacıyla "EKLER" bölümünde verilmiştir.

Restitüsyon önerisi için bölgedeki benzer örnekler incelenmiş, eski fotoğraflardan, yapı üzerindeki izlerden yararlanılmış ve vaktiyle evde yaşamış olan kişiler ile yapılan görüşmelerden sözlü bilgiler alınmıştır. Alınan bilgilerle yapıya dair dönem analizi hazırlanmıştır. Hazırlanan rölöve, restitüsyon öneri projesi, dönem, malzeme hasar tespit analizleri neticesinde restorasyon önerileri geliştirilmiştir. Yapının hem özgün yapım tekniği hem de plan özelliklerini koruması, aynı zamanda çağdaş yaşama ayak uydurması hedeflenerek müdahale analizi ve restorasyon projesi hazırlanmıştır.

Çalışılan yapıyı da etkilemekte olan bölgede karşılaşılan koruma sorunları da çalışma kapsamında belirlenmiştir. Koruma sorunlarının sebepleri ve çözüm önerileri sunulmuştur. Koruma çalışmalarına fon sağlayabilecek ve destek olabilecek kurum ve kuruluşlar araştırılmıştır. Geleneksel kırsal mimarinin yaşatılarak korunması ve gelecek nesillere aktarılması ilkesi Rasim Ayyılmaz Evi üzerinden örneklenmiştir.

Şekil 1.1 Güneydoğu cephesinin 3B modeli (üst) ve ortofotosu (alt) (Kaan, 2019).

2. DOĞU KARADENİZ BÖLGESİ

Karadeniz Bölgesi, Anadolu'nun kuzeybatısında denize akan Sakarya Nehri'nden başlar, Karadeniz'in güney sahili boyunca uzanır, Kafkaslara kadar uzunan bir bölgeyi içine alır (Tuna, 2008, s. 13). Doğu Karadeniz, Türkiye'nin kuzeydoğusunda, batıda Giresun'dan başlayarak doğuda Gürcistan'a kadar uzanan, güneyde Kuzey Anadolu dağları, kuzeyde ise Karadeniz'le sınırlanan coğrafi alandır (Güler ve Bilge, 2013, s. 178).

2.1 Topoğrafya, İklim ve Bitki Örtüsü

Doğu Karadeniz bölgesinde dağlar denize paralel konumlanmaktadır (Şekil 2.1). Doğudan batıya doğru Kaçkar, Soğanlı, Zigana, Canik dağlarının tepe noktalarından geçirilecek bir hat bölgenin kabaca sınırlarını belirler ve Anadolu ile doğal bir ayırıcı niteliğindedir. Karadeniz bölgesinde dağlık alanlar diğer bölgelere göre daha geniş bir yer kaplar. Bölgenin doğusundan batısına doğru uzanan dağlar, doğuda hayli yüksekken, orta kesimde biraz alçalır, batı kesiminde tekrar bir miktar yükseklik kazanır (Tuna, 2008, s. 13).

Şekil 2.1 Trabzon ilinin Google uydu görüntüsü (2013).

Doğu Karadeniz dağlarının kıyıya paralel uzanışı ve bölgeyi ikiye ayırması kuzeyde ve güneyde farklı iklim özelliği görülmesine sebep olmaktadır. Doğu Karadeniz dağlarının kuzey yüzleri sahile kadar Akdeniz deniz ikliminin özelliklerini taşır (Özgüner, 1970, s. 12). Akdeniz deniz iklimi, ılıman ve yağışlı olma özelliği gösterir.

Doğu Karadeniz bölgesi, Türkiye'nin en fazla yağış alan bölgesidir. Meteoroloji Genel Müdürlüğü'nün farklı yıllar arası ölçüm periyodlu verilerine göre ortalama yağışlı gün sayısı Giresun'da 160.9 (1929-2018 yılları arası), Trabzon'da 140.1 (1927-2018 yılları arası), Rize'de 172.3 (1928-2018 yılları arası), Artvin'de 138.1 (1949-2018 yılları arası) gündür (Url-1).

Doğu Karadeniz, orman varlığı açısından zengin bir bölgedir. Orman Bakanlığı'nın orman varlığı verilerine baktığımızda ormanlık alanın, il genel alanına oranı Giresun için %36, Trabzon için %35, Rize için %47 ve Artvin için %57 oranındadır (Url-2). Bol yağış alan bölgenin kuzey kesiminde sık ve yeşil bitki örtüsü bulunmaktadır. Deniz seviyesinden yaklaşık 800 m yüksekliklere kadar fındık ağaçlarının, geniş yapraklı (kızılağaç, kestane, gürgen, meşe, kayın, köknar) kıyı ormanları görülmektedir. 800 m – 2000 m aralığında geniş-iğne yapraklı karışık ormanlar yükseklere doğru yerini iğne yapraklı (ladin, sarıçam) ormanlara bırakmaktadır. 2000 m yükseklikten sonra ormanlık alanlar sona erer ve çayırlı, yer yer orman gülü yöre dilinde *komar* çalılıklarının bulunduğu yaylalar bulunmaktadır (Fotoğraf 2.1).

Fotoğraf 2.1 *Komar* çalılıkları (orman gülü), Menteşe Yaylası, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020).

2.2 Geçim Kaynağı

Doğu Karadeniz'deki bir kısım insanın köy ve yayla olmak üzere iki parçalı, kimisinin ise şehir, köy ve yayla olmak üzere üç parçalı yaşam stratejileri vardır. Balıkçılık, ticaret, sanayi gibi kıyı kesimlerinde ve şehir merkezlerinde gerçekleştirdikleri mesleki faaliyetleri olan kişilerin şehirde geçirdiği bir süre vardır. Aynı kişilerin köylerde gelir elde ettikleri çay veya fındık bahçeleri bulunabilir ve bu sebeple köyde de ikamet zorunluluğu doğmaktadır.

Temmuzun ikinci yarısından ağustos sonuna kadar fındık toplama zamanıdır. Çay ise mayıs ile ekim arası uzun bir zamana yayılan 3 veya 4 aşamada toplanan bir üründür. Kaç aşamada toplanacağı hava durumuyla doğrudan ilişkilidir. Ürünlerin sürekli göz önünde ve kontrol altında olması gerekmektedir.

Hayvancılıkla uğraşan kişiler ise havaların ısınmasıyla beraber yaylalara göç ederler. Elde edilen süt, peynir ve tereyağ yapımında kullanılır. Havaların soğuma habercisi, yöre dilinde *keyvan-kovan* veya *var-git* denilen çiçekler açtığında köylere geçiş başlar (Fotoğraf 2.2).

Fotoğraf 2.2 *Keyvan-kovan* çiçekleri ve yaylada otlayan süt hayvanları, Menteşe Yaylası, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2018).

3. DOĞU KARADENİZ'DE GELENEKSEL KIRSAL MİMARİ

Doğu Karadeniz bölgesinin coğrafi konumu, topoğrafya ve iklim özelliklerinin getirileri, bitki örtüsünün sağladığı malzeme olanakları ile birlikte tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin gerektirdikleri, gelenek ve göreneklerle etkileşimi neticesinde yöreye özgü bir mimari biçimleniş ve yapım tekniği ortaya çıkmıştır. Yerleşim ve mimari biçimleniş, bölgenin fiziki özellikleri ile doğrudan ya da dolaylı olarak bağlantılıdır. Bölge değiştirildiğinde bu bağlantı rahat bir şekilde gözlemlenebilmektedir. Dağların Karadeniz'e bakan yüzlerindeki hâkim Akdeniz deniz iklimi özellikleri ve kuzey yamaçlardaki yoğun yeşil doku güney kesimde sonlanır. Örneğin, kuzey yamaçlarda Zigana geçidine kadarki yoğun orman dokusu güneye geçildiğinde yerini yoğunluğunu yitirmiş ve kısmen yeşil bir dokuya bırakır. Zigana geçidinin kuzeyindeki Hamsi köyünde dağınık yerleşim, dik çatılı ahşap yapılar görülürken geçidin güneyindeki ilk köy olan Kalkanlı köyünde toplu yerleşim ve hartama kaplı dik çatılı evlerle toprak örtülü düz damlı evler yan yana görülür (Özgüner, 1970, s. 12).

Topoğrafya, iklim, bitki örtüsü gibi fiziki özelikler, yapının yerleşimini, plan ve cephe özelliklerini, kullanılan malzemeyi, strüktürü belirler. Bunun yanı sıra ikinci bir belirleyici olan sosyolojik faktörler vardır. Yapı içerisinde nasıl bir yaşam sürüleceği, hangi yapının nasıl ve ne amaçla kullanılacağı yöre insanına ait kültür, gelenek ve göreneklerle alakalıdır.

Rappoport'a göre kültürel grubun üyelerinin paylaştığı zihinsel şema o kültürde gözle görülür kalıpların ve düzenliliklerin ortaya çıkmasına neden olur. Doğu Karadeniz kent kültürü de özellikle Trabzon ve çevresindeki illerde aynılaştırıcı rol oynamış ve egemen bir tipin ortaya çıkmasına neden olmuştur (Gür, 2005, s. 167-177).

3.1 Yerleşim Düzeni

Doğu Karadeniz bölgesinin çok eğimli arazi yapısı ile birlikte yaşama, saklama vd. işlevlerin tarım alanıyla yakından ilişki içinde olması, yapıların araziye yerleşiminde

öncelikli belirleyicilerdir. Yerleşim alanları, engebeli arazi ve sık orman dokusuyla sınırlanmaktadır. Anadolu'nun hemen her bölgesinde temiz su kaynağı, yerleşim alanları için belirleyici olmuştur. Doğu Karadeniz bölgesindeki akarsu varlığı, su ihtiyacının karşılandığı her noktada ev kurma olanağı sağlamıştır.

Bölgenin yoğun yağışlı iklime sahip olması nedeniyle meydana gelen toprak kayması, yöre insanının sürekli bakım isteyen tarım arazilerini yani geçim kaynaklarını göz önünde tutma istemini doğurmuştur. Yapılar, eğimli ve dik yamaçlı arazi koşulları, yapıların hava akımlarını içlerine almaları ve tarım arazisinin güneşlenmesine engel olmamak için çoğunlukla arazinin en yüksek yerinde ve yola yakın konumlandırılmıştır. Yamaç boyunca da fındık ya da çay bahçeleri yerleştirilmiştir (Fotoğraf 3.1).

Fotoğraf 3.1 Ev ve çay bahçelerinin konumlanışı, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Evler arasındaki ulaşım kimi yerlerde patika yollarla yaya olarak sağlanabiliyor olsa da şehirden gelen araç yolu tektir ve dağlık alanın çevresi boyunca dolaşır (Fotoğraf 3.2).

Belirtilen istem ve yönlendirmeler ile tek bir ana ulaşım yolunun olması Karadeniz kırsal yerleşiminin dağınık olma özelliğini meydana getirir (Fotoğraf 3.3). Dağınık yerleşim içinde kimi zaman birkaç evlik gruplar da görülebilir. Bu grupların aynı ev

içerisine sığamayan ailenin evin yakınında bir ev daha inşa etmeleri sonucunda oluştuğu söylenebilir.

Fotoğraf 3.2 Çalköy Köyü, Düzköy, Trabzon (Kaan, 2018).

Fotoğraf 3.3 Evlerin ve fındık bahçelerinin konumlanışı, Tarlacık Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2013).

3.2 Yapı Türleri

Doğu Karadeniz bölgesinin coğrafi şartları ve kültürel değerlerin bir araya gelmesi sonucu bölgeye has yapı tipleri ve yaşama alanları ortaya çıkmıştır.

Doğu Karadeniz kırsal mimarisinde yalnızca ev yoktur. Yaşanılan evin yanı sıra eve yardımcı serender, merek, fırın gibi ek yapılar da bulunmaktadır.

3.2.1 Kırsal konut (Ev)

Kırsal konut, ustanın yöredeki malzemeyi kullanarak, yöre şartlarına uygun inşa ettiği yapılardır. Türkiye'deki coğrafi bölgeler arasındaki fiziki koşullar ve sosyal yaşantıdaki farklılıklar her bir bölgenin kendine has mimari dilinin oluşmasını sağlamıştır. Karadeniz kırsal konutu da içinde bulunduğu bölgenin zor koşullarına karşı kendi yerel ustalarının ürettiği çözümler neticesinde şekillenmiş ve bölgeye özel bir mimari meydana gelmiştir.

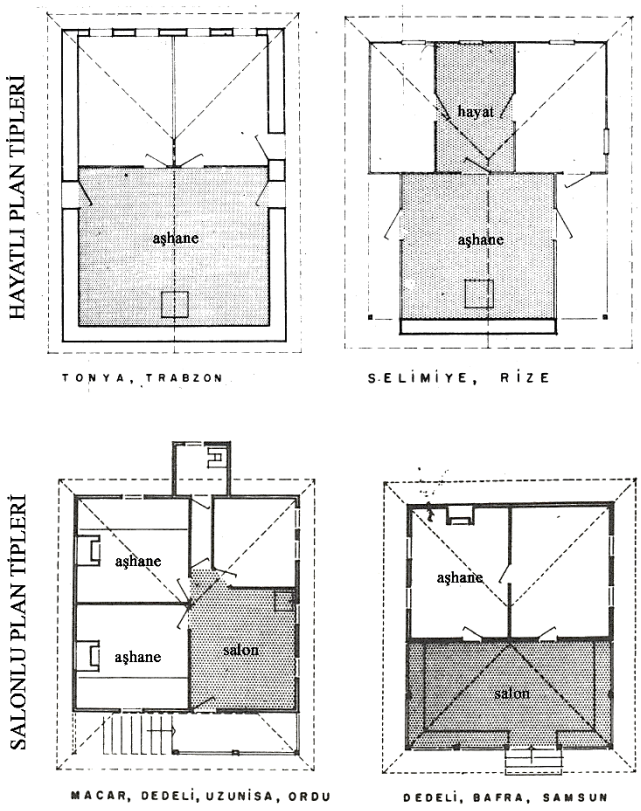
Kırsal konutun yerleşimini, strüktürünü belirleyen fiziki şartlar, plana da etki eder ancak sosyal faktörler planın en öncelikli belirleyicisidir. Özgüner, Karadeniz kırsal konutu plan özelliklerinin belirlenmesinde birincil rolün ev içindeki sosyal yaşantıda olduğunu vurgulamış, topoğrafya, iklim, manzara, güneş gibi faktörlerin ikinci planda olduğunu belirtmiştir (Özgüner, 1970, s. 59).

Karadeniz'in batısından doğusuna gidildikçe geleneksel kırsal mimaride plan özellikleri değişiklik göstermektedir. Farklı araştırmacılar, temel düşüncesi benzer sınıflandırmalar yapmışlardır. Bu sınıflandırmalar takip eden bölümde verilecektir.

3.2.1.1 Plan özellikleri

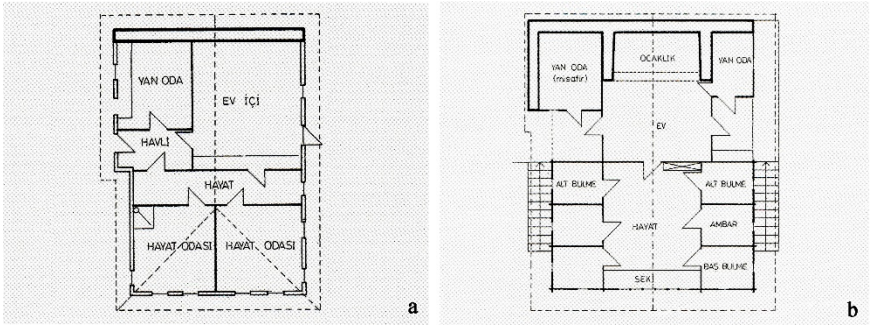
Karadeniz geleneksel kırsal konutunda her bir odanın belirli bir fonksiyonu vardır ve kullanıcısı bellidir. Buna göre plan içindeki yeri ve büyüklüğü belirlenir. Batıdan doğuya doğru gidildikçe plan tipleri farklılaşır.

Orhan Özgüner, plan tiplerini salonlu ve hayatlı olarak ikiye ayırmıştır (Özgüner, 1970). Salonlu tipte "salon" giriş mekânına verilen isimdir. Odalardan biri mutfaktır. Giresun ve batısında uygulanan plan tipidir. Hayatlı tipte ise "hayat" yemeğin yapılıp yendiği, misafirlerin ağırlandığı aşhanedir. Trabzon'da aşhane tek başınayken, Rize de bu aşhane kısmına ayrı bir ortak alan olan "hayat" eklenir (Şekil 2.1).

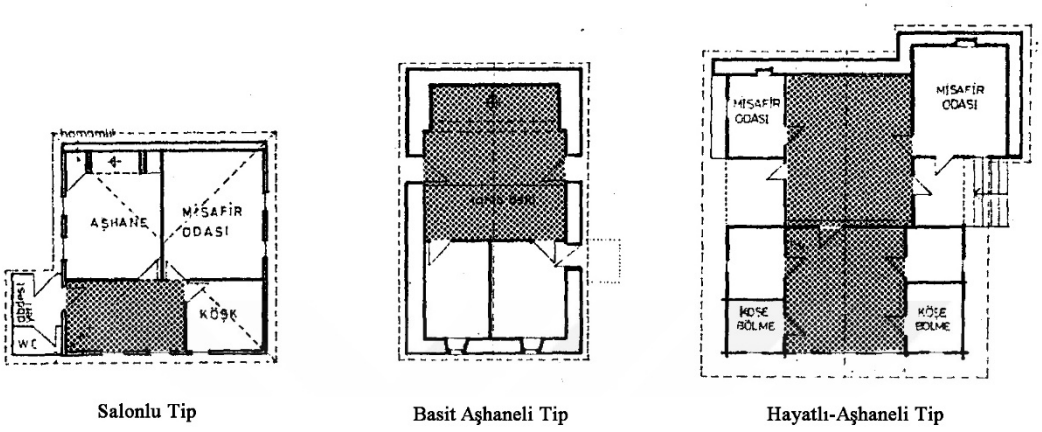
Şekil 3.1 Hayatlı ve salonlu plan tipleri (Özgüner, 1970, s. 103, 104).

Haşim Karpuz, Batı kesimdeki evleri aşhaneli, doğu kesimdeki evleri hayatlı olarak sınıflamıştır (Karpuz, 1982, s. 38). Karpuz'a göre "hayat", Trabzon'daki evlerde aşhaneden geçilen servis mekânlarıdır. Trabzon-Rize aralığındaki kesimde yatak odalarının arasındaki alana hayat denilmektedir. Bu alan yatak odalarına geçişte bir hol niteliği görmesinin yanı sıra depo işlevi de görmektedir (Şekil 3.2 a). Rize'nin Pazar ilçesinin doğusunda ise hayat mekânı yine yatak odaları arasında yaklaşık 30 m²'ye yakın büyüklüğündeki oturma salonu şeklindedir (Şekil 3.2 b; Sümerkan, 1990, s. 80).

Şekil 3.2 Hayatlı plan tipleri, a-Araklı, Trabzon, b- Çamlıhemşin, Rize (Sümerkan, 1990, s. 290, 301).

Mustafa Reşat Sümerkan da Özgüner ve Karpuz'un sınıflandırmalarından yola çıkarak üç başlık altında toplamıştır: Salonlu Evler, Basit Aşhaneli Evler, Hayatlı-Aşhaneli Evler (Şekil 3.3; Sümerkan, 1990, s. 79-81). Salonlu evler, Giresun'da görülen, yöreye özgü salon denilen diğer odalarla eş büyüklükteki ortak alanlı evlerdir. Basit aşhaneli evler, Giresun'un Görele ilçesi ile Trabzon'un Yomra ilçesi arasında görülen toprak zeminli aşhanesi bulunan evlerdir. Hayatlı-aşhaneli evler de Trabzon'un doğusunda Rize ve Artvin de görülen aşhaneden ayrı ahşap zeminli ortak alana yani "hayat" mekânına sahip evler.

Şekil 3.3 Plan tipleri (Sümerkan, 1990, s. 81).

Tüm bu sınıflandırmalardan ve Sümerkan'ın yayımlanmamış doktora tezinde verdiği plan örneklerinden yola çıkarsak şu şekilde özetleyebiliriz (Sümerkan, 1990).

Evler genellikle iki veya üç katlıdır. Eğime oturan yapının altında elde edilen alan ahır ve depolama için kullanılır. Yaşama katı ile ahır katı arasındaki bağlantı zayıftır. Çoğunlukla dışarıdan sağlanan bağlantının kimi örneklerde aşana zeminindeki bir kapakla sağlandığı da görülebilir. Bu kapaklı sistem, kış aylarında ahıra geçişi kolaylaştırmak amacıyla düşünülmüş bir çözümdür.

Evlerin genel plan prensibi bir ortak mekân ve ona bağlı yan mekânlar şeklindedir. Evin en büyük mekânı ev halkının bir araya geldiği mekândır. Bu mekân, batıya doğru gidildikçe "salon, hayat, ortayer", doğuya doğru gidildikçe "aşhane, aşana" ismini alır. Salonun aşhaneden farkı içerisinde yemek pişirilmemesidir. Salonlu tip evlerde aşhane salondan geçilen bir oda şeklindedir. Toprak zeminli aşhaneden odalara geçilirken bu geçiş kimi zaman "badama, tahta üstü" denilen bir sekiyle ayrılabilir kimi zaman ise tamamen ayrı tutularak "hayat" denilen mekâna dönüşür. Hayat odalara geçişte bir hol

şeklinde olabilirken genişleyerek aşhaneden ayrı bir oturma alanı olarak da kullanılabilir.

Girişler, batıda çoğunlukla tek bir yerden yapılırken doğuya doğru gittikçe aynı aks üzerinde karşılıklı iki giriş şeklinde yapılmaktadır. Planda ilk girilen mekânlar genellikle ortak alandır. Kimi örneklerde ortak alana girmeden "avli, havlu, serah" denilen taşlık kısmına girildiği görülür. Doğudaki örneklerde giriş kısmının içeri çekilerek yarı açık bir alan, eyvan şeklinde düzenlendiğini görebiliriz.

Banyo ve tuvalet için çeşitli çözümler bulunmaktadır. Her odanın bir köşesinde açıkta yahut kapakla örtülmüş şekilde gusülhane bulunabilir. Tuvaletler evin tamamen içerisinde yapılmak yerine ya bir ek şeklinde yapılır ya da tamamen evden ayrı konumlandırılır. Artvin yöresinde tuvaletler balkonun döşemesi altında dışarıdan algılanacak şekilde yapıldığını görmek mümkündür. Tuvaletlere bazen hayattan ayrılan bir koridor ile ulaşılır bazen de eve bitişik olsa da girişi dışarıdandır. Tuvaletlerin yerinin belirlenmesinde dini kavramlar etkili olur. Bu sebeple müslümanların ibadet esnasında yöneldikleri kıble[1] yönünde konumlandırılmaz.

Doğu Karadeniz bölgesi konutları evin oğulları eşleri ve hatta torunlarını barındırabilecek örgütlenmeye ya sahiptirler ya da yeni evlenecek çocuklar için yatak odası grubunun lineer biçimde arttırılması ve ek girişler suretiyle büyütülmeye müsaittirler (Gür, 2005, s. 203).

3.2.2 Ek yapılar

Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimarisine bakıldığında yalnızca konut yapısı olmadığı görülür. Evle birlikte yakın çevresine yayılmış serender, merek, fırın kimi zaman da tuvalet gibi tamamlayıcı işlevlere sahip ek yapılar bulunmaktadır.

3.2.2.2 Serender

Serenderler tarlalardan toplanan fındık, mısır gibi mahsullerin nemden ve haşerelerden uzak tutulması amacıyla inşa edilen, evin hemen yanında yer alan, ayaklar üstünde yükseltilmiş ambar yapısıdır. Karadeniz bölgesinin farklı yerlerinde *nayla*, *paska*,

[1] Doğu Karadeniz için kıble, güney yönüdür.

bagen, *çöten*, *çit*, *baraka* ve *ayvan* diye adlandırılan yapı türünün en çok bilinen ve kullanılan ismi *serender*dir (Özgüner, 1970, s. 50; Tuna, 2008, s. 119).

Serenderlerin boyutları, içinde saklanacak ürünün büyüklüğü, miktarı gibi belirleyiciler dikkate alınarak ihtiyaca binaen belirlenir. Plan bazında kapalı bir alan (ambar) ve sundurmalı açık bir bölümden (çardak) oluşur. Kimi zaman ambar kısmı çepeçevre çardakla sarılıyken kimisinde bir kısmını dolaşır.

Taş bir temel üzerine yatay ahşap kalaslar yerleştirilir. Bu kalaslar köşelerde yarım bindirme yapılarak birleştirilirler. Daha sonra bu taban kalaslarının üzerine 4, 6, 8 veya daha fazla sayıda ahşap dikmeler yerleştirilir. Ardından dikmeler ahşap kirişlerle birbirine bağlanarak ambar katı için zemin oluşturulur. Dikmeler karşılıklı iki yönden eğimli payandalarla desteklenir. Dikmelerin baş kısımlarına ahşap ya da taştan nadiren de olsa sac veya betondan kesik konik biçimli tablalar (teker) yerleştirilir (Şekil 3.4). Bu tablalar fare vb. haşerelerin ambar katına erişmesini engellemek amacıyla tasarlanmıştır. Ambar katının duvarları çoğunlukla ahşap yığmadır. Duvarlarda havalandırma için boşluklar bırakılır.

		
Ahşap	Taş	Sac
Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).	Bozalan Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Fahri Bekâr, 2019).	Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020).

Şekil 3.4 Serender teker örnekleri.

Ambar katına ulaşım kimi zaman hareketli bir merdiveniyle kimi zamanda yakınındaki yamaçtan çardağa uzatılmış köprü vazifesi gören ahşap bir satıhla sağlanır. Ulaşım yolunun kaldırılabilir olması yine ambar katına zararlı hayvanların erişmesini engelleme amaçlıdır.

Yapı, semer (beşik) veya dört omuzlu (kırma) çatı ile sonlandırılmaktadır. Çatı kaplaması ya hartama ya da alaturka kiremittir.

3.2.2.3 Merek

Karadeniz kırsal mimarisinde evin yardımcı ek yapılarından biri de merektir. Merek, çoğunlukla çok özenilmeden yapılmış ahşap karkas sistemli, süt hayvanlarının bakımı için gerekli olan yemleri, samanı ve çeşitli araç-gereçleri koymak amacıyla yapılmış depolama yapısıdır.

3.3 Yapım Teknikleri

Doğu karadeniz kırsal mimarisinde yapım tekniklerinin birincil belirleyici ögesi yöredeki malzeme çeşididir. Yöredeki yoğun orman dokusu ahşabı her alanda kullanmaya fırsat sağlamaktadır. Zaman içerisinde ahşap malzemenin azalması ile taş ve tuğla gibi malzemelerin bir arada kullanıldığı yapım teknikleri ortaya çıkmıştır.

Temellerin, bodrum kat ve su basman duvarlarının yığma taş sistemle yapıldığı, üst katlarda ise ahşap yığma ya da ahşap karkas sistemlerle oluşturulduğu görülmüştür.

Ahşap karkas sistemin yörede en çok görülen biçimi ahşap karkas arasının dolgu malzemesiyle doldurularak oluşturulduğu sistemlerdir. Bu sebeple sistem, Doğu Karadeniz kırsal mimarisindeki örneklerden yola çıkılarak "Ahşap karkas arası dolgulu sistemler (Dolma)" başlığı altında genel hatlarıyla ele alınmıştır.

Karkas sistemin yöredeki bir diğer adı "çatma" dır. Özgüner, karkas ve çatma sistemleri ayrı olarak ele almıştır (Özgüner, 1970). Karkas sistemlerde dikmeler çatma sisteme göre daha seyrek yerleştirilmektedir. Çatma sistemde ana dikmeler ve ara dikmeler ilk bakışta net biçimde birbirinden ayrılamazken karkasa bakıldığında yapının taşıyıcı elemanlarının hangilerinin olduğu ve yapının strüktür sistemi açık şekilde anlaşılmaktadır. Tez kapsamında her iki sistem tek başlık altında anlatılmıştır.

3.3.1 Ahşap yığma sistemler (Çantı)

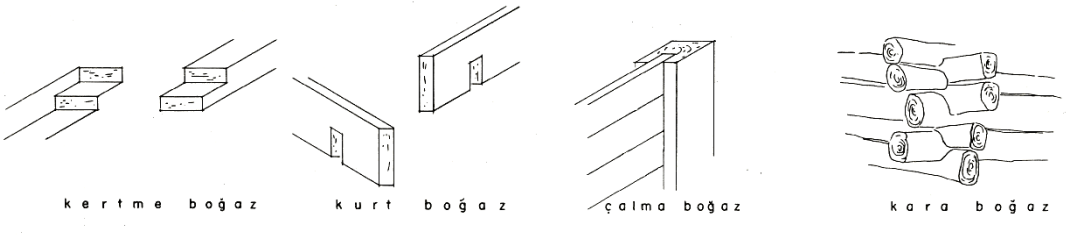
Ahşap yığma yapım tekniği doğu karadeniz bölgesindeki orman varlığının yapım sistemine bir yansıması olarak görebiliriz. Ahşap yığma sistemde ağaçlar ya tomruk halinde ya da kereste halinde kullanılabilir. Celâl Tuna, kitabında ahşap yığma duvarı

üç farklı başlığa ayırmıştır; tomruklarla inşa, kerestelerle inşa, kısa ahşap parçalarıyla inşa (Tuna, 2008, s. 142).

Kısa ahşap parçaların kullanıldığı sistem, duvar sistemi olarak yığmadır ancak strüktürel olarak ahşap dikmeler kullanıldığı için yığma denilmesi doğru olmayacaktır. Bu sebeple kısa ahşap parçalarla inşa sistemine "Ahşap karkas arası dolgulu sistemler" başlığı altında yer verilecektir.

Ahşap yığma sistemde köşe birleşimlerindede farklı geçme teknikleri kullanılarak üst üste dizilen tomruk ya da keresteler yapının duvarlarını oluşturmaktadır. Yığma duvarlar haricinde ayrıca taşıyıcı eleman yoktur. Geçme tekniğiyle inşa edilen ahşap yığma sistem de iç ve dış olmak üzere tüm duvarlar beraber inşa edilmektedir.

Geçme tekniği, boğaz detayına göre kertme boğaz, kurt boğaz, çalma boğaz, kara boğaz şeklinde farklı isimler almaktadır (Şekil 3.5). Tomruklar oldukları gibi veya üst üste gelen yüzeylerin hem yüz olması için yontularak kullanılırlar. Köşelerde birbiri üzerine gelen kısımlarda "kara boğaz" tekniği kullanılır. Kerestelerle inşada 25-30 cm genişliğindeki keresteler köşelerde ve iki duvarın birleştiği yerlerde "kurt boğaz" tekniğiyle birbirine geçirilir. Bu iki teknikte de ahşap parçaların uçlarından 15-25 cm'lik mesafe bırakıldıktan sonra geçme oyuğu oluşturulur.

Şekil 3.5 Geçme teknikleri (Özgüner, 1970, s. 32).

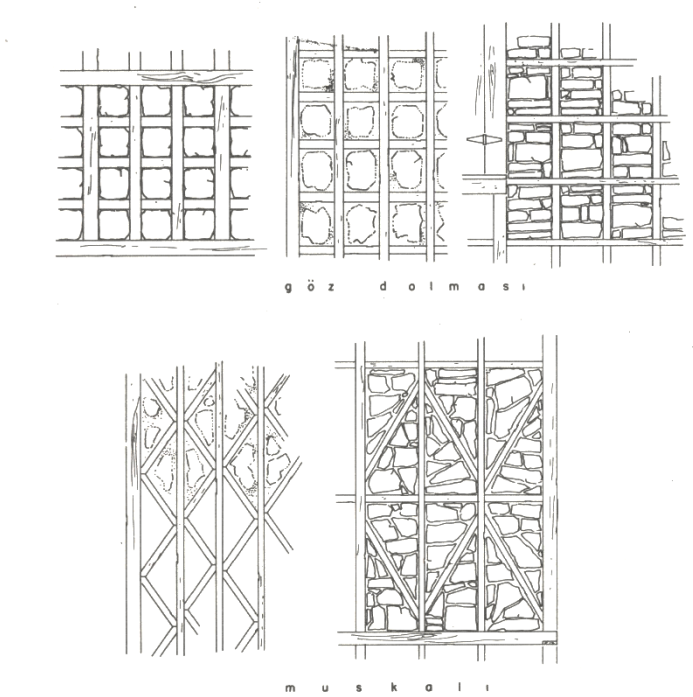
Konutun yanı sıra ahşap yığma sistemler serender, merek gibi depolama yapılarının yapımında çoğunlukla tercih edilen sistemlerdir.

3.3.2 Ahşap karkas arası dolgulu sistemler (Dolma)

Yörenin sağladığı imkânlar, malzeme ve ihtiyaçlar neticesinde ortaya çıkmış doğu karadeniz kırsal mimarisinde sıkça rastlanılan bir sistemdir.

Taş duvarlar üzerine yerleştirilen taban kirişinin üzerine belirli aralıklarla 5x8 cm, 5x10 cm, 8x8 cm, 10x10 gibi çeşitli boyutlarındaki ahşap dikmeler yerleştirilir. Her

dikme her iki yönden ya da sadece köşe dikmeler desteklenecek şekilde yan çalmalarla (yanlamalarla/payandalarla) desteklenir. Dikmeler en üst seviyeden bağlama kirişiyle birbirine bağlanarak duvar çerçeveleri oluşturulur. Dikmelerin arasındaki boşluklarda kapı ve pencere yerleri boş kalacak şekilde diğer kısımlar 3-5 cm kalınlığındaki ahşap ara dikme ve kuşaklarla "göz" olarak adlandırılan bölmelere ayrılır. Bölmelerin biçimine göre sistem farklı isimler almaktadır. Ahşap ara elemanlar yatay ve düşey yönlerde dörtgen bölmeler oluşturacak şekilde yerleştirilirse "göz dolma", çapraz şekilde yerleştirilip üçgen bölmeler oluşturacak şekilde yapılırsa "muskalı dolma" olarak isimlendirilir (Şekil 3.6). Kimi yapılarda farklı duvar örgüleri aynı anda uygulanabilmektedir.

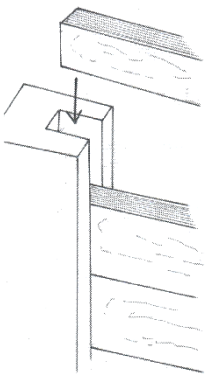

Şekil 3.6 Duvar örgüleri (Özgüner, 1970, s. 26).

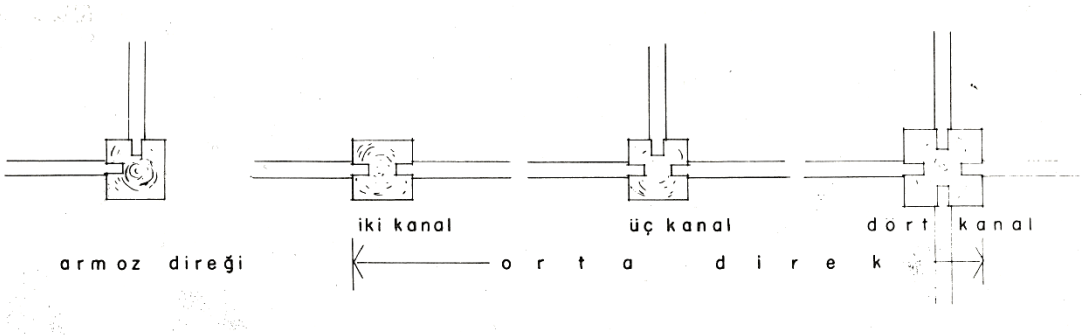
Dolgu malzemesi olarak taş ve tuğla kullanılmaktadır. Göz dolmada bölmeler yekpare taşlarla doldurulabildiği gibi yassı taşlarla da bölmeyi tam dolduracak muntazam bir dolgu yapılabilmektedir. Muntazam taşların temin edilemediği yerlerde ya da muskalı dolma sistemlerde bölmeler kırma taşlarla doldurulmaktadır. Kimi zaman taşlar kuru örgü şeklinde bırakılabildiği gibi çamur, toprak, kil veya kireç harcıyla derz yapılır. Kırma taşların kullanıldığı bazı durumlarda duvarlar sıvanıp üzerlerine badana yapıldığı da görülmektedir. Dolma duvarın üzerine bağdadi çıtaları çakılıp üzerinin sıvanması "çakatura" tekniği olarak adlandırılmaktadır.

Dolma duvar sistemi hem yalıtım sağlar hem de rüzgâr yüklerine karşı dayanıklıdır. Dolma tekniği genellikle yapının dış duvarlarında kullanılmaktadır ve 10-15 cm kalınlıktadır. İç mekânda kullanılan örnekleri az sayıdadır. Doğu karadeniz kırsal mimarisinde duvarların iç kısımları çoğunlukla ahşap kaplı, nadiren de olsa bağdadi çıta üzeri sıvalıdır. İç mekân bölücü duvarlar yatay veya dikey yerleştirilen 2-3 cm kalınlığındaki tahtalardan meydana getirilir.

Bir başka dolma sistem de kısa ahşap parçaların kullanıldığı yığma sistemdir. Bu sistem "ahşap dolma sistem" ya da yöresel ismiyle "taraba" olarak adlandırılmaktadır. Ahşap dolma sistemde duvarlar, köşe noktalarda ve duvar kesişimlerine yerleştirilen kare yahut dörtgen kesitli dikey ahşap elemanların içine açılan kanallara 3-5 cm kalınlığındaki yatay ahşap parçaların geçirilmesiyle oluşturulur (Şekil 3.7). Bu geçme tekniğinin adı "çalma boğaz" tekniğidir. Özgüner, çalma boğaz tekniğinde köşe direklerini "armoz direği", aralara yerleştirilen direkleri ise "orta direk" olarak adlandırmıştır (Şekil 3.8; Özgüner, 1970, s. 36). Bu sistem hafif olması ve yer tasarrufu sağlaması sebebiyle kimi yapıların yamaç yönündeki cephelerinde ve iç mekândaki bölücü duvarlarda da tercih edilmektedir.

Şekil 3.7 Çalma boğaz tekniği (Tuna, 2008, s. 132).

Şekil 3.8 Çalma boğaz tekniği (Özgüner, 1970, s. 36).

Göz dolma, muskalı dolma, çakatura, ahşap dolma sistemlerini tek başına bir yapıda görebilirken, birkaç tanesinin bir arada kullanıldığı yapılarda görebilmekteyiz.

3.4 Malzeme

Kırsal yapı malzemelerinin doğal çevreden seçilmesinde, malzemelerin yapı alanına taşınma kolaylığı, yapı ustasının elindeki araçlarla işlenebilirliği ve malzemelerin birbiriyle eklenebilirliği önde gelen etmenlerin birincisi ise, ikincisi zamanla oluşan aşınmanın malzemeler üzerindeki etkinliğidir. Bir üçüncü etmen ise ekonomik olmasıdır (Aran, 2000, s. 198).

Bölgedeki hâkim bitki örtüsü ve orman varlığı başlıca malzeme olarak ahşabı sunmaktadır. Ahşabın yanında temellerde, bodrum kat duvarlarında, bacalarda taş ve tuğla kullanılmaktadır. Orman varlığının zamanla azalması sonucu yapım sisteminde taş ve tuğla, duvar dolgu malzemesi olarak kullanılmaktadır. Çok nadiren olsa da batıya doğru gidildikçe saz malzemenin çatı örtüsü olarak kullanıldığı bilinmektedir.

Birincil yapı malzemesi olan ahşap için genellikle kestane, ardıç, ladin, karaağaç, kızılağaç, kayın, ıhlamur, akasya ve ceviz ağacı türleri kullanılmaktadır; ancak son yıllarda azalan orman varlığı nedeniyle ladin türü dışındakilerin kullanımı oldukça azalmıştır (Sümerkan, 1989, s.83; Başkan, 2008, s. 43; Güler, Bilge, 2013, s. 179). Meşe ve çam da kullanıldığı bilinen ağaç türlerindendir. Meşe, kestane türleri mukavemet açısından kuvvetli olmaları sebebiyle taşıyıcı sistem elemanları ve yük alan elemanların yapımında, çam türleri ise iç mekân kaplamalarında kullanılmaktadır. Taş malzemede ise kolay işlenebilen kalker esaslı taşlarla andezit ve bazalt gibi daha sert taşlarda kullanılmıştır (Sümerkan, 1989, s. 83; Başkan, 2008, s. 45).

Zeminden gelen nemi önlemek için derelerden ve çevrelerinden toplanılan taşlarla zemin kat moloz taş yığma duvarlarla yerden yükseltilir. Ardından ahşap yığma veya ahşap karkas arası dolgulu sistemle yapı bitirilir.

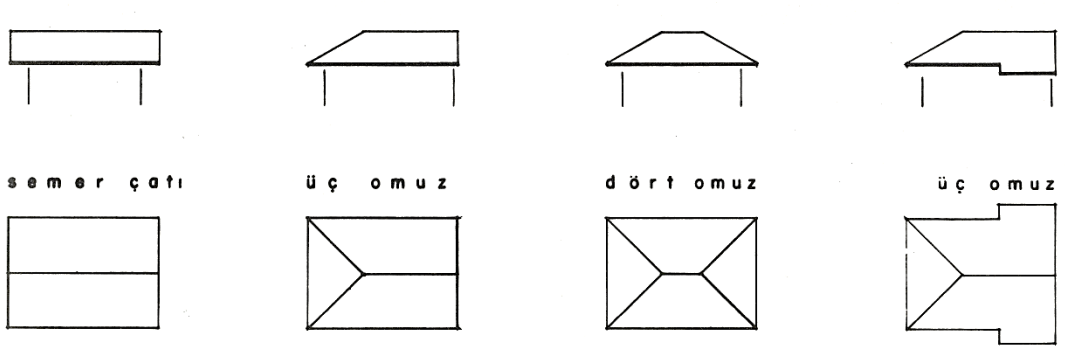
3.5 Çatı Biçimleri

Çatı, yapıyı iklim koşullarına bağlı etkilerden koruyan tamamlayıcı bir ögedir. Yörenin iklim koşullarına ve yapı malzemesine bağlı olarak biçimi ve konstrüksiyonu

değişiklik gösterir. Doğu Karadeniz'in bol yağışlı ikliminde yapının açıkta duran ahşap duvarlarını sudan muhafaza etmek, su tahliyesini en iyi şekilde sağlamak amacıyla eğimli ve geniş saçaklı çatılar tercih edilmektedir.

Doğu Karadeniz geleneksel kırsal ahşap yapılarda, plan çatı biçimini yönlendirir. Bu sebeple ev planının belirlenmesinde önemli rolü olan topoğrafya dolayısıyla çatı içinde belirleyici bir unsurdur. Engebeli bir arazi üzerine genellikle eğime oturtularak yapılan yapıların çatı eğim yönleri, suyu yapının oturtulduğu arazinin yüksek olduğu tarafa değil de yapının boş olan iki tarafına akıtacak şekilde düzenlenmektedir. Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimaride oluk elemanına sık rastlanmaz. Suyun çatı eğimiyle bir an önce tahliyesi istenir.

Özgüner, çatı biçimlerini üç sınıfa ayırmıştır; Semer çatı (beşik çatı), üç omuz ve dört omuz çatı (kırma çatı) (Şekil 3.9). Omuz, iki değişik çatı yüzeyinin kesiştiği çizgi boyudur (Özgüner, 1970, s. 36). Geleneksel kırsal mimaride çatı örtü malzemesi olarak alaturka kiremit ya da hartama[2] kullanılmıştır. Hartama kullanımı yasaklandıktan sonra sac ve benzeri örtü malzemeleri kullanılmıştır.

Şekil 3.9 Çatı tipleri (Özgüner, 1970, s. 37).

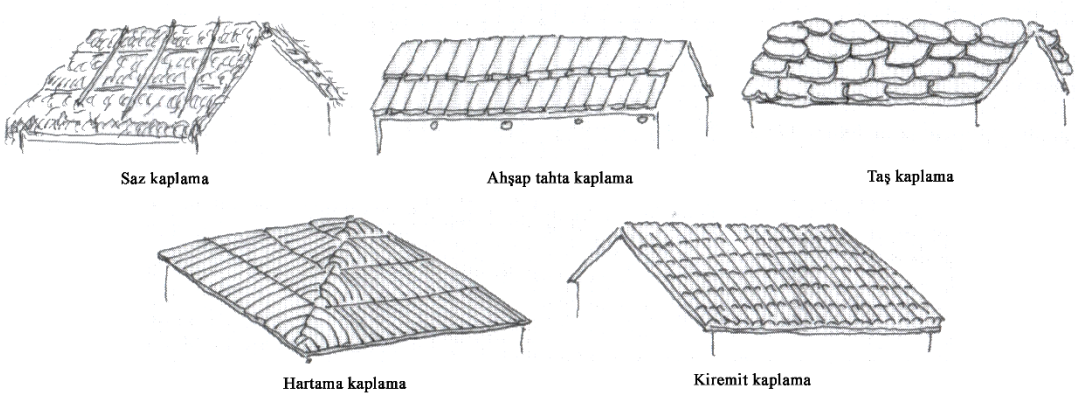
Duvarların üst seviyesinden bağlama kirişiyle çepeçevre sarıldıktan sonra çatı makas direkleri oturtulur ve makas ağaçları ile enlemesine bağlanır. Daha sonra mertekler yerleştirilir. Üzerine gelecek kaplama malzemesine göre farklı uygulama yapılır. Hartama yapılacak ise hartama boyuna göre yatay bağlantılar çivilenir. Alaturka

[2] Hartama, 1-1.5 cm kalınlığında 15-20 cm genişliğinde ve 1-1.5 m boyunda olan ladin veya köknardan kesilmiş ince padavra tahtalarıdır. Artvin'de "Bedevr (e) a", Trabzon ve civarında "hartama" denilen malzemenin aslı lata mânâsına gelen Yunanca "petavro" kelimesinden gelmektedir.

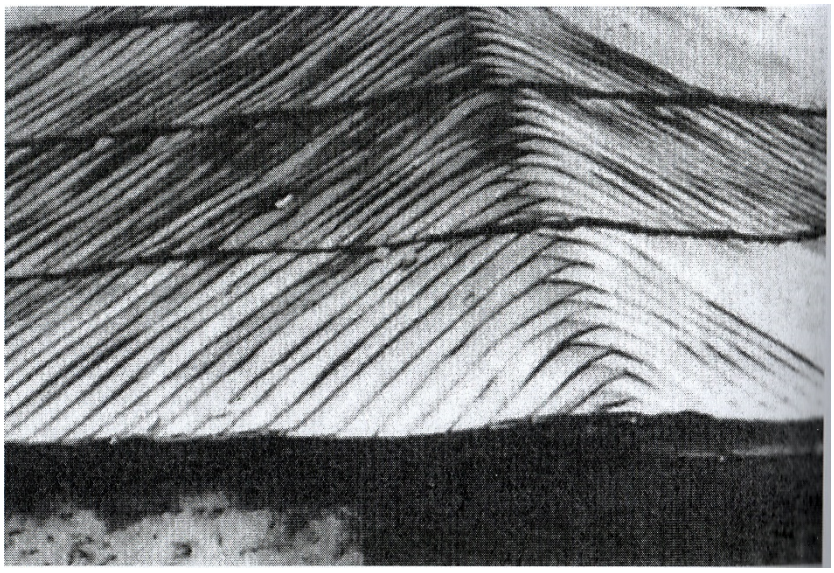
kiremit kullanılacak ise merteklerin üzerine kiremit altı kaplaması yapılır (Özgüner, 1970, s. 38).

Her evde baca bulunmamaktadır. Ev içerisinde kara ateş denilen açıkta yanan ateşin dumanı çatı arasında bulduğu boşluktan dışarı çıkar. Dumanın evin içine dağılımını önlemek amacıyla kara ateşin üstüne gelen kısımda çatı açıktadır belirli bir mesafe ötede tavandan sarkan ve "aşhane perdesi" denen, taş veya ahşaptan bir ayırıcı bulunmaktadır.

Örtü malzemesi olarak levha halinde tahta (hartama), alaturka kiremit, nadiren de olsa saz ve taş kullanılmaktadır (Şekil 3.10, Şekil 3.11). Belirli bir dönemden sonra yasaklanan hartamanın yerini düz veya oluklu levhalar almıştır.

Şekil 3.10 Çatı kaplama türleri (Tuna, 2008, s. 161).

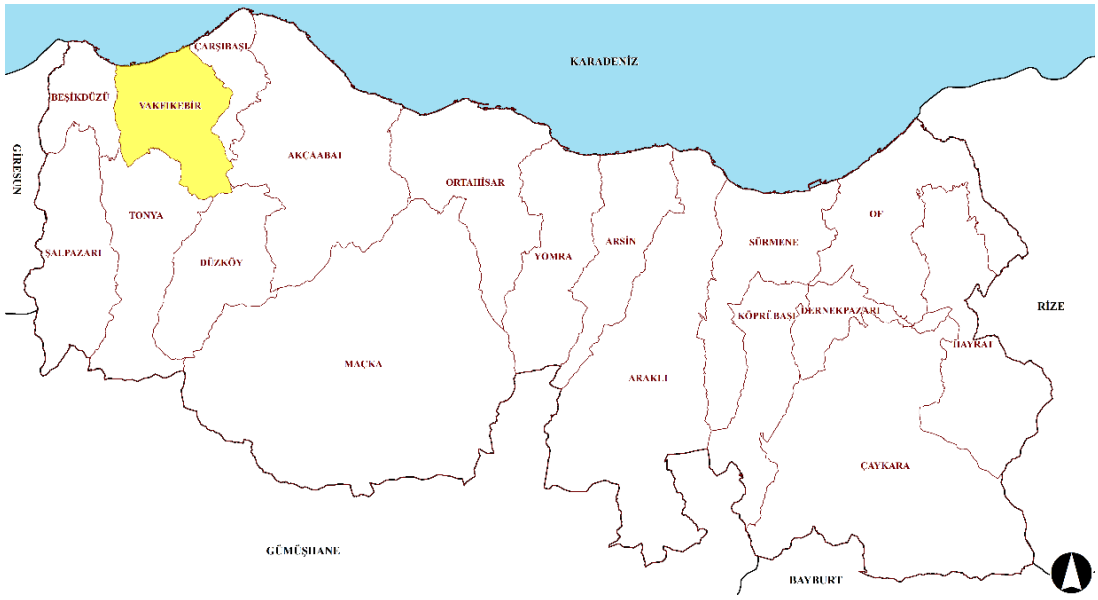

Şekil 3.11 Hartama kaplama (Tuna, 2008, s. 160).

4. TRABZON-VAKFIKEBİR-TARLACIK

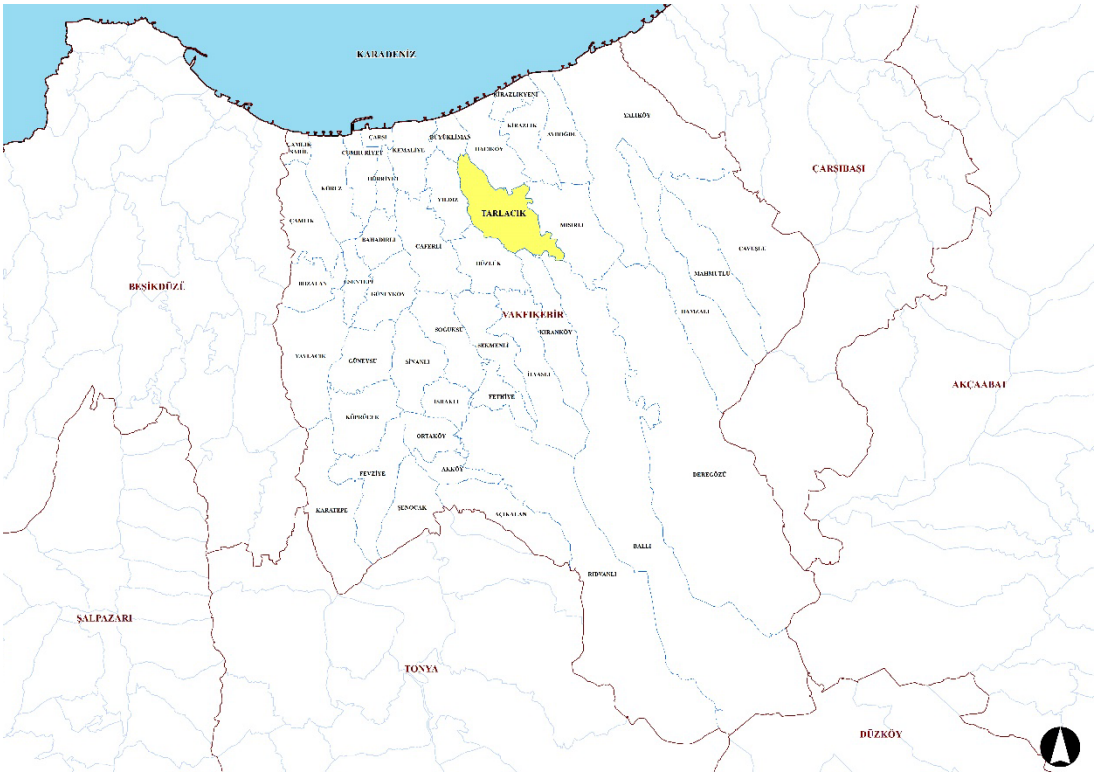
4.1 Konumu

Trabzon, Doğu Karadeniz Bölgesi'nin batıdan doğuya doğru gidildiğinde kıyı şeridinde yer alan üçüncü şehridir. Rasim Ayyılmaz Evi'nin bulunduğu Vakfıkebir ilçesi, batıdan doğuya gidildiğinde yer alan ikinci ilçedir. Yüzölçümü 235 km²'dir. Kuzeyinde Karadeniz, batısında Beşikdüzü, doğusunda Çarşıbaşı, güneybatısında Tonya, güneyinde Düzköy, güneydoğusunda Akçaabat ilçeleri ile sınırlıdır (Şekil 4.1).

Şekil 4.1 İlçe sınırlarının gösterildiği Trabzon il haritası (2020).

Vakfıkebir'e bağlı köyler batıda Işıklı (Yobol) Burnu ile doğuda Zeytin (Yoroz) Burnu arasında bulunan derelerin oluşturduğu vadilerle sınırlanmıştır (Birinci, Çakıcı, Topal, 2012, s. 20). Rasim Ayyılmaz Evi, Kirazlık (Kereşon/Köreşan) Deresi Vadisi çevresindeki Tarlacık (Terleta) köyünde yer almaktadır (Şekil 4.2). Vakfıkebir'in nüfusu 28,209 Tarlacık mahallesinin nüfusu 391'dir (Url-3).

Şekil 4.2 İlçe sınırlarının gösterildiği Vakfıkebir ilçe haritası (2020).

Evin yer aldığı mahallenin adı, 1850 tarihli öşür defterinde[3] Rumca "Terleta" olarak geçmektedir. 20. Yüzylın başlarında köy isimlerinin Rumca kökenli olması üzerine 23 Ocak 1915 tarihli 597 sayılı tutanak görüşülmüştür. Trabzon valisi vekili Defterdâr Hüseyin Bey tarafından hazırlanan Meclis-i Umumi kararı neticesinde Terleta köyünün adı "Kurdali" olarak değiştirilmiştir. Köy günümüzde "Tarlacık" ismiyle bilinmektedir. Bu ismin hangi tarihte değiştirildiği bilinmemektedir.

4.2 Kısa Tarihçe

1380'de Panaretos'un bahsettiği tarihi ortaçağa dayanan Sthlabopiastes bölgesi bugün Beşikdüzü ve Vakfıkebir ilçelerinin bulunduğu alanlar olduğu düşünülmektedir (Emecen, s. 69-70). Doğu Karadeniz Bölgesi'nde, tarih boyunca Hitit, Pers, Roma, Bizans ve Trabzon Rum İmparatorlukları hâkimiyet sürdürmüştür. 1461 yılında Fatih

[3] Topal, Z. (2005). Akçaabat-Vakfıkebir Öşür Defteri/1850, Ankara. Adı geçen kaynak, Başbakanlık Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı'nda bulunan 7957 numaralı Maliyeden Müdevver Defterleri'nin transkripsiyonudur.

Sultan Mehmet'in Trabzon Rum İmparatorluğunu yıkması ile imparatorluğun toprakları Osmanlı hâkimiyetine girmiştir.

Vakfıkebir, 1864 tarihli Osmanlı Vilayet Kanunu çerçevesinde, 1874 yılında Trabzon vilayetine bağlı bir ilçe olmuştur. İlçe, 20 Temmuz 1916 tarihinde Rus Çarlığının işgaline uğramış ve 14 Şubat 1918'de işgalden kurtarılmıştır. İşgal altında geçen dönem halk arasında "Muhaceret" olarak anılmaktadır. Vakfıkebir, Cumhuriyetin kuruluşu ile beraber ilçe olma özelliğini ve sınırlarını korumuştur. Günümüzde, 44 mahallesi bulunan bir ilçedir.

Vakfıkebir'in bilinen eski adları Marna, Fol, Fol ağzı, Büyükliman'dır. Marna ismine 1486-1583 tarihleri arasında tutulmuş tahrir kayıtlarında rastlamaktayız. Fol ve Fol Ağzı isimlerini ilçenin merkezinden denize dökülen Fol Deresi'nden almaktadır. Büyükliman ismi, Yobol ve Yoroz burnu arasında karayele kısmen kapalı doğal bir liman özelliği göstermesi dolayısıyla ortaya çıkmıştır. Günümüzdeki Vakfıkebir ismi ise o dönemde Trabzon Valisi olan Yavuz Sultan Selim'in annesi Gülbahar Hatun'un deniz yoluyla Trabzon'a seyahati sırasında yakalandıkları fırtınadan kurtulmak için Büyükliman'a sığınması sonucu ortaya çıkmıştır. Gülbahar Hatun, Fırtına'dan kurtulması halinde ayak basacağı ilk toprakları halka vakfedeceğini söylemiştir. Bu olay neticesinde Büyükliman'ın adı Vakfıkebir (Büyük Vakıf) olarak anılmaya başlanmıştır. Günümüzde halk arasında Vakfıkebir isminin yanı sıra Fol ve Büyükliman isimlerinin de kullanımına rastlamaktayız. (Url-4).

5. RASİM AYYILMAZ EVİ

5.1 Konumu

Rasim Ayyılmaz evi, Trabzon ilinin Vakfıkebir ilçesi, Tarlacık köyünde 134 ada 14 parsel içerisindedir ve sahil şeridinden 6,5 km uzaklıkta, 80 m rakımda yer almaktadır.

Parsel güneybatıdan kuzeydoğuya doğru eğimlidir. Köy yolu parseli ikiye bölmektedir. Üst (güneybatı) kısmında çalılık ve üzüm bağı vardır. Alt (kuzeydoğu) kısmında tez kapsamında incelenen Rasim Ayyılmaz evi, betonarme bir yapı, merek, tuvalet, alabalık havuzu, kivi bahçesi, fındık bahçesi ve tarla bulunmaktadır (Fotoğraf A. 2).

Betonarme yapı, incelenen yapının kuzeyinde, ayrık nizam, bodrum üzeri iki normal katlıdır ve ev olarak kullanılmaktadır. Alabalık havuzu yapının kuzeybatısında; merek, yapının güneybatısında; tuvalet, kuzeydoğusunda yer almaktadır. Parselin doğusunda tarla ve fındık bahçesi ile vardır; batısından ise köy yolu geçmektedir (Şekil E. 1). Parsel doğuda Kirazlık Deresi ile sınırlanmaktadır (Fotoğraf A. 2).

Yapının kuzeybatı ve güneydoğusunda olmak üzere iki adet girişi vardır. Yol ile kuzeybatı girişi arasında 1.70 m'lik, güneydoğu girişi ile 1.50 m'lik kot farkı bulunmaktadır.

5.2 Tarihçe

Rasim Ayyılmaz Evi'nin kesin yapım tarihi bilinmemektedir. Rasim Ayyılmaz'ın oğlu Osman Ayyılmaz, büyüklerinin anlattıklarına dayanarak evin Birinci Dünya Savaşı zamanında mevcut olduğunu, 1916 Rus işgali sırasında evin terkedilmek zorunda kalındığını belirtmiştir. Osman ve Remziye Ayyılmaz'dan alınan ortak bilgiye göre de evin Rasim Ayyılmaz'ın dedesinin babası tarafından yapıldığı söylenmiştir. Alınan sözlü bilgiler ışığında evin 19. yüzyılın sonu 20. yüzyılın başlarında yapıldığı söylenebilmektedir. Bilgiler evde ikâmet etmiş kişiler tarafından da desteklenmiştir.

2010 senesine kadar aktif şekilde kullanılan yapı, kullanan kişilerin evin kuzeyindeki betonarme yapıya taşınmasıyla boşaltılmıştır. Bir süre depo vb. işlevlerle kullanılan yapı son birkaç sene içerisinde hiçbir bakım görmeksizin terk edilmiştir.

Eski kullanıcılardan edinilen bilgiye göre yapının kuzeyinde ve güneyinde olmak üzere iki adet serender bulunmaktaydı. Yapıyla beraber inşa edildiği bilinen ve yöreye özgü bir mimari yapı olan serenderler günümüze ulaşamamıştır.

5.3 Genel Tanım

Yapı, parselin ortasında konumlanmaktadır. Yapının batısından eve yaklaşık 4 m mesafede araç yolu geçmektedir. Doğusunda yapıdan 1.90 m uzaklıkta tuvalet, 3.10 m uzaklıkta da merek bulunmaktadır. Kuzeyinde iki katlı betonarme yapı, eski yapıya zemin kotundan yaklaşık 1.95 m uzaklıkta, betonarme yapının birinci katındaki çıkmayla birlikte eski yapı ile arasında en yakın yeri 45 cm, en uzak yeri ise 86 cm'lik mesafe bulunmaktadır. Tuvalet ve merekten sonra parselin doğu kısmında fındık bahçesi (fındıklık) bulunmaktadır (Şekil E.1).

Yapının üzerinde bulunduğu arazi güneybatıdan kuzeydoğuya doğru aşağı yönlü eğimlidir. Bu sebeple yapı, kuzeydoğu yönünden bodrum üzeri bir katlı iken, güneybatı yönünden kota oturmaktadır (Fotoğraf A. 33, Fotoğraf A. 57). Güneybatı yönünde kota oturan duvar moloz taş yığma, diğer duvarlar dolma tekniğiyle yapılmıştır.

Yapı, Afife Batur ve Şengül Öymen Gür'ün kitabında belirttiği *'aşanalı-hayatlı'* plan tipine sahiptir. Dikdörtgen planlı yapının kuzeybatısına zaman içerisinde ihtiyaca yönelik bir dış oda (Z08) daha eklenmiştir. Zemin kat; bir aşana (Z01), sonradan eklenen dış odayla beraber 4 oda (Z03, Z05, Z06, Z08), güneydoğu girişinden girilen ilk mekân olan taşlık (Z02), iki oda (Z05, Z06) ve kilere (Z07) geçişi sağlayan benzer plan tiplerinde "*hayat"* da denilen koridordan (Z04) oluşmaktadır. Zemin katın toplam alanı, 77 m²'dir (Şekil E. 4). Bodrum kat ise; bir büyük ahır (B01) ve bir küçük ahırdan (B02) oluşmaktadır ve toplam alanı 37 m²'dir (Şekil E. 3). Aşananın (Z01) zemininde ahıra (B01) bağlantıyı sağlayan ahşap kapaklı bir boşluk bulunmaktadır (Fotoğraf A. 100).

Yapının, biri kuzeybatıda diğeri güneydoğu da olmak üzere karşılıklı iki girişi vardır. Yapının kuzeybatısındaki dış odanın (Z08) girişi odanın güneybatısından

sağlanmaktadır. Yapının batısında, dış oda (Z08) ve aşanaya (Z01) giriş kapıları önünde bir kapı önü boşluğu oluşmuştur (Fotoğraf A. 59). Bu boşluğun güneyinde 110x140 cm boyutlarında bir alabalık havuzu bulunmaktadır (Fotoğraf A. 55). Giriş kapılarından biri araç yoluna dönük ve kapı önü boşluğuna açılırken diğeri *harman*[4] denilen geniş bir bahçeye açılmaktadır. Güneydoğu girişine rıht yükseklikleri 28, 23, 22 cm olan üç basamakla ulaşılmaktadır (Fotoğraf A. 15). Güneydoğu yönünden kotun alçaldığı kısımda ahır (B01) girişi bulunmaktadır. Kuzeydoğu yönünde bodrum kattaki küçük ahıra (B02) giriş vardır. Araç yolu ile kuzeybatı girişi ile arasında 170 cm, güneydoğu girişi ile arasında 150 cm kot farkı vardır (Şekil E. 1, Şekil E. 2).

5.4 Bodrum Kat Mekânları

Bodrum kat, ahır (B01) ve depo (B02) olmak üzere iki mekândan oluşmaktadır. Toplam alanı 37 m²'dir (Şekil E. 3).

5.4.1 Ahır (B01)

Ahır, dikdörtgen planlıdır. Yaklaşık 27 m² alana sahiptir. Ahıra yapının güneydoğusundan 72 cm genişliğinde, 168 cm yüksekliğinde tek kanatlı ahşap doğramalı bir kapı ile girilmektedir (Fotoğraf A. 25). Ahırın güneydoğusundan 171 cm ötede, iki ahşap dikme arası 2 cm kalınlığındaki ahşap kaplama tahtalarıyla belli bir kısmı kapatılarak mekân ikiye bölünmüştür (Fotoğraf A. 80). Bu şekilde süt hayvanları ile yük hayvanları için ayrı bölümler oluşturulmuştur. Kapıdan ilk girişteki alanın döşemesi sıkıştırılmış toprak, ahşap ayrıcı duvardan sonraki alanın döşemesi ahşap kaplamadır.

Mekânın güneydoğu, kuzeydoğu ve kuzeybatı duvarları moloz taş yığmadır. Güneybatısı ise eğime yaslıdır (Fotoğraf A. 77). Güneybatı yönünün güneyine doğru moloz taş duvar örgüsü başlamaktadır. Kalan 4.56 m'lik kısım topraktır (Fotoğraf A. 83). Bu kısımda aşanaya çıkılan 61 cm genişliğinde 173 cm yüksekliğinde bir boşluk vardır. Yukarıya çıkış toprağın sıkıştırılmasıyla oluşturulmuş basamaklarla sağlanmaktadır. Günümüzde basamaklar bozularak toprak yığını haline dönüşmüştür (Fotoğraf A. 78). Kuzeydoğu ve güneydoğu yönlerindeki moloz taş yığma olan

[4] Harman: Toplanan fındığın serilerek kurumaya bırakıldığı alandır. Serender yapılarından biri bu alanda bulunmaktaydı.

duvarların kalınlığı 50-60 cm aralığında değişmektedir. Kuzeybatısında yer alan küçük ahır (B02) ile arasındaki yığma taş duvarın kalınlığı ise yaklaşık 40 cm'dir (Şekil E. 3).

Mekânın kuzeydoğu duvarının üzerinde zeminden 163 cm yükseklikte, 77 cm genişliğe ve 27 cm yüksekliğe sahip bir havalandırma boşluğu bulunmaktadır. Havalandırma boşluğu ile aynı düşey aksta 33x58 cm boyutlarındaki gübre tahliyesi için kullanılan fırçıktı vardır (Şekil E. 10). Ahır içerisinde zemin kat döşemesini taşıyan farklı boyutlarda 11 adet ahşap dikme bulunmaktadır. Zemin kat döşeme tahtaları, 22 ile 55 cm arasında değişen aralıklarla yerleştirilmiş 12 adet ahşap kiriş üzerindedir. Kirişlerin kimisi yekpare, kimisi ise iki parçalı şekilde yerleştirilmiştir (Şekil E. 7).

5.4.2 Küçük Ahır (B02)

Dış odanın (Z08) eklenmesi ile kotun altında oluşan alan ikinci bir ahır olarak değerlendirilmiştir. Dikdörtgen planlıdır. Yaklaşık 10 m² alana sahiptir. Döşemesi sıkıştırılmış topraktır. Güneydoğu ve kuzeybatı duvarları moloz taş yığmadır. Kuzeydoğu duvarının 1.50 m'lik kısmı dolma tekniğiyle, kalan kısmı moloz taş yığma sistemle yapılmıştır. Mekânın güneybatı duvarının bir kısmı toprak, kalan belirli bir kısmı moloz taş yığmadır (Fotoğraf A. 88). Duvar kalınlığı kuzeybatı duvarında 50 ile 60 cm arası, kuzeydoğu duvarı 30 ile 40 cm arası değişmektedir (Şekil E. 3).

Küçük ahıra 80 cm eninde, 170 cm yüksekliğinde tek kanatlı ahşap bir kapıyla girilmektedir. Mekân içerisinde zemin kat döşemesini taşıyan farklı boyutlarda 6 adet ahşap dikme bulunmaktadır. Tavanında zemin kat döşemesini taşıyan 6 adet döşeme kirişi ve zemin kat döşeme tahtaları görülmektedir (Şekil E. 7).

5.5 Zemin Kat Mekânları

5.5.1 Aşana (Z01)

Ailenin gün içerisinde bir araya geldiği, yemeğin hazırlanıp yendiği ve misafirlerin ağırlandığı mekândır. 19,5 m² alana sahip, dikdörtgen planlıdır (Şekil E. 4). Yapının kuzeybatı yönündeki girişinden ilk olarak bu mekâna girilir. Giriş kapısı, 76x175 cm boyutlarında tek kanatlı ahşaptır (Fotoğraf A. 93). Giriş kapısı aksında taşlığa (Z02) geçiş kapısı bulunmaktadır (Fotoğraf A. 105). Mekânın kuzeydoğu duvarı üzerinde

giriş kapısından 2.43 m ötede 69x172 cm boyutlarındaki bir başka tek kanatlı ahşap kapı ile ailenin şahsi odalarına geçişi sağlayan koridora (Z04) açılan bir kapı vardır (Fotoğraf A. 107). Koridora açılan kapıya kadar olan kısımda 236x183x28 cm boyutlarında *terek*[5] yer almaktadır (Fotoğraf A. 99). Koridora açılan kapının önünde 8 cm yüksekliğinde 34 cm derinliğinde *badama*[6] bulunmaktadır (Şekil e. 10). Eşiğin önünde zeminde 66x70 cm boyutlarında bir boşluk açılarak ahıra bağlantı sağlanmaktadır. Bu boşluk ahşap bir kapak ile örtülüdür (Fotoğraf A. 100). Kuzeybatıdaki giriş kapısının önünde zeminde daire dilimi şeklinde yaklaşık 5 cm'lik bir oyuntu şeklinde bir oluk bulunmaktadır. "Suluk" olarak da adlandırılan bu oluk, el yıkama, abdest almak kimi zaman banyo yapmak için kullanılmaktaydı (Fotoğraf A. 97).

Giriş kapısının bulunduğu kuzeybatı yönünde 95x71x42 boyutlarında muhdes mutfak tezgâhı bulunmaktadır. Tezgâhın üzerinde 52 cm genişliğinde 94 cm yüksekliğinde, tek kanatlı, ahşap doğrama bir pencere yer almaktadır (Fotoğraf A. 94).

Kuzeybatı ve güneydoğu duvarları arasında, güneybatı duvarından 1.50 m öteye kadar devam eden, yerden 1.50 m yükseklikte ahşap aşana perdesi bulunmaktadır (Şekil E. 9). Aşana perdesi üç bölümlüdür. Ortadaki kısmın içi boş, her iki duvara yaslanan kısım dolap şeklindedir. Ayrıca aşana perdesinin altında kuzeybatı duvarına bitişik *"*musandara*"* denilen ahşap bir dolap daha yer almaktadır (Fotoğraf A. 103).

Güneybatı duvar eni boyunca devam eden aşana perdesinin amacı açıkta yanan *kara ateş*[7]'in dumanını perdeleyerek evin içine yayılmasını önlemek ve açıktaki çatı kontsrüksiyonunun arasından çıkmasını sağlamaktır. Ev içerisinde kuzine kullanılmaya başlandıktan sonra açıkta duran kısım muşamba ile kapatılmıştır.

Aşananın döşemesine beton şap dökülmüştür. Kuzeybatı, kuzeydoğu ve güneydoğu duvarları ahşap kaplı, kuzeybatı duvarı sıva üzeri boyalıdır. Tavan yüksekliği yaklaşık 2.30 m'dir. Tavanı ahşap çıtalı ve ahşap kaplamadır. Aşana perdesinin önünde tavanda yayık asılması için demir bir kanca bulunmaktadır (Fotoğraf A. 98).

---

[5] Terek, derik: Mutfak gereçlerinin konulduğu açık raf sistemli ahşap dolap.
[6] Badama: Ahşap, geniş eşik.
[7] Kara ateş: Zeminin belirli bir alanında açıkta yakılan ateş.

5.5.2 Taşlık (Z02)

Yapıya güneydoğu yönünden girildiğinde karşılaşılan ilk mekândır. Dikdörtgen planlı mekân 4 m² alana sahiptir. Güneydoğu yönünde 75 cm genişliğinde, 175 cm yüksekliğinde tek kanatlı ahşap giriş kapısı yer almaktadır (Fotoğraf A. 109). Taşlığın kuzeybatısından aşanaya (Z01), güneybatısından yan odaya (Z03), kuzeydoğusundan da koridora (Z04) geçiş vardır (Şekil E. 4).

Taşlık döşemesine beton şap dökülmüştür. Döşeme kotu diğer mekânlara göre daha aşağıdadır ve kuzeybatıdan güneydoğuya doğru aşağı yönlü eğim vardır. Aşanaya (Z01) geçişteki eşik 15 cm yükseklikte, koridora (Z04) geçişteki eşiğin yüksekliği ise zemin eğimden dolayı 6-23 cm arasında değişmektedir. Giriş kapısının önünde döşemenin doğu köşesinde aynı aşanadakine (Z01) benzer bir oluk vardır (Fotoğraf A. 111). Taşlık aynı zamanda gusülhane olarak kullanılmaktadır. Bu sebeple "suluk*"* olarak da isimlendirilmektedir.

Güneybatısındaki duvarın ahşap konstrüksiyonu görünmektedir. Güneydoğu duvarı ahşap kaplı, kuzeydoğu ve kuzeybatısındaki duvarları ise ahşap kaplama tahtasından oluşmaktadır. Ahşap pasalı tavanın yerden yüksekliği yaklaşık 243 cm'dir.

5.5.3 Yan Oda (Z03)

Misafirlerin konaklaması için kullanılan odadır. Yan oda olarak adlandırılmaktadır. Dikdörtgen planlı ve 10.3 m² alana sahiptir. Tavan yüksekliği 220 cm'dir. Oda, aşananın (Z01) güneydoğusunda, taşlığın (Z02) güneybatısında yer almaktadır (Şekil E. 4). Taşlıktan girilen odanın giriş kapısı odanın kuzeydoğu duvarı üzerinde 71 cm genişliğinde, 182 cm yüksekliğinde tek kanatlı ahşap doğramadır (Fotoğraf A. 115). Odanın güneydoğusunda yerden 60 cm yüksekliğinde, 53x103 cm boyutlarına sahip iki adet ahşap giyotin pencere yer almaktadır (Fotoğraf A. 120).

Döşemesi ahşap kaplıdır. Odanın kuzeydoğu ve güneydoğu duvarları ahşap kaplıdır. Güneybatı duvarı yerden 120 cm yüksekliğe kadar sıva üzeri boyalı, kalan kısım ahşap koltukluk silmesinden sonra ahşap kaplama olarak devam etmektedir. Kuzeybatı duvarının, güneybatı duvarından itibaren 35 cm'lik kısmı sıva üzeri boyalıdır (Fotoğraf A. 117). Kalan kısım ahşap kaplıdır. Ahşap kaplamaların birleşim yerleri 3,5-4 cm arası değişen kalınlıklardaki ahşap çıtalarla kapatılmıştır. Kuzeybatı, kuzeydoğu ve güneybatı duvarları boyunca 15 cm kalınlığında ahşap süpürgelik

devam etmektedir. 15 cm kalınlığındaki ahşap koltukaltı silmesi tüm odayı çevrelemektedir. Tavanı ahşap kaplamalı ve ahşap pasalıdır.

5.5.4 Koridor (Z04)

Hayat ya da *kiler* de denilen koridor yalnızca ev halkına ait mahremiyeti yüksek mekânların ortak alanıdır. Koridor, 187 cm genişliğe sahip olup 452 cm uzunluğundadır. 8,5 m² alana sahiptir (Şekil E. 4).

Koridora hem aşanadan (Z01) hem de taşlıktan (Z02) giriş vardır. Aşanadan (Z01) koridora geçişte 69 cm genişlik, 172 cm yükseklikte tek kanatlı ahşap kapı varken taşlıktan (Z02) geçiş 68 cm genişlik, 183 cm yükseklikte kanadı olmayan kapı boşluğu ile sağlanır. Koridorun kuzeydoğusunda iki adet oda (Z05, Z06), kuzeybatısında ise kiler (Z07) bulunmaktadır. Güneydoğu duvarı üzerinde yerden 65 cm yüksekliğinde, 50x94 cm boyutlarında ahşap giyotin pencere yer almaktadır (Fotoğraf A. 122, Fotoğraf A. 123).

Kuzeydoğu yönünde iki oda (Z05 ile Z06) kapıları arasında 5x7 cm boyutlarında ahşap dikme yer almaktadır. Aynı aks üzerinde güneybatı yönünde, Aşanaya (Z01) açılan kapının güneydoğusunda da 5x8,5 cm boyutlarında bir ahşap dikme bulunur (Fotoğraf A. 123).

Döşemesi ahşaptır. Duvarları ahşap kaplı, kaplama birleşimleri ahşap çıtalıdır. Ahşap süpürgelikler tek bir boyutta değildir. Farklı uzunluklarda ve kalınlıklarda tespitleri yapılmıştır. Tavan ahşap pasalıdır. Ahşap koltuk altı silmesi 8 cm kalınlığındadır ve tüm koridoru çevrelemektedir (Fotoğraf A. 124, Fotoğraf A. 125).

5.5.5 Oda (Z05)

Hane halkı tarafından yatak odası olarak kullanılan odalardan biridir. Yapının kuzey köşesindeki odadır. Z01, Z02 ve Z03 mekânlarına oranla mahremiyeti daha fazladır. Odaya, yatak odalarını ortak alanlardan ayıran koridordan (Z04) geçilmektedir. Dikdörtgen planlı oda, 9,5 m² alana sahiptir (Şekil E. 4). Odanın güneybatı duvarı üzerindeki giriş kapısı 69 cm genişliğinde, 179 cm yüksekliğinde tek kanatlı ahşap doğramadır (Fotoğraf A. 126). Kuzeydoğu duvarı üzerinde iki adet 51x105 cm boyutlarında, güneydoğu duvarı üzerinde bir adet 46x96 cm boyutlarında toplam üç adet ahşap giyotin pencere bulunmaktadır. Odanın kuzeydoğusunda yerden 47,5 cm yüksekliğinde ahşap bir sedir yer almaktadır. Sedirin kuzey köşeden doğu köşesine

kadar ki 264 cm'lik kısmı 47 cm derinliğinde, kalan 70 cm'lik kısım 74 cm derinliğindedir. Derinliğin arttığı kısım kapaklıdır. Kapaklı alan, gusülhane (hamam) olarak kullanılmaktadır (Fotoğraf A. 127, Fotoğraf A. 128).

Odanın zemin döşemesi ahşap kaplıdır. Duvarları ahşap kaplı, kaplamaların birleşim yerlerine ahşap çıtalar tespit edilmiştir. Odanın kuzeybatı, güneybatı ve güneydoğu duvarları 15 cm kalınlığında ahşap süpürgelikle çevrelenmektedir. Tavanın yerden yüksekliği 226 cm olup ahşap pasalıdır. 15 cm kalınlığındaki ahşap koltuk altı silmesi tüm odayı çevrelemektedir (Fotoğraf A. 129, Fotoğraf A. 130).

5.5.6 Oda (Z06)

Yatak odası olarak kullanılan bir diğer odadır. Z05 mahal kodlu odanın kuzeybatısında yer almaktadır ve aynı şekilde hayat koridorundan (Z04) odaya girilmektedir. Oda, dikdörtgen planlı ve 9,5 m²'dir (Şekil E. 4). Odanın güneybatı duvarı üzerindeki 70 cm genişliğindeki, 179 cm yüksekliğinde tek kanatlı ahşap doğrama ile girilmektedir (Fotoğraf A. 131). Kuzeydoğu yönünde 50 cm x 105 cm boyutlarında yerden 58 cm yüksekliğinde iki adet ahşap giyotin pencere bulunmaktadır.

Odanın döşemesi ahşaptır. Duvarları ahşap kaplı ve kaplama tahtalarının birleştiği yerlerde ahşap çıtalar tespit edilmiştir. Oda 19 cm kalınlığındaki ahşap süpürgelik tüm duvarlar boyunca devam etmektedir. Odanın kuzeybatısında yerden 18 cm yüksekliğinde ahşap bir seki vardır. Tavan, yerden 224 cm yüksekliğinde ve ahşap pasalıdır. 15 cm kalınlığındaki ahşap koltuk altı silmesi tüm odayı çevrelemektedir (Fotoğraf A. 135, Fotoğraf A. 137).

5.5.7 Kiler (Z07)

Koridorun (Z04) kuzeybatısındaki çeşitli araç gereçlerin depolanması için kullanılan mekândır. İhtiyaca yönelik olarak ilk yapımından bir süre sonra güneydoğusundaki duvar eklenerek koridordan (Z04) ayrılmıştır. 188x213 cm boyutlarında 4 m² alana sahiptir. Güneydoğu yönünde 70 cm genişlik, 177 cm yüksekliğe sahip tek kanatlı ahşap kapı bulunmaktadır (Fotoğraf A. 138). Kuzeybatı duvarı üzerinde yerden 100 cm yükseklikte, 35x75 cm boyutlarında bir adet tek kanatlı ahşap doğrama pencere bulunur. Döşemesi ahşap, duvarları ahşap kaplama, tavanı ahşap pasalıdır. Tavan yüksekliği 230 cm'dir.

5.5.8 Oda (Z08)

İhtiyaca yönelik olarak yapıya sonradan eklenmiş, yatak odası olarak kullanılan dördüncü odadır. Z06 mahal kodlu odanın kuzeybatısındadır. Dikdörtgen planlı oda, 11,3 m² alana sahiptir (Şekil E. 4). Girişi ana yapıdan ayrıdır. Güneybatıdaki giriş kapısı, 69 cm genişliğinde ve 170 cm yüksekliğinde, tek kanatlı, ahşap doğramadır (Fotoğraf A. 143). Kuzeydoğu yönünde yerden 64 cm yükseklikte, 53x104 cm boyutlarında iki adet ahşap giyotin pencere bulunmaktadır.

Döşemesi ahşap, duvarları ahşap kaplıdır. 15 cm'lik ahşap süpürgelik güneybatı, kuzeybatı ve kuzeydoğu duvarları boyunca devam etmektedir. Güneydoğu yönündeki ahşap süpürgelik ise 15 cm kalınlığındadır. Odanın kuzey köşesinde yerden 25 cm yüksekliğinde, 71x73 cm boyutlarında duş teknesi olarak kullanılan bir seki yer almaktadır. Sekinin duvara bitişik olan kenarlarından 30 cm yüksekliğe kadar sac kaplama yapılmıştır. Tavan, yerden 229 cm yüksekliğinde ve ahşap pasalıdır. 15 cm kalınlığındaki ahşap koltuk altı silmesi tüm odayı çevrelemektedir.

5.6 Cepheler

Rasim Ayyılmaz evinin cephelerinde kırsal karadeniz mimarisinin özellikleri ve yapım tekniği rahatça okunabilmektedir. Birkaç tadilat ve zaman içerisinde bakımsızlıktan dolayı meydana gelmiş bozulmalar dışında özgünlüğünü iyi derecede korumaktadır. Güneybatıdan kuzeydoğuya doğru eğimli olan bir arazi üzerine yerleştirilen yapı, güneybatı ve kuzeybatı yönlerinden tek katlı (Fotoğraf A. 7, Fotoğraf A. 33), kuzeydoğu yönünden bodrum (ahır katı) ve zemin kat olmak üzere iki katlıdır (Fotoğraf A. 33). Güneybatı yönünden ise yapının bir kısmı kota oturmaktadır.

5.6.1 Güneydoğu cephesi

Yapının diğer cephelerine göre en iyi durumdaki ve karakteristik cephesidir (Fotoğraf A. 6, Şekil E. 11). Cephe batı kısımda tek katlı iken doğusunda eğimin alçalmasından dolayı iki kata çıkmaktadır (Fotoğraf A. 8, Fotoğraf A. 18). Bodrum kat cephesi moloz taş yığma, zemin kat cephesi dolma tekniğiyle yapılmıştır (Fotoğraf A. 20). Eğimin en alçak olduğu kısımda ahıra (B01) giriş kapısı yer almaktadır (Fotoğraf A. 25). Cephenin batısındaki yan oda (Z03) cephesi, 110 cm kadar öne çıkmaktadır (Fotoğraf A. 13). Bu kısmın hemen doğusunda giriş kapısı (GK1) yer almaktadır (Fotoğraf A. 16). Giriş kapısına 3 adet beton sıvalı taş basamakla ulaşılmaktadır (Fotoğraf A. 14,

Fotoğraf A. 15). Giriş kapısının doğusunda sırasıyla Z04 mahal kodlu koridor penceresi (P3) ve Z05 mahal kodlu odanın penceresi (P4) yer almaktadır (Fotoğraf A. 18). Kapı ve pencereler özgünlüğünü korumaktadır.

Cepheden saçağa geçişte ahşap koltukaltı silmesi yer almaktadır (Fotoğraf A. 21). Saçak alın tahtası ve saçak altı kaplamasında ahşap malzemenin çürümesiyle oluşmuş parça kayıpları gözlemlenmektedir (Fotoğraf A. 22). Gözlerdeki taş dolgu arasındaki bağlayıcının yok olduğu yerlerde çimento esaslı sıva ile doldurulduğu yine aynı şekilde moloz taş bodrum kat duvarlarında de çimento esaslı sıva ile derz tamiri yapıldığı görülmektedir (Fotoğraf A. 29).

5.6.2 Kuzeydoğu cephesi

Yapının en geniş cephesidir. Cephe iki katlıdır. Yalnızca cephenin batısında güneydoğu cephesindeki öne çıkan yan odanın (Z03) tek katlı kuzeydoğu cephesi görülmektedir (Şekil E. 12). Ahır katı moloz taş yığma, üst katlar dolma tekniğiyle inşa edilmiştir (Fotoğraf A. 33). Bodrum kat cephesinin batısındaki köşede bir adet olmak üzere cephede toplam dört adet ahşap dikme yer almaktadır. Ahşap dikme üzerine bindirme tekniğiyle yastık kirişi yerleştirilmiş üzerine moloz taş duvar boyunca devam eden ahşap kiriş yerleştirilmiştir (Fotoğraf A. 31). Yatay giden bu kirişe aksi yönde yerleştirilen döşeme kirişlerinin dışarıya çıktığı noktalar cepheden okunabilmektedir (Fotoğraf A. 38). Döşeme kirişlerinin üzerine duvar çerçevelerinin alt kirişi yerleştirilmiştir. Her iki yatayda giden kiriş arası moloz taşla doldurulmuştur. Odaların içerisindeki gusülhanelerin pişmiş topraktan yapılmış olukları bu iki kiriş arasına yerleştirilmiş ve bu kısımlardan su tahliyesi sağlanmıştır (Fotoğraf A. 36). Kiriş üzerine belirli aralıklarla dikmeler yerleştirilerek payandalarla desteklenmiş ve karkas sistemin arası ahşap ara dikme ve kuşaklarla bölümlenerek taş dolgu ile tamamlanmıştır.

Cephenin ahır katının yaklaşık orta aksı hizasında 77 cm genişliğinde 27 cm yüksekliğinde bir havalandırma boşluğu görülmektedir (Fotoğraf A. 38). Kiriş lento görevi görmüş ve o kısımdaki taş duvar örülmeyerek boşluk oluşturulmuştur. Havalandırma boşluğuyla aynı düşey aksta 33 cm genişliğinde 58 cm yüksekliğinde, hayvan gübrelerini tahliye amaçlı açılmış yöre dilinde "fırçıktı" denilen boşluk görülmektedir (Fotoğraf A. 39).

Cephenin doğusunda B02 mahal kodlu küçük ahıra giriş yer almaktadır (Fotoğraf A. 40). Ahırın (B01) moloz taş duvarının bittiği noktadan küçük ahırın giriş kapısına kadar olan 72 cm'lik kısım dolma tekniğiyle yapılmıştır. Kapıdan 20 cm'lik kısımdan sonra cephenin doğusuna kadar moloz taş duvar devam etmektedir.

Cephenin doğusu sarmaşık dolayısıyla okunabilir durumda değildir (Fotoğraf A. 35). Cephede toplam 6 adet ahşap pervazlı giyotin pencere yer almaktadır. Ancak doğusundaki P9 ve P10 pencereleri sarmaşıktan dolayı görülememiş ve ölçüsü alınamamıştır. P6 ve P7 pencerelerinin üst pervazı yok olmuştur (Fotoğraf A. 34).

Duvardan şaçağa geçişteki koltukaltı silmesinde, saçak altı kaplaması ve alın tahtasında yer yer çürümeler ve koplmalar meydana gelmiştir (Fotoğraf A. 37).

5.6.3 Kuzeybatı cephesi

Yapının diğer girişinin olduğu cephedir. En fazla bozulma bu cephede gözlemlenmektedir. Aşanaya (Z01) doğrudan giriş bu cepheden sağlanmaktadır (Şekil E. 13). Cephenin batısında dış odanın (Z08) kuzeybatı duvarı öndedir (Fotoğraf A. 41). Arazideki eğimden dolayı cephede küçük ahırın (B02) moloz taş yığma duvarı görünmektedir. Cephenin bu bölümünde yine sarmaşık yoğunluğu görülmektedir. Moloz taş örgüde de çimento bazlı sıva ile onarım yapıldığı görülmektedir (Fotoğraf A. 42).

Cephenin geri kalanı tek katlıdır. Giriş kapısının (GK2) batısında P11 penceresi, doğusunda P12 penceresi bulunmaktadır (Fotoğraf A. 45). P11 ve P12 pencereleri tek kanatlı ahşap doğramadır. P12 penceresi diğer pencerelerden farklı olarak ahşap kapaklara sahiptir (Fotoğraf A. 49, Fotoğraf A. 50). Cephenin doğusundaki ara dikme ve kuşaklarda aşırı deformasyon, düşeyden ayrılma ve dolgu malzemesinde eksilmeler oldukça fazladır (Fotoğraf A. 46). Cephenin genelinde ise çimento esaslı sıva ve kireç harcı kullanımı fazlaca görülmektedir. P12 penceresinin batısında üst hizada kuzine için açılmış baca deliği görülmektedir. Kuzine bacasının bulunması sebebiyle cephe o hizada zemine kadar olan kısımları sac levha ile kaplanmıştır. Cephenin doğu yöndeki bitişi sarmaşık sebebiyle net okunamamaktadır.

5.6.4 Güneybatı cephesi

Güneybatı cephesinin aşana (Z01) ve yan oda (Z03) duvarlarının olduğu doğu bölümü öndedir ve kota yaslanmaktadır (Şekil E. 14, Fotoğraf A. 57). Bu kısmın batısı aşana

(Z01) duvarı moloz taş yığma, doğusunda yan oda (Z03) duvarı ise dolma tekniğinde devam etmektedir (Fotoğraf A. 58). Duvarlar üzerindeki çatı konstrüksiyonu ahşap kaplamalar ile örtülmüştür.

Güneybatı cephesinin batı kısmında ise dış odanın (Z08) sıvalı duvarı görülmektedir. Girişin önünde, toprak zeminden en kısa yeri 16 cm en uzun yeri 38 cm olan düz bir satıh oluşturan beton giriş sahanlığı vardır. Oda kapısının hizasında çatı saçak şeklinde uzamaktadır (Fotoğraf A. 59).

5.7 Ek Yapılar

Yapıyı tamamlayıcı nitelikte arazi içine yayılmış çeşitli işlevlere sahip ek yapılar bulunmaktadır. Yapının kuzeydoğusunda tuvalet, kuzeydoğu yönünün doğusunda ise merek yapısı mevcuttur. Serenderler günümüze ulaşamamıştır ancak yapının güneyinde olduğu bilinmektedir.

5.7.1 Merek

Ana yapının kuzeydoğusunun doğusunda yer almaktadır. Güneybatıdan kuzeydoğuya eğimi olan arazi üzerine yerleştirilmiştir. Yapı iki katlı, 350x595 cm boyutlarında dikdörtgen planlıdır (Fotoğraf A. 61). Eğimli arazi üzerinde konumlanmasından dolayı güneydoğu yönünde alt kata giriş, güneybatı yönünde üst kata giriş vardır (Fotoğraf A. 62, Fotoğraf A. 64). Giriş kapıları, tek kanatlı ahşap doğramadır.

Yapıyı yerleştirmek için eğim oyularak düz bir zemin elde edilmiştir. Eğim yönünde toprağı tutması için moloz taş yığma set duvarı bulunmaktadır (Fotoğraf A. 62). Ahşap karkas yapım sistemiyle yapılmıştır. Ahşap dikmelerin arası özensiz ahşap kaplama tahtaları çakılarak kapatılmıştır.

Merek, dört omuz (kırma), alaturka kiremit örtülü çatıyla sonlanmaktadır. Güneybatı yönünde kapı hizasındaki alaturka kiremitlerde kayıp olmuş, yerleri sac levha ile kapatılmıştır (Fotoğraf A. 63).

Yapının kuzeybatı ve kuzeydoğu cephesi tamamen, güneydoğu yönünde kapı haricinde kalan cephe, güneybatı cephesinin de bir kısmı sarmaşıkla kaplanmış durumdadır (Fotoğraf A. 65).

5.7.2 Tuvalet

Ana yapının kuzeydoğusunda, 190 cm uzaklıkta konumlanmaktadır (Fotoğraf A. 73). 110x157 cm boyutlarında, 1 m² alana sahiptir. Duvarları sıvasız, briket betondur. Düz beton dam ile örtülüdür. Güneydoğu yönünden girişi vardır. Tek kanatlı …x… boyutlarında kapısı bulunmaktadır (Fotoğraf A. 74).

5.7.3 Serender

Ana yapının kuzeybatısı ve güneyinde olmak üzere iki adet serender olduğu bilinmektedir. Her iki serender de günümüze ulaşamamıştır. Kuzeybatıda ki serender hane halkı tarafından kaldırılmış, güneydeki serender ise köy yolunun genişlemesi sonucu sökülmüştür. Serendere ait mimari özellikler "RESTİTÜSYON ÖNERİLERİ" başlığı altında verilecektir.

5.8 Yapım Sistemi, Elemanları ve Malzeme Özellikleri

5.8.1 Temeller

Yapı, güneybatıdan kuzeydoğuya doğru aşağı yönde eğimli olan bir arazi üzerine yerleştirilmiştir. Bodrum kat mekânlarının (B01, B02) güneybatısında evin aşana (Z01) ve taşlığının (Z02) kayalık zemine oturduğu açıkça görülmektedir (Fotoğraf A. 77). Yan odanın (Z03) altında nasıl bir sistem olduğu bilinmemektedir. Yapının kuzeydoğusunda tamamı, güneydoğu ve kuzeybatı yönlerinde ise kotun alçaldığı kısımlarda bodrum kat duvarlarının moloz taş örgüsü görülebilmektedir (Fotoğraf A. 29). Yapının temellerinin ne kadar derine indiği bilinmese de taş yığma olduğu tahmin edilmektedir. Yapının temellerine dair net bilgi elde edilebilmesi için sondaj ve kazı çalışmaları yapılması gerekmektedir.

5.8.2 Duvarlar

Yapının dış çeperinde moloz taş yığma duvar, ahşap karkas arası taş dolgulu (dolma) duvar, iç mekânlardaki ayırıcı duvarlar ise ahşap olmak üzere üç çeşit duvar tipi bulunmaktadır.

Bodrum kat, güneybatı yönünde kayalık zemine oturmakta, açıktaki duvarları moloz taş yığmadır. Duvar kalınlıkları 40 ile 60 cm aralığında değişiklik göstermektedir. Yalnızca küçük ahır (B02) kapısının her iki yanındaki yaklaşık 150 cm'lik kısım dolma

duvar tekniğiyle yapılmıştır. Kuzeydoğu cephesinin bodrum duvarlarında moloz taş örgünün içinde kalacak şekilde bir tanesi güney köşeye yerleştirilmiş 3 adet ahşap dikme yer almaktadır. Bodrum katın güney köşesindeki dikme üzerine, kertme boğaz geçme tekniğiyle yastık kirişi oturmaktadır (Fotoğraf A. 31). Moloz taş yığma bodrum kat duvarları ve su basman duvarları üzerinde tüm yapıyı çevreleyen taban kirişi kuzeydoğu yönünde çift tabanlı, güneydoğu yönünde tek tabanlı olarak cepheler boyunca devam etmektedir (Fotoğraf A. 30). Kuzeydoğu yönünde taban kirişlerinin (döşeme kirişleri) uçları her iki yatay eleman arasından görülebilmektedir. İki yatay eleman arasında kalan boşluklar taş malzeme ile doldurulmuştur. Odaların köşelerindeki pişmiş topraktan yapılmış suluk giderleri yine bu boşluklardan dışarıya çıkmaktadır. Güneydoğu yönündeki yatay elemanın üzerinde yapının kuzeybatısına doğru uzayan iç mekândaki eşik kirişlerinin uçları görülmektedir. Eşik kirişleri kertme boğaz tekniği kullanılarak dikmelerle birleşmektedir (Fotoğraf A. 23).

Taban kirişlerinin üzerinde dikme ve yan çalmalarla yapı yükselmekte ve sistem tavan kirişleriyle bağlanmaktadır. Ahşap karkas sistemin arası ahşap ara dikme ve kuşaklarla dörtgen bölümlere (gözlere) ayrılmıştır. Bölmeler moloz taş parçaları, tuğla, kiremit kırıkları ve çamur sıva ile doldurulmuştur (Şekil E.15, Şekil E.16). Dolgunun döküldüğü kimi yerlerde iç duvar tahtalarıyla karkas sistem arasında yatayda tahta parçalarının var olduğunu görebilmekteyiz (Fotoğraf A. 34). Ancak bu kuşaklamalar yapının tamamında var mı yoksa bölüm bölüm mü yapıldığı bilinmemektedir. Yapının güneydoğu, kuzeydoğu ve kuzeybatı duvarları göz dolmadır. Güneybatı duvarının bir bölümü çatı arasını kapatan ahşap kaplamadır (Fotoğraf A. 57). Dış odanın (Z08) duvarı ise sıvalı olduğu için altındaki sistem görülememektedir. Ancak yapının genelinin ve dış odanın (Z08) kuzeybatı haricindeki duvarlarının dolma olduğunu düşünürsek sıvalı duvarının da dolma tekniğiyle yapıldığını söyleyebiliriz. Dolma tekniğiyle yapılmış duvarların kalınlıkları 10-18 cm arasında değişmektedir.

İç mekânda taşlık (Z02) ve yan oda (Z03) arasındaki duvar ahşap karkas, diğer iç mekânları ayıran duvarlar 1.5-2 cm kalınlığındaki dikey yerleştirilen ahşap kaplama tahtalarından oluşmaktadır. Dikey yerleştirilen ahşapların birleşim yerleri yaklaşık 4 cm genişliğinde 1.5 cm kalınlığında ahşap çıtalarla kapatılmıştır (Fotoğraf A. 133). Yapının taşıyıcı elemanlarında mukavemeti yüksek olan kestane ve meşe ağaçları, iç mekân duvar kaplamalarında ise çam ya da ladin ağacı kullanılmıştır.

Yapının dışındaki muhdes tuvaletin duvarları briket betondan yığma sistemle inşa edilmiştir.

5.8.3 Döşemeler

Ahır'ın (B01) bir bölümü, süt hayvanlarının durduğu alanın zemini, ahşap kaplamadır. Ahşap kaplamanın altındaki sistem görülememiştir. Kalan kısımları ve küçük ahır (B02) zemininin tamamı sıkıştırılmış topraktır.

Zemin katta aşana (Z01) ve taşlığın (Z02) zeminine beton dökülmüştür. Bu iki bölümden koridora (Z04) geçişte ahşap badama bulunmaktadır. Bodrum kattaki döşeme kirişlerinin uzandığı son nokta aşana (Z01) ve taşlığa (Z02) denk gelmektedir. Zemin katta bu kısımlar boylu boyunca ahşap badama ile kapatılmıştır. Beton zemin bu kısımdan sonra başlar. Her iki mekândaki dışarıya açılan kapıların önündeki beton zeminde çok derin olmayan oyuntu yapılmış ve bu kısımdan dışarıya oluk yapılmıştır. Bu oyuntulu zemin bölümü "suluk" olarak isimlendirilmektedir.

Yapının geri kalanındaki tüm odaların zemini ahşap kaplamadır. Kaplama tahtaları, bodrum katın tavan planında görülen döşeme kirişlerine dik biçimde yerleştirimiştir. Tahtalar, 20-25 cm genişliğinde 2-3 cm kalınlığındadır. Zemin döşemelerinde kestane veya meşe ağacı kullanılmıştır.

Tavan döşemelerinin tamamı ahşap pasalıdır. Kaplama tahtalarının birleşim yerlerine ahşap çıtalar tespit edilmiştir. Aşana perdesinin olduğu bölümdeki tavan döşemesi orta kısımda kesilerek doğrudan çatı konstrüksiyonu görülebilir şekilde yapılmıştır. Ancak zamanla değişen kullanım tercihleri bu boşluğu gereksiz hale getirmiştir. Kurum, toz vb. dökülmemesi için açıkta olan kısım plastik esaslı bir örtü malzemesi ile kapatılmıştır. Tavan döşemelerinde çam ya da ladin ağacı kullanılmıştır.

5.8.4 Çatı

Yapı, üç omuzlu kırma çatı şeklinde tanımlanan çatı grubu içerisindedir. Kuzeybatıya doğru yapı uzamakta ve bu kısımda dış odanın (Z08) üzeri yine üç omuz çatıyla örtülmektedir. Sonuç olarak yapının örtü sisteminin iki adet üç omuz çatının birleşiminden meydana geldiğini söyleyebiliriz (Fotoğraf A. 60).

Çatı arası girilebilen bir mekân olmadığı için çatı konstrüksiyonu görülememiştir. Çatı saçağı, 30 cm kadar uzatılmıştır. Saçaklar cepheleyle hafif meyilli şekilde

birleşmektedir (Fotoğraf A. 27). Saçak altları ahşap kaplıdır. Çatı ahşap alın tahtası ile sonlanmaktadır. Çatı alaturka kiremitle örtülüdür.

5.9 Yapı Boşlukları

5.9.1 Kapılar

Yapı genelinde, tablalı, tablasız ve kanatsız olmak üzere 3 farklı şekilde kapı görmekteyiz (Şekil E. 19, Şekil E. 20, Şekil E. 21). K3 hariç diğer kapıların tamamı tek kanatlı, ahşap pervaz ve doğramalı kapılardır. K3 kapısı, ahşap pervazlı ancak kanatsızdır. GK1 ve GK2 kapılarının üzerinde ayrıca tepe penceresi mevcuttur. Giriş kapıları, aşana, koridor, kiler, yan oda, dış oda, bodrum mekânlarının kapıları (GK1, GK2, K1, K2, K6, K7, K8, BK1, BK2), 2 cm kalınlığındaki üç dikey ahşap parçasının kapının arka yüzüne (açılış yönüne) tespit edilen üç yatay elemanla bağlanmaları ile kapı kanatları oluşturulmuştur. GK1, GK2, K2, K8 kapılarının ön yüzünde parçaların birleşimleri ahşap çıtalarla kapatılmıştır. K1 kapısı, 2 tablalı, K4 ve K5 kapıları üç tablalı olarak yapılmıştır. Kapıların hepsi 3 yönden 7 ile 12 cm arasında değişiklik gösteren ahşap pervazlarla çevrilidir. Kapıların hepsi özgünlüğünü korumaktadır. Dış mekâna açılan kapıların alt kısımlarında neme bağlı çürümeler, kararmalar, parça kayıpları gözlemlenmektedir. Birleşim çıtalarında da parça kayıpları vardır. Giriş kapısı eşiği taş diğer tüm eşikler ahşaptır. Ahır katına (B01) inmek için aşana (Z01) zemininde düşey açılımlı ahşap bir kapak (kepenk) bulunmaktadır.

5.9.2 Pencereler

Ahşap karkas sistemin aralarında pencere boşlukları bırakılarak gözler oluşturulmuştur. Bırakılan boşluklara pencere doğramaları yerleitirilmiştir. Yapının zemin katında toplam 12 adet pencere bulunmaktadır. 12 adet pencerenin 10 tanesi giyotin, 2 tanesi tek kanatlı penceredir. Pencerelerin hepsi ahşap doğramadır.

Yan odada 2 adet pencere vardır. İki pencere biribirine yakın olarak konumlandırılmış, içeride ve dışarıda tek pervaz içerisine yerleştirilmiştir (Şekil E.17). Koridorun güneydoğusunda bir adet pencere yer almaktadır. Z05 mekânında 3, Z06 ve Z08 mekânlarında ise 2'şer adet pencere yer almaktadır. Kiler (Z07) ve aşanadaki (Z08) pencereler (P11, P12) tek kanatlıdır (Şekil E. 18). Aşana penceresi (P12) diğer pencerelerden farklı olarak çift kanatlı ahşap kepenk vardır. Kiler penceresi (P11) diğer pencerelerin konumlarına göre zeminden daha yüksekte konumlandırılmıştır.

Bakımsızlıktan dolayı pencere doğramalarında kopmalar, camlarda kırılmalar, ahşap malzemede çürümeler gözlemlenmiştir. Kuzeydoğu cephesindeki P6 ve P7 pencerelerinin üst pervazları P8 penceresinin batısındaki pervazı yok olmuştur (Fotoğraf A. 33). Dış oda (Z08) pencerelerinin olduğu cephe tamamen sarmaşıkla kaplı olduğundan dışarıdan görülememektedir. Güneydoğu cephesindeki P3 penceresinin üzerindeki duvar dolgusu pencere pervazınn üzerine düşerek ahşap pervazın kırılmasına yol açmıştır (Fotoğraf A. 17).

Bodrum kattaki yapı boşlukları doğramamsızdır. Ahırdaki (B01) dikdörtgen şeklinde üst kotta duvar örgüsüne ara verilerek yapılmış dikdörtgen biçimli havalandırma boşluğu yer almaktadır. Düşey hizada hayvan dışkılarını tahliye etmek için daha küçük ayrıca bir boşluk açılmıştır. Yöresel tabirde bu boşluğa "fırçıktı" denilmektedir.

5.10 Yapıdaki Bozulmalar ve Nedenleri

Rasim Ayyılmaz Evi'nin en önemli bozulma sebebi terkedilmiş ve neticesinde bakımsız kalmasıdır. Kullanılmayan ev bozulmalara açık hale gelmiştir. Zaman içerisinde yapı hasar almaya devam etmektedir. Yapının geneline hakim olan ahşap malzemede oldukça yoğun ve gözle görülür bozulmalar vardır.

Yapıdaki bozulmalar ve nedenleri genel olarak 3 başlık altında incelenecektir.

5.10.1 Kullanıcı kaynaklı bozulmalar

Rasim Ayyılmaz Evi günümüze özgün yapısını büyük ölçüde koruyarak ulaşmayı başarmıştır. Yapıda mutfak tezgâhı dışında herhangi bir muhdes eklenti bulunmamaktadır.

Kuzeybatı cephesindeki P12 penceresinin doğusunda sonradan kuzine bacası için açılmış olan boşluktan zemine kadar olan kısım sac levhalarla kaplanmıştır (Şekil E. 40, Fotoğraf A. 46). Cephelerdeki gözlerin bazıları kireç esaslı harçla sıvanarak niteliksiz müdahale yapılmıştır. Aynı şekilde bodrum kat duvarlarında da yer yer kireç esaslı sıva ile müdahaleler vardır. Kuzeydoğu bodrum duvarın bir kısmında derz boşalmaları çimento esaslı harçla doldurulmuştur (Fotoğraf A. 29, Fotoğraf A. 42). Dış odanın (Z08) kuzeydoğu cephesi tamamen çimento sıvayla sıvalıdır. Sıvanın döküldüğü kısımlardan kısmen dikme, taban kirişi ve dolgu malzemesi görülebilmektedir (Fotoğraf A. 43). Taşlık (Z02) ve aşana (Z01) zemininin önceden

sıkıştırılmış toprak olduğu bilinmektedir. Sonraki yıllarda her iki mekânın zeminine beton şap dökülmüştür. Kara ateşin kullanımının yerini kuzineye bırakmasıyla aşana perdesi işlevsizleşmiş ve açıkta olan tavan kısmı plastik esaslı örtü ile kapatılmıştır. Zaman içinde gelişen ihtiyaçlar neticesinde aşananın kuzeybatı duvarına bitişik şekilde muhdes mutfak tezgâhı eklenerek P12 penceresinin alt hizasındaki duvar kaplamasında boşluk açılmış ve buradan su tesisatı çekilmiştir (Fotoğraf A. 94). Tuvalet ilk yapıldığı yerden bugünkü yerine getirilmiş ve briket betonla yeniden inşa edilmiştir.

5.10.2 Malzeme bozulmaları

Yapının taşıyıcı sistemi, tavan ve aşana ile taşlık zemini haricindeki zemin döşemeleri, duvar kaplamaları, yapı bileşenleri ve sedir, dolap gibi tefriş elemanlarının tamamı ahşap malzemeden imal edilmiştir. Bodrum kat duvarları ve duvar dolgusu olarak dere taşı, tuğla ve kiremit kırıkları kullanılmıştır. Çatı alaturka kiremit ile örtülüdür.

Ahşap malzemede zamanla maruz kaldığı yağışlı hava koşulları, sıcaklık değişimleri, UV ışınları nedenleriyle renk değişimleri, ahşabın çalışmasına bağlı olarak ayrılmalar, çatlamalar, kırılmalar gibi fiziksel bozulmalar meydana gelmiştir. Ahşap malzemenin bir başka bozulma nedeni ise bakımsız kalan yapı ve malzemenin bakteriler, mantarlar, böcekler ve haşereler sebebiyle uğradığı biyolojik bozulmadır.

Rasim Ayyılmaz Evi'nde özellikle cephelerdeki ahşap malzeme açıkta ve her türlü dış etkiye maruz kalmaktadır. Bu etken bakımsızlık ve terkedilmişlikle de birleşince malzemede kopmalar, çatlaklar, çürümeler, renk değişimleri büyük oranda görülmektedir (Şekil E. 38, Şekil E. 39, Şekil E. 40, Şekil E. 41).

Çürüme, mantarlaşma, parça kayıplarının en çok görüldüğü kısımlar dışarıdan gelen etkilere doğrudan maruz kalan bölümler olan saçak alın tahtası ve saçak altı kaplamalarıdır (Fotoğraf A. 12, Fotoğraf A. 22, Fotoğraf A. 51, Fotoğraf A. 52). Dolaylı olarak meydana gelen bozulmaların olduğu bölümler ise çatıda oluşan boşluklar sebebiyle tavan ve zemin döşemelerinde, cephe dolgusundaki boşalmalar sebebiyle de iç duvar kaplamalarında meydana gelmektedir (Fotoğraf A. 118, Fotoğraf A. 136).

Cephelerdeki ana ve ara elemanlarda böceklenme, ahşap yüzeyinde fiziki bozulmalar, çatlaklar meydana geldiği görülebilmektedir (Fotoğraf A. 10, Fotoğraf A. 24). Yapının

güney köşesinde bodrum kattaki dikmenin zemine oturduğu kısmı nem ve böceklenmeye bağlı olarak çürümüş ve taşıyıcılığı kalmamıştır (Fotoğraf A. 32).

Yapı, yağışlı havalarda çatıda oluşan boşluklardan iç mekâna su almaktadır. Bu sebeple tavan ve zemin döşemelerinin belli kısımlarında neme bağlı olarak çürümeler ve mantarlaşmalar gözlenebilmektedir. Z03 mekânında tavan döşemelerinde beyaz lekeler ve çatıdan aldığı suyla çürüyen bölümler görülebilmektedir (Fotoğraf A. 119). Aynı hizadaki ahşap zemin döşemesi de çürümektedir (Fotoğraf A. 118). Odanın belirli bir seviyeye kadar sıvalı ve boyalı olan güneybatı duvarında da dışarıdan aldığı nem sonucunda ciddi derecede rutubet ve boya dökülmeleri görülmektedir. Duvarın önündeki zemin kaplaması da yine aldığı rutubet sebebiyle çürümektedir. Pencere altındaki duvar kaplamasında ve birleşim çıtalarında da nem tespit edilmiştir (Fotoğraf A. 116).

Ahşap malzemenin en fazla zarar gördüğü Z05 mekânının kuzeybatı ile kuzeydoğu duvarının birleştiği kısımda tavan döşemesinde kopma meydana gelmiştir. Ayrıca cephede büyümeye devam eden sarmaşık bu bölümden içeriye doğru girmektedir (Fotoğraf A. 135). Çatıdaki boşluktan gelen su aynı hizdaki duvar kaplamasını tamamiyle çürütmüştür. Özellikle kuzeydoğu duvarındaki kaplama tahtalarında mantarlaşma ve rutubet bozulmaları oldukça ciddi durumdadır. Tavan döşemesindeki mantarlaşma oldukça fazladır. Tavandaki boşluk haşerelerin yuvası haline gelmiştir. Odanın kuzey köşesinde toprak, kopmuş ahşap malzeme yığını bulunmaktadır (Fotoğraf A. 134). Z08 mekânının kuzeydoğu yönündeki duvar kaplaması ve zemin döşemesinde nem ve rutubetten dolayı ciddi derecede mantarlaşma ve çürüme olduğu gözlemlenmiştir (Fotoğraf A. 144). Yapının genelinde pencere pervazlarının diplerinden içeriye su girdiği gözlemlenmiştir.

Yapının kuzeydoğu cephesinin doğusu tamamen sarmaşıkla kaplanmıştır. Dış oda (Z08) pencerelerinden ve kaplama tahtasının aralıklarından sarmaşığın dalları odanın içerisine doğru girmektedir (Fotoğraf A. 145). Kuzeydoğu cephesinin batısındaki öne doğru çıkan kısımda sarmaşık devam etmekte aynı cephenin gerideki bölümünün doğusunda yine sarmaşık varlığı görülmektedir (Fotoğraf A. 41, Fotoğraf A. 46). Güneydoğu yönünde giriş kapısına çıkan basamaklarda da bitkilenmeler ve yosun oluşumu görülmektedir (Fotoğraf A. 15, Fotoğraf A. 88). Bodrum kat mekânlarının güneybatı yönündeki kayalık ve toprak kısımlarında da yosunlanma görülmektedir.

Pencrelerin cephedeki bölümlerinde de demir bağlantı elemanlarının işlevini yitirmesi, ahşabın çatlaması veya kırılması sonucu pervazlarda pencere kayıtlarında parça kayıpları meydana gelmiştir (Fotoğraf A. 34). Dışarıya açılan kapıların (GK1, GK2, K8, BK1, BK2) alt kısımlarında kararmalar, kopmalar görülmektedir (Fotoğraf A. 143).

Yığma taş duvarlarda derz boşlamaları görülmektedir. Ahşap karkas sistemdeki göz dolgularında dökülmeler gözlemlenmektedir. Kuzeybatı cephesindeki göz dolgularında ciddi derecede boşalmalar olmuştur (Fotoğraf A. 53).

5.10.3 Strüktürel bozulmalar

Rasim Ayyılmaz Evi, taşıyıcı elemanlarının durumu açısından riskli bir yapıdır. Dikme, payanda ve kirişlerde böceklenme, nem vb. etkilerle taşıyıcı eleman kesitlerinde ve mukavemetlerinde azalmalar meydana gelmektedir (Fotoğraf A. 23, Fotoğraf A. 24, Fotoğraf A. 32). Bu durum en net şekilde bodrum katın güney köşesindeki dikmede görülebilmektedir. Dikmenin taşıyıcılığını yitirmiş ve düşeyden ayrıldığı gözlemlenebilmektedir.

Yapının zaman içerisinde geçirdiği sarsıntılar, gevşeyen toprak zeminin sebebiyle güneybatı yönüne doğru oturduğu söylenebilir (Şekil E. 40). Bu hasarın en iyi anlaşıldığı kısım kuzeybatı cephesidir (Fotoğraf A. 46, Fotoğraf A. 54). Kuzeybatı cephesinin doğusundaki yatay ve düşey elemanlarda düşeyden sapma ve sehim gözlenebilmektedir. Aynı hasarın etkisi çatıda da izlenebilmektedir. Çatı, güneybatı yönüne doğru eğilmiştir.

6. RESTİTÜSYON ÖNERİLERİ

Rasim Ayyılmaz Evi, 20. yüzyılın başlarından günümüze dek özgünlüğünü büyük oranda korumayı başarmıştır. Zamanla ev halkının çoğalması ile doğan yeni mekân ihtiyacı evin kuzeybatısına eklenen bir oda ile karşılanmıştır. Depolama alanı ihtiyacı doğrultusunda da bir serender daha yapıldığı bilinmektedir. Odanın ve serenderin hangi tarihte eklendiği bilinmemektedir. 1990'lı yılların başında köy yolunun yapılması, aşanaya su tesisatının getirilmesi, depolama alanı vb. ihtiyaçlar da yapıda değişimlere sebebiyet vermiştir.

6.1 Resititüsyon Verileri

Yapıya ilişkin eski harita, hava fotoğrafı, çizim ve yazılı kaynak bulunmamaktadır. Yalnızca ev halkı tarafından çekilmiş 1978, 1991 yıllarına ait bir kaç fotoğraf vardır. Restitüsyon için en belirleyici kaynaklar, evde yaşamış kişilerle yapılan sözlü görüşmeler, yapıdaki izler ve aynı bölge içerisindeki benzer mimarilerin incelenerek elde edilen tipoloji verileridir.

Çatı arasındaki kontrüksiyon, rölöve çalışması sırasında görülemediği için çizimi yapılamamıştır. Restitüsyon ve restorasyon projesi çizimlerinde hipotetik olarak çalışılmıştır. Yapının çatısı açıldığı takdirde çizimlerin revize edilmesi gereklidir.

6.2 Restitüsyon Önerileri

Yapıya ilişkin üç dönemden bahsetmek mümkündür. Yapının ilk yapıldığı dönem, ihtiyaçlar neticesinde eklemelerin yapıldığı ikinci dönem ve muhdes onarımlar ve kimi mimarilerin yok olduğu günümüze değin olan üçüncü dönemdir. Elde edilen bilgiler ve öngörüler doğrultusunda ilk yapım dönemi ve kütlesel olarak değiştiği dönem olmak üzere iki döneme dair restitüsyon önerisi hazırlanması gerekliliği karşımıza çıkmaktadır. Her iki dönemin tarihsel ifadesi, belge yetersizliği ve sözlü görüşmelerdeki tarihi açıdan uyuşmayan ifadeler dolayısıyla belirtilememektedir.

6.2.1 I. Dönem Restitüsyon Önerisi

6.2.1.1 Vaziyet planı restitüsyonu

Vaziyet planında bayındırlık faaliyetleri ve terk edilmişlikle beraber geleneksel kırsal mimarinin önemi düşünülmeden alınan ve uygulanan kararlar neticesinde değişiklikler meydana gelmiştir. Alınan sözlü bilgilere göre Rasim Ayyılmaz evine çarşıdan saatler süren yürüyüşle patika yollarla ulaşıldığı, köy yolunun 1990'lı yılların başında yapıldığı belirtilmiştir (Fotoğraf B. 5). Yol daha sonraki yıllarda genişletilmiştir.

Yapının kuzeyinde ve güneyinde olmak üzere iki adet serender olduğu bilinmektedir. Güneydeki serenderin evle beraber inşa edildiği, bugün yerinde betonarme evin bulunduğu, kuzeydeki serenderin ise daha sonraki yıllarda yapıldığı evde yaşamış kişilerce belirtilmiştir. Serenderlerin yeri yine evde ikamet etmiş kişilerle gerçekleştirilen sözlü görüşmelerle belirlenmiştir (Şekil E. 52, Şekil E. 53).

Evin kuzeydoğusundaki briket beton tuvalet yapısının evle beraber inşa edilmediği bilinmektedir. Evin ilk yapıldığı dönemlerde evin kuzeyinde ahşap duvarla çevrili bir mekân olduğu bilinmekle beraber eve uzaklığı bilinmemektedir.

6.2.1.2 Plan restitüsyonu

Rasim Ayyılmaz Evi'nde zaman içerisinde ihtiyaca yönelik eklemeler ve onarımlar yapılmıştır. Evde yaşamış kişilerden elde edilen sözlü ifadeye göre dışarıdan girişi olan dış odanın (Z08) ve küçük ahırın (B02) eve sonradan eklendiği bilinmektedir. Ancak bu konuyla alakalı somut bir veriye ulaşılamamıştır. Z08 ve Z06 odaları arasındaki duvar kalınlığının lazerli total station ölçümleri sonucu yaklaşık 13 cm olarak çıkması ve küçük ahırın (B02) kuzeydoğu duvarındaki dolma tekniğiyle yapılmış olan kısmın düşeyde Z08 ile Z06 odalarının arasına denk gelmesi odanın sonradan eklendiğine dair yapıdan elde edilen bilgilerdir (Şekil E. 55). Ayrıca küçük ahırın (B02) güneydoğu yığma duvar örgüsü içerisine gömülü olan dikme ve yığma duvar üzerinde devam eden kiriş, dış oda (Z08) yapılmadan önceki bu duvarın cephe karakterine dair ipuçları vermektedir (Fotoğraf A. 92). Odanın sonradan eklendiğine dair sözlü bilgileri kuvvetlendirecek bir başka iz ise küçük ahırın (B02) güneybatı yönündeki toprak merdivendir (Fotoğraf A. 88). Dış oda (Z08) eklenmeden önce kapı ile bahçe arasındaki geçişi sağladığı düşünülmektedir.

Zaman içinde gelişen tadilatlar sonucunda betona dönüşen Z01 ve Z02 mekânlarının döşemesinin sıkıştırılmış toprak olduğu bilinmektedir. 1991 tarihli fotoğrafta mutfak tezgâhının var olmadığı görülmektedir (Fotoğraf B. 4). Su tesisatının evin içerisine alınmasıyla eklendiği anlaşılmaktadır.

Koridor (Z04) ve kiler (Z07) mekânlarının tavan döşemesine bakıldığında ahşap pasaların devamlılığını her iki mekânda da sürdürdüğünü görebilmekteyiz (Fotoğraf A. 125, Fotoğraf A. 139). Remziye Ayyılmaz da bu iki mekânın önceden tek bir mekân olduğu, zaman içerisinde yayık vb. eşyaları koymak için ayrı bir mekân yapıldığı belirtilmiştir. Önceden kiler diye adlandırılan tek bir mekân varken iki ayrı mekâna bölünmesiyle odalara geçiş sağlayan kısım koridor, depolama amaçlı kullanılan kısım ise kiler olarak isimlendirilmiştir.

Z06 mahal kodlu odada yaşamış olan Nesime Ayyılmaz'dan alınan bilgiye göre odanın kuzey köşesinde banyo olarak kullanılan, suluk da denilen ahşap kaplama tahtası ile iki yönden kapatılan dolap şeklinde bir bölüm olduğu ve kapısının güneydoğu yönünde ve pencereyi arkasında bırakacak şekilde açıldığı bilinmektedir. Kuzeydoğu cephesinde görülen pişmiş toprak su oluğunun yerine bakıldığında da bu bilgi teyit edilmiştir. Suluğun ölçüleri net bilinmemektedir. Ölçüler belirlenirken süpürgelik ve koltuk altı silmesindeki kesik izlerinden yararlanılmıştır (Fotoğraf A. 132).

Aşana'dan (Z01) ahıra (B01) inişte iki basamaklı merdiven olduğu Evin eski kullanıcıları tarafından belirtilmiştir. Soğuk havalarda ahıra geçiş sağlayan bu bağlantıdan kürek vb. araç gereçlerin geçebilmesi için merdiven rıhtının normal bir merdiven rıhtına göre daha yüksek olduğu belirtilmiştir (Şekil E. 59).

6.2.1.3 Cephe restitüsyonu

Yapının cephelerinde niteliksiz onarımlar, yoğun bitkilenme nedeniyle görülemeyen ve kütlesel değişim sonucu bilinemeyen kısımlar vardır (Fotoğraf A. 35).

Kuzeybatı cephesinde 1. dönem restitüsyon önerisi kapsamında dış odanın (Z08) kaldırılmasıyla açığa çıkan Z06'nın kuzeybatı cephesi, somut bir belgenin olmaması dolayısıyla yapının cephelerindeki oranlar ve karakter göz önünde bulundurularak tamamlanmıştır (Şekil E. 62).

6.2.1.4 Ek yapıların restitüsyonu

Evle aynı dönemde inşa edildiği bilinen güneydeki serender, I. ve II.dönem restitsüyon projesinde de önerilmiştir. Serenderin sekiz ayaklı olduğu ve duvarlarının taraba olduğu bilinmektedir. Bir ambar mekânı kuzeydoğu yönünde bir çardak mekânı olduğu belirtilmiştir. Serendere dair görsel belgeye ulaşılamamıştır; ancak evde ikâmet etmiş kişilerce tipoloji örnekleri üzerinden tarifler yapılmış ve serender önerisi oluşturulmuştur. Vakfıkebir, Düzlük köyündeki serender örneği Rasim Ayyılmaz Evi'nin serenderine en benzeri olarak belirtilmiştir ve bu örnek üzerinden çizimler gerçekleştirilmiştir (Fotoğraf C. 17). Serenderin konumu, evde yaşamış kişilerce verilen bilgiler neticesinde belirlenmiştir.

Merek özgünlüğünü büyük oranda korumayı başarmış ve günümüze ulaşmıştır. Tek değişim çatısında gerçekleşmiştir. I. dönem restitüsyon önerisinde mereğin çatısı kırma ve tamamı kiremit kaplı haliyle önerilmiştir (Şekil E. 52).

6.2.2 II. Dönem Restitüsyon Önerisi

6.2.2.5 Vaziyet planı restitüsyonu

Tarım ürünlerinin aileler arasında paylaşılmasıyla, ayrı yerlerde muhafaza etme ihtiyacına bağlı olarak ikinci bir serender yapıldığı bilinmektedir (Şekil E. 64, 65). Dış odanın (Z08) yapılış tarihi bilinmemektedir; ancak kuzeydeki serenderin oda yapıldıktan sonra inşa edildiği bilinmektedir. Bu sebeple serender, ikinci dönem restitüsyon önerisinde sunulmuştur. Serender 1991 tarihli eski fotoğrafta kuzeybatı yönündeki giriş kapısından (GK2) görülebilmektedir (Fotoğraf B. 4). Briket beton tuvalet yapısı bu dönemde de bulunmamaktadır.

6.2.2.6 Plan restitüsyonu

II. dönem restitüsyon önerisinde belirtilen en büyük değişiklik, evin kuzeybatısına dolma sistemle yapılan dış odadır (Z08). Arazinin kuzeydoğuya doğru alçalan kot farkı dış odanın altında mekân oluşmasına imkân sağlamış bu sayede ikinci bir ahır (B02) daha oluşmuştur (Şekil E. 66).

Aşanadaki (Z01) mutfak tezgâhı bu dönemde de bulunmamaktadır. II. dönemde depolama alanı ihtiyacı sonucu koridordan (Z04) bir bölüm kapatılarak kiler (Z07) olarak kullanılmıştır (Şekil E. 71).

6.2.2.7 Cephe restitüsyonu

II. dönem restitüsyon projesinde cephelerde malzeme bozulmaları, sıva onarımları ve bitkilenmeler dışında muhdes herhangi bir ek söz konusu değilidir. Restitüsyon projesi oluşturulurken kuzeydoğu cephesinin doğusundaki yoğun bitkilenme sebebiyle görülemeyen ve ölçülemeyen P9, P10 pencereleri, taşıyıcı elemanlar ve ara bölmeler için öneride bulunulmuştur(Şekil E. 73). Bu kısımlardaki tamamlamalar yapılırken cephenin karakteri ve oranlar gözetilerek yapılmıştır. Kuzeybatı cephesinin batısındaki dış odanın (Z08) cephesi günümüzde sıvalıdır (Fotoğraf A. 43). Sıva altındaki dokuya dair herhangi somut belge ve sözlü bilgiye ulaşılamamıştır. Sonradan yapıldığı ve ana taşıyıcılara dair yapıdan da herhangi bir iz alınamadığı için sıvalı haliyle bırakılmıştır. 1978 tarihli eski fotoğrafta da arkadaki duvar, dış odanın (Z08) kuzeybatı duvarı olup o tarihte de sıvalı olduğu görülmektedir (Fotoğraf B. 8).

6.2.2.8 Ek yapıların restitüsyonu

Kuzeydeki serenderin dış oda (Z08) yapıldıktan sonra inşa edildiği bilinmektedir. Bu nedenle II. dönem restitüsyon önerisinde sunulmuştur. Serenderin altı ayaklı olduğu, duvarlarının ahşap karkas sisteme ahşap kaplama tahtalarının tespit edilmesiyle oluşturulduğu bilinmektedir.

Mereğe dair II. dönem restitüsyon önerisinde, 1991 tarihli eski fotoğrafta görüldüğü üzere çatıdaki sac levhalı kısım korunmuştur (Fotoğraf B. 1).

7. RESTORASYON

Rasim Ayyılmaz evine dair güncel durumunu gösteren rölöve çizimleri üzerinde dönem, malzeme, hasar tespit ve müdahale analizleri yapılmıştır. Yapının geçirmiş olduğu değişimlere bağlı olarak iki dönem halinde restitüsyon projesi hazırlanmıştır. Ayrıca, Rasim Ayyılmaz Evi'nin ve benzer durumdaki diğer geleneksel kırsal mimari örneklerinin koruma sorunları araştırılmıştır. Tüm bu çalışmalar sonucunda, Rasim Ayyılmaz Evi için müdahale önerileri geliştirilmiş ve yeni bir işlev önerilerek bu doğrultuda restorasyon projesi hazırlanmıştır.

7.1 Doğu Karadeniz Geleneksel Kırsal Mimarisindeki Koruma Sorunları

Koruma sorunlarına iki yönlü bakılmalıdır; yaşatılmak için yapının istedikleri ve yaşamak için kullanıcının istedikleri. Bu bağlamda, kırsal mimariye ve Rasim Ayyılmaz Evi'ne dair koruma sorunları aşağıda maddeler halinde sıralanmıştır.

- Kent yaşamındaki standartların kırsal mimaride karşılık bulamaması sonucu evlerin terkedilmesi,
- Yapıların genelinde temel malzemelerden biri olan ahşabın düzenli bakım ve onarımının yapılamaması,
- Ahşap malzemenin temininde ve bakımında karşılaşılan sıkıntılar,
- Malzemeyi özgün detaylara uygun işleyecek yerel usta bulunamaması,
- Tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin azalmasıyla köylerin yalnızca yazlık yerleşim şeklinde kullanılması veya tamamen terk edilmesi,
- İşlevini kaybeden yardımcı mekânlar ve yapıların (ahır, merek, serender vb.) zamanla tamamen yok olmaları,
- Engebeli arazi üzerinde dağınık yerleşim özelliğine sahip olan Doğu Karadeniz yerleşiminde çevresiyle beraber bütüncül bir koruma yaklaşımının her zaman mümkün olamaması,

- Geleneksel kırsal mimarinin korunması bilincinin toplumda yeterli seviyede olmaması,

Yukarıda sıralanan olumsuz durumlar, Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimarisinde ve Rasim Ayyılmaz Evi'nde karşılaşılan koruma sorunları olarak belirtilebilir.

7.2 Müdahale Önerileri

Rasim Ayyılmaz Evi'nin plan şemasını ve cephe karakterini büyük ölçüde değiştirecek müdahaleler yapılmamıştır. Yalnızca zaman içindeki gereksinimlerin eldeki imkân ve bilgiyle karşılanmasına yönelik müdahalelerde bulunulmuştur. Rasim Ayyılmaz Evi, yapılan analiz çalışmaları, elde edilen restitüsyon verileri ile koruma ilke ve tüzüklerin önerileri doğrultusunda, niteliksiz müdahalelerden arındırılıp, özgün malzeme, yapım tekniği ve yapı elemanlarının olabildiğince yerinde korunmasına dikkat edilerek evin çağdaş yaşam koşullarında varlığını sürdürebilmesi için yeni bir işlev ve ıslak hacim eki önerilmiştir.

Yapının koruma çalışmasında Koruma Uygulama Denetleme Kurulu tarafından hazırlanacak bir malzeme raporu ile müdahale önerileri alınmalıdır. Tez kapsamında, gözlemle elde edillen veriler doğrultusunda malzemeye dair öneriler verilmiştir.

Çatı konstrüksiyonu görülememiştir. Restorasyon çalışması sırasında çatı kaplamasının kaldırılmasıyla çatı için belgelemenin yapılıp çizimlerin revize edilmesi gerekmektedir. Çatı konstrüksiyonundaki elemanlara dair müdahale önerisinin çatı açıldıktan sonra yapılacak değerlendirme neticesinde belirlenmesi doğru olacaktır.

7.2.1 Temizleme

Rasim Ayyılmaz Evi'nde zamanla ortaya çıkan oda ve depolama alanı ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bir oda (Z08) eklenmiş ve koridordan bir bölüm kiler (Z07) olarak ayrılmıştır. Bu iki müdahale, yapının genel yapım tekniği ile uyumlu ve mimari kimliğine zarar vermeyecek şekilde düzenlendiği ve evin sürdürülebilir yapısını göz önüne koyduğundan dönem ekleri olarak nitelendirilmiştir ve korunmasına karar verilmiştir.

Tuvalet, evin ilk yapıldığı dönemden itibaren evin dışında ayrı bir mekân olarak var olmuştur. Son dönemde eve bir miktar daha yaklaştırılarak briket betondan bir yapı

inşa edilmiştir. Niteliksiz yapının günümüzde ihtiyaca cevap verememesi ve yöreye özgün bir kimliği olmaması sebebiyle kaldırılmasına karar verilmiştir.

Bodrum kat yığma moloz taş duvar cephelerinde yer yer görülen çimento sıvalı müdahalelerin raspa edilerek temizlenmesi ve kireç sıva ile derz yapılması; dolma duvarlardaki dolguların kimi yerlerde gelişi güzel şekilde yapılan niteliksiz sıva müdahalelerinden arındırılması gerekmektedir.

Kuzeybatı cephesinde sac levha ile kapatılmış kısımların özgün haline dönüştürülmesi; kuzeydoğu ve kuzeybatı cephelerinde yoğun olarak gözlenen sarmaşık ve bitki oluşumlarının uygun yöntemlerle kurutulması ile cephelerin açığa çıkarılması önerilmektedir. Güneybatı cephesinin batısındaki çimento sıvalı yüzeyin raspa edilmesi ile özgün duvar yüzeyinin açığa çıkarıldıktan sonra cephe için karar verilmesi ve projenin revize edilmesi gerekmektedir. Tez kapsamındaki restorasyon projesinde sıvalı haliyle ifade edilmesinin uygun olduğuna karar verilmiştir.

Güneydoğu yönündeki merdivenlerin beton malzeme ile yapılmış müdahalelerden arındırılarak özgün taş yüzeyin ortaya çıkarılması ve basamakların teraziye getirilerek taş yüzeylerin düz bir satıh oluşturacak şekilde işlenmesi önerilmektedir.

Aşanadaki (Z01) niteliksiz mutfak tezgâhı kaldırılmalıdır. Aşana (Z01) ve taşlık (Z02) döşemelerindeki beton yüzeyin raspa edilerek özgün toprak zemine ulaşılması, toprak zemin üzerine yalıtım uygulanarak ahşap malzemeyle döşenmesi önerilmektedir. Döşeme detaylarına, “Yeniden Kullanıma Yönelik Çağdaş Ek Önerileri” başlığında yer verilmiştir.

İç mekânda boyalı ahşap yüzeylerdeki boyanın ahşaba zarar vermeyecek şekilde raspa edilerek, koruyucu sürülmesi daha sonra su bazlı, örtücü, ahşap boyası ile boyanmasına karar verilmiştir.

Doğu Karadeniz geleneksel kırsal mimarinin özgün öğelerinden olan aşana perdesinin işlevini kaybetmesi ile uygun olmayan niteliksiz malzeme ile kapatılmış ve yamalar yapılmıştır. İşlevini kaybetmiş dahi olsa yöreye özgü mimari öğe olması sebebiyle niteliksiz müdahalelerden arındırılarak yerinde korunması önerilmektedir.

7.2.2 Sağlamlaştırma

Rasim Ayyılmaz Evi’nin korunması kapsamında malzeme, strüktür ve zeminin sağlamlaştırılmasına dair öneriler getirilmiştir. Özgün elemanı ve malzemeyi

sağlamlaştırarak yerinde korumak öncelikli prensiptir. Yapılacak müdahale elemanın strüktürel ve hasar derecesine bağlı olarak tamamen veya kısmen değişimi ve yerinde korunması şeklinde belirtilmiştir. Yapıdaki ahşap malzeme taş malzemeye oranla daha fazla müdahale gerektirmektedir.

Ahşap bir elemanın yenilenmesi işleminde, yeni üretilecek eleman, aynı tür ağaçtan, nem oranı özgünle uyumlu, görünen kısımlarda aynı doku özelliğine sahip, özgün teknikle işlenmelidir (Ahşap Mimari Mirasın Korunması için İlkeler[8], Madde 14, 2017). Yeni üretilmiş elemanın yerine yerleştirilmeden önce emprenye işlemi uygulanması önerilmektedir. Bu işlem elemanın ömrü açısından önemlidir. Bütünlüğünü kaybetmemiş ancak çürümüş ve parça kayıpları olan ahşap elemanların strüktürel açıdan aykırı bir durum yoksa, hasarlı kısımları kesilerek aynı tür ağaçtan üretilen yerine uygun parçanın geçme tekniğiyle tamamlanması önerilmektedir (Tarihi Ahşap Yapıların Korunması için İlkeler[9], Madde 9, 1999). Geçme tekniği uygulanırken ahşabın lif yönleri dikkate alınarak uygulanmalıdır. Taşıyıcılığını kaybetmemiş ve bütünlüğünü koruyan elemanların bakımının yapılarak yerinde korunması önerilmektedir. Tamamen veya kısmi değişim geçiren ve yerinde korunan bütün ahşap elemanların yüzey koruyucularla koruma altına alınması ve belirli periyotlarla bakımının yapılması yapı ve malzemelerin devamlılığı için önemlidir.

Bütünlüğünü koruyan ancak böceklenme görülen kapı, pencere doğramaları, söveler ve strüktürel açıdan sağlam olan ve yerinde korunan diğer ahşap elemanların fümigasyon[10] işlemi uygulanması önerilmektedir. Restorasyon çalışmalarında yapı tamamiyle çadır içine alınıp gaz uygulaması yapılabileceği gibi, yerinden sökülebilen elemanların bir yerde depolanarak fümigasyona tabi tutulması da söz konusudur (KUDEB, 2009, s. 142).

---

[8] "ICOMOS Ahşap Mimari Mirasın Korunması için İlkeler" Aralık 2017'de Yeni Delhi'de yapılan 19. ICOMOS Genel Kurulu'nda kabul edilmiştir.

[9] "ICOMOS Ahşap Tarihi Yapıların Korunması İçin İlkeler" Ekim 1999'da Meksika'da yapılan ICOMOS 12. Genel Kurulu'nda kabul edilmiştir.

[10] Fümigasyon: Her türlü biyolojik dönemlerdeki böcekleri ve diğer zararlı hastalık etmenlerini öldürmek amacıyla kapalı bir ortama belirli bir ısıda ve belirli bir miktarda gaz halinde kimyasal bir madde (=fümigant) vermek ve belirli bir süre gazı bu ortamda tutmak amacı ile yapılan işlemlerdir. Fümigasyon, her türlü bitkisel ve hayvansal kaynaklı ürünler ile diğer materyalleri zararlı etmenlerden arındırarak, bu etmenlerin tahribatını ve ürün kaybını önlemek suretiyle ürünün sağlıklı halde bulunması amacını gerçekleştirmektedir (Ünal, Özcan, ve Cılbırcıoğlu, 2008, s.104).

Tavan ve zemin döşemeleri çatıdaki hasar sebebiyle neme maruz kalmaktadır. Çatıdan gelen nem engellendikten sonra döşeme elemanlarının durumu yeniden gözden geçirilmelidir. Kuruma sonrası, taşıyıcılığını tamamıyla kaybeden elemanların değiştirilmesi önerilmektedir.

Çatı kiremitlerinde hasarlı olanların aynı malzemeden imal edilmiş ve uygun ölçülerdeki kiremitlerle değiştirilmesi ve kiremit altı kaplamasının yenilenmesi önerilmektedir. Kırık kiremit parçalarının "7.2.3. Bütünleme" başlığı altında ifade edilecek olan boşalan dolgunun yenilenmesi önerisinde dolgu malzemesi olarak kullanılması önerilmiştir.

Yapının güneybatı yönündeki yığma duvarlardaki nem ve rutubeti gidermek için aynı yönde duvar boyunca drenaj kanalı açılarak zemin suyunun yapıdan uzaklaştırılması önerilmektedir. Güneybatı yönündeki düşeyden sapma ve sehim hasarının giderilmesi için zemin güçlendirmesi yapılmalıdır.

7.2.3 Bütünleme

"Ahşap Mimari Mirasın Korunması için İlkeler" tüzüğünün 11-b. maddesinde, yapılacak müdahalenin geleneksel yöntemi izlemesi gerekliliğinden bahsedilmiştir. Bu doğrultuda, yapı elemanlarında ve bileşenlerinde meydana gelen eksikliklerin uygun yöntem ve tekniklerle tamamlanması önerilmiştir.

Dolma duvarlarda boşalan duvar dolgusunun aynı malzeme ve teknikle doldurulmasına karar verilmiştir. Dolgu malzemesi olarak kiremit kırıkları ve dere yatağındaki taşlar kullanılacaktır. Dolgu işlemi diğer dolgulu kısımlarda olduğu gibi uygulanacaktır. Dolgu malzemesi ile duvar kaplaması arasına toprak ve suyla çamur haline getirilmiş bir harç sıvandıktan sonra dolgunun yapılmasına karar verilmiştir. Harcın muhteviyatı yapılacak laboratuvar deneyleri sonucunda elde edilecek bilgiyle imal edilecektir.

Pencere doğramalarındaki eksik ahşap elemanların aynı tür ağaç kullanılarak aynı teknikle tamamlanması önerilmektedir. Pencerelerin neredeyse tamamının camları kırıktır. Camların değiştirilip yeniden macun işlemi yapılması gerekmektedir.

7.2.4 Yeniden Kullanıma Yönelik İşlev Önerisi

Rasim Ayyılmaz Evi günümüzde kullanılmamaktadır. Kullanıcıların isteklerini karşılayamaması ve miras paylaşımlarındaki sorunlardan dolayı terkedilmiştir.

Dolayısıyla bakımsız kalan geleneksel kırsal mimari örneklerinden Rasim Ayyılmaz Evi zaman içerisinde yok olmaya mahkûm olmuştur. Evin kendi sahipleri tarafından özgün işleviyle kullanılması ilk öncelikli beklentidir. Ancak bu beklenti karşılık bulamamaktadır. ICOMOS Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü[11]'ndeki "Geleneksel mimarinin takdir edilmesi ve başarıyla korunması, toplumun buna katılımı, desteği, sürekli bakımı ve kullanımına bağlıdır." ilkesinde yapıların kullanımının korumanın bir parçası olduğuna değinilmiştir. Aynı tüzükte yer alan "Geleneksel yapıların yeni işlevlere uyarlanması ve yeniden kullanımında, yapılar kabul edilebilir bir yaşam standardına yükseltilirken, bütünlüğü, karakteri ve biçimi saygı görmelidir. Eğer geleneksel mimari biçimler hala kullanılıyorsa, müdahaleler toplumun kabul edeceği bir etik kurallar çerçevesinde yapılabilir." ilkesi dikkate alınarak ev için yeni bir işlev önerisi sunulmuştur. Tez kapsamında sunulan kullanım önerisi, tüzük ve ilkeler dikkate alınarak Rasim Ayyılmaz Evi ve diğer geleneksel kırsal mimarilerin kullanımına örnek teşkil etmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Yeniden işlevlendirme önerisi geliştirilirken kırsal bölgelerdeki kalkınma planlarında sıkça değinilen "kırsal turizm" konusuyla beraber ele alınmıştır. Kırsal mimarinin turizme kattıkları ve turizmin kırsal mimariye kattıkları üzerinden senaryolar oluşturulmuştur. Kırsal turizm, kırsal yaşam kültürünü deneyimlemek isteyen insanlar için tercih edilen bir turizm çeşididir. Kırsal turizmin alt türlerinden biri de agroturizmdir. Agroturizm, turizm ve tarım arasındaki simbiyotik etkileşimin ürünüdür (Ataberk, 2017, s. 154'de atıfta bulunulduğu gibi). Yöre, konutları ve tarımsal faaliyetleri ile agroturizm için uygun bir yapıdadır. Kırsalda gelişen turizm, tarım ve ekonominin gelişimi, istihdam sağlama, göçü önleme vb. birçok farklı konuda faydalı olduğu gibi kırsal mimarinin korunmasına da yardımcı olmaktadır. Kırsal yaşamın ve kültürün ayrılmaz bir parçası olan geleneksel kırsal mimariler bölgeye gelen turistlerce konaklamak için tercih edilecek başlıca yapı türleridir. Köy yerleşimlerindeki geleneksel kırsal mimari örneği olan özgün yapılarda konaklanırken çevresindeki yayla şenlikleri, festivaller gibi çeşitli günübirlik etkinliklere de katılabilme şansı doğmaktadır. Konaklamanın mevcut kırsal konutlarda yapılması hem ziyaretçi deneyimi hem de mimarilerin korunması açısından yararlıdır. Floransa

[11] Adı geçen tüzük ICOMOS'un Ekim 1999'da Meksika'da yapılan 12. Genel Kurul'unda kabul edilmiştir.

Bildirgesi[12]'ndeki "Kültürel mirasa ilişkin özgün, bütünsel ve insanı sarmalayan deneyimler, turizm yoluyla oluşan kültürlerarası diyaloğun kilit bir bileşenidir ve bir topluluğun diasporasının kendi geçmişiyle turist olarak yeniden ilişki kurmasının önemli bir unsurudur." ifadesi de geleneksel mimarinin kültürel paylaşımda önemli rolü olduğuna dikkat çekmektedir. Bu bağlamda Rasim Ayyılmaz Evi, kültürel turizm, kırsal turizm veya agroturizm tercih edenler için konaklama noktası olarak planlanmıştır. Rasim Ayyılmaz Evi, hem günübirlik yayla şenliklerine ve festivallere katılınabilecek aynı zamanda ilçe merkezine olan yakınlığı sayesinde çeşitli ihtiyaçlara (sağlık vb.) cevap bulunabilecek konumdadır. Bu fikre yönelik olarak Rasim Ayyılmaz Evi'nden Karadağ Yaylası'na ulaşım için bir rota düzenlenmiştir (Şekil D. 2). Trabzon'da gerçekleştirilen yayla şenlikleri vb. etkinliklerin listesi ek olarak verilmiş ve Rasim Ayyılmaz Evine olan konumları harita üzerinde gösterilmiştir (Şekil D. 1, Tablo D. 1).

Geleneksel kırsal yaşantıyı deneyimlemek isteyen kişilerce kullanılması beklenen Rasim Ayyılmaz Evi'nde ıslak hacme yönelik düzenlemeler ve ahır kısmının depolama, çamaşırhane vb. işlevleri barındıracak yardımcı mekân olarak düzenlemesi planlanmıştır. Kullanımlara yönelik ekler ve müdahaleler "Yeniden Kullanıma Yönelik Çağdaş Ek Önerileri" başlığı altında anlatılacaktır.

Rasim Ayyılmaz Evi'nin yardımcı yapıları olan merek ve yeniden yapımı önerilen serender içinde kullanımlarına yönelik işlev önerileri getirilmiştir. Agroturizm açısından bakıldığında her iki yapının kendi özgün depolama işlevlerini sürdürmesi gereklidir. Ancak yapıların kullanılırlığını arttırmak amacıyla mereğin ve serenderin sosyal aktivitelerin geçirildiği çay evi vb. çok amaçlı mekânlar olması düşünülmüştür.

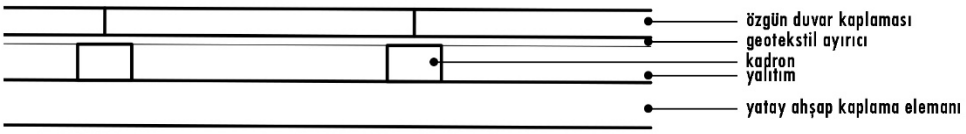
7.2.5 Yeniden Kullanıma Yönelik Çağdaş Ek Önerileri

Günümüz yaşantısında vazgeçilemeyecek bir takım kullanımların mevcut olmadığı geleneksel kırsal mimariler terk edilmektedir. Bu mimari zenginliği sağlayan yapı türlerini korumanın bir yolu da onların özgün yapılarını bozmadan günümüz yaşam koşullarına ayak uydurmasını sağlamaktır. Bu konuyla alakalı, Venedik Tüzüğü'nün 13. maddesinde "Eklemelere ancak yapının ilgi çekici bölümlerine, geleneksel

[12] İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj hakkında Floransa Bildirgesi, ICOMOS 18. Genel Kurul katılımcıları tarafından 2014 ICOMOS Sempozyumu sonucunda hazırlanmıştır.

konumuna, kompozisyonuna, dengesine ve çevresiyle olan bağlantısına zarar gelmediği durumlarda izin verilebilir.” ifadesi de yer almaktadır. Çağdaş ekler önerilirken özgünden ayrılacak biçimde ve kaldırılabilir olması dikkate alınmıştır.

Rasim Ayyılmaz Evi için önerilen konaklama işlevi doğrultusunda bir takım yeni ekler önerilmiştir. Rasim Ayyılmaz Evi'nin en öncelikli sorunu iç mekânda ıslak hacmin bulunmamasıdır. Bu sorunu çözmeye yönelik kiler (Z07) olarak kullanılan mekânın duş, lavabo ve klozet yerleştirilerek ıslak hacim mekânı olarak kullanılmasına karar verilmiştir. Duşakabin yerleştirilebilmesi için P11 penceresinin, cephedeki taşıyıcı düzen dikkate alınarak güneybatı yönüne 12 cm kadar kaydırılması önerilmiştir. Özgün zemin döşemesinin üzerine geotekstille[13] güçlendirilmiş membran yalıtım malzemesi serilerek üzerine ısı ve neme dayanıklı ahşap kaplama yapılması önerilmiştir. Özgün duvar yüzeylerini oluşacak nemden korumak amaçlı zemindeki yalıtım malzemesinin duvar yüzeyinde devam ettirilerek ahşap kadron üzerine neme ve ısı değişimlerine dayanıklı ahşap kaplama yapılması düşünülmüştür (Şekil 7.1).

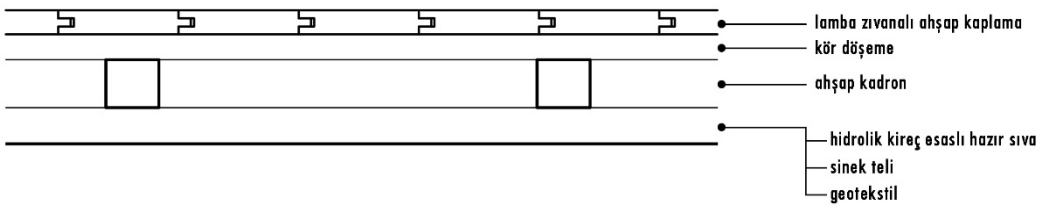

Şekil 7.1 Islak hacim (Z07) duvar önerisi.

Aşana (Z01), içerisinde barındırdığı aşana perdesi, terek, musandara gibi özgün öğelerin korunarak özgün işlevi olan yemek pişirme ve toplanma mekânı işlevini sürdürmesi düşünülmüştür. Yemek odası ve mutfak işlevine yönelik olarak mutfak tezgâhı, oturma birimleri ve kuzine yerleştirilmiştir. Aşana zeminindeki niteliksiz beton döşemenin kaldırılmasıyla ulaşılan sıkıştırılmış toprak zemin üzerine geotekstil yalıtım malzemesi ve sinek teli serilerek doğal hidrolik kireç esaslı hazır sıvayla zeminin tesviyesinin yapılması daha sonra harç üzerine ahşap kadronlar yerleştirilerek üzerine kör döşeme yapılması son olarak ısı ve neme dayanıklı lamba zıvanalı ahşap kaplama malzemesi ile kaplanması önerilmiştir (Şekil 7.2). Aşana perdesi işlevini

[13] Geotekstil; koruma, yalıtım, ayırma, filtreleme, güçlendirme, drenaj amacıyla kullanılan genellikle polipropilen veya polyesterden yapılmış bir tekstil ürünüdür.

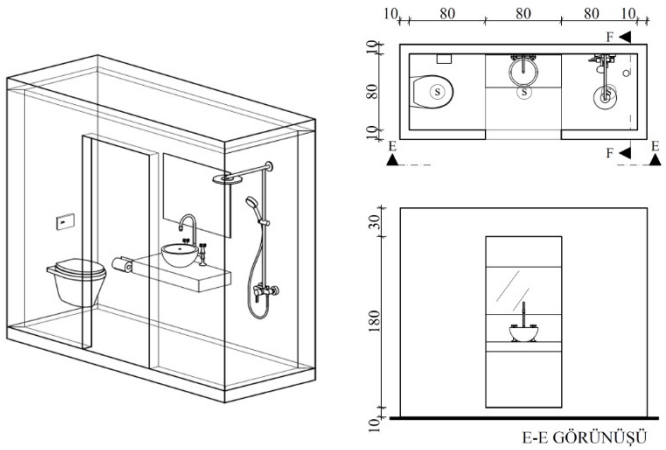
yitirmiştir; ancak Karadeniz kırsal mimarisinin özgün bir öğesi olması sebebiyle korunmasına karar verilmiştir.

Şekil 7.2 Aşana (Z01) için önerilen döşeme detayı.

Z03, Z05 ve Z06 mekânlarının konaklanan odalar olarak tasarlanmıştır. Her bir oda için yatak, komodin, dolap, dresuar tefrişi yerleştirilmiştir. Z05 mahal kodlu odadaki özgün ahşap sedirin gusûlhanesiyle beraber korunmasına karar verilmiştir. Diğer odalar için benzer boyutlarda sedir yapılması önerilmiştir.

Z08 mekânı evle kütlesel olarak beraber olmasına karşın dolaylı olarak bağlantılıdır. Bu sebeple mekân için iki farklı öneri hazırlanmıştır. Öneri 1'de Z08 mekânının konaklayacak kişiler için rahatça oturup beraber vakit geçirebilecekleri bir oda olarak düşünülmüştür (Şekil E. 89). Öneri 2'de ise Z06 odası ile aradaki duvarda geçiş için 70 cm'lik bir kapı boşluğu açılarak her iki oda birbirine bağlanmıştır (Şekil E. 95). Z08 mekânının batı köşesinde taşınabilir nitelikte çelik profillerle oluşturulmuş bir ıslak hacim modülü yerleştirilmesi önerilmiştir (Şekil 7.3). Aynı zamanda mekân içerisinde oturma alanı da planlanmıştır (Şekil E. 90).

Şekil 7.3 Islak hacim modülü (Turhan, 2013, s. 114).

B01 mekânı çeşitli fonksiyonlar amacıyla bölümlere ayrılmıştır. Mekânın güneydoğusunda daha önce ayrılmış olan kısım düzenlenip kapalı bir mekân haline getirilerek depolama amaçlı kullanılması; kuzeybatı yönünde ise hafif sistemli duvarla ayrılan iki mekân sıhhi tesisat ve ısıtma merkezinin yer aldığı alanlar olarak planlanmıştır. Mekânın ortasında kalan kısım ise konaklama işlevine yönelik çamaşırhane olarak kullanılması önerilmiştir. Mekânın zemin döşemesinin sıkıştırılmış toprak üzerine yalıtım malzemesi serildikten sonra ahşap kadronla oluşturulan ızgaranın üzerine yapılan kör döşeme üzeri ahşap kaplama yapılması önerilmiştir. Açık durumdaki BP1 penceresinin uygun ölçülerdeki ahşap doğramalı pencere ile kapatılması uygun görülmüştür. Fırçıktının işlevini sürdüremeyecek olması nedeniyle cephe görünümünü etkilemeyecek şekilde hafif ve kaldırılabilir bir malzeme ile kapatılması önerilmiştir.

Aşana (Z01), taşlık (Z02) ve ahır mekânları (B01, B02) dışındaki tüm mekânlara (Z03, Z04, Z05, Z06, Z07, Z08) alüminyum gövdeli ince kesitli radyatör yerleştirilmesi, tesisatın döşeme kirişleri altından mekânlara ulaşması ve ısıtma sistemi için gerekli sistemin bodrum katta ayrılan mekândan sağlanması önerilmiştir. Yapıya ait bir su deposunun mereğin alt katında konumlandırılması uygun görülmüştür.

7.2.6 Yeniden Yapım

Rasim Ayyılmaz Evi ile beraber yapıldığı bilinen güneydoğu yönündeki 8 ayaklı serenderin kırsal peyzaja sağlayacağı katkı, yöreye özgü gelişen bu yapı türünün yaşatılması adına restitüsyon verileri göz önünde bulundurularak yeniden yapımı (rekonstrüksiyon) önerilmektedir (Şekil E.100, Şekil E.101). Serenderin özgün işlevini sürdüremeyeceği varsayılmıştır. Rasim Ayyılmaz Evi'nde konaklayacak turistlerin bir araya gelebileceği, sosyal aktivitelerini yapalabileceği ve dinlenebileceği bir mekân olarak kurgulanmıştır. Yeni işlevinde yapının dış mekân ile bağlantısının güçlenmesi için doğu ve güney cephelerinde pencere boşlukları açılmıştır.

8. SONUÇ

Rasim Ayyılmaz Evi, Karadeniz coğrafyası içerisinde kendine yer bulmuş, geleneksel malzeme ve teknikle inşa edilmiş bulunduğu yakın çevre içinde günümüze ulaşabilmiş bir iki sayılı örnekten biridir. Bu nedenle ünik bir kültürel varlık niteliği taşır. Ancak bugün terk edilmişlik, miras davaları ve insanın çağdaş yaşam koşullarını geleneksel mimaride bulamaması, ev bakımını üstlenememesi yok olmasına zemin hazırlamaktadır. Bu tez kapsamında, yitmek üzere olan evin hatırasını yaşatmak, benzer konulara örnek teşkil etmesi ve kırsal mimariye yönelik farkındalık oluşturmak üzere belgelemesi yapılmış ve korunması adına bir proje önerilmiştir.

Venedik Tüzüğü'nün 4. maddesinde[14] ve ICOMOS Ahşap Tarihi Yapıların Korunması için İlkeler Tüzüğü'nün 3. maddesinde[15] belirtildiği gibi sürekli bakım, korumanın kalıcılığı için gereklidir. Kırsal konutlarda karşılaşılan bakım güçlüğü, kullanıcıları betonarme gibi daha uzun aralıklarla bakım isteyen yapıları tercih etmeye yöneltmektedir. Ahşap malzemeye karşı tercih edilen betonarme yapılaşma çoğalarak geleneksel ve kültür kodları barındıran mimari biçimin yok olmasına neden olmaktadır. Geleneksel ahşap strüktürleri korumak, ahşap malzemenin emprenye vb. çağdaş yöntemlerle güçlendirilmesi ve yeniden yapım aşamasında alınacak koruyucu önlemlerle mümkün olacaktır. Önlemlerin yerel halk tarafından uygulanabilir olması sürekliliği sağlayacak; maddi anlamda ulaşılabilir olması doğru koruma yapılması adına teşvik edici olacaktır. Bu sayede bakımı kolaylaşan ahşap yapılara olan ilgi artacaktır. Ayrıca, bakımların zorunlu hale getirilip denetlenmesi önemlidir.

Koruma, yalnızca tek bir yapının korunması şeklinde değil kültürel değerlerle oluşturduğu bütünlük, içerisinde bulunduğu etkileşimli çevre ile ele alınması gereken

[14] Madde 4 - Anıtların korunmasındaki temel tutum korumanın kalıcı olması, sürekliliğinin sağlanmasıdır (Çev. Erder).
[15] Madde 3 – Tarihi ahşap yapıların ve kültürel anlamlarının korunması için sürekli izleme ve bakım etkinliğini kapsayan tutarlı bir strateji izlenmesi gereklidir (Çev. Ahunbay, 2020).

bir konudur. Ancak kırsal bölgelerde, özellikle Doğu Karadeniz bölgesinde bu tür bütüncül bir koruma yaklaşımının gerçekleşememesinin bir takım gerekçeleri vardır. Yerleşimin dağınık olması ve yapıların her zaman kümeler halinde bulunmaması tekil yapılar için bütüncül korumayı zorlaştırmakta veya imkânsızlaştırmaktadır. Tabi ki tekil yapıların da içerisinde bulundukları geleneksel düzen ile korunabilmesi önemlidir: örneğin, tezde incelenen yapıda olduğu gibi yapının özgün halinde 2 serender, 1 merek, alabalık havuzu, kivi bahçesi, fındık bahçesi ve tarla bulunmaktadır. Ancak zaman içinde evin hemen yanına ailenin yaşamı için betonarme bir yapı inşa edilmiş, serenderler yok olmuştur. Ev ve çevresindeki ek yapıların içinde bulundukları fiziki çevre ile oluşturdukları bütünün önemi, bir ev kümesi oluşturmadıkları için çoğu zaman insanların algısında bütüncül koruma kavramı içinde değer bulamamaktadır. Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı (DOKA) ve Doğu Karadeniz Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı (DOKAP) tarafından yapılan eylem planlarında, "Bölgeye yayılmış durumda olan özgün sivil mimari örneklerinin korunması, belgeleme amaçlı rölöve, restitüsyon ve gerekli hallerde restorasyon projelerinin hazırlanması sağlanacaktır (DOKAP Eylem Planı 2014-2018, s. 63)." ifadeleri yer almaktadır. Ancak, kültürel miras koruma çalışmalarında öncelik anıtsal yapılar, merkezlerdeki toplu veya kırsaldaki kısmen toplu yerleşmelerin olmuştur. Bu sebeple tekil haldeki Doğu Karadeniz kırsal mimarinin korunması bölgedeki halkın geleneksel mimari hakkında bilinçlendirilmesi ve bu yöndeki akademik çalışmaların da teoride kalmayıp yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları ve üniversitelerle yapılan işbirliğinin halka ulaşması ile mümkün olacaktır.

Geleneksel yapıların onarımlarını gerçekleştirmek için sağlanan çeşitli destek fonlarıyla yöre insanında kültürel miras kavramına dair bir farkındalık oluşturulması ve geleneksel kırsal mimarinin önemine dair bilgilendirmeler yapılması önemlidir. Ancak insan gördüğü ve işlerliğine ikna olduğu takdirde korumaya inanacak ve eyleme geçecektir. Bu sebeple Karadeniz'in farklı alanlarında tek yapı dahi olsa; bölgenin ve mimarinin tanınırlığına katkı sağlayacak bir işlev verilerek korumaya alınacak örnekler bu farkındalığın oluşmasında önemlidir. Venedik Tüzüğü'nün 5. maddesinde[16] anıtların korunmasının onları kullanarak kolaylaştığından

[16] Madde 5 – Anıtların korunması, her zaman onları herhangi bir yararlı toplumsal amaç için kullanmakla kolaylaştırılabilir. Bunun için bu tür bir kullanma arzu edilir, fakat bu nedenle yapının

bahsedilmektedir. Doğu Karadeniz kırsal mimarisi gibi yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olan tüm geleneksel kırsal mimari yapılarının kullanılarak yaşatılması esas alınmalıdır. Özgün işlevini sürdürmesinin mümkün olmadığı durumlarda konaklama, müze, sağlık birimi vb. kamu yararına olacak ve onların mekânsal bütünlüğü ile mimari görünümünü büyük oranda zedelemeyecek işlevler verilebilir. Bu kapsamda evlerin çağdaş yaşam koşullarına ayak uydurabilmesi için yapılabilecek uygulamalara yönelik bir rehber hazırlanması yönlendirici olacaktır.

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı (DOKA) tarafından yapılan TR90 Bölgesi[17] eylem ve strateji planları, bölgedeki turizm potansiyelini ortaya çıkartmıştır. Bölgede mevsimsellikten kaynaklanan sorunların azaltılması için potansiyel taşıyan turizm türlerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Bu doğrultuda bölgede kültürel turizm, yayla turizmi, agro turizm, kış turizmi, macera turizmi, eko turizm, su sporları, sağlık turizmi vb. alternatif turizm faaliyetlerinin geliştirilmesi uygun görülmektedir.

Turizm gelişiminin sürdürülebilir kılınması için markalaşma olmazsa olmaz bir unsurdur (DOKA Bölge Planı 2014-2023, s. 199). Bölge'de turizmin markalaşabilmesi için öncelikle yöreye özgü değerlerin, kültürün tanınması ve tanıtılması gereklidir. Yöreye özgü değerlerden biri sosyal yaşantının, geçim kaynağının şekillendirdiği geleneksel konutlardır. Dolayısıyla kırsal mimarilerin ve korunmasındaki önem ortaya çıkmaktadır. Uluslararası Kültürel Turizm Tüzüğü, "Turizm, giderek artan bir şekilde, doğal ve kültürel mirasın korunması için olumlu bir güç olarak değerlendirmektedir. Turizm, kültür mirasının ekonomik yönlerini yakalayabilir ve kaynak yaratarak, halkı eğiterek, politikayı etkileyerek, bunları koruma yönünde kullanılabilir hale getirebilir. Birçok ulusal ve bölgesel ekonominin temel bileşeni olan turizm, iyi yönetildiğinde gelişme için önemli bir etken olabilir." ifadeleriyle turizm ve kültürel miras arasındaki dinamik etkileşime değinmiştir. Kültür ve mimarinin birbirinden bağımsız düşünülemeyen iki öge olması birinin korunurken diğerinin de korunmasına destek olacaktır.

---

planı, ya da bezemeleri değiştirilmemelidir. Ancak bu sınırlar içinde yeni işlevin gerektirdiği değişiklikler tasarlanabilir ve buna izin verilebilir.

[17] TR90 Bölgesi, Artvin, Giresun, Gümüşhane, Ordu, Rize ve Trabzon illerini kapsamaktadır.

Rasim Ayyılmaz Evi, araziye yerleşimi, aşanalı-hayatlı mekân kurgusu, barındırdığı yöreye özgü mekânsal öğeler (aşana perdesi, terek vb.) ve dolma yapım tekniğiyle inşa edilmiş ve günümüze büyük ölçüde korunarak ulaşabilmiştir. Mereği ve yakın geçmişte var olduğu bilinen iki adet serenderi yapının çevresiyle olan ilişkisini güçlendiren tamamlayıcı öğeleridir. Bölgedeki sosyal ve mimari kültürü yansıtan Rasim Ayyılmaz Evi'nin koruma altına alınarak onarılması ve yeniden işlevlendirilmesi önerilmiştir. Yeniden kullanım için işlev fikri oluşturulurken turizmle bağlantısı kurulmuştur. Bölgenin kültürel turizm, yayla turizmi ve agro-eko turizm açısından elverişli olması buna karşın yapılan araştırmaların bölgedeki yatak kapasitesinin yetersiz kaldığını göstermektedir. DOKA Organik Tarım Master Planı'nda stratejik amaç hedeflerinden biri "Bölge'de agro-eko turizme yönelik yeni tesisleri ve ev pansiyonlarını teşvik ederek bölgede yatak kapasitesini arttırmak" tır (DOKA Organik Tarım Master Planı, 2012, s. 118). Geleneksel kırsal mimariler, yöre kültürünü yansıtması, alternatif turizm çeşitlerine konaklama sağlaması amacıyla markalaşmaya somut anlamda katkıda bulunacaktır. Rasim Ayyılmaz Evi'nin fındık bahçesi ve Kirazlık Deresi ile beraber içerisinde bulunduğu doğal peyzaj, sahip olduğu kültürel değerlerle bölge turizmine katkı sağlarken aynı zamanda kültürel değerlerin korunması ve paylaşılması amacıyla yerli ve yabancı turistlere yönelik konaklama işlevi önerilmiştir. İşlevin getirdiği maddi kazanç, gelir kaynağı oluştururken aynı zamanda evin bakımı içinde bir fon niteliği taşıyacaktır.

Geleneksel Doğu Karadeniz kırsal mimarisi, bulunduğu çevrenin topoğrafya, iklim, bitki örtüsü olanakları içerisinde oluşmuş mimari bir çeşitliliktir. "Yer" ine en uygun haliyle yapılmış olan yapılar günümüzde yok olma tehdidiyle karşı karşıyadır. Yapıların çağdaş yaşam koşularına doğru şekilde entegrasyonu ve düzenli olarak doğru bakım ve onarımlarının yapılması, yöre insanının bilgilendirilmesi ve geleneksel kırsal mimariye karşı farkındalığın oluşturulması ve teşvik edici uygulamalar yapılması önemlidir. Sürdürülebilir koruma ve somut olmayan kültürel mirasın muhafaza edilmesi, ancak yerel topluluklardaki farkındalığın, derin bilginin ve kendi miraslarının değerine ve eşsiz bir kültürün meydana gelmesinde bir araya gelmiş çeşitli etkenlere ilişkin anlayışlarının geliştirilmesiyle başarılabilir (Floransa Bildirgesi, Madde 1.2-a, 2014). İnsan ancak farkında olduğu tehlikenin önüne geçmeye çalışacaktır. Aksi takdirde kırsal yerleşimlerde kültürel değerlerin kaybı ve betonlaşma kaçınılmazdır.

KAYNAKLAR

AHUNBAY, Z. (2011). Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon, Yem Yayınlar, İstanbul.

AKMAN, A. (2020). "Yapı Biyolojisi, Sürdürülebilirlik ve Kırsalda Çağdaş Tasarım", Mimarist Dergisi, Sayı 67, s. 78-83.

ARAN, K. (2000). Barınaktan Öte-Anadolu Kır Yapıları, Tepe Mimarlık Kültür Merkezi, İstanbul.

ARIN, S. (1986). "Sisler Kovulunca" Belgeseli, Eski Evler, Eski Ustalar Belgesel Serisi, MTV.

ATABERK, E. (2017). "Tire (İzmir)'de Turizm Türlerini Bütünleştirme Olanakları: Kültür Turizmi, Kırsal Turizm, Agroturizm ve Gastronomi Turizmi", Turizm Akademik Dergisi, Sayı 2, s. 153-154.

BATUR, A., GÜR, Ş.Ö. (2005) (Ed.). Doğu Karadeniz'de Kırsal Mimari / Rural Architecture In The Eastren Black Sea Region, Milli Reasürans A.Ş., İstanbul.

BAŞKAN, S. (2008). "Geleneksel Doğu Karadeniz Evleri", Erdem İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, Sayı 52, s. 51-90.

BİRİNCİ, A.M., ÇAKICI, M., TOPAL, Z. (2012). Akçaabad Vakfıkebir Nüfus Kütüğü 1835-1845, Vakfıkebir Kültür ve Yardımlaşma Derneği, İstanbul.

DOKA. Doğu Karadeniz Turizm Master Planı, Giresun-Gümüşhane-Ordu-Rize-Trabzon, Barlas İmar Planlama Müşavirlik. Erişim adresi: https://www.doka.org.tr/dosyalar/editor/files/dogu-karadeniz-turizm-master-plani.pdf

DOKA. (2012). Doğu Karadeniz Bölgesi Organik Tarım Master Planı. Erişim adresi: https://www.doka.org.tr/dosyalar/editor/files/organik-tarim-master-plani-11-03-2012-2.pdf

DOKA. (2014). TR90 Doğu Karadeniz Bölge Planı 2014-2023. Erişim adresi: https://www.doka.org.tr/edergi/436/bolge-plani-2014-2023/TR90%20Do%C4%9Fu%20Karadeniz%20B%C3%B6lge%20Plan%C4%B1%202014-2023#p=1

DOKAP. (2014). Doğu Karadeniz Projesi (DOKAP) Eylem Planı 2014-2018. Erişim adresi: https://www.dokap.gov.tr/Upload/Genel/dokap-eylem-plani-2014-2018-suzpdf-243756-rd_43.pdf

EMECEN, F. M. (2010). Doğu Karadeniz'de Bir Vadi Boyu Yerleşmesi, Ağasar Vadisi: Şalpazarı-Beşikdüzü, Serander Yayıncılık, Trabzon.

ERUZUN, C. (1972). "Artvin ve Çevresinde Halk Mimarisi", Mimarlık Dergisi, Sayı 6, Ankara, s. 51-58.

GÜLER, K. (2020). "Kamunun Kırsal Mimari İçin Gelecek Öngörüleri", Mimarist Dergisi, Sayı 67, s. 65-77.

GÜLER, K., BİLGE, A.C. (2013). "Doğu Karadeniz Ahşap Karkas Yapı Geleneği ve Koruma Sorunları", Ahşap Yapılarda Koruma ve Onarım Sempozyumu 2 Bildiri Kitabı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İstanbul.

GÜR, Ş.Ö. (2000). Doğu Karadeniz Örneğinde Konut Kültürü, Yapı-Endüstri Merkezi Yayınları, İstanbul.

KARPUZ, H. (1982). "Trabzon Köy Evlerinin Bölmeleri", Türk Folklor Araştırmaları Dergisi, Sayı 1981/2, Ankara, s. 37-48.

MUŞAKARA, Ü. (2017). "Kırsal Ölçekte Geleneksel Konut Mimarisinin Korunması: Özgünlük", Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Sayı 37, Konya, s. 437-448.

ÖZGÜNER, O. (1970). Köyde Mimari Doğu Karadeniz, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları, Ankara.

PINAR, E. (2018). "Doğu Karadeniz Kırsal Mimarisinde Taşıyıcı Sistem Detaylarının İrdelenmesi", Uluslararası Akademik Gelişim Platformu Sempozyum Özel Sayısı, Cilt 6, s. 60-74.

POLAT, M.M. (2018). Osmanlı Belgelerinde Vakfıkebir, Vakfıkebir Belediyesi, Trabzon, s. 186, 187.

SOYKAN, F. (2003). "Kırsal Turizm ve Türkiye Turizmi için Önemi", Ege Coğrafya Dergisi, Sayı 12, s. 1-11.

SÖZEN, M. (2012). Anadolu'da Kırsal Mimarlık, Çekül Vakfı, Bursa.

SÖZEN, M., GÜNDOĞDU, H., GÜR, Ş.Ö., ROSS, A. (2009). Kuzeydoğu Anadolu'da Mimari / Architecture In Northeastern Anatolia, Milli Reasürens T.A.Ş., İstanbul.

SÜMERKAN, M.R. (1989). "Gelenekselden Betonarmeye Trabzon Kırsal Mimarlığı", Mimarlık Dergisi, Sayı 2, s. 82-86.

ŞAHİN GÜÇHAN, N., İLHAN, T. (2018). "Geleneksel Arhavi Evlerinin Yapım Teknikleri", Ahşap Yapılarda Koruma ve Onarım Sempozyumu 6 Bildiri Kitabı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İstanbul, s. 277-287.

TOPAL, Z. (2005). Akçaabat-Vakfıkebir Öşür Defteri 1850, Vakfıkebir Kültür ve Yardımlaşma Derneği, Ankara, s. 257.

TUNA, C. (2008). Orta Karadeniz Bölgesi Sahil Kesiminde Geleneksel Mimari, Arkeoloji Sanat Yayınları, İstanbul.

TÜKEL YAVUZ, A. (2018). "Anadolu'nun Çatkı Yapılarında Dolgu/Duvar Türleri", Ahşap Yapılarda Koruma ve Onarım Sempozyumu 6 Bildiri Kitabı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İstanbul, s. 199-225.

ÜNAL, S., ÖZCAN, E., CILBIRCIOĞLU, C. (2008). "Kastamonu'daki Tarihi Osmanlı Konağı'nda Tespit Edilen Zararlı Böceklere Karşı Fumigasyon Uygulaması", Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, Sayı 8(2), s. 103-108.

İBB KUDEB. (2009) (Ed.). KUDEB Ahşap Eğitim Atölyesi Geleneksel Ahşap Yapı Uygulamaları, İstanbul.

TEZLER

BALTACI, H. (2010). Doğu Karadeniz Bölgesi (Rize, Trabzon, Giresun) Heyelan-Yağış İlişkisinin İncelenmesi ve Minimum Eşik Değerlerinin Belirlenmesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Avrasya Yer Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

BAYRAM, Ö. F. (2014). Doğu Karadeniz Bölgesi'nde Geçmişten Günümüze Vernaküler Mimari, Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

CENGİZ, S. (2015). Doğu Karadeniz'de Kırsal Mimari: Rize-Fındıklı-Hara Köyü-Köseoğlu Osman Cengiz Evi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

GÜLER, K. (2012). Doğu Karadeniz Kırsal Mimarisi Örneklerinden Rize-Fındıklı Aydınoğlu Evi Restorasyon Projesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

SÜMERKAN, M.R. (1990). Biçimlendiren Etkenler Açısından Doğu Karadeniz Kırsal Kesiminde Geleneksel Evlerin Yapı Özellikleri, Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Trabzon.

TURHAN, S. (2013). Yeniden Kullanımda Zamansallık Boyutu: Kalcıoğlu Konağı, Trabzon, Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Trabzon.

YEŞİLYURT TUNÇ, Z. (2019). Trabzon'da Serander Yapılarının İncelenmesi ve Yeniden İşlevlendirme Önerileri, Maltepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

TÜZÜKLER

ICOMOS. (1999). Ahşap Tarihi Yapıların Korunması için İlkeler, (Z. Ahunbay, 2004, Çev.), ICOMOS 12. Genel Kurulu, Meksika. Erişim adresi: http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0596659001587378959.pdf

ICOMOS. (1999). Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü, ICOMOS 12. Genel Kurulu, Meksika. Erişim adresi: http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0464062001536913566.pdf

ICOMOS. (1999). Uluslararası Kültürel Turizm Tüzüğü, (Z. Ahunbay, 2011, Çev.), ICOMOS 12. Genel Kurulu, Meksika. Erişim adresi: http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0300983001536913522.pdf

ICOMOS. (2014). İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj hakkında Floransa Bildirgesi, (A. E. Yıldırım, 2015, Çev.), ICOMOS 18. Genel Kurulu ve Bilimsel Sempozyumu, Floransa, Erişim adresi: http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0034808001536912096.pdf

ICOMOS. (2017). Ahşap Mimari Mirasın Korunması için İlkeler, (Z. Ahunbay, 2018, Çev.), ICOMOS 19. Genel Kurulu, Yeni Delhi. Erişim adresi: http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0633313001536913605.pdf

UNESCO, ICCROM, ICOMOS. (1994). Nara Özgünlük Belgesi, (D. Mazlum, 2005, Çev.), Nara Özgünlük Konferansı, Nara. Erişim adresi: http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0756646001536913861.pdf

Venedik Tüzüğü. (1964). (C. Erder, Çev.). Erişim adresi: http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0243603001536681730.pdf

İNTERNET KAYNAKLARI

Url-1 < https://www.mgm.gov.tr/veridegerlendirme/il-ve-ilceler-istatistik.aspx >, erişim tarihi 30.11.2019.

Url-2 < https://www.ogm.gov.tr/Sayfalar/Ormanlarimiz/Illere-Gore-Orman-Varligi.aspx >, erişim tarihi 30.11.2019.

Url-3 < http://www.vakfikebir.gov.tr/vakfikebir-tarihcesi >, erişim tarihi 30.11.2019.

Url-4 <https://www.vakfikebir.bel.tr/Vakfikebir_Tarihi.html>, erişim tarihi 30.11.2019.

EKLER

EK A: Rasim Ayyılmaz Evi ve çevrsine ait fotoğraflar (2017, 2018, 2019).

EK B: Rasim Ayyılmaz Evi ve çevresine ait eski fotoğraflar (1978, 1991, 2013).

EK C: Doğu Karadeniz kırsal mimarisine ait örnekler.

EK D: Festival ve şenliklerin harita üzerinde gösterimi, rota önerisi.

EK E: Rasim Ayyılmaz Evi'ne ait rölöve, restitüsyon ve restorasyon çizimleri.

EK F: Sözlük

EK A

Fotoğraf A. 1 Rasim Ayyılmaz Evi'nin köy içindeki konumu (Vakfıkebir Belediyesi, 2015).

Fotoğraf A. 2 Rasim Ayyılmaz Evi'nin hava fotoğrafından görünüşü (Vakfıkebir Belediyesi, 2015).

Fotoğraf A. 3 Rasim Ayyılmaz Evi'nin ve aynı parseldeki betonarme yapının güneybatı yönünde üst bir noktadan görünüşü (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 4 Rasim Ayyılmaz Evi'nin ve aynı parseldeki betonarme yapının kuzeydoğu yönündeki karşı köyden (Hacıköy) görünüşü (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 5 Rasim Ayyılmaz Evi ve harman (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 6 Güneydoğu cephesi (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 7 Güneydoğu cephesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 8 Güneydoğu cephesinin batısı, Z02 mahal kodlu odanın pencereleri (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 9 Güneydoğu cephesi, Z02 mahal kodlu odanın taban kiriş detayı ve dikme birleşim detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 10 Güneydoğu cephesi, Z03 mahal kodlu odanın taban kiriş ile dikme ve yanlamaların birleşim detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 11 Güneydoğu cephesi, Z03 mahal kodlu odanın taban kiriş ve dikme birleşim detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 12 Güneydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 13 Güneydoğu cephesinin batısı, Z03 mahal kodlu odanın kuzeydoğu cephesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 14 Güneydoğu yönündeki giriş kapısına (GK1) çıkan merdivenler (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 15 Güneydoğu yönündeki giriş kapısına (GK1) çıkan merdivenler (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 16 Giriş kapısı (GK1) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 17 Güneydoğu cephesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 18 Güneydoğu cephesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 19 Güneydoğu cephesi, ahır kapısı (BK1) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 20 Güneydoğu cephesi (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 21 Güneydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 22 Güneydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 23 Güneydoğu cephesi kiriş ve dikme detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 24 Güneydoğu cephesi taban kirişi uzatma detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 25 Güneydoğu cephesi, ahır kapısı (BK1) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 26 Güneydoğu cephesi, doğudan güneye bakış (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 27 Doğu köşesinden güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerine bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 28 Doğu köşesinden güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerine bakış (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 29 Doğu köşesinden kuzeydoğu cephelerine bakış (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 30 Doğu köşesinden kuzeydoğu cephesine bakış (Haziran 2017).

Fotoğraf A. 31 Güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerinin köşe detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 32 Güneydoğu ve kuzeydoğu cephelerinin köşe detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 33 Kuzeydoğu cephesi (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 34 Kuzeydoğu cephesinin batısı (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 35 Kuzeydoğu cephesinin doğusu (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 36 Gusülhane olukları (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 37 Kuzeydoğu cephesi saçak detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 38 Kuzeydoğu cephesi ahır penceresi ve döşeme kirişleri (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 39 Kuzeydoğu cephesi fırçıktı detayı (Haziran 2017).

Fotoğraf A. 40 Kuzeydoğu cephesi küçük ahırın giriş kapısı (BK2) (Haziran 2017).

Fotoğraf A. 41 Kuzeydoğu cephesi ve kuzeybatı cephelerinin köşesinden bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 42 Kuzeydoğu cephesi ve kuzeybatı cephelerinin köşesinden bakış (Eylül, 2018)

Fotoğraf A. 43 Güneybatı cephesi, Z08 mahal kodlu odanın giriş kapısı (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 44 Güneybatı ve kuzeybatı cepheleri (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 45 Kuzeybatı cephesi; kilerin penceresi (P11), aşanaya giriş kapısı (GK2) ve aşananın penceresi (P12) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 46 Kuzeybatı cephesinin doğusu (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 47 Aşanaya giriş kapısı (GK2) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 48 Kiler penceresi (P11) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 49 Aşana penceresinin (P12) kapakları açık hali (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 50 Aşana penceresinin (P12) kapakları kapalı hali (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 51 Kuzeybatı cephesi saçak detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 52 Kuzeybatı cephesi saçak detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 53 Kuzeybatı cephesi duvar detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 54 Kuzeybatı cephesi ve alabalık havuzu ilişkisi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 55 Alabalık havuzu (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 56 Kuzeybatı cephesi ve güneybatı cephesi (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 57 Güneybatı cephesinin doğusu (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 58 Güneybatı cephesinin doğusu (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 59 Güneybatı cephesinin batısı ve komşu evle ilişki (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 60 Çatı (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 61 Merek (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 62 Güneydoğu yönünden ana yapı ve merek ilişkisi (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 63 Merek güneybatı cephesi (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 64 Merek güneydoğu cephesi (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 65 Yoğun bitkilenme sebebiyle görülemeyen merek kuzeybatı cephesi (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 66 Merek kuzeybatı duvarı (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 67 Merek kuzeydoğu duvarı (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 68 Merek güneydoğu duvarı (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 69 Merek güneydoğu duvarı (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 70 Merek çatı konstrüksiyonu (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 71 Merek Çatı konstrüksiyonu (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 72 Tuvalet ve merek ilişkisi (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 73 Tuvalet ve ana yapının kuzeybatı cephesiyle ilişkisi (Haziran, 2017).

Fotoğraf A. 74 Tuvalet (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 75 Ahır (B01) kuzeydoğu ve kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 76 Ahır (B01) kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 77 Ahırın (B01) kuzeybatı duvarı önünde pansi, güneybatı yönünde kota oturan kısım (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 78 Aşana (Z01) ile ahır (B01) arasındaki geçiş (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 79 Güneybatı yönünde kota oturan kısım (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 80 Ahırı (B01) ikiye bölen ahşap ayırıcı duvar (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 81 Ahır (B01) kapısı (BK1) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 82 Ahşap ayırıcı duvar (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 83 Güneybatı yönündeki moloz taş örgü ve ahşap ayırıcı duvar (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 84 Güneybatı duvarı ile ahşap ayırıcı duvarın arası, güneybatı yönüne bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 85 Döşeme kiriş detayı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 86 Döşeme kirişleri ve moloz taş duvar birleşimi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 87 Küçük ahırdan (B02) kapıya (BK2) bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 88 Küçük ahırın (B02) güneybatı duvarı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 89 Küçük ahırın (B02) kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 90 Küçük ahırın (B02) kuzey köşesine bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 91 Kiriş-dikme detay (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 92 Moloz taş örgü içine gömülü dikme (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 93 Kuzeybatı cephesi aşanaya (Z01) giriş kapısı (GK2) (Eylül, 2019).

Fotoğraf A. 94 Aşana (Z01), kuzeybatı duvarına bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 95 P12 penceresi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 96 GK2 kapısı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 97 GK2 kapısının önündeki suluk (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 98 Aşananın pasalı tavan döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 99 Terek ve aşanadan (Z01) koridora (Z04) geçilen kapı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 100 Badama ve bodruma iniş kapağı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 101 Aşana perdesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 102 Aşana perdesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 103 Aşana perdesinin altındaki musandara (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 104 Aşana perdesinin alt kısmı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 105 Aşana güneydoğu duvarı ve taşlığa (Z02) geçiş (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 106 Aşana güneydoğu ve kuzeydoğu duvarları ve koridor (Z04) ve taşlığa (Z02) geçiş kapıları (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 107 Aşanadan koridora geçiş sağlayan K7 kapısı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 108 Aşanadan taşlığa geçiş sağlayan K2 kapısı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 109 K2 kapısından GK1 kapısına bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 110 Taşlığın pasalı tavan döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 111 Taşlığın zemin döşemesi ve döşemedeki suluk (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 112 Taşlıktan koridora geçişteki badama (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 113 Taşlıktan aşanaya geçişteki eşik (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 114 Taşlığın batı köşesi, Z02 nolu odanın kuzeydoğu duvarı (solda) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 115 K1 kapısı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 116 Yan odanın (Z03) güney köşesine bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 117 Yan odanın (Z03) batı köşesine bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 118 Yan oda (Z03) zemin döşemesindeki bozulma (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 119 Yan oda (Z03) pasalı tavan döşemesindeki bozulma (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 120 P1 ve P2 pencereleri (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 121 Taşlıktan koridora geçiş (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 122 Koridor (Z04).

Fotoğraf A. 123 Koridordan (Z04) kilere (Z07) bakış (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 124 Koridor zemin döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 125 Koridor (Z04) tavan döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 126 Z05 nolu odanın kapısı (K4) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 127 Z05 nolu oda, ahşap sedir ve gusülhane (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 128 Gusülhane (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 129 Z05 nolu odanın zemin döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 130 Z05 nolu odanın pasalı tavan döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 131 Z06 nolu odanın kapısı (K5) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 132 Z06 nolu odanın kuzey köşesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 133 Z06 nolu odanın kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018)

Fotoğraf A. 134 Z06 nolu odanın kuzey köşesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 135 Z06 nolu odanın kuzey köşesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 136 Z06 nolu odanın tavan döşemesindeki bozulma (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 137 Z06 nolu odanın zemin döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 138 Kilerin (Z07) kapısı (K6) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 139 Kilerin (Z07) güneydoğu duvarı ve tavan döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 140 Kilerin (Z07) güneydoğu duvarı ve zemin döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 141 Kilerin (Z07) kuzeybatı duvarı ve P11 penceresi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 142 Kilerin (Z07) zemin döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 143 Dış odanın (Z08) kapısı (K8) (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 144 Dış odanın (Z08) kuzey köşesi ve banyo sekisi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 145 Dış odanın (Z08) kuzeydoğu duvarı ve P9 ile P10 pencereleri (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 146 Dış odanın (Z08) kuzeybatı duvarı (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 147 Dış odanın (Z08) tavan döşemesi (Eylül, 2018).

Fotoğraf A. 148 Dış odanın (Z08) zemin döşemesi (Eylül, 2018).

EK B

Fotoğraf B. 1 Harmandan güneydoğu cephesi ve mereğe bakış (1991).

Fotoğraf B. 2 Harmandan güneydoğu cephesine bakış (1991).

Fotoğraf B. 3 Aşana perdesinin altının oturma alanı olarak kullanıldığı dönem (1991).

Fotoğraf B. 4 Aşanada yaşam (1991).

Fotoğraf B. 5 Rasim Ayyılmaz Evi ile çarşı arasındaki köy yolu (1991).

Fotoğraf B. 6 Kirazlık deresi ve köprü (1991).

Fotoğraf B. 7 Rasim Ayyılmaz (Tarihsiz).

Fotoğraf B. 8 Dış odanın (Z08) önünde çekilmiş bir düğün fotoğrafı (1978).

Fotoğraf B. 9 Kuzeydoğu cephesi (Kaan, 2011).

Fotoğraf B. 10 Kuzeydoğu cephesi, tuvalet ve betonarme yapı (Kaan, 2011).

Fotoğraf B. 11 Güneydoğu cephesi (Kaan, 2013).

Fotoğraf B. 12 Kuzeybatı cephesi (Kaan, 2013).

EK C

Fotoğraf C. 1 Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Fotoğraf C. 2 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Fotoğraf C. 3 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Fotoğraf C. 4 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Fotoğraf C. 5 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Fotoğraf C. 6 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Fotoğraf C. 7 Mustafa Çakır Evi, Bölümlü Köyü, Of, Trabzon (Kaan, 2014).

Fotoğraf C. 8 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 9 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 10 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 11 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 12 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 13 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 14 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 15 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 16 Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 17 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 18 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 19 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 20 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 21 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 22 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Kaan, 2017).

Fotoğraf C. 23 Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020).

Fotoğraf C. 24 Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020).

Fotoğraf C. 25 Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020).

Fotoğraf C. 26 Ev ve serender ilişkisi, Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020).

Fotoğraf C. 27 Serender, Hacıköy Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Ahmet Çavuş, 2020).

Fotoğraf C. 28 Dernekpazarı, Trabzon (M. Hüseyin Küçük, 2012).

Fotoğraf C. 29 Dernekpazarı, Trabzon (M. Hüseyin Küçük, 2012).

Fotoğraf C. 30 Hafız Hasan Kaan Evi, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2000?).

Fotoğraf C. 31 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020).

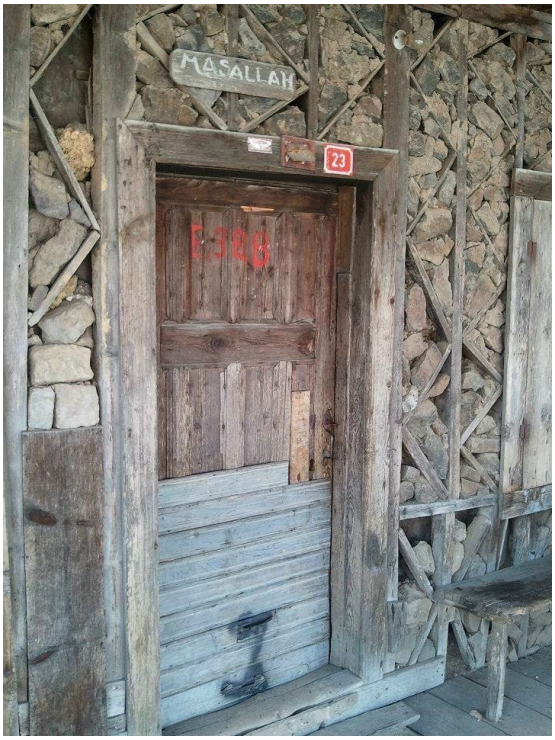
Fotoğraf C. 32 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020).

Fotoğraf C. 33 Serender tablası, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020).

Fotoğraf C. 34 Serender, Düzlük Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Zekeriya Kaan, 2020).

Fotoğraf C. 35 Muska dolma, Vakfikebir, Trabzon (Fahri Bekâr, 2020).

Fotoğraf C. 36 Serender, Bozalan Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Fahri Bekâr, 2020).

Fotoğraf C. 37 Serender, Bozalan Köyü, Vakfıkebir, Trabzon (Fahri Bekâr, 2020).

EK D

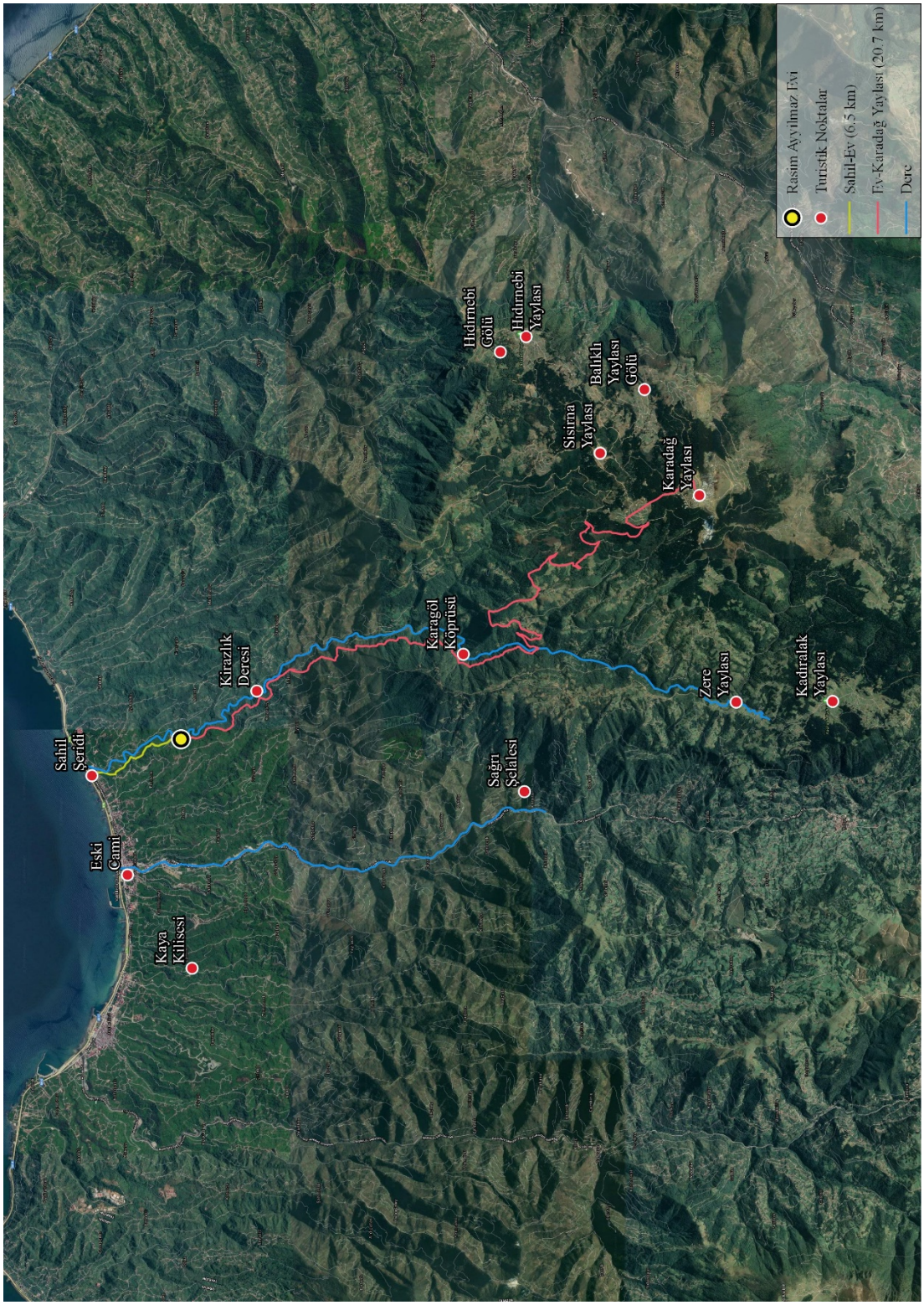
Şekil D. 1 Rasim Ayyılmaz Evi ve Trabzon'da gerçekleşen fesitval ve şenliklerin harita üzerinde gösterimi

Tablo D. 1 Trabzon'da gerçekleşen festival ve şenliklerin listesi (DOKA Turizm Master Planı, s. 439-440).

NO	FESTİVAL/ŞENLİK ADI	YAPILDIĞI TARİH
1	Uluslararası Trabzon Yarı Maratonu	Şubat
2	Beşikdüzü Kültür Sanat ve Deniz Festivali	18–20 mayıs
3	Ağasar Kültür Şenliği	09–10 haziran
4	Lişer Yaylası Soğuksu Şenlikleri	Temmuz
5	Sürmene Kültür Sanat ve Deniz Festivali Çamburnu Etkinlikleri	Temmuz
6	Hamsiköy, Çırali, Dikkaya, Güzel Yayla Sütlaç Festivali	Temmuz'un 1. Haftası
7	Ortaalan Şenlikleri	Temmuz'un 2. Haftası
8	Uluslararası Akçaabat Müzik ve Halk Oyunları Festivali	13–20 temmuz
9	Keşan Kültür ve Balıkçılık Festivali	Temmuz'un 2. Haftası
10	Geleneksel Hıdırnebi Yayla Şenliği	20 Temmuz
11	Karadağ Yayla Şenlikleri Ekmek Kültürü ve Sanat Festivali	Temmuz'un 2. Haftası-Ağustos'un 1. Haftası
12	Kadırga Yaylası Şenlikleri	Temmuz'un 3. Haftası
13	Alaca Yayla Şenlikleri	Temmuz'un 3. Haftası
14	Taşköprü Kültür ve Yayla Şenliği	Temmuz'un 3. Haftası
15	Karadağ Hırsafa Yayla Şenlikleri	Temmuz'un 3. Haftası
16	Sisdağı Şenlikleri	Temmuz'un 4. Haftası
17	Kaldırım Yaylası Şenliği	Temmuz'un 4. Haftası
18	Geleneksel Uğurlu Yayla Şenliği	Temmuz'un 4. Haftası
19	Haçkalı Hoca Babayı Anma Festivali	27 Temmuz
20	Fındık, Karayemiş ve Sanat Festivali	29–30 temmuz
21	Atasu Ambarlı Yayla Şenliği	Ağustos
22	Mataracı İlaksa Yayla Şenliği	Ağustos
23	Görnek Madur Yayla Şenlikleri	Ağustos
24	Of Yaz Kültür Sanat Şenliği	Ağustos
25	Uzungöl Kültür ve Turizm Şenliği	1–2–3 Ağustos
26	Kamena Şenliği	8 Ağustos
27	Ağa Konağı Şenliği	Ağustos'un 1. Haftası
28	Yeşiltepe Yayla Şenliği	Ağustos'un 1. Haftası
29	Düzköy Yayla Şenliği	Ağustos'un 1. Haftası
30	Kurtdağı Yayla Şenlikleri	Ağustos'un 1. Haftası
31	Dağönü Köyü Kuymak Şenliği	Ağustos'un 1. Haftası
32	İzmiş Şenliği	Ağustos'un 2. Haftası
33	Sevinç Köyü Karabtal (Sorsi) Yayla Şenliği	Ağustos'un 2. Haftası

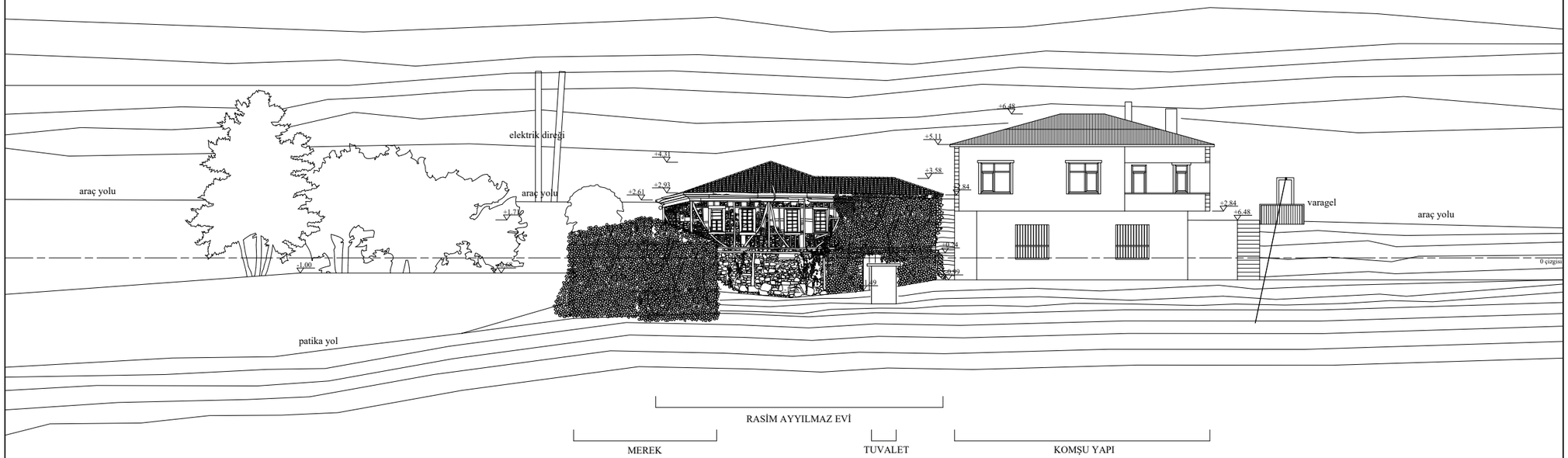
Tablo D. 2 (devam) Trabzon'da gerçekleşen festival ve şenliklerin listesi

34	Işıklar Beldesi Karaabdal Şenliği	Ağustos'un 2. Haftası
35	Durnalu Yayla Şenlikleri	Ağustos'un 2. Haftası
36	Kuşmer Yayla Şenlikleri	Ağustos'un 2. Haftası
37	Cumapazarı Belediye Dağ Şenlikleri	Ağustos'un 2. Haftası
38	Zarha Dağı Şenlikleri	Ağustos'un 2. Haftası
39	Çayırbağı Yayla Şenliği	19 ağustos
40	Sultan Murat Yayla Şenliği	20 ağustos
41	Honefter Şenliği	20 Ağustos
42	Tonya Tereyağı Kültür ve Sanat Festivali	24–26 ağustos
43	Çoban Derneği Yayla Şenliği	27 ağustos
44	Hayrat Buluşması	Ağustos'un 4. Haftası
45	Aykut Beldesi Festival Yayla Şenlikleri	Eylül
46	Sivri Şenliği	4 Eylül
47	Kadıralak Yayla Şenliği	Eylül'ün İlk Haftası
48	Karadağ Serde Şenliği	Eylül'ün İlk Haftası

Şekil D. 2 Rasim Ayyılmaz Evi'nden Karadağ Yaylası'na rota önerisi.

14 PARSEL
15 PARSEL
araç yolu
beton zemin
varagel
ahşap
ahşap
ahşap

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYDOĞU SİLÜETİ

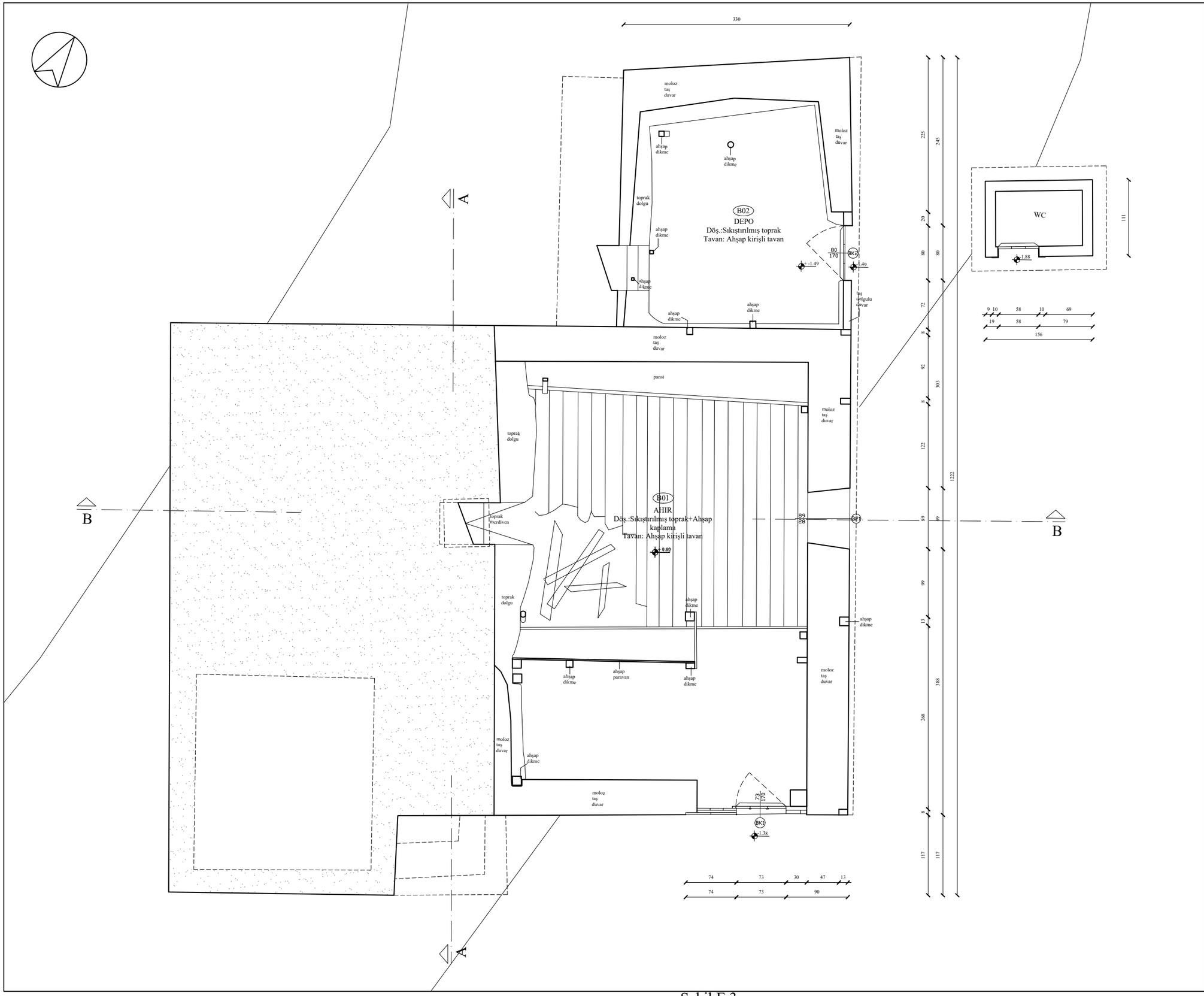
PAFTA NO: 2 | ÖLÇEK: 1/200

0 100 200 400 600 800 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.2

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT PLANI

PAFTA NO: 3 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.3

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT PLANI

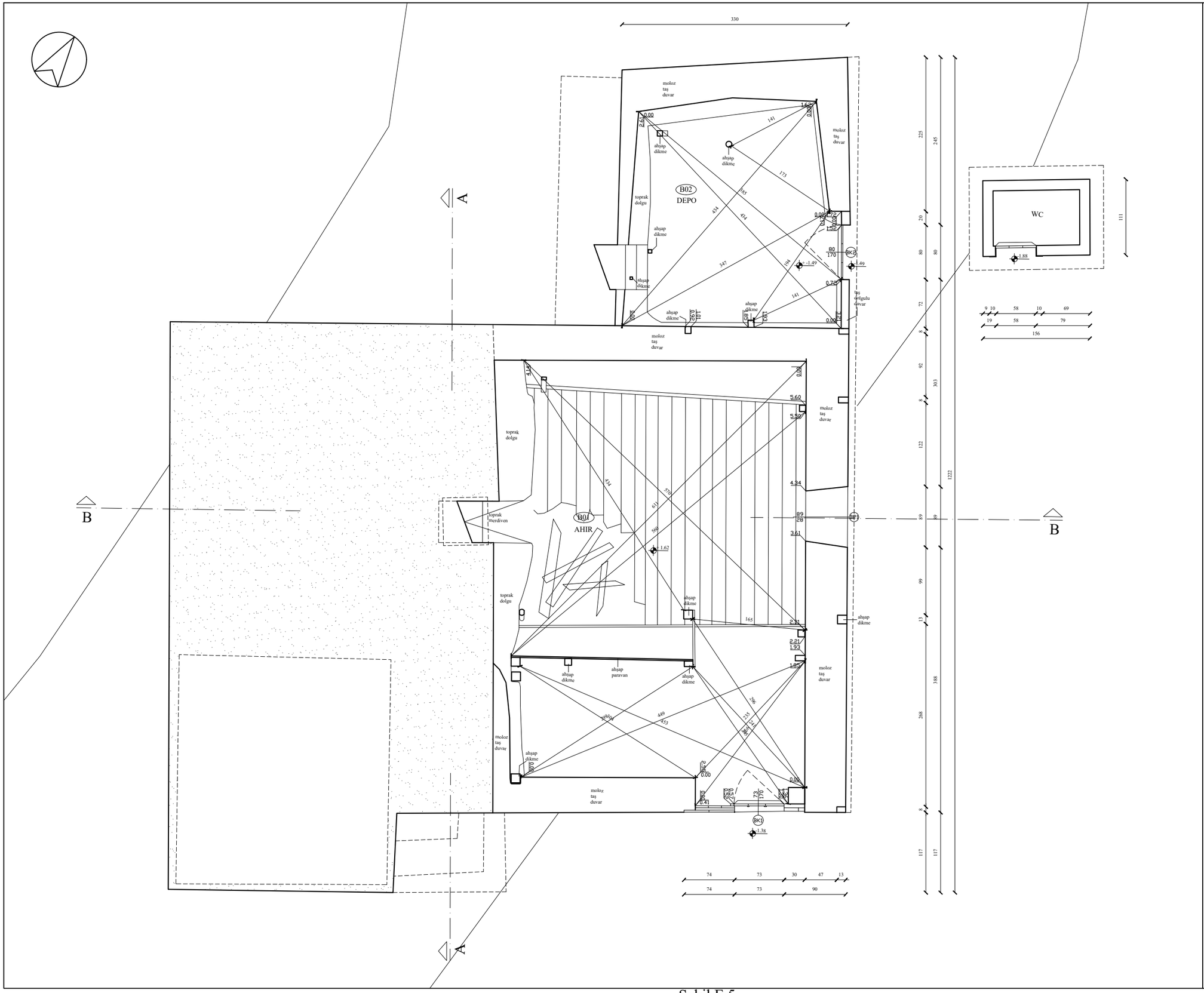
PAFTA NO: 4 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.4

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT PLANI
(Ölçülü)

PAFTA NO: 5 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.5

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT PLANI
(Ölçülü)

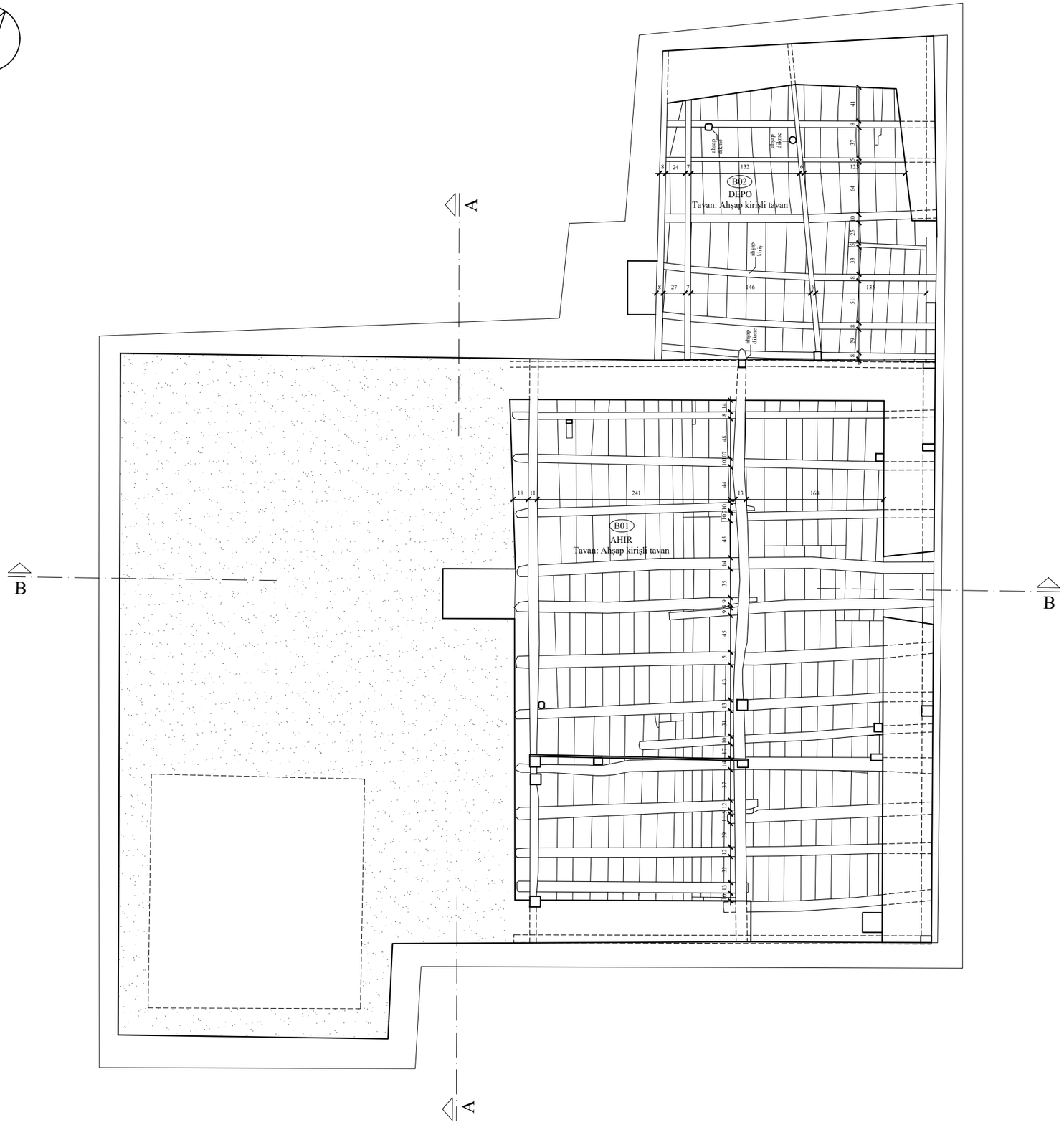
PAFTA NO: 6 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.6

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT TAVAN PLANI

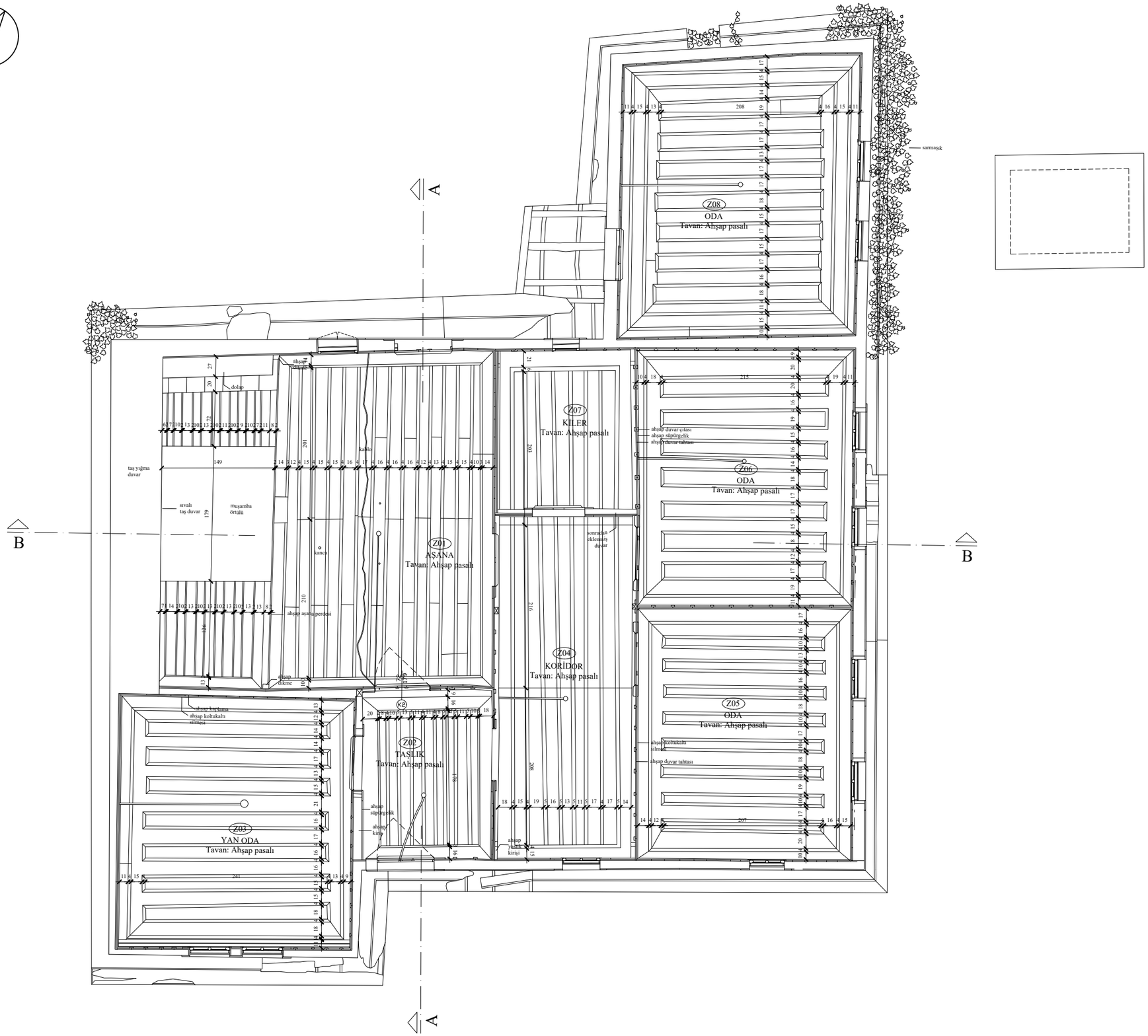
PAFTA NO: 7 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.7

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT
TAVAN PLANI

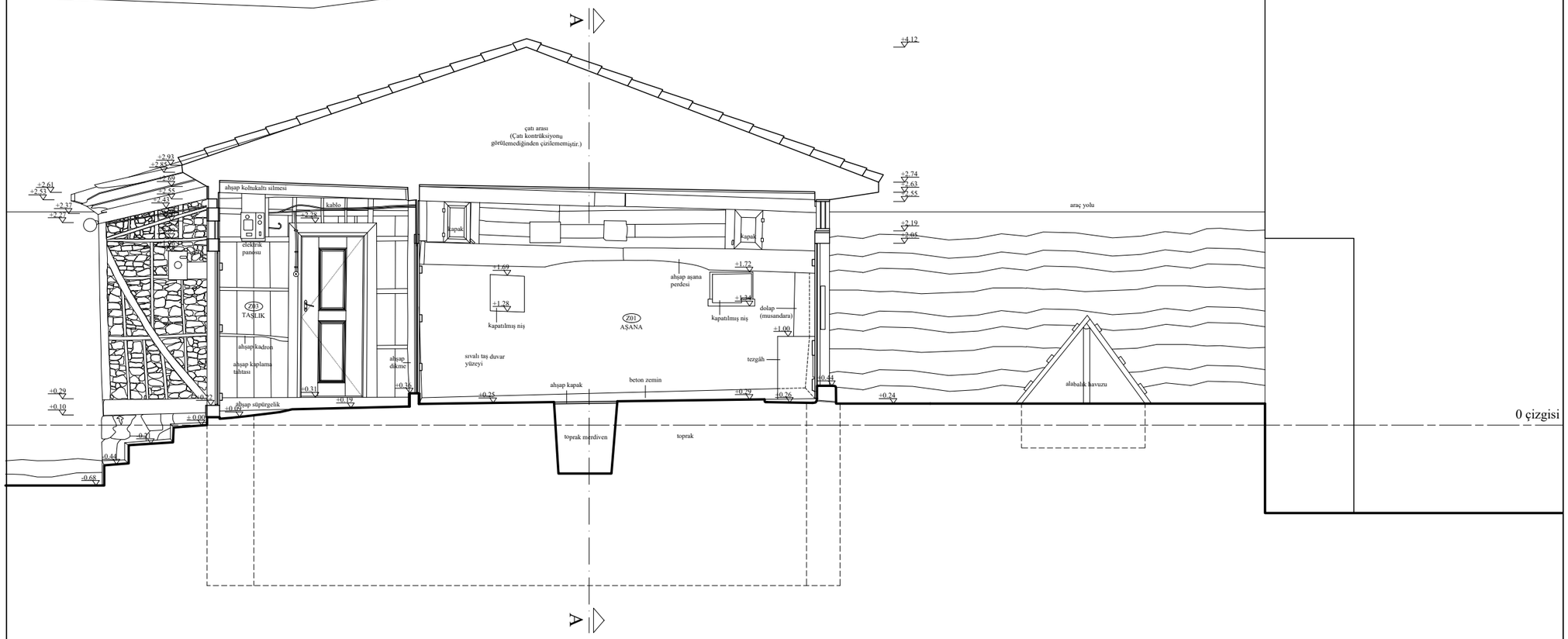
PAFTA NO: 8 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.8

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

A-A KESİTİ

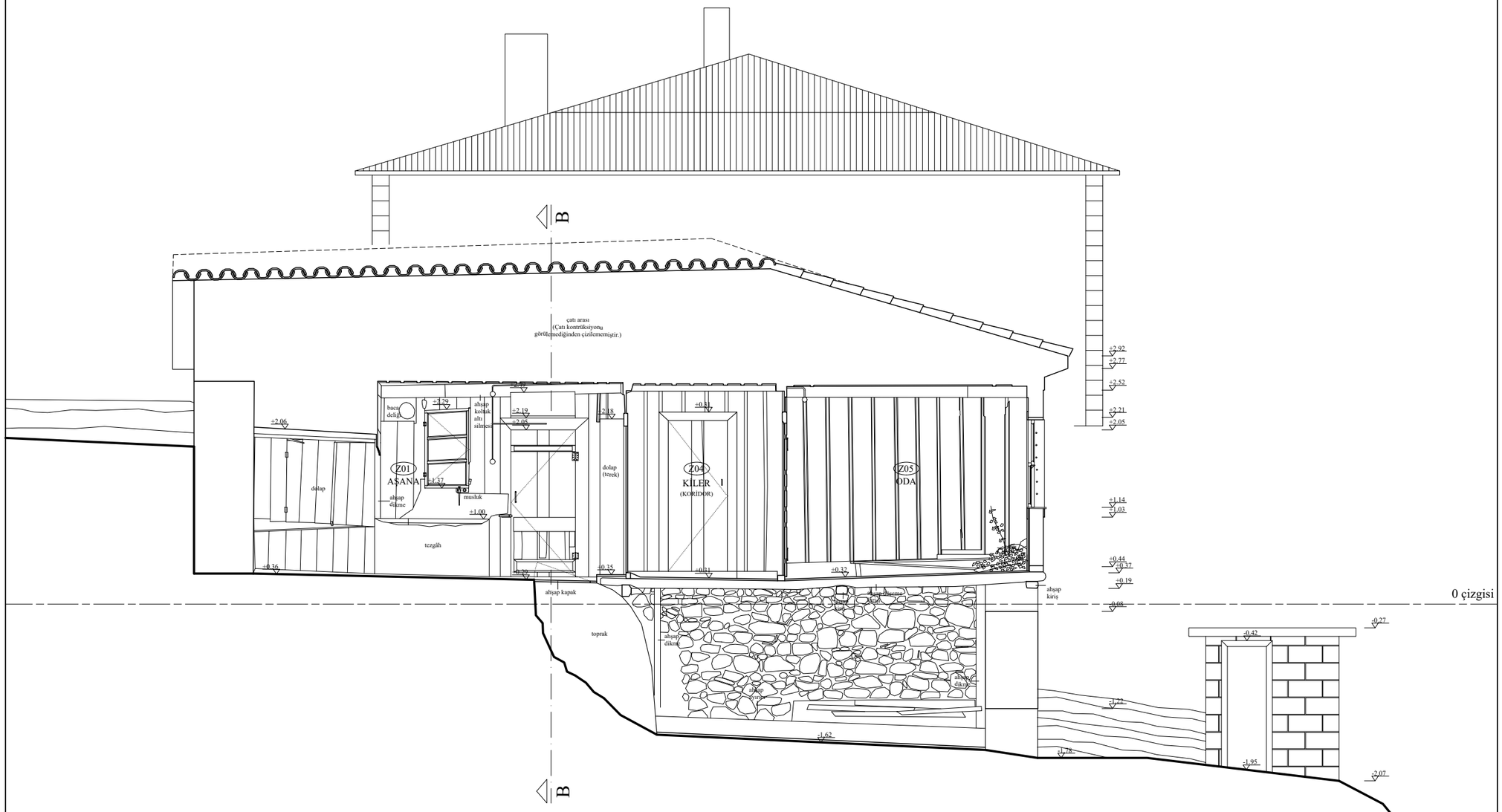
PAFTA NO: 9 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.9

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

B-B KESİTİ

PAFTA NO: 10 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.10

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

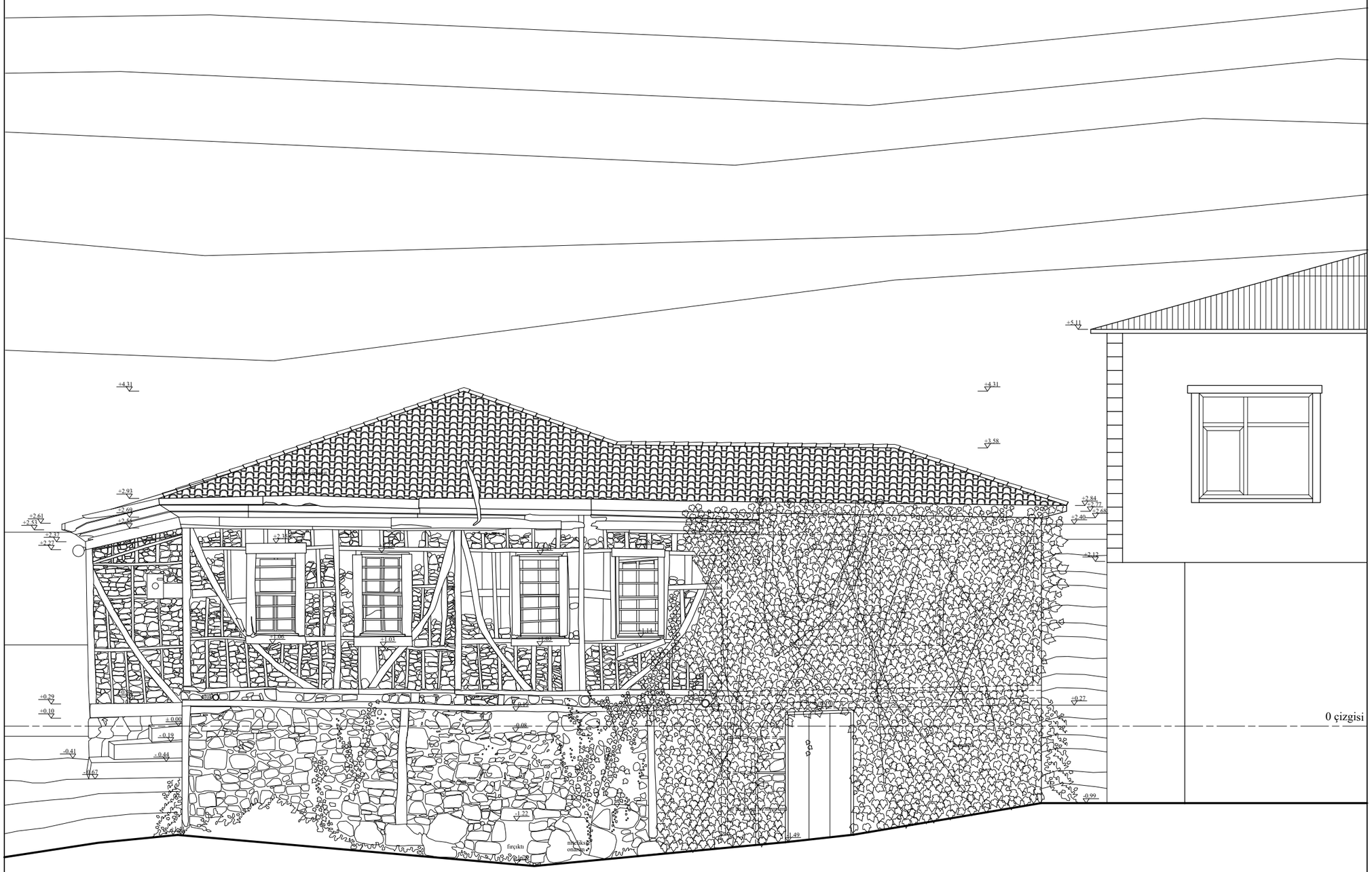
PAFTA NO: 11 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.11

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYDOĞU CEPHESİ

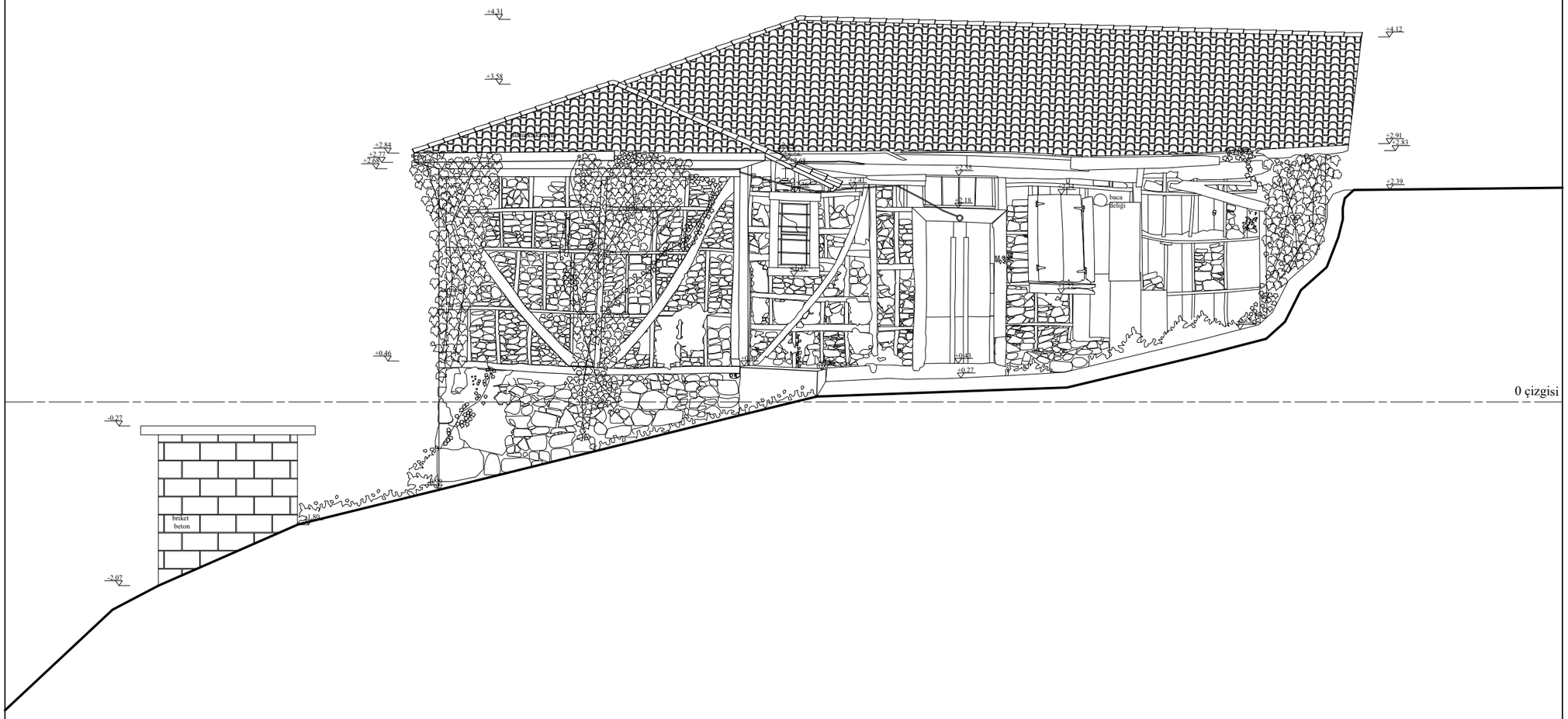
PAFTA NO: 12 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.12

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYBATI CEPHESİ

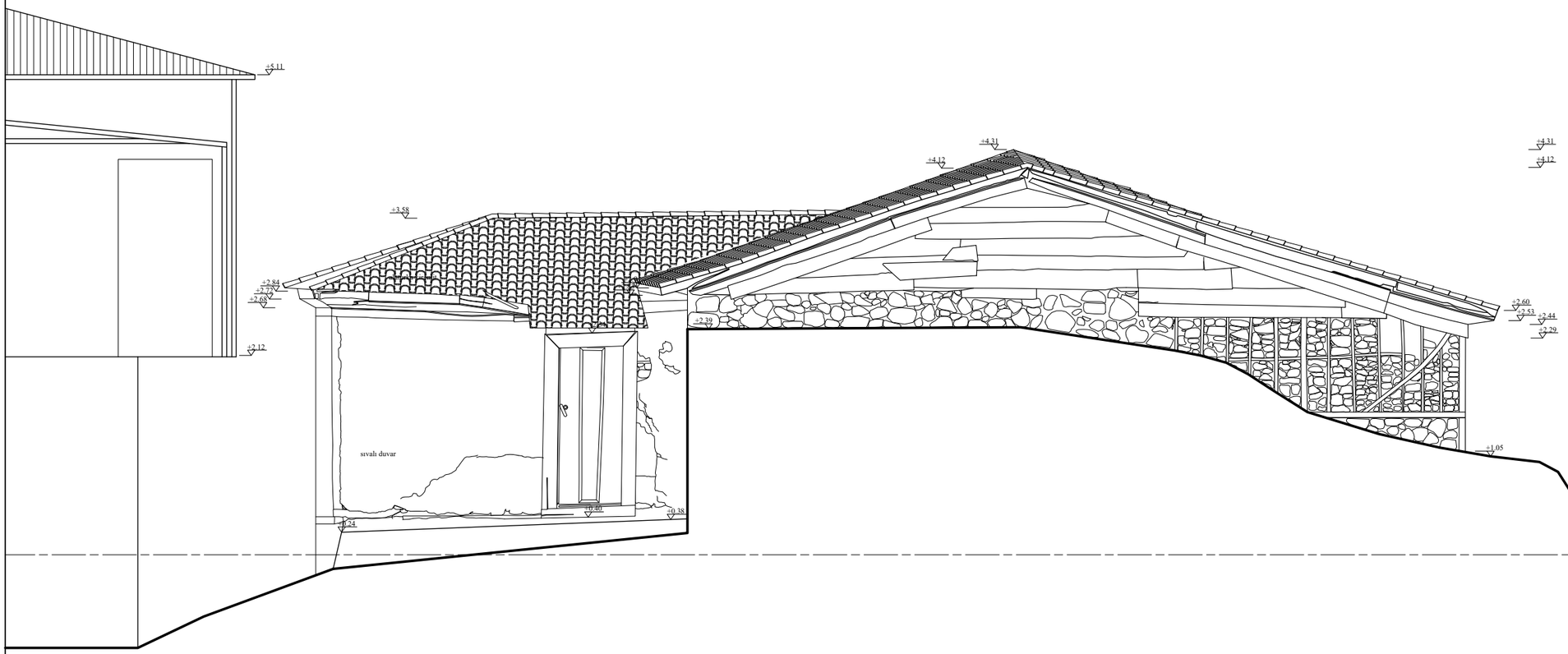
PAFTA NO: 13 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.13

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYBATI CEPHESİ

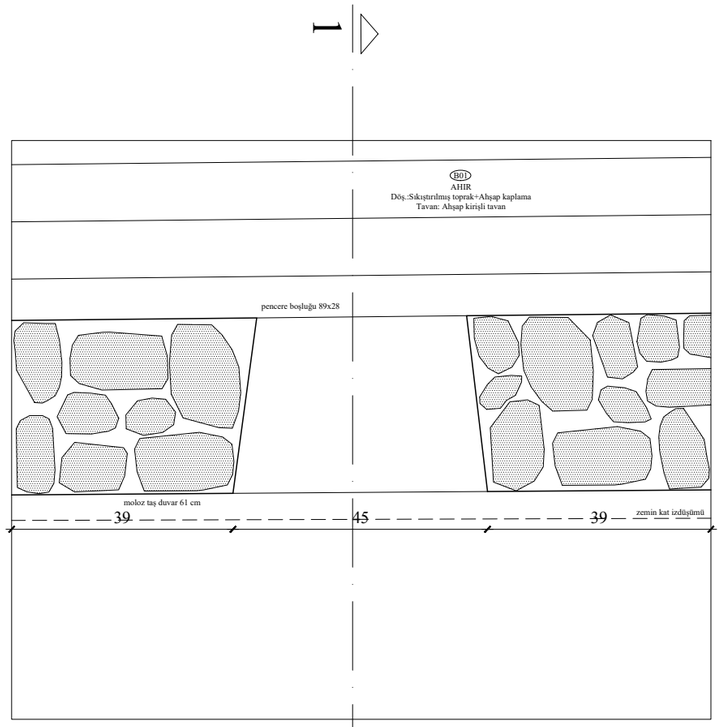
PAFTA NO: 14 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

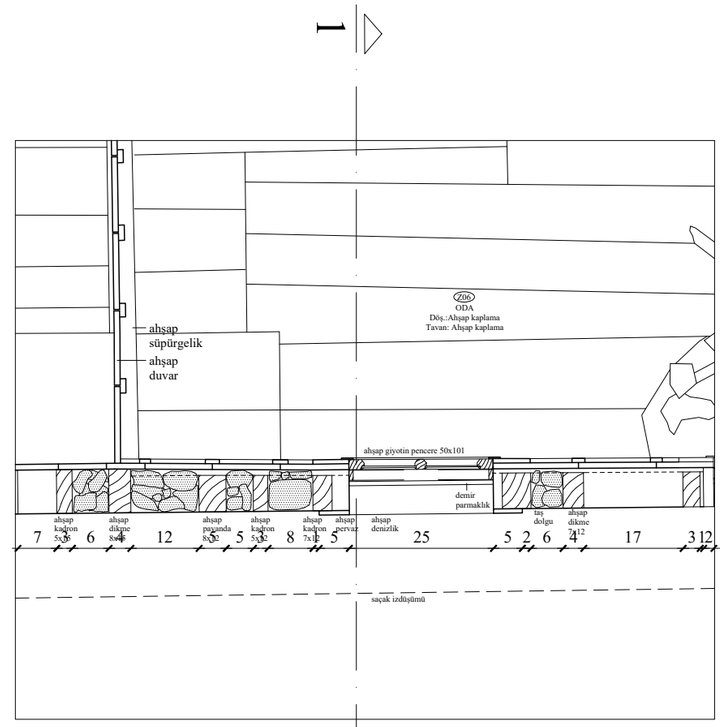
Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.14

BODRUM KAT PLANI
(3-3)

ZEMİN KAT PLANI
(2-2)

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

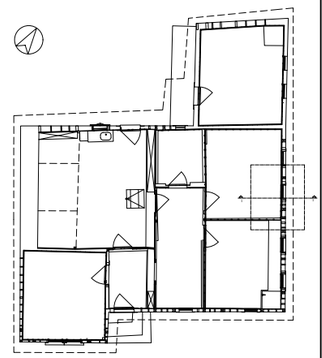
TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

SİSTEM DETAYI

PLANLAR

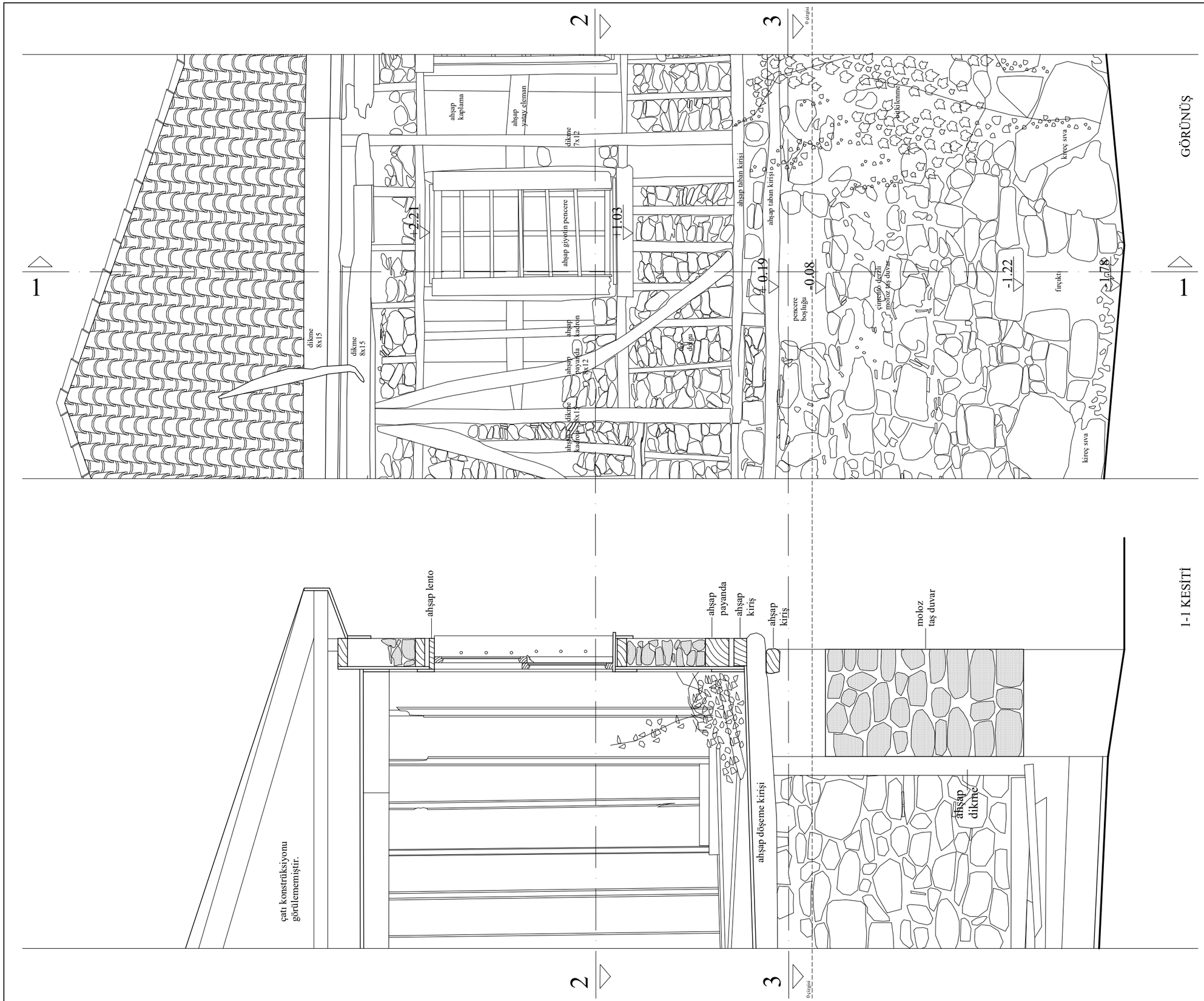
PAFTA NO: 15 | ÖLÇEK: 1/20

0 10 20 30 40 60 80 100 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.15

Şekil E.16

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

SİSTEM DETAYI

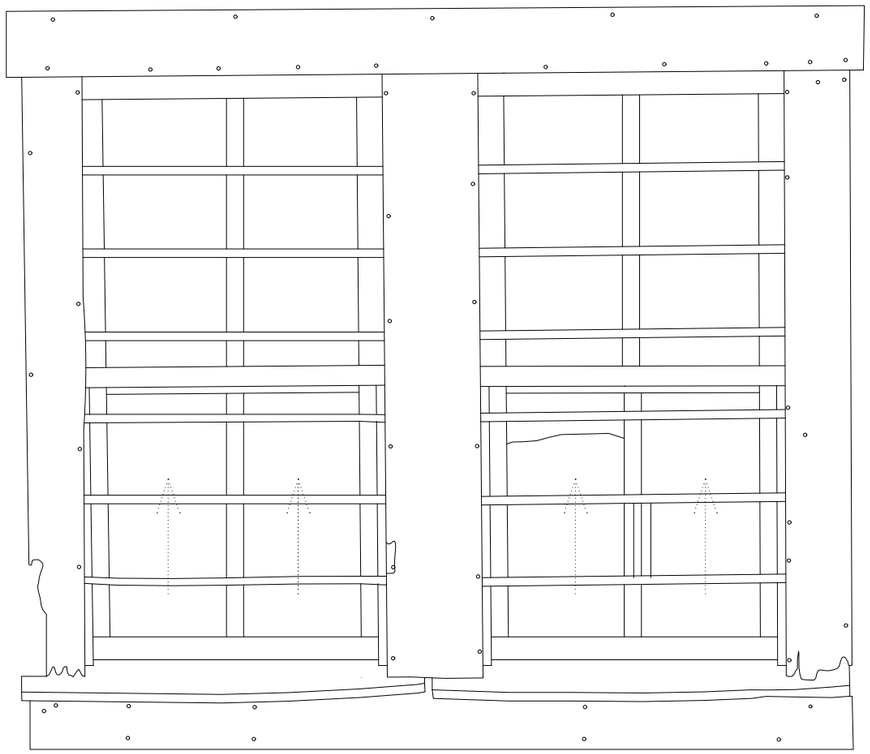
KESİT VE GÖRÜNÜŞ

PAFTA NO: 16 | ÖLÇEK: 1/20

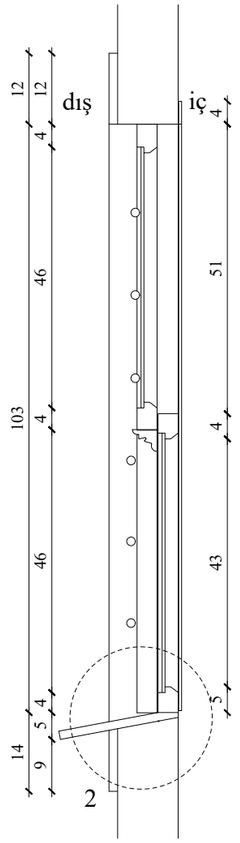
0 10 20 30 40 60 80 100 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

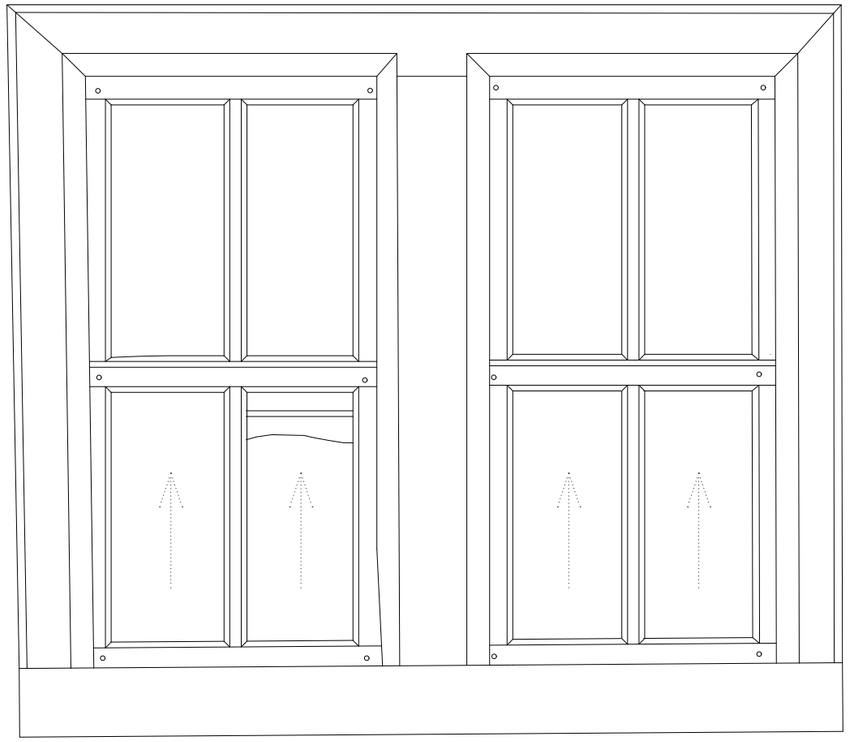
Tarih : Temmuz, 2020

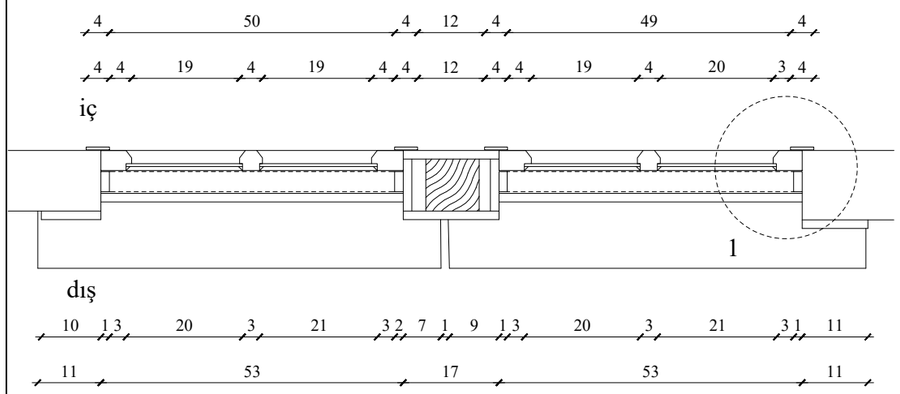
DIŞ GÖRÜNÜŞ

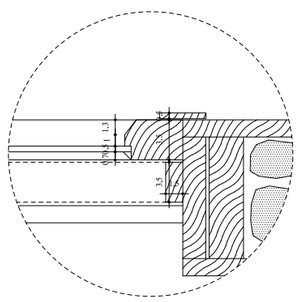
KESİT

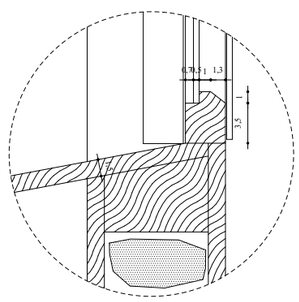
İÇ GÖRÜNÜŞ

PLAN

DETAY 1
Ölçek: 1/5

DETAY 2
Ölçek: 1/5

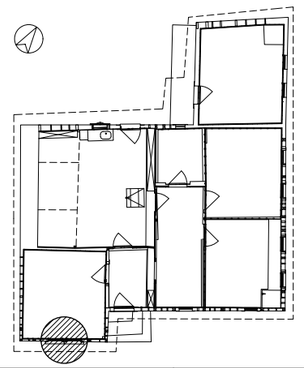
T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

P1 PENCERE DETAYI

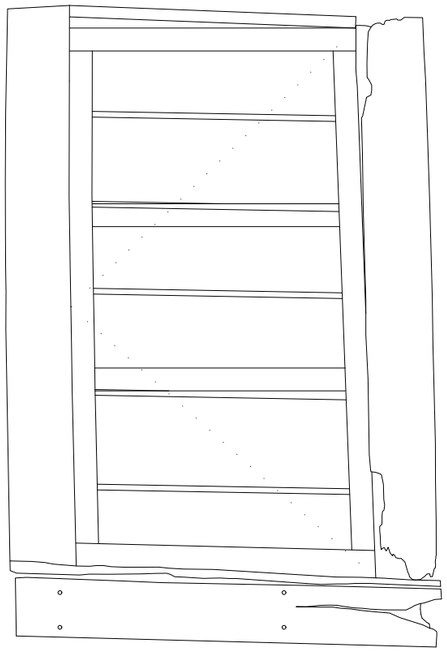
PAFTA NO: 17 | ÖLÇEK: 1/10, 1/5

0 5 10 15 20 30 40 50 cm

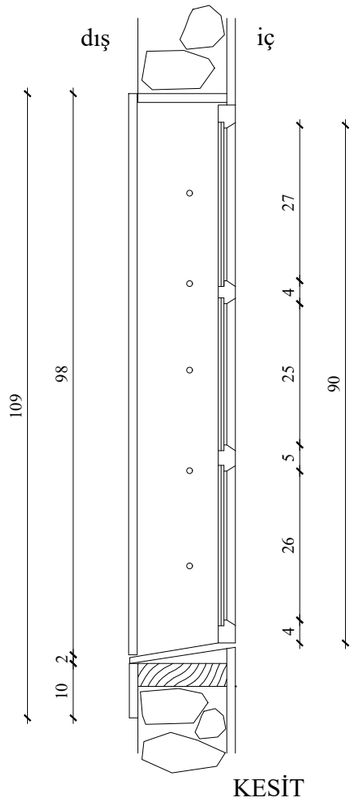
Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

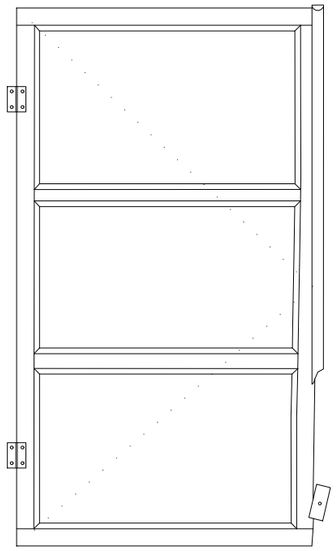
Şekil E.17

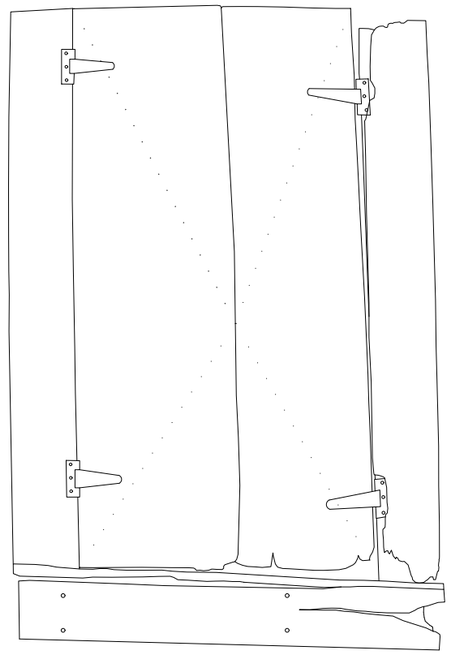
DIŞ GÖRÜNÜŞ

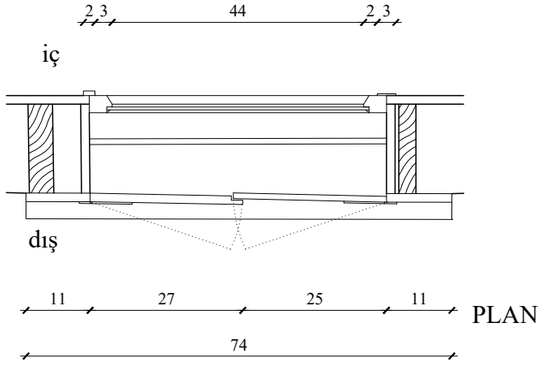
KESİT

İÇ GÖRÜNÜŞ

KEPENKLİ GÖRÜNÜŞ

PLAN

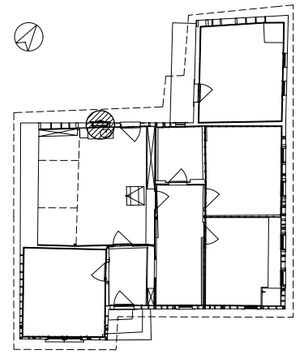
T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

P12 PENCERE DETAYI

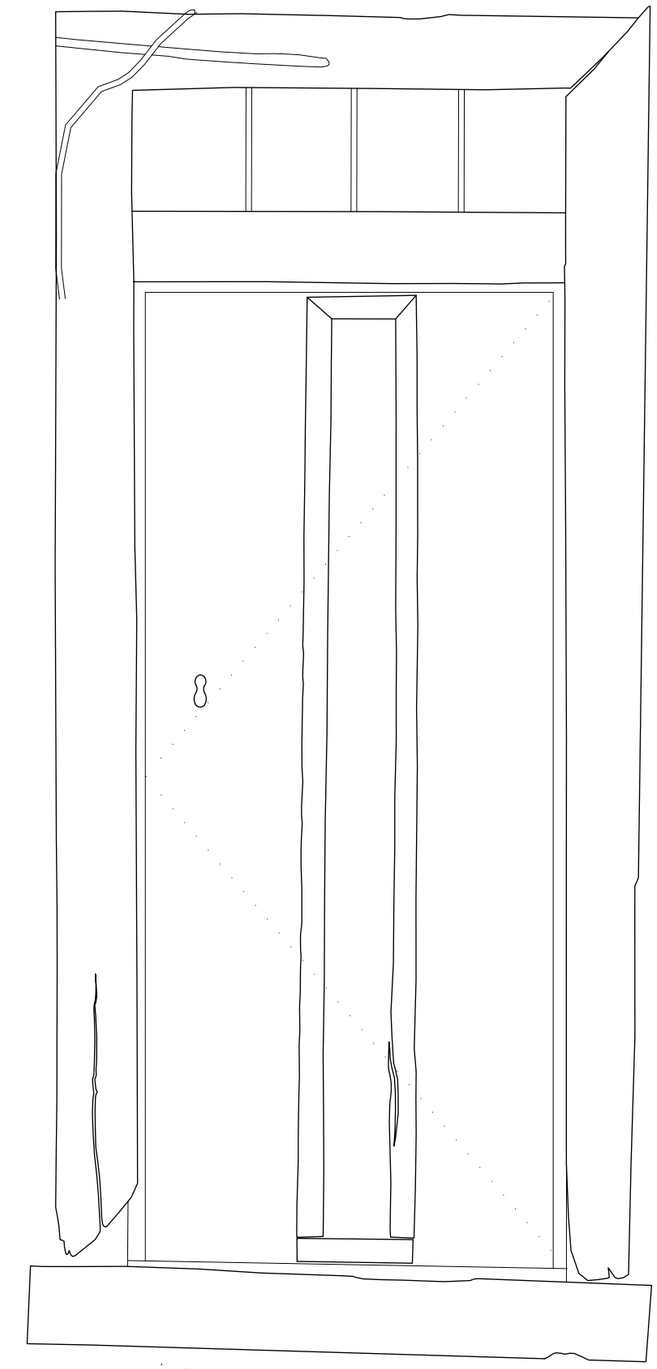
PAFTA NO: 18 | ÖLÇEK: 1/10

0 5 10 15 20 30 40 50 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

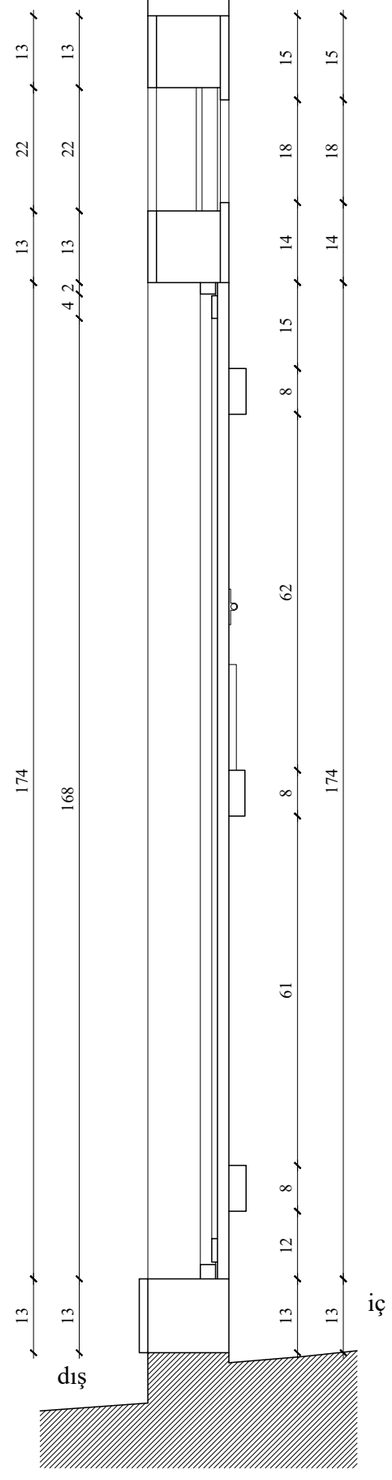
Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.18

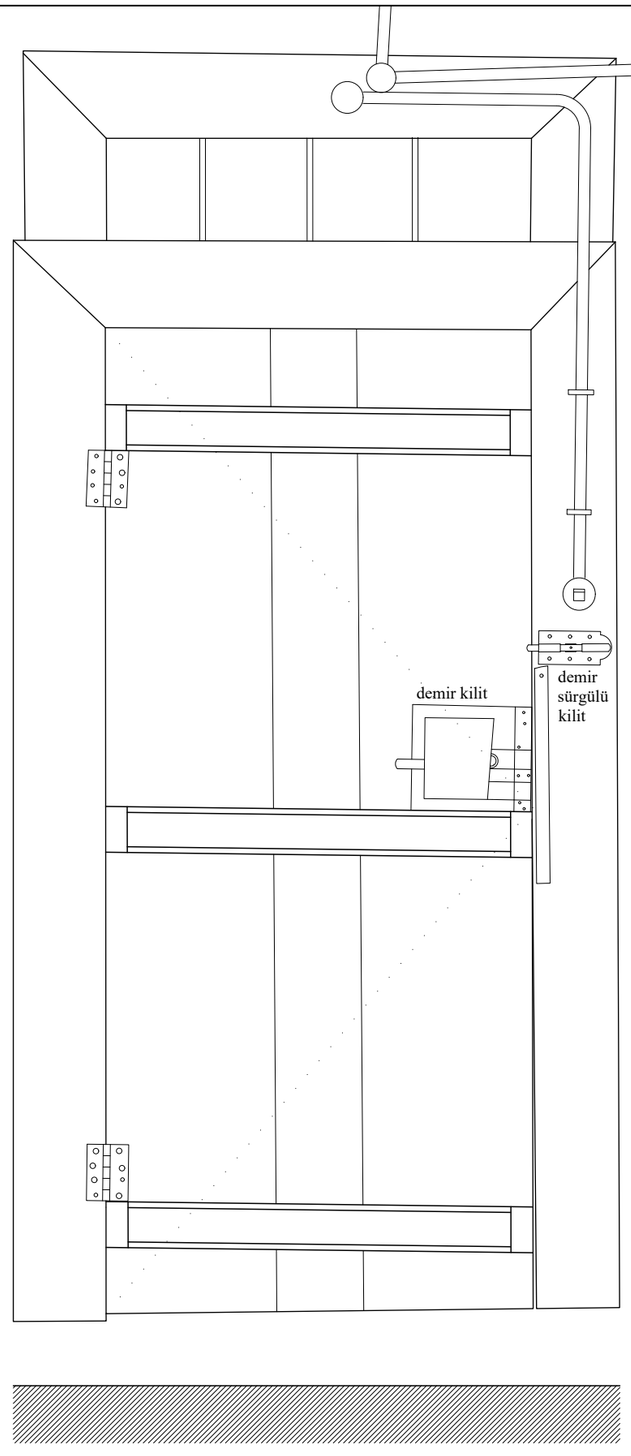

DIŞ GÖRÜNÜŞ

PLAN

KESİT

İÇ GÖRÜNÜŞ

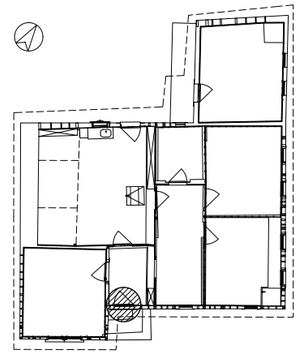
T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GK1 KAPI DETAYI

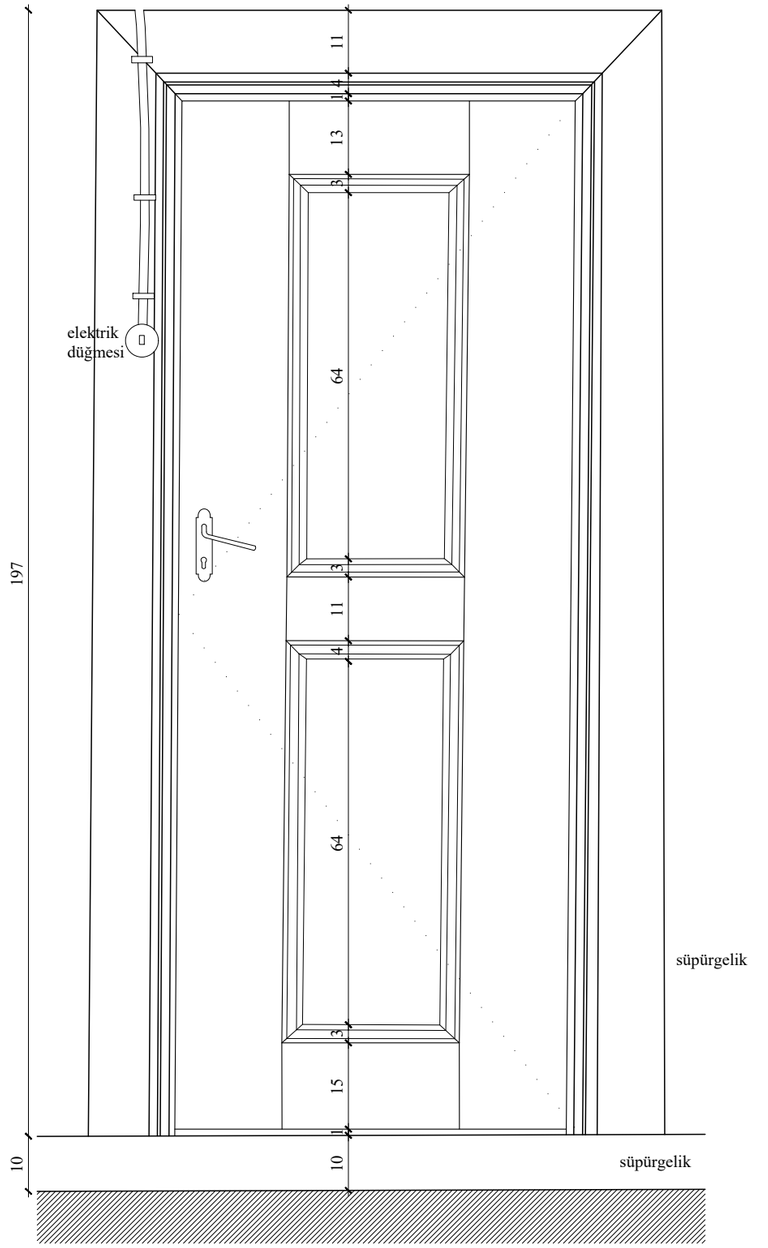
PAFTA NO: 19 | ÖLÇEK: 1/10

0 5 10 15 20 30 40 50 cm

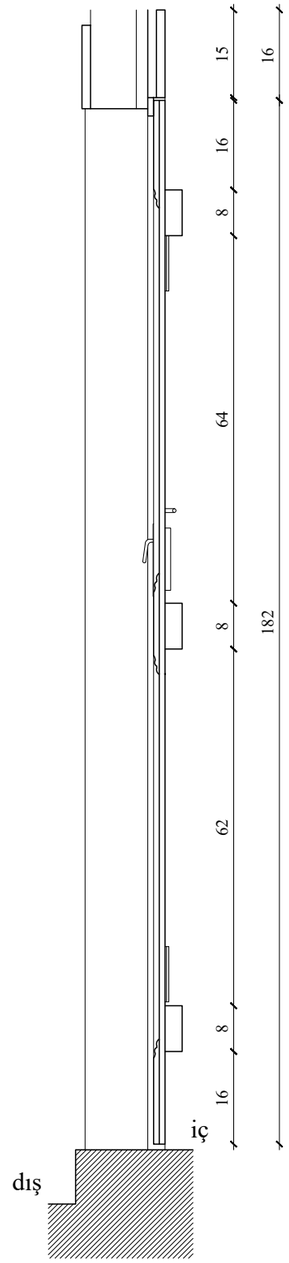
Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

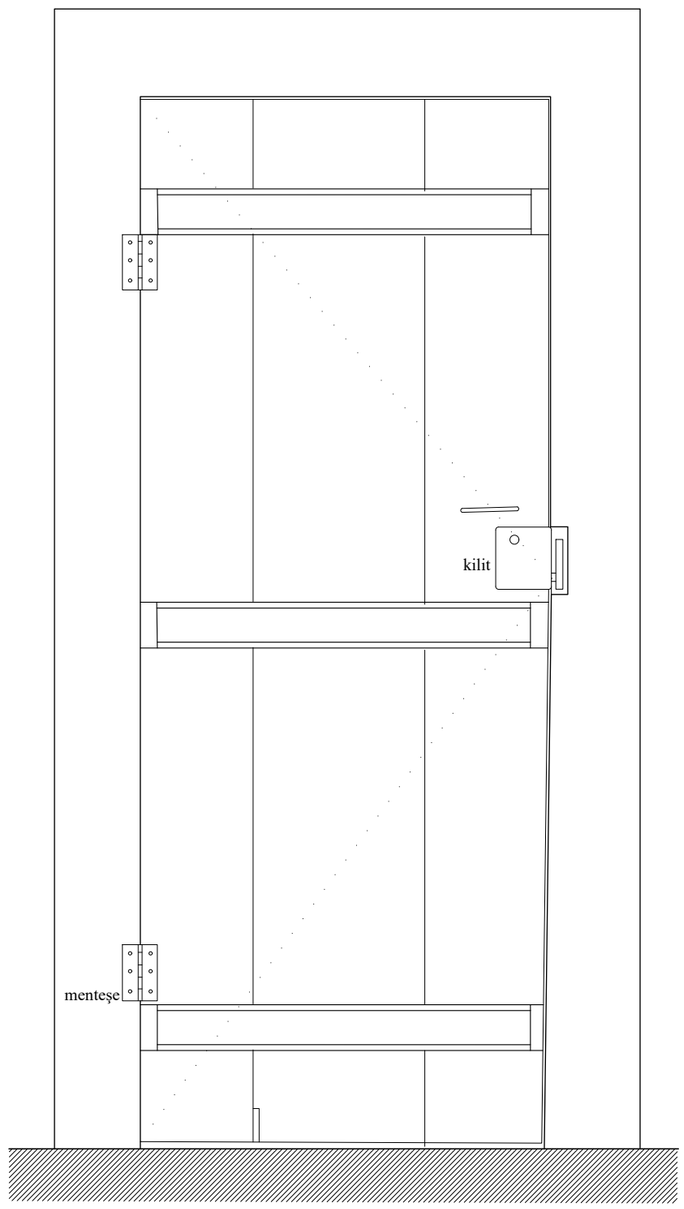
Şekil E.19

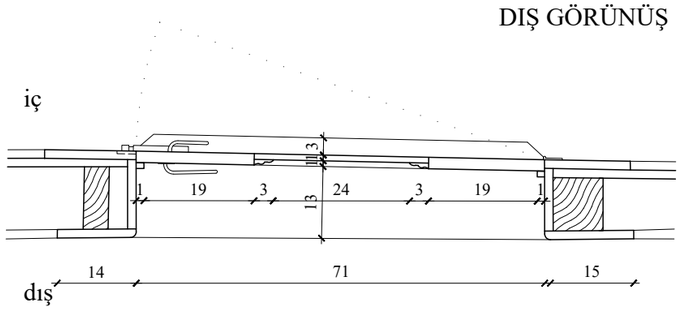
DIŞ GÖRÜNÜŞ

KESİT

İÇ GÖRÜNÜŞ

PLAN

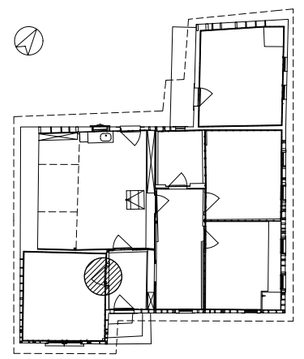
T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

K1 KAPI DETAYI

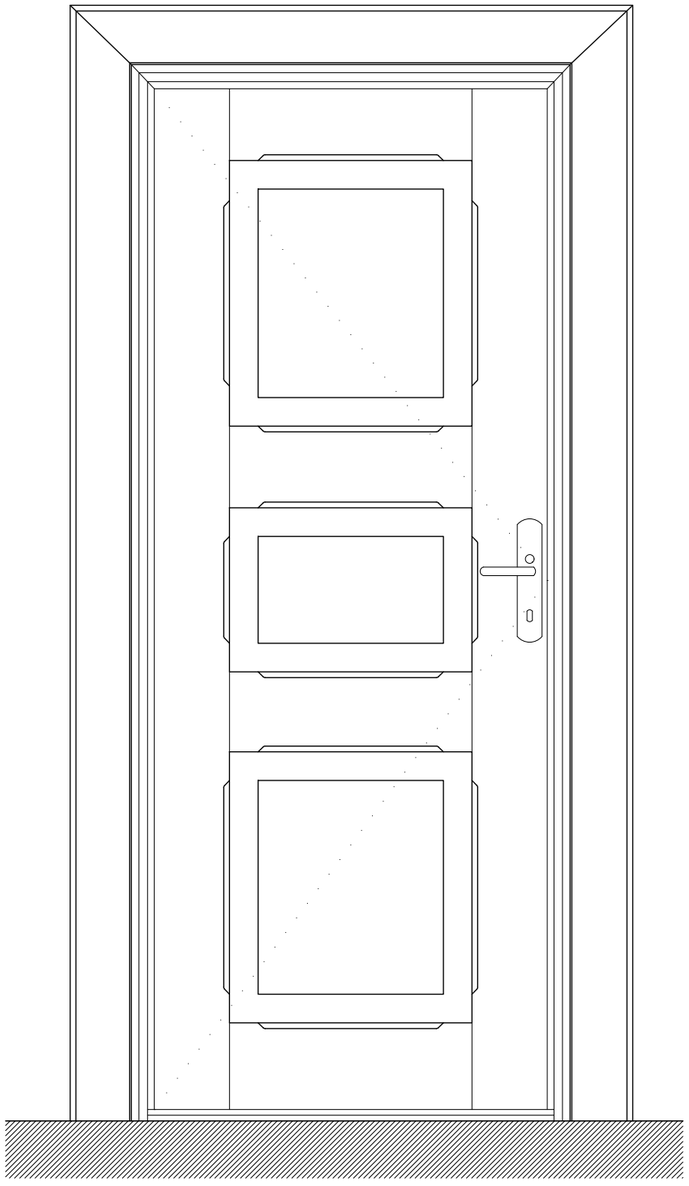
PAFTA NO: 20 | ÖLÇEK: 1/10

0 5 10 15 20 30 40 50 cm

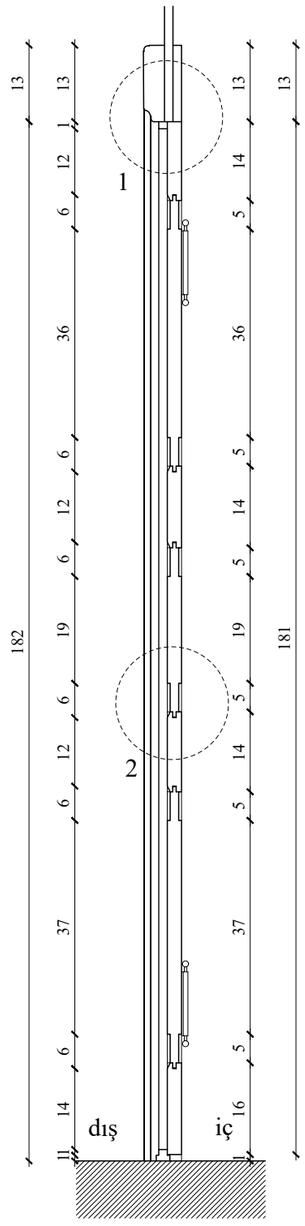
Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

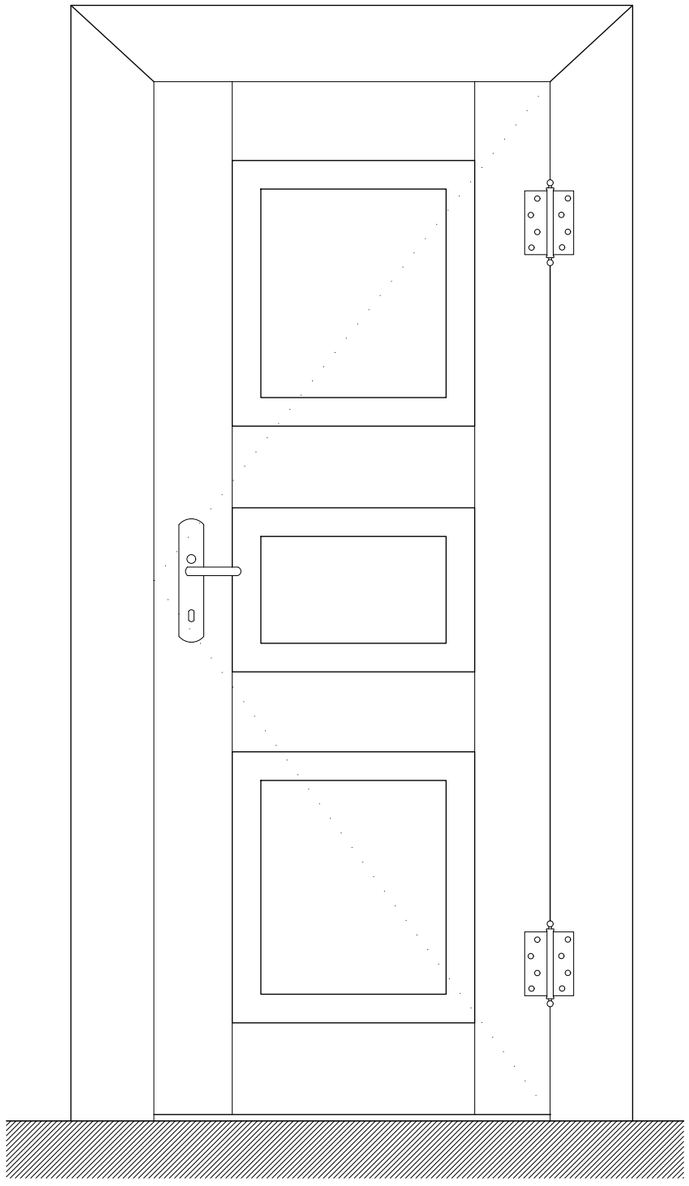
Şekil E.20

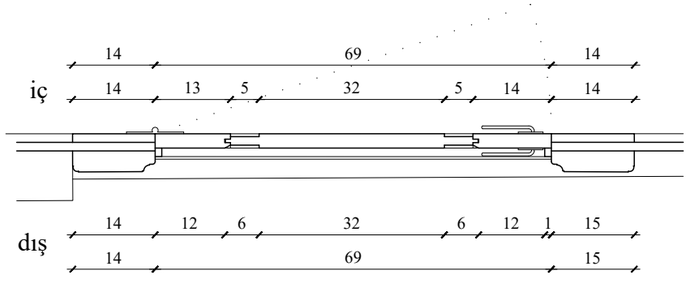
DIŞ GÖRÜNÜŞ

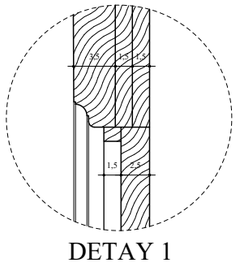
KESİT

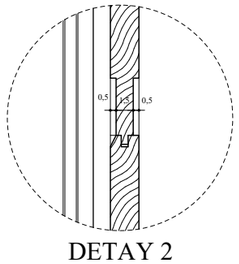
İÇ GÖRÜNÜŞ

PLAN

DETAY 1
Ölçek: 1/5

DETAY 2
Ölçek: 1/5

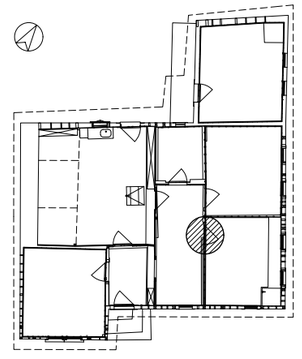
T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

K5 KAPI DETAYI

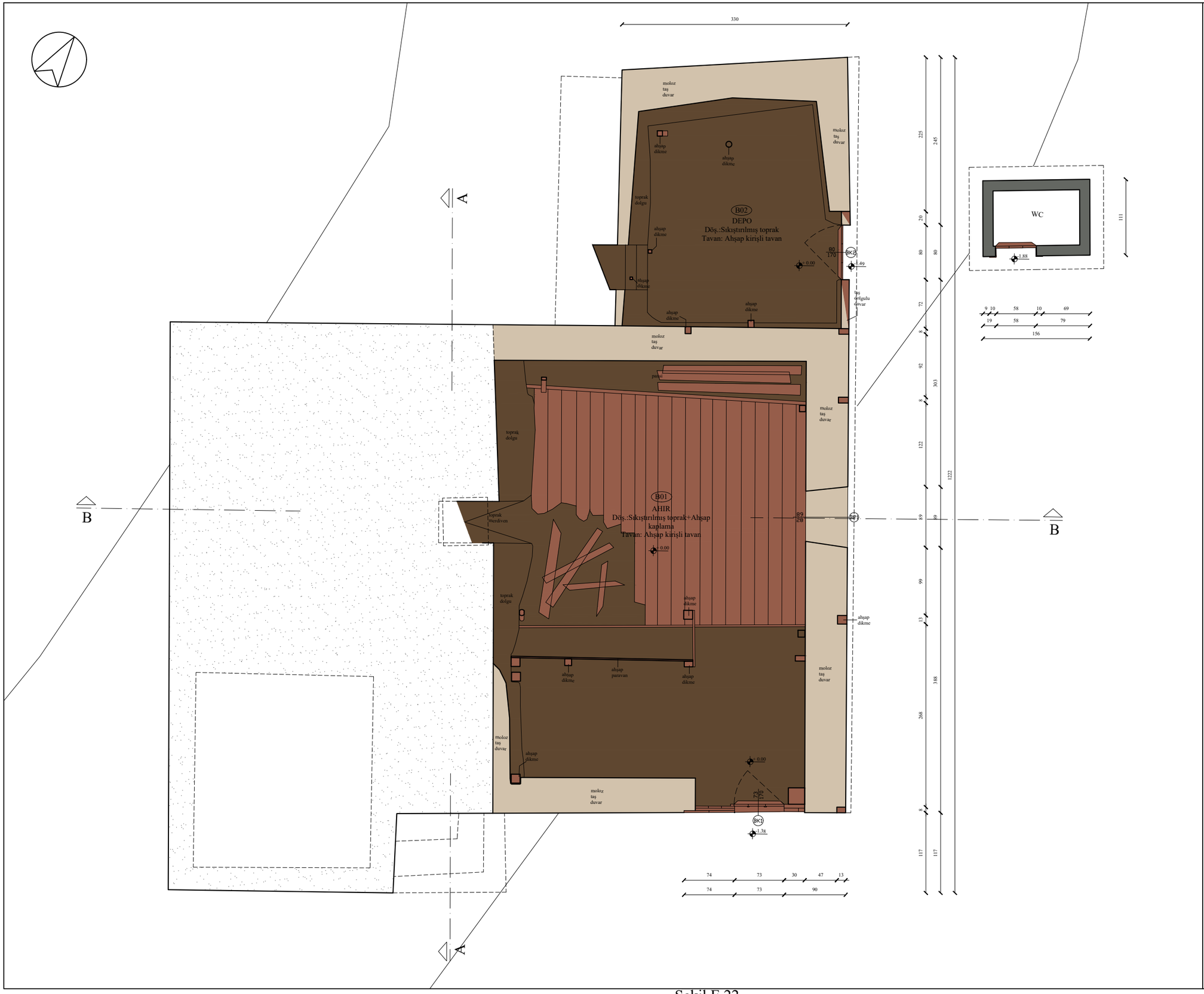
PAFTA NO: 21 | ÖLÇEK: 1/10, 1/5

0 5 10 15 20 30 40 50 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.21

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT PLANI

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki
- Diğer (kontrplak vb.)

PAFTA NO: 22 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.22

Şekil E.23

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT PLANI

MALZEME ANALİZİ

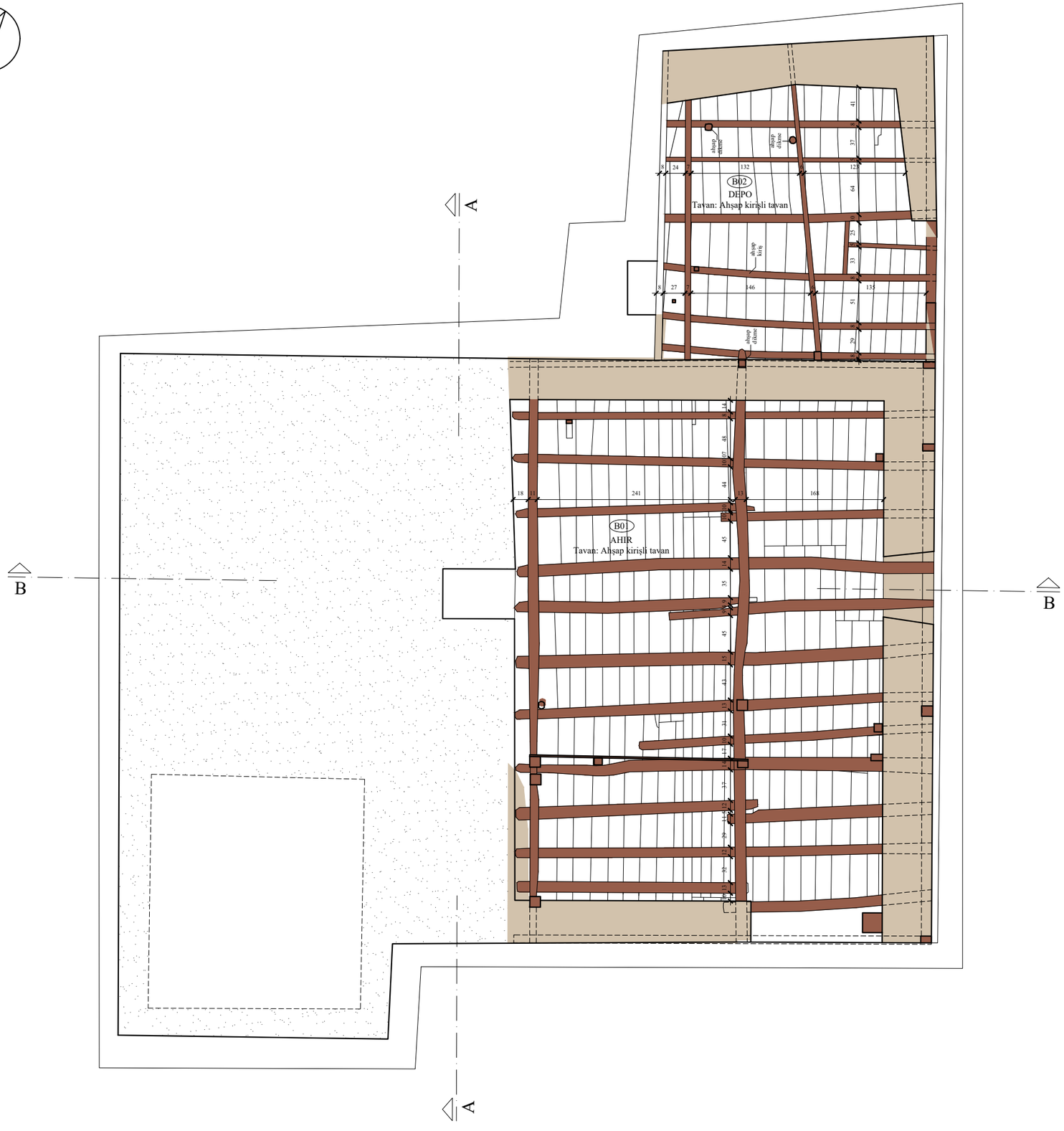
- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki
- Diğer (kontrplak, moloz vb.)

PAFTA NO: 23 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT TAVAN PLANI

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki
- Diğer (kontrplak vb.)

PAFTA NO: 24 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.24

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT
TAVAN PLANI

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki
- Diğer (kontrplak vb.)

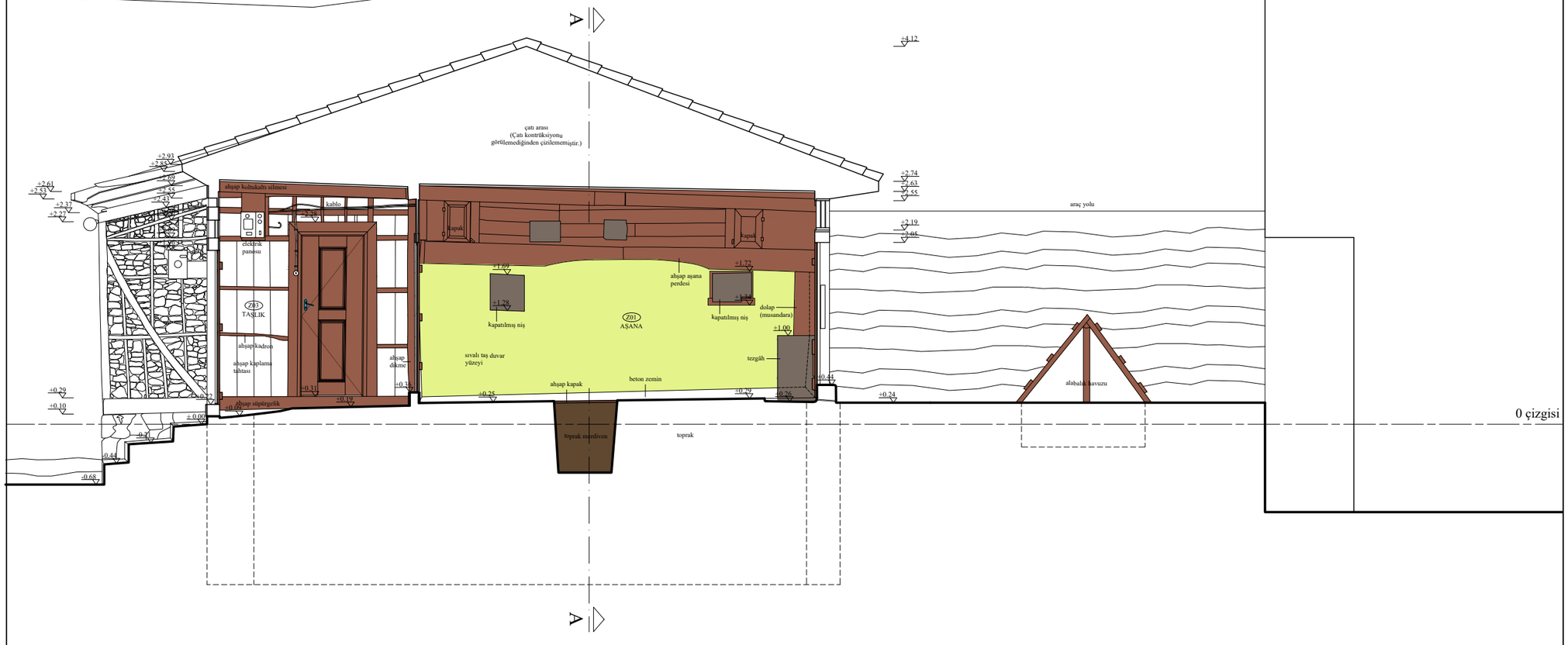
PAFTA NO: 25 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.25

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

A-A KESİTİ

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Demir
- Cam
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Toprak
- Beton Briket
- Çimento Esaslı Sıva
- Boya
- Bitki
- Diğer (kontrplak, tezgâh vb.)

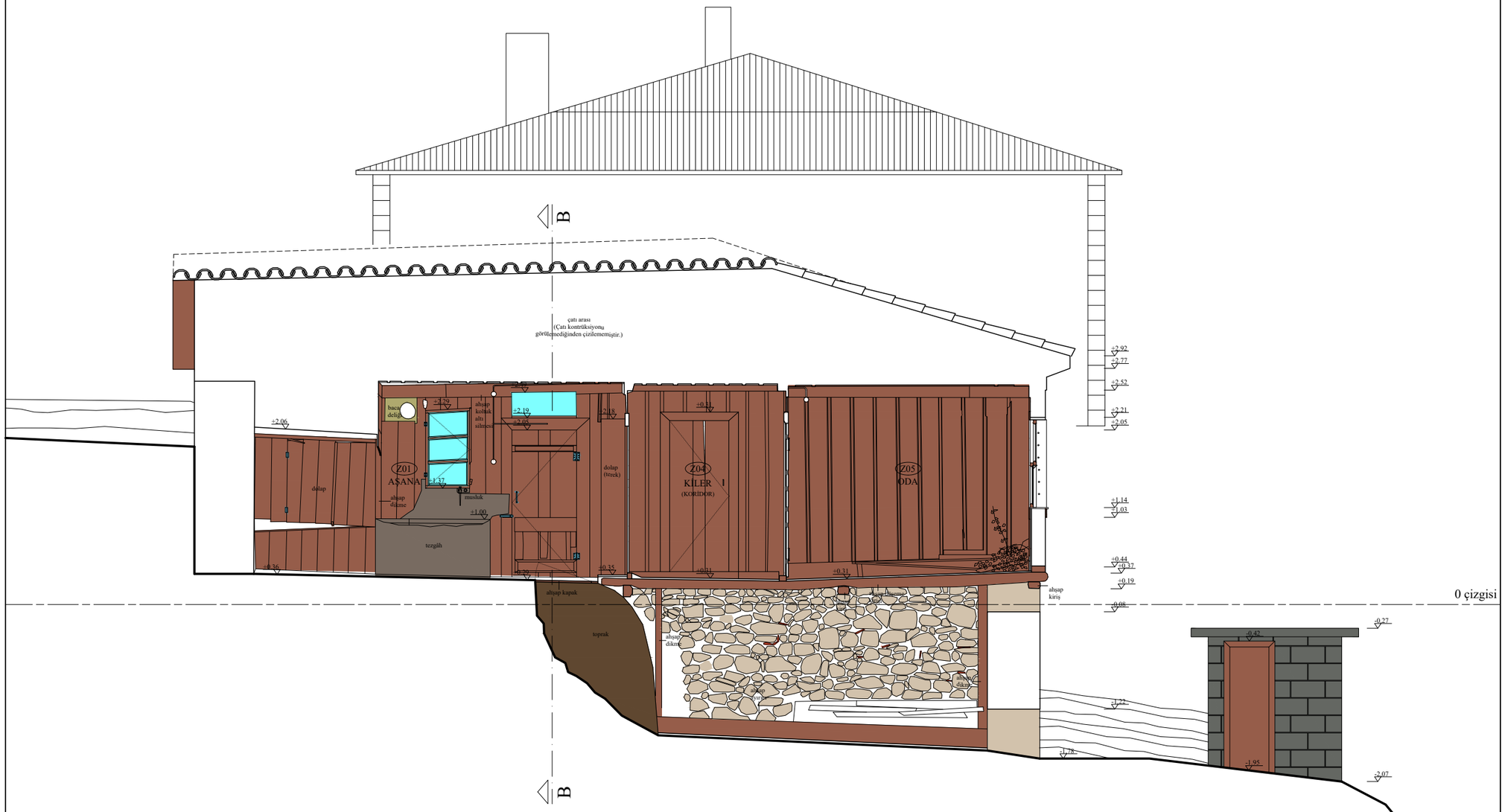
PAFTA NO: 26 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.26

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

B-B KESİTİ

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Demir
- Cam
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Toprak
- Beton Briket
- Çimento Esaslı Sıva
- Boya
- Bitki
- Diğer (karton, tezgâh vb.)

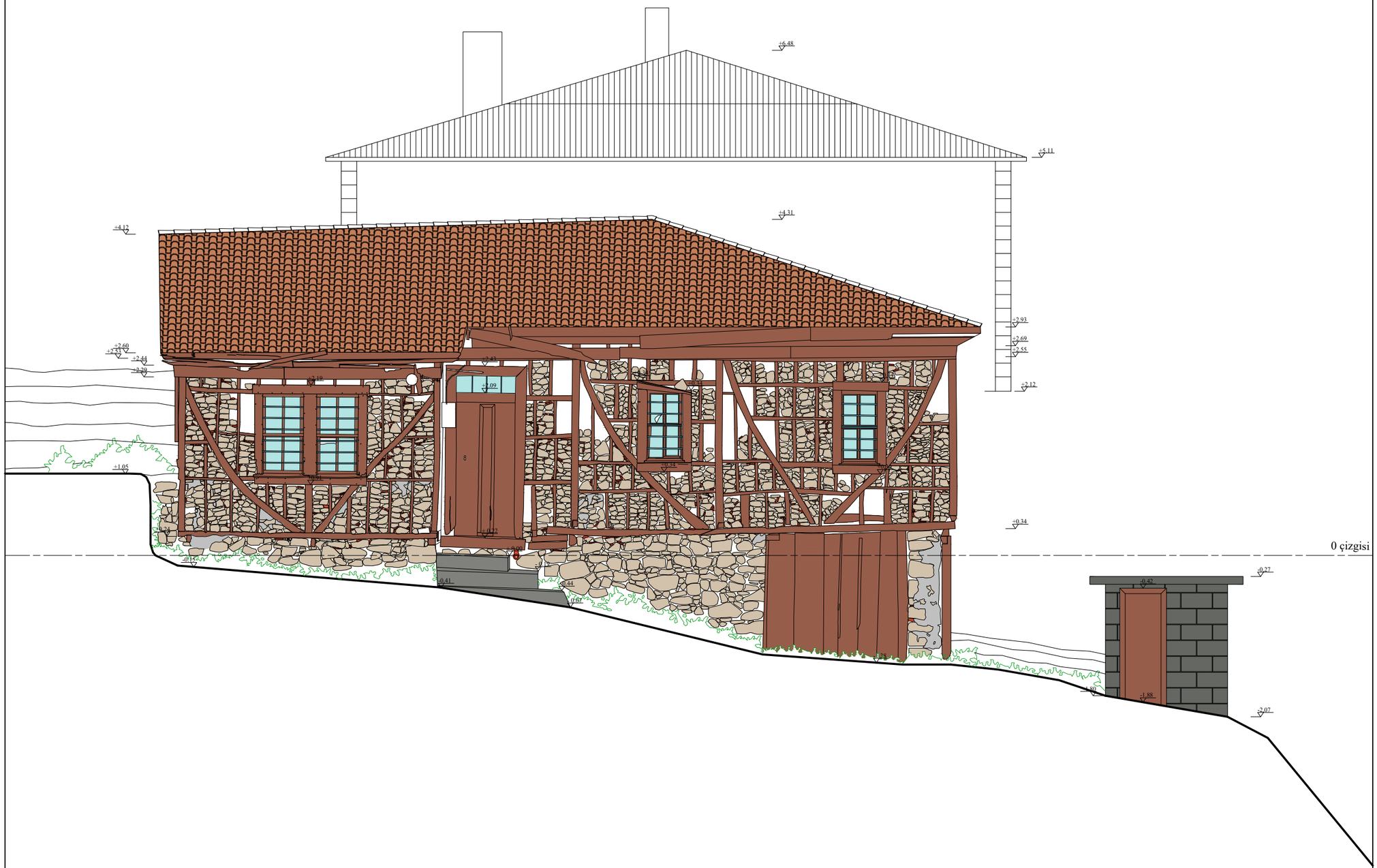
PAFTA NO: 27 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.27

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki

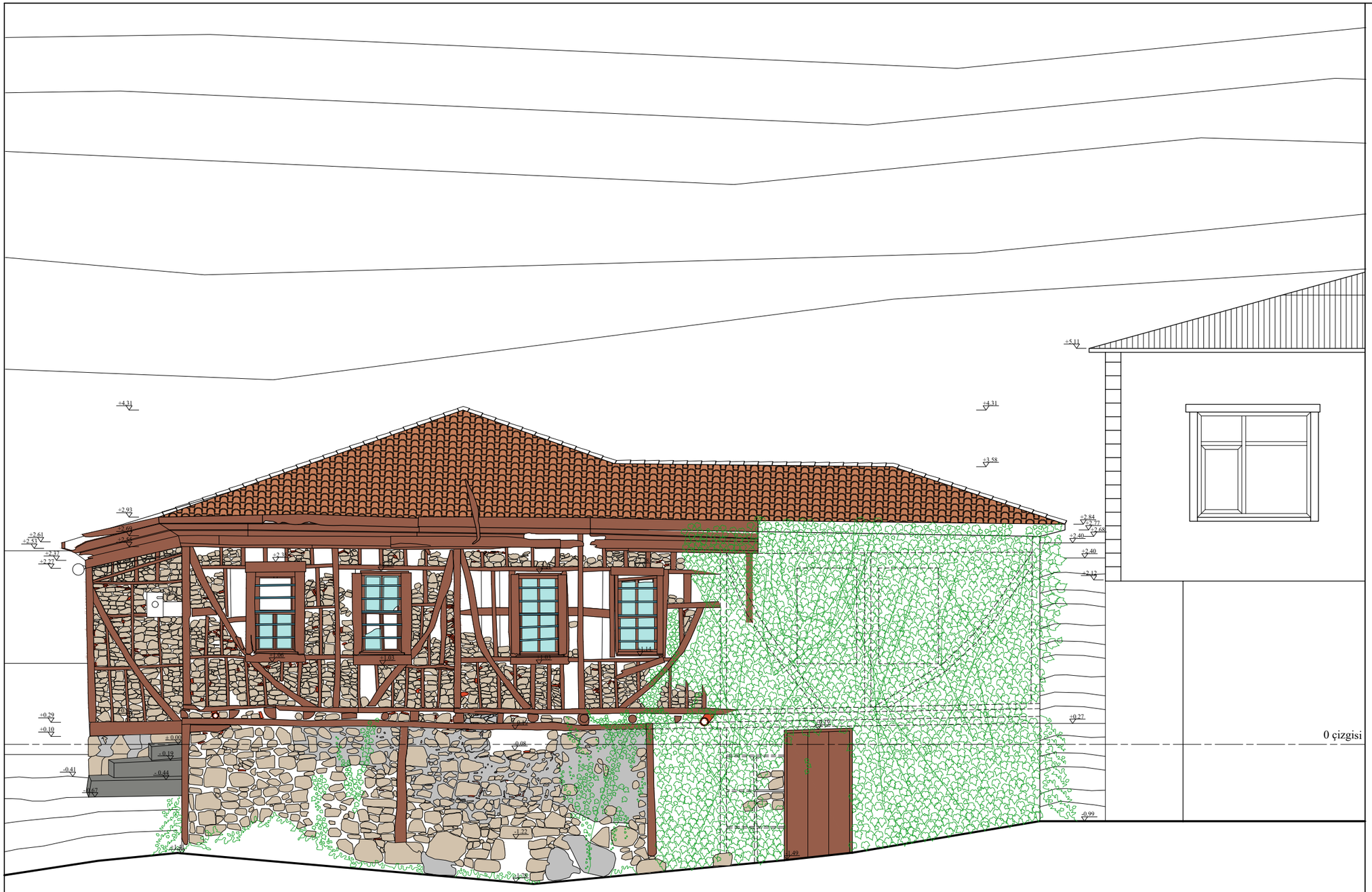
PAFTA NO: 28 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.28

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYDOĞU CEPHESİ

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki

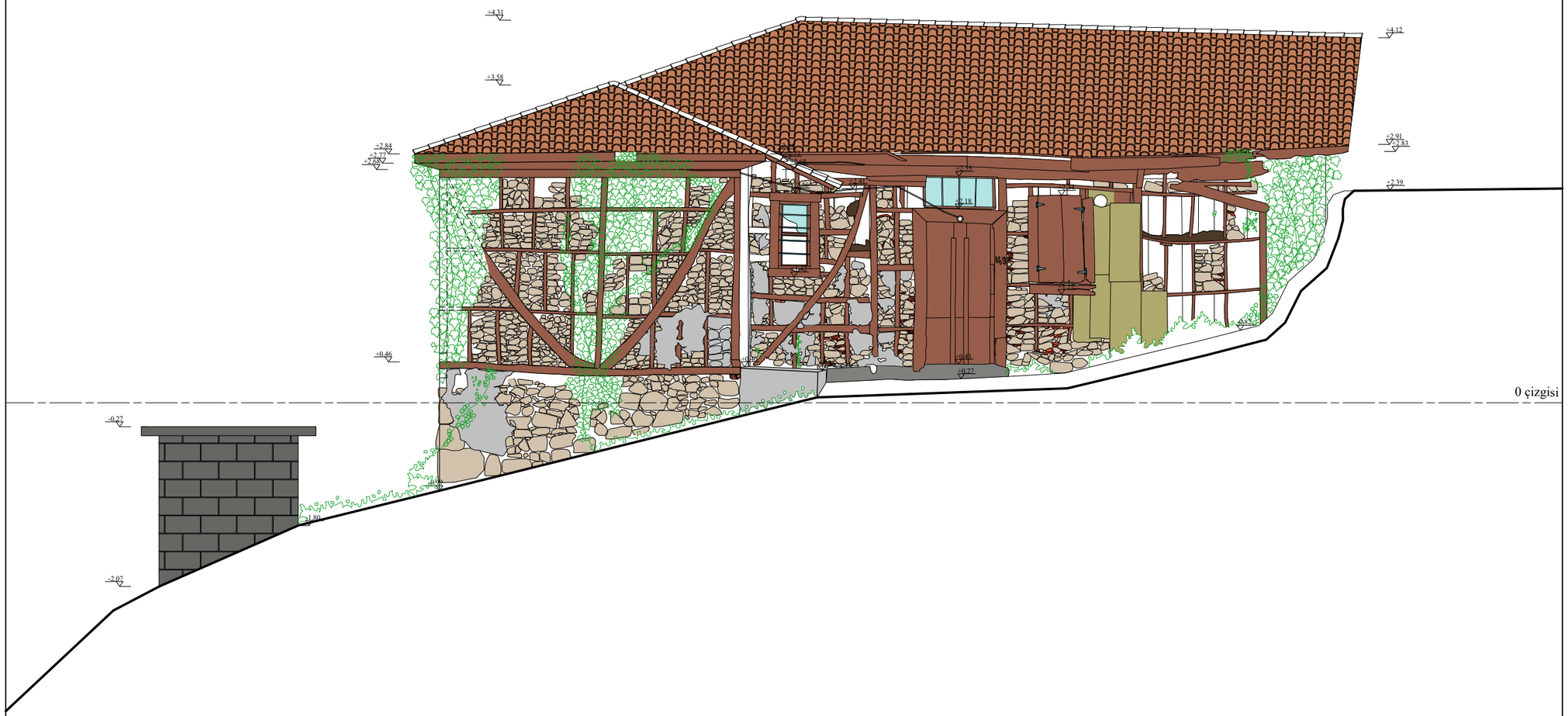
PAFTA NO: 29 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.29

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYBATI CEPHESİ

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki

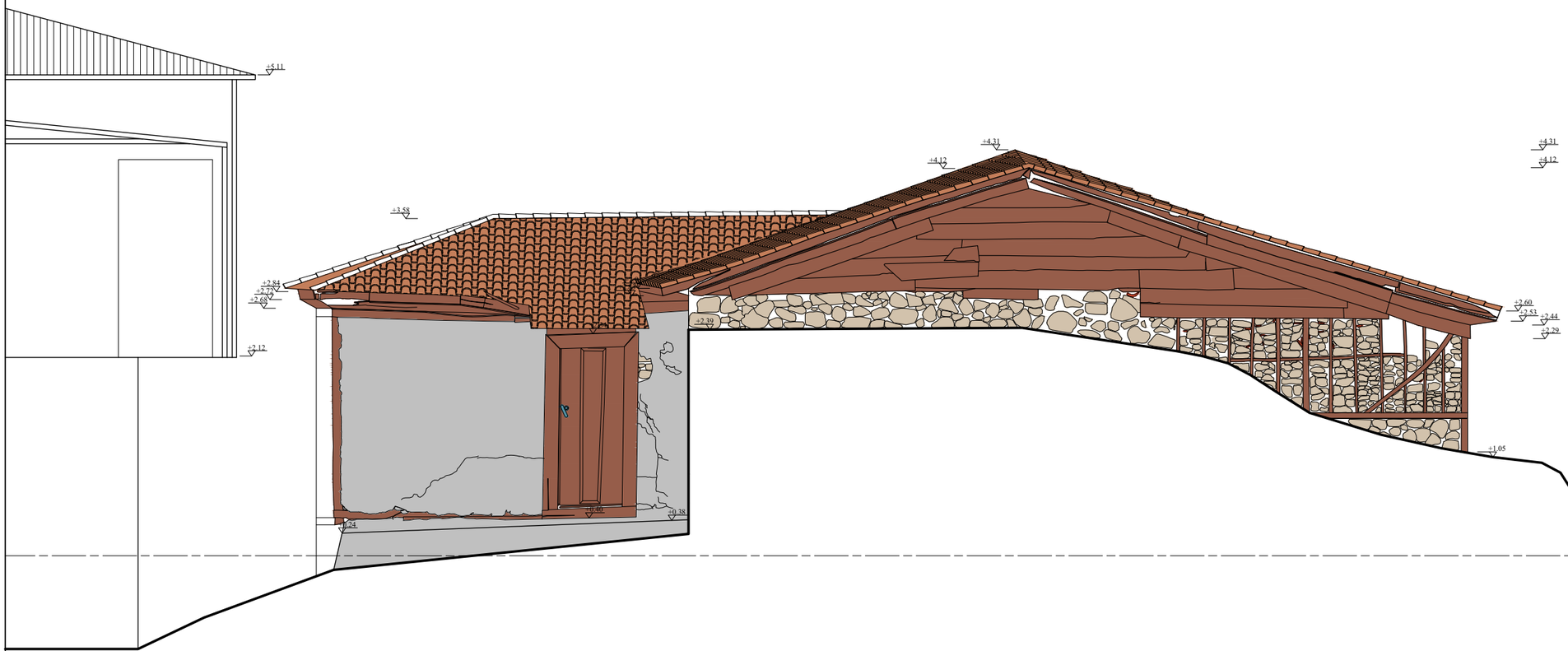
PAFTA NO: 30 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.30

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYBATI CEPHESİ

MALZEME ANALİZİ

- Taş
- Ahşap
- Tuğla
- Alaturka Kiremit
- Sac Levha
- Cam
- Demir
- Toprak
- Çimento Esaslı Sıva
- Beton
- Beton Briket
- Boya
- Bitki

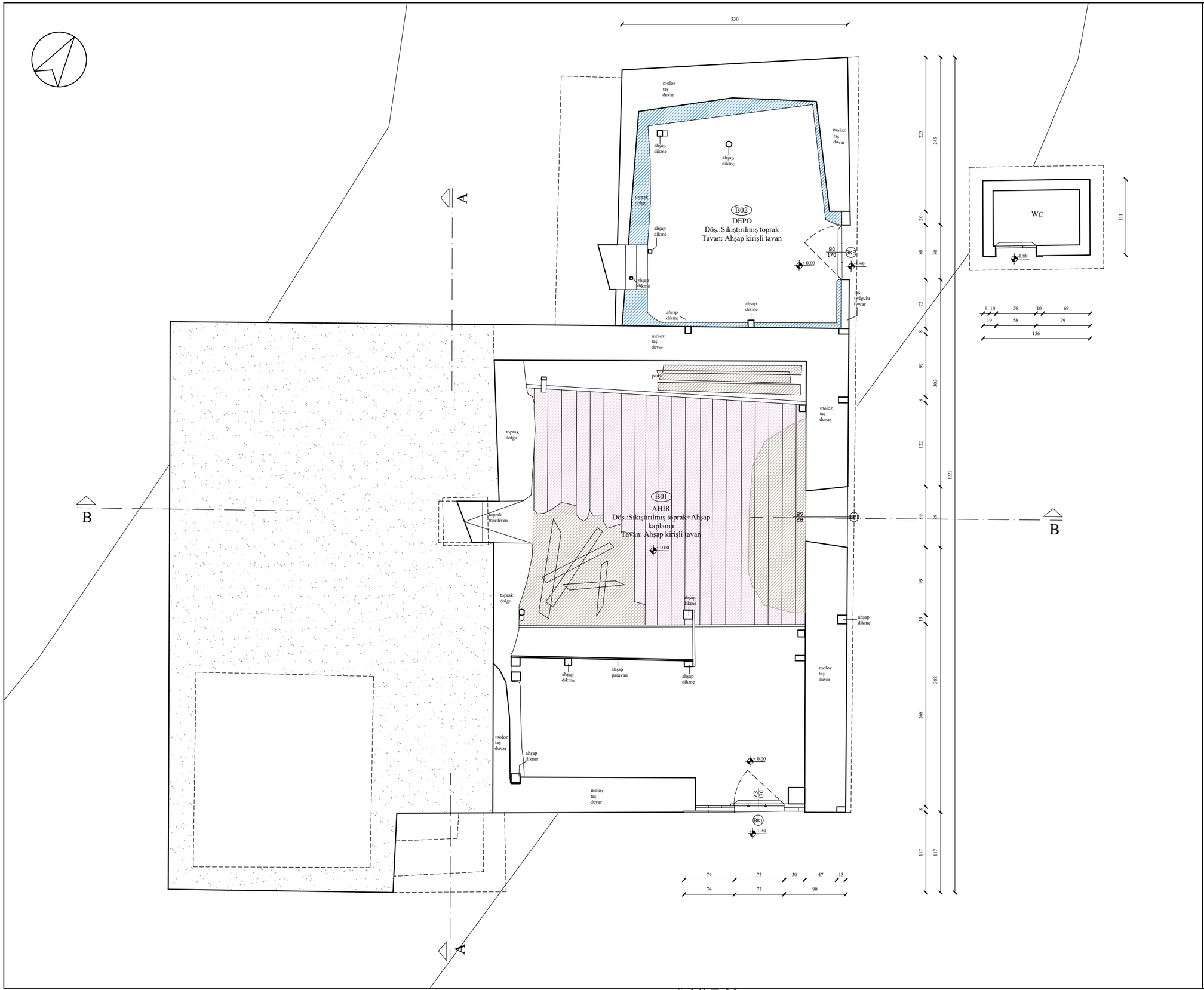
PAFTA NO: 31 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.31

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ TARLACIK MAHALLESİ RASİM AYYILMAZ EVİ KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT PLANI

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Rutubetlenme
- Eksik elemanlar
- Moloz vb. birikintisi
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

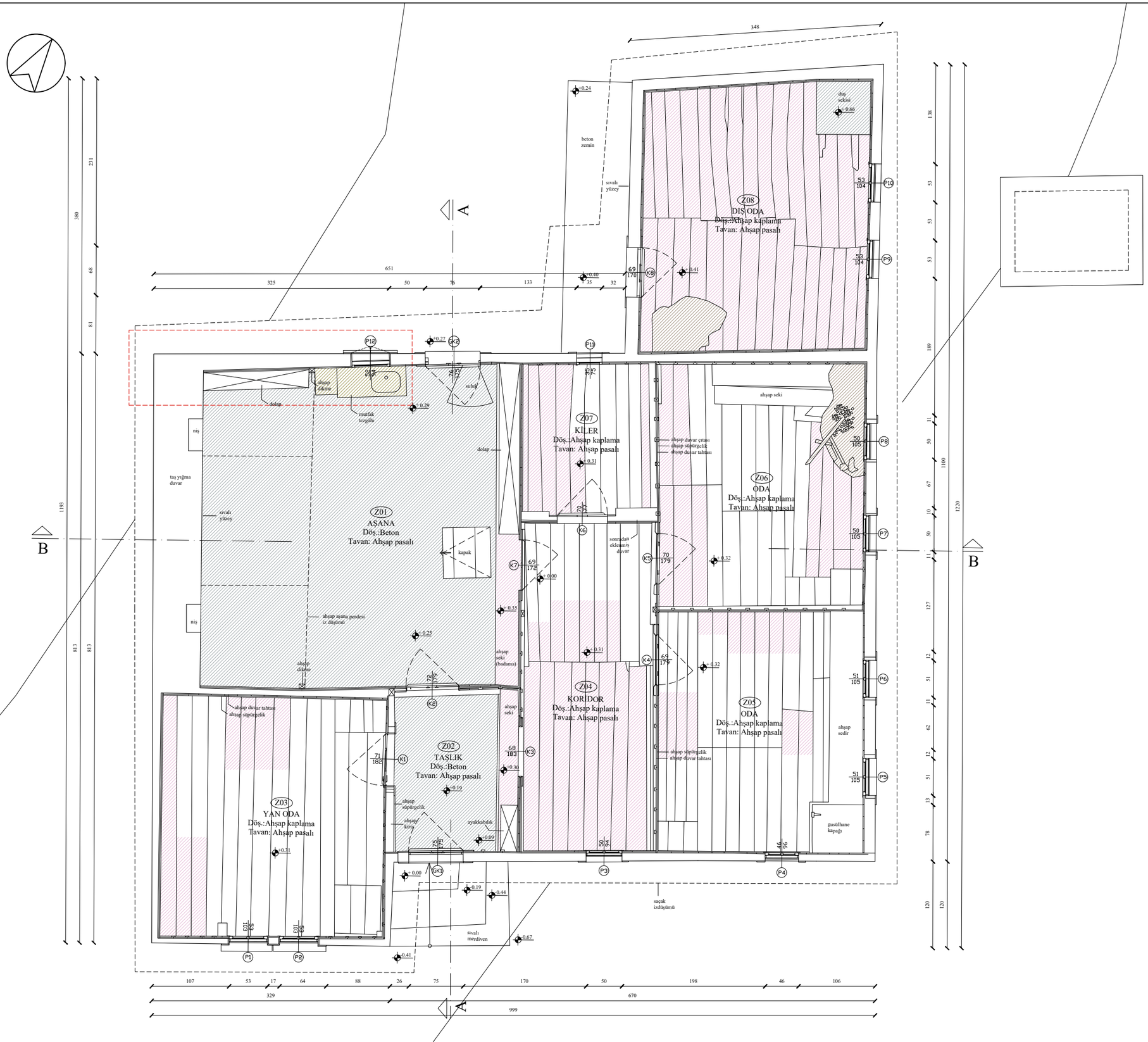
PAFTA NO: 32 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.32

Şekil E.33

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT PLANI

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Rutubetlenme
- Eksik elemanlar
- Moloz vb. birikintisi
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim

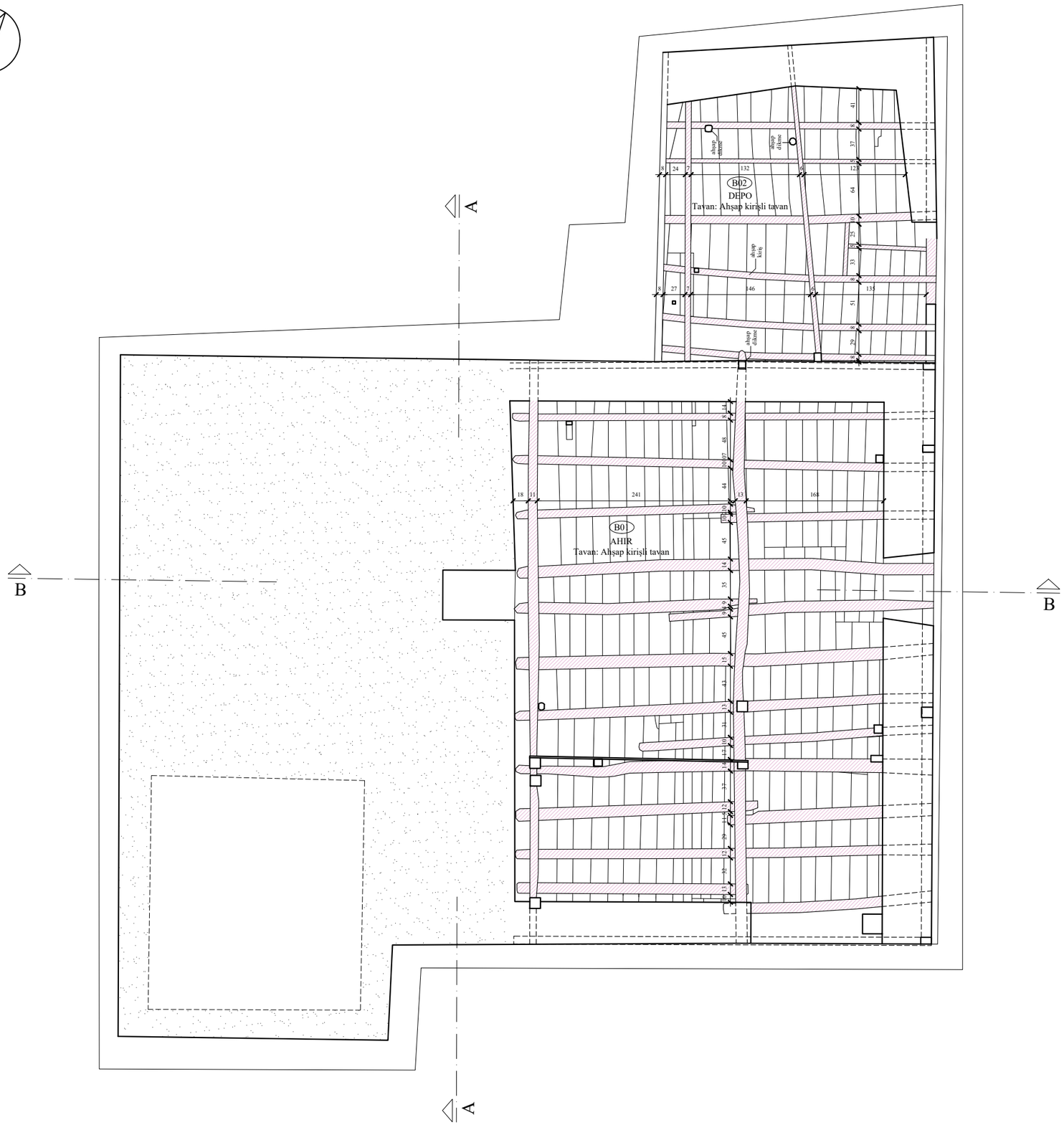
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

PAFTA NO: 33 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT TAVAN PLANI

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Rutubetlenme
- Eksik elemanlar
- Moloz vb. birikintisi
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

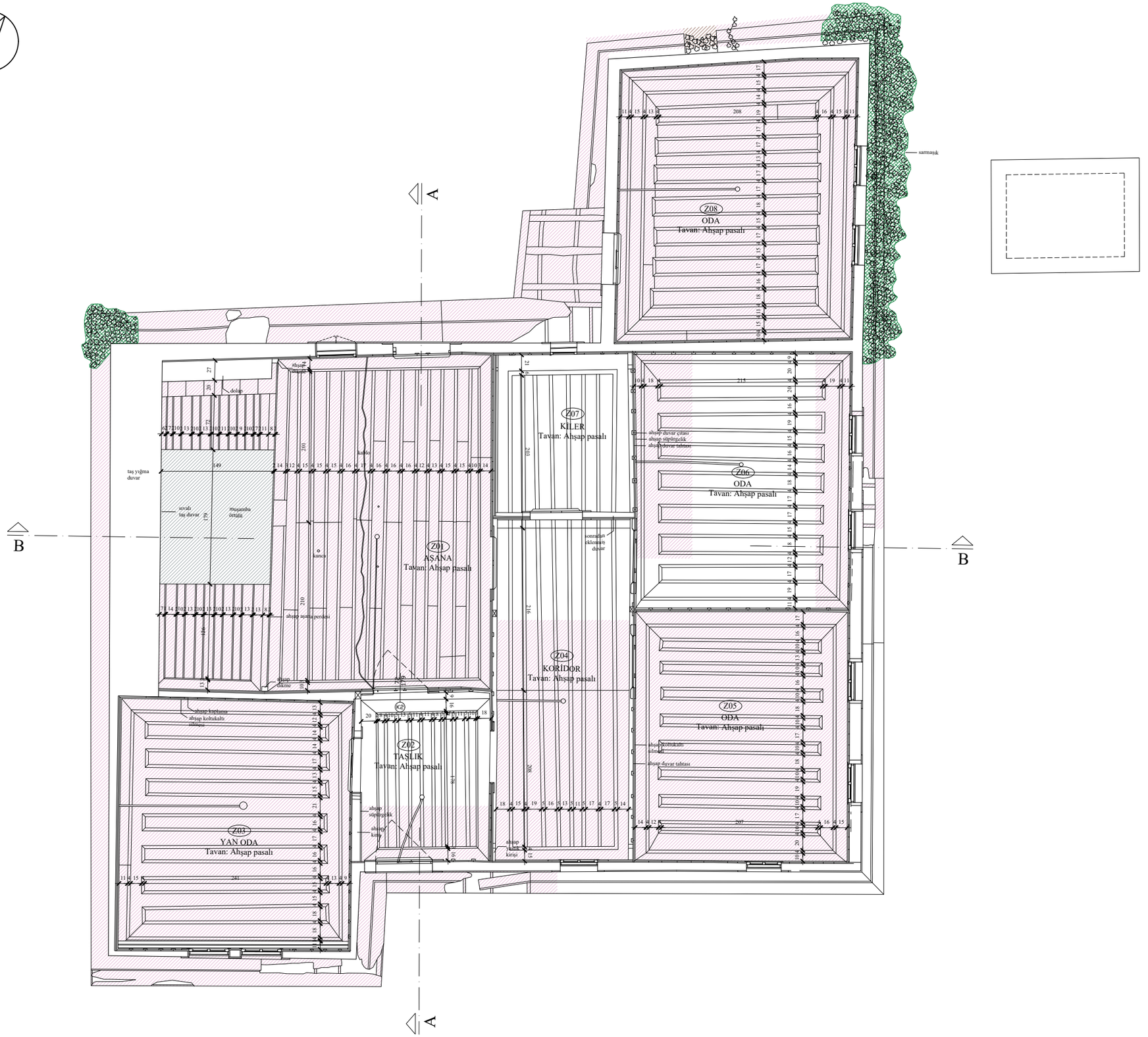
PAFTA NO: 34 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.34

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT
TAVAN PLANI

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Rutubetlenme
- Eksik elemanlar
- Moloz vb. birikintisi
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

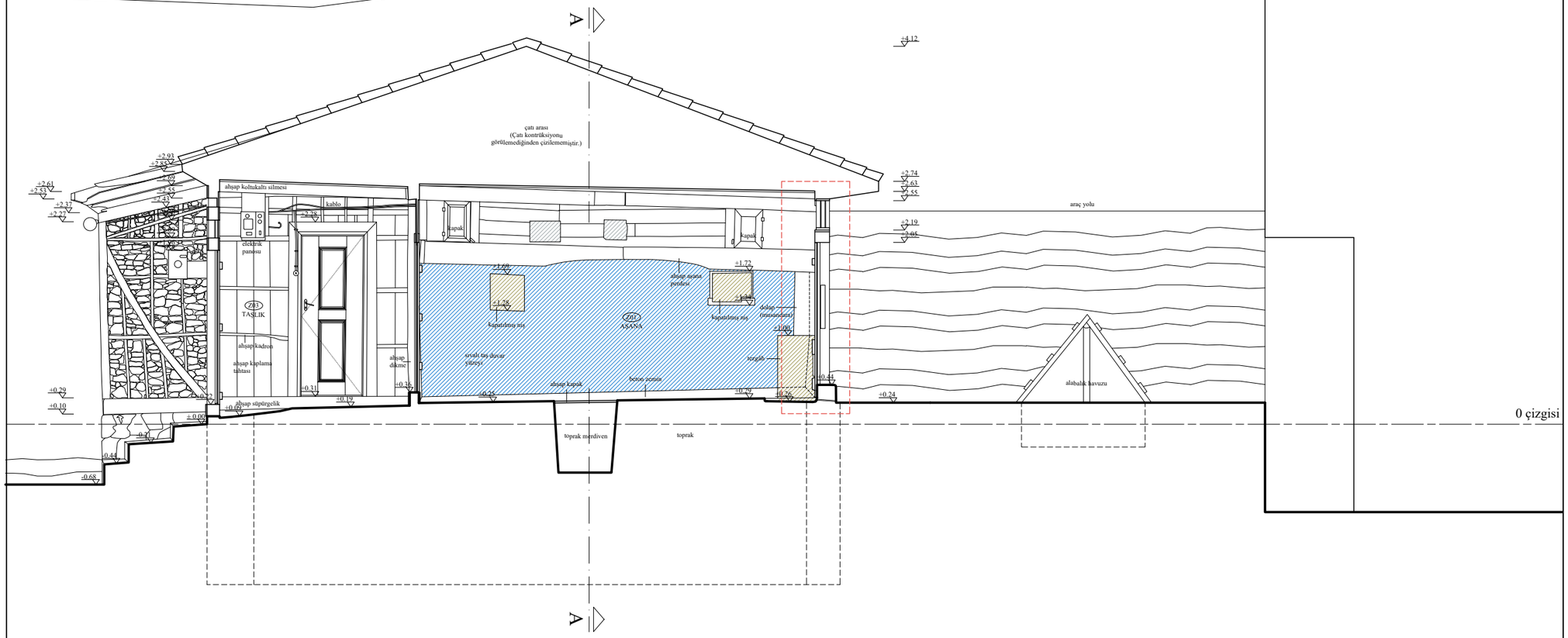
PAFTA NO: 35 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.35

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

A-A KESİTİ

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Rutubetlenme
- Eksik elemanlar
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

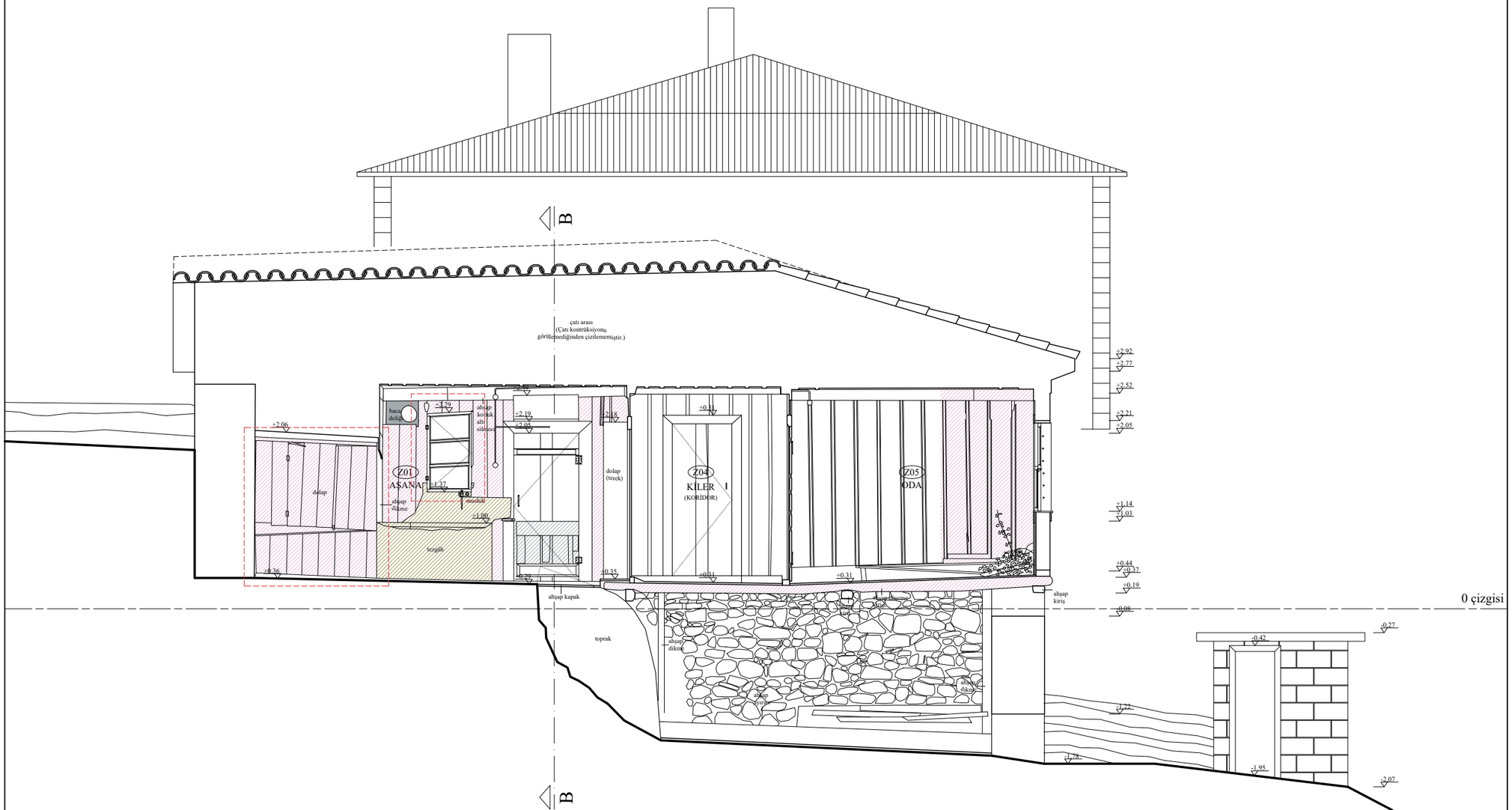
PAFTA NO: 36 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.36

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

B-B KESİTİ

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Rutubetlenme
- Eksik elemanlar
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

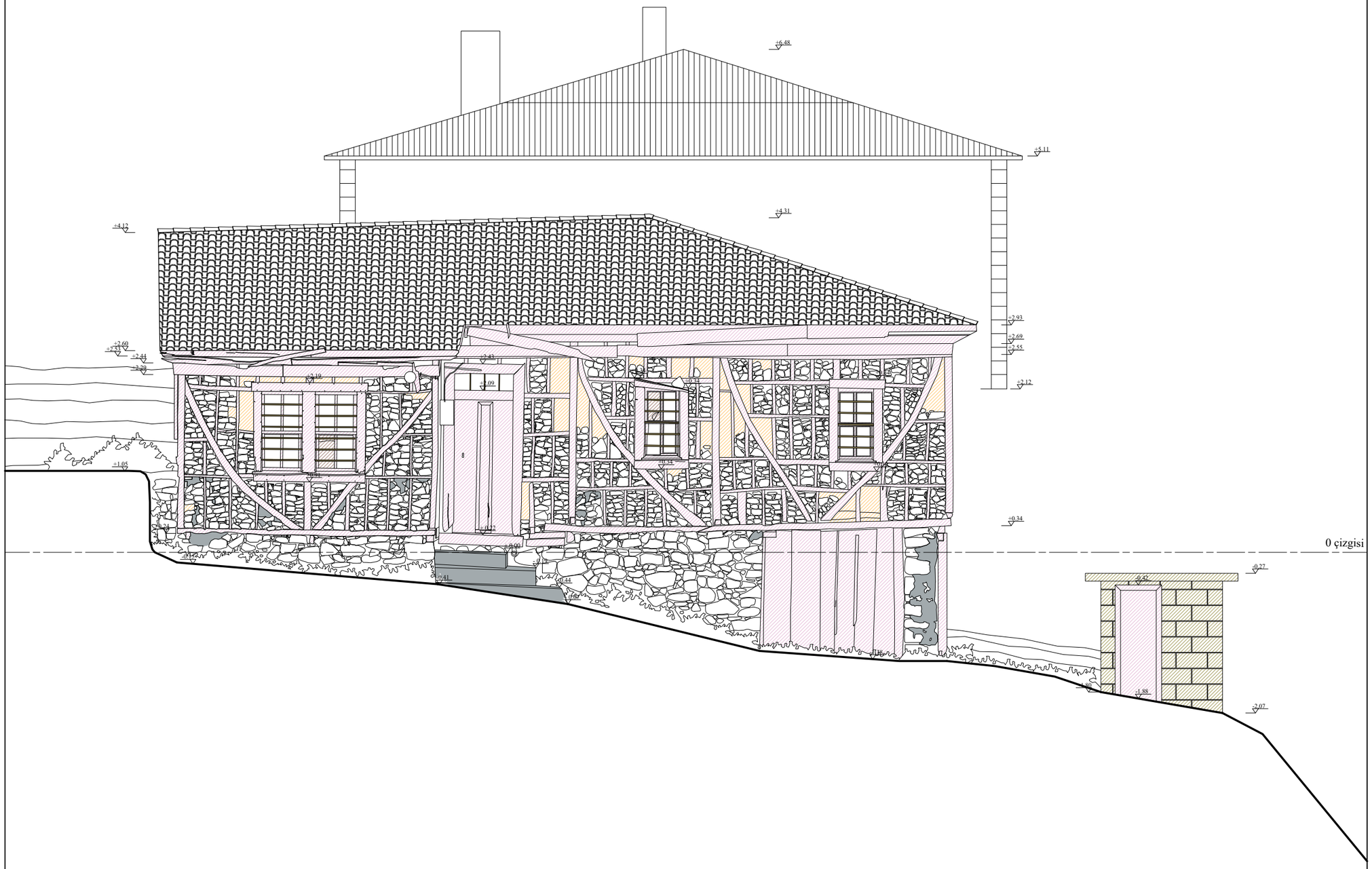
PAFTA NO: 37 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.37

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Eksik/Hasarlı elemanlar
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

PAFTA NO: 38 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.38

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYDOĞU CEPHESİ

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Eksik/Hasarlı elemanlar
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim

** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

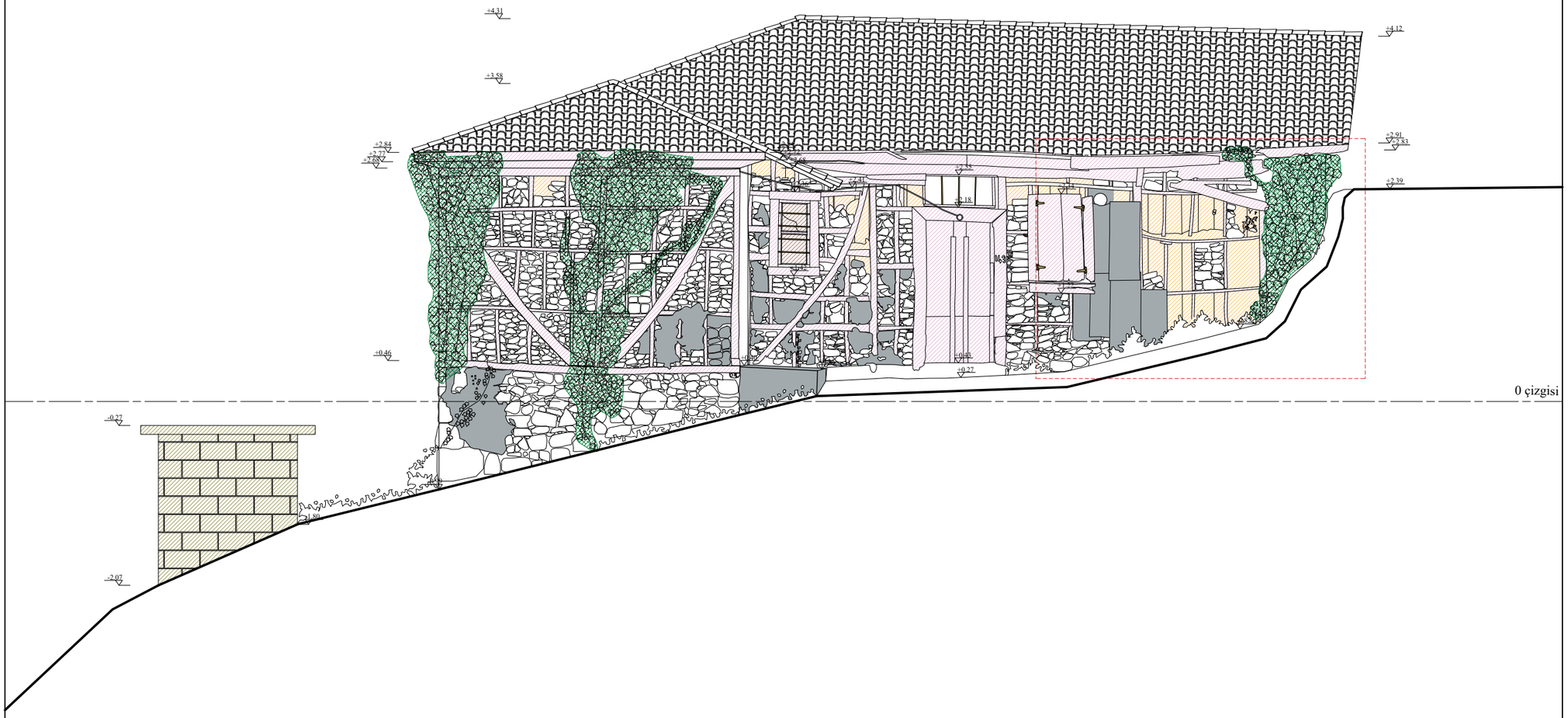
PAFTA NO: 39	ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.39

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYBATI CEPHESİ

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Eksik/Hasarlı elemanlar
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

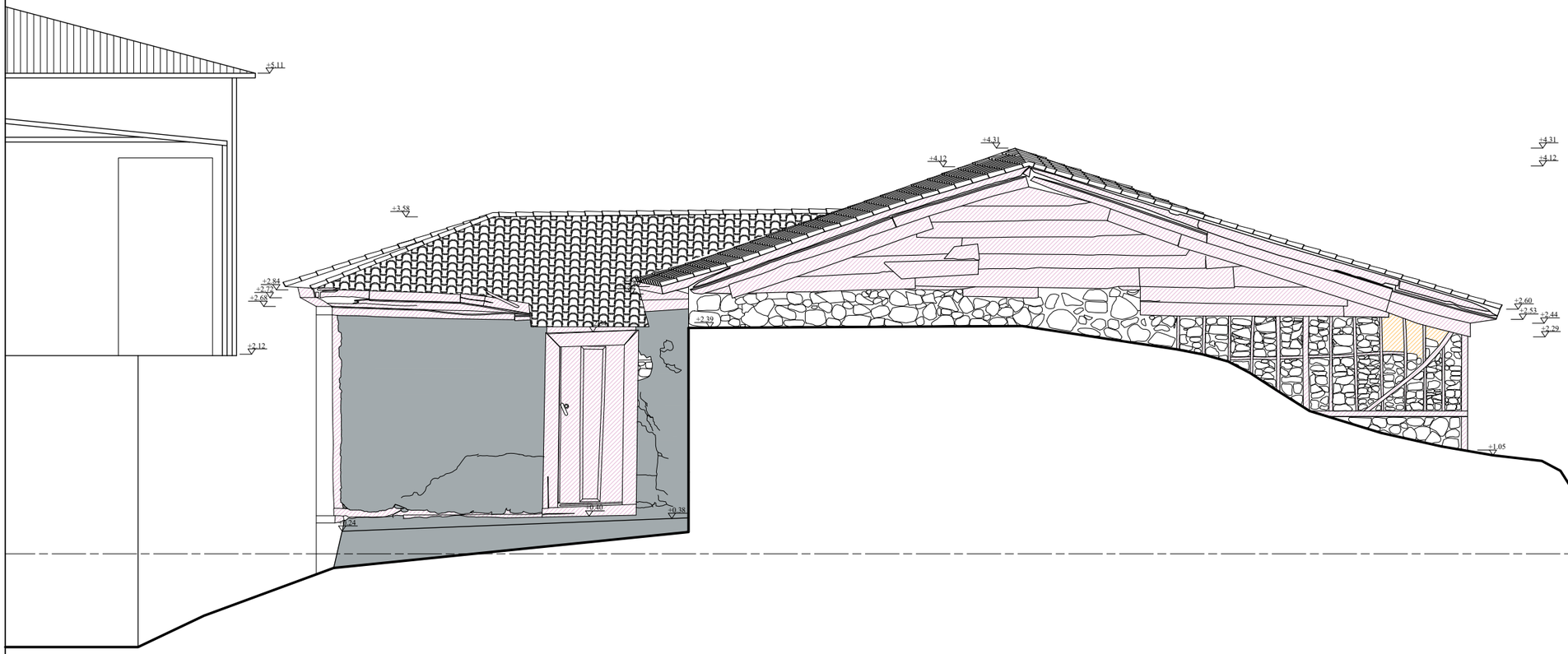
PAFTA NO: 40 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.40

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYBATI CEPHESİ

HASAR ANALİZİ

- Malzeme ve strüktür bozulması*
- Niteliksiz onarım**
- Niteliksiz ekler
- Sehim ve düşeyden sapma
- Dolgu boşalması
- Eksik/Hasarlı elemanlar
- Korozyon
- Bitkilenme nedeniyle görülemeyen kısımlar

* Malzeme ve strüktür bozulması: Mantarlaşma, böceklenme, mekanik bozulma, eksik yüzey, nem etkisi, sehim
** Niteliksiz onarım: Özgüne aykırı müdahale/malzeme

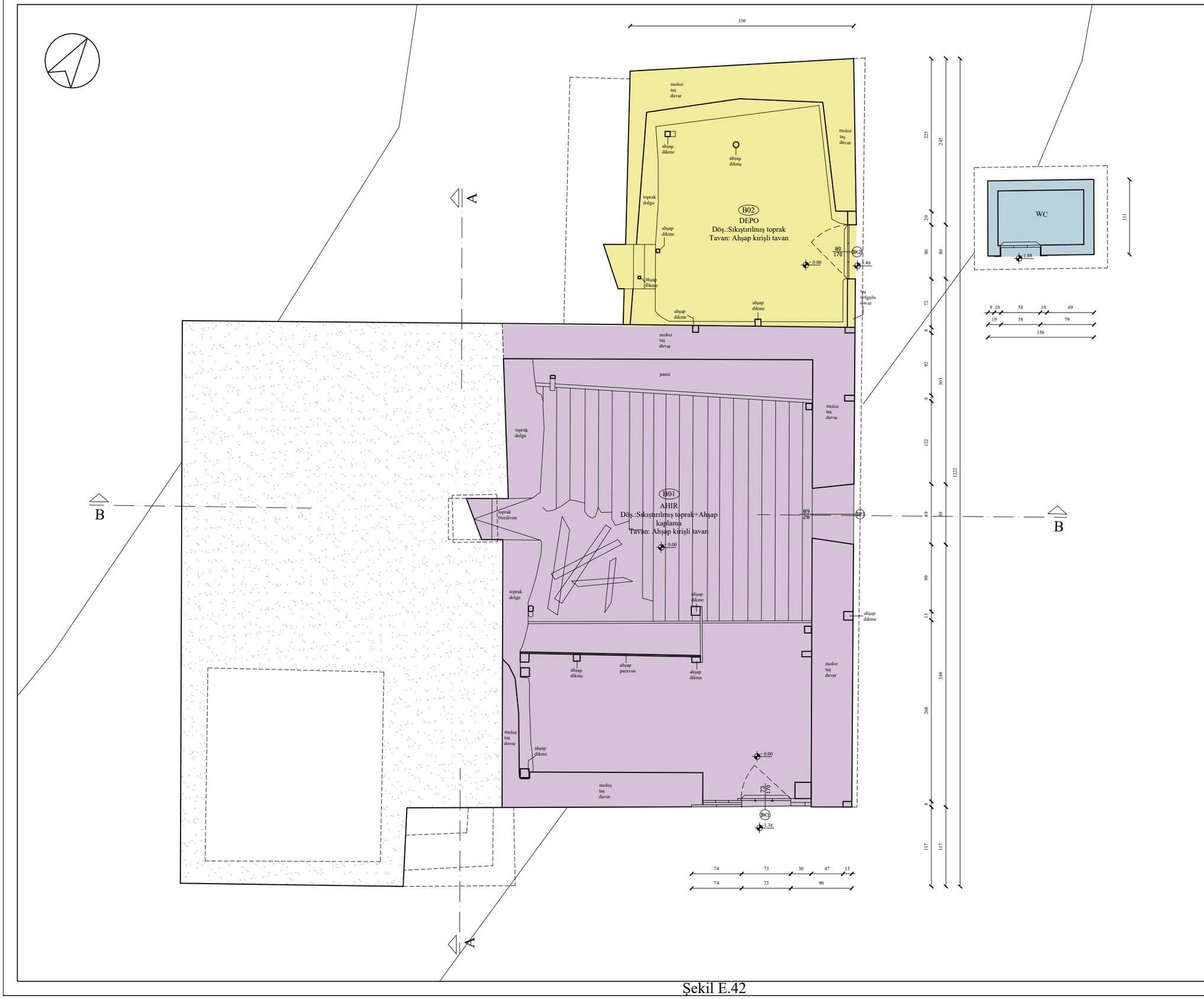
PAFTA NO: 41 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.41

Şekil E.42

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT PLANI

DÖNEM ANALİZİ

1. Dönem
2. Dönem
3. Dönem

PAFTA NO: 42 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT PLANI

DÖNEM ANALİZİ

1. Dönem
2. Dönem
3. Dönem

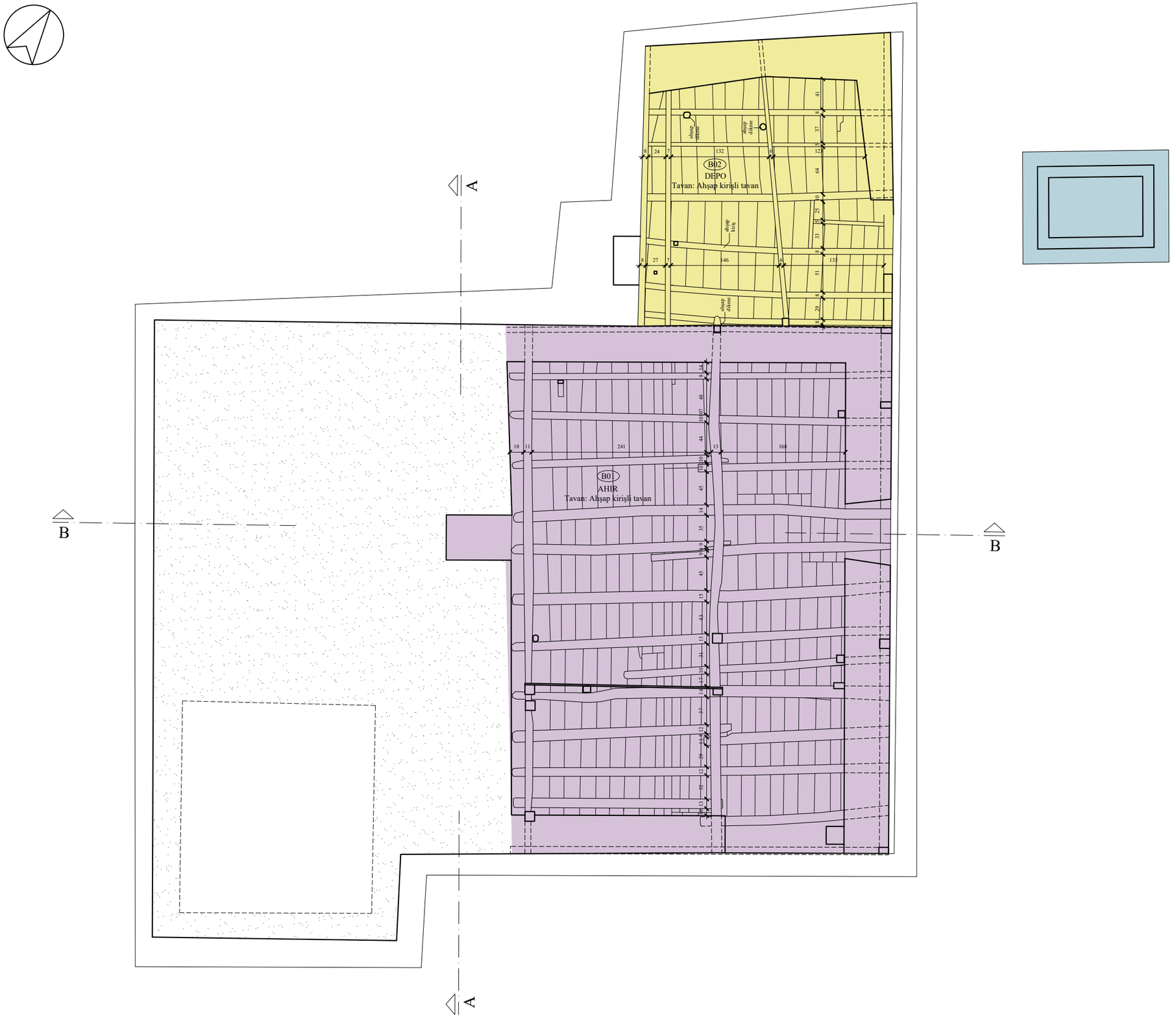
PAFTA NO: 43 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.43

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT TAVAN PLANI

DÖNEM ANALİZİ

- 1. Dönem
- 2. Dönem
- 3. Dönem

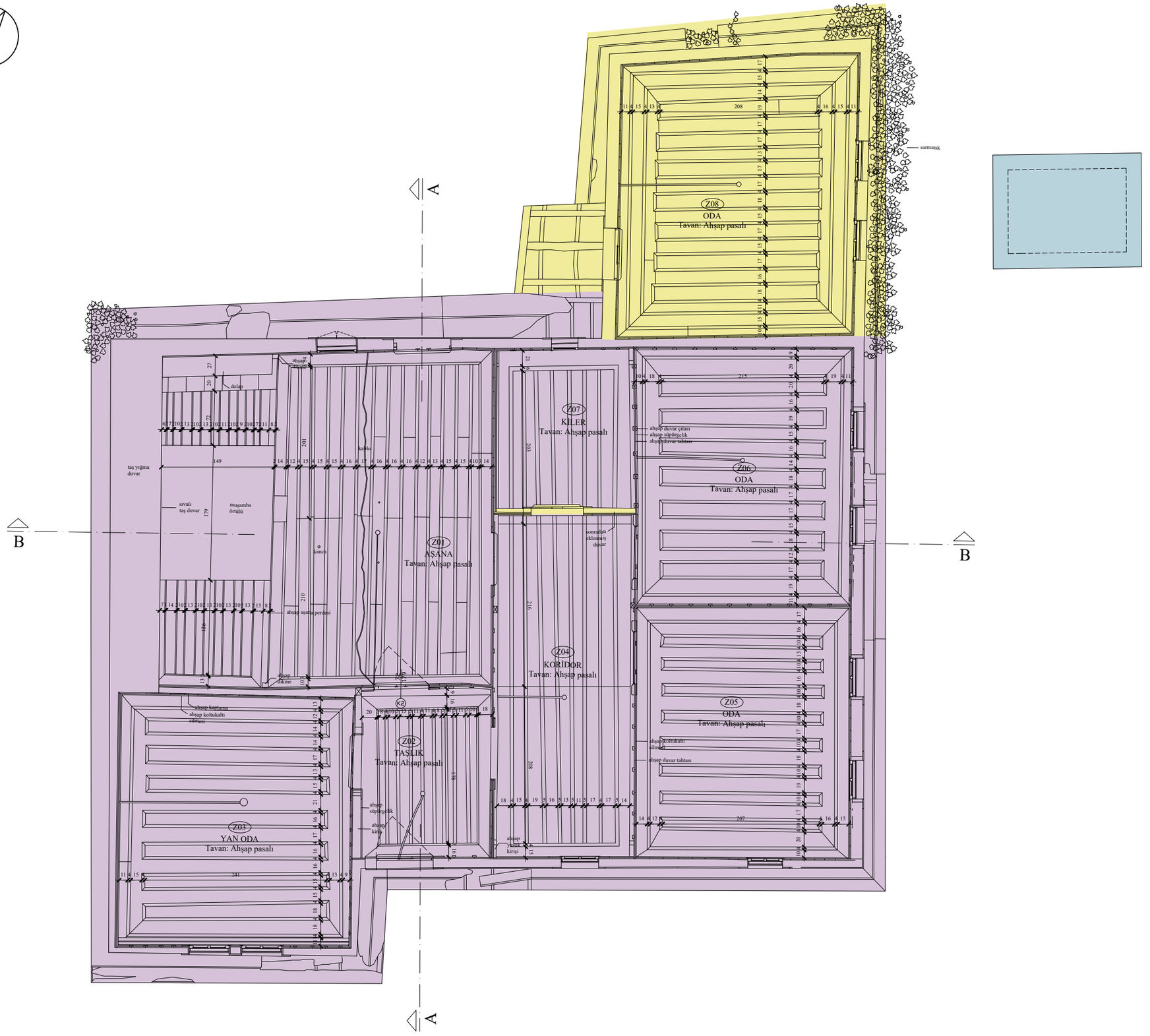
PAFTA NO: 44 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.44

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT TAVAN PLANI

DÖNEM ANALİZİ

- 1. Dönem
- 2. Dönem
- 3. Dönem

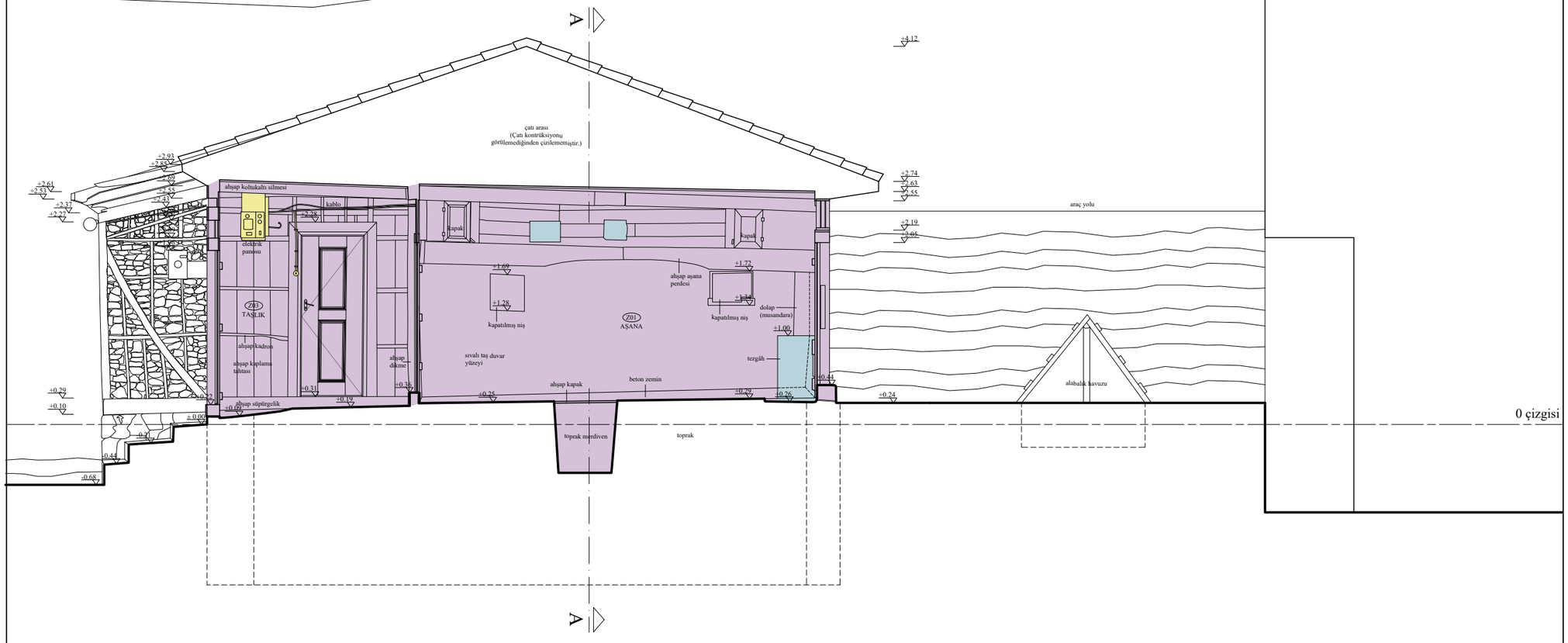
PAFTA NO: 45 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.45

Şekil E.46

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

A-A KESİTİ

DÖNEM ANALİZİ

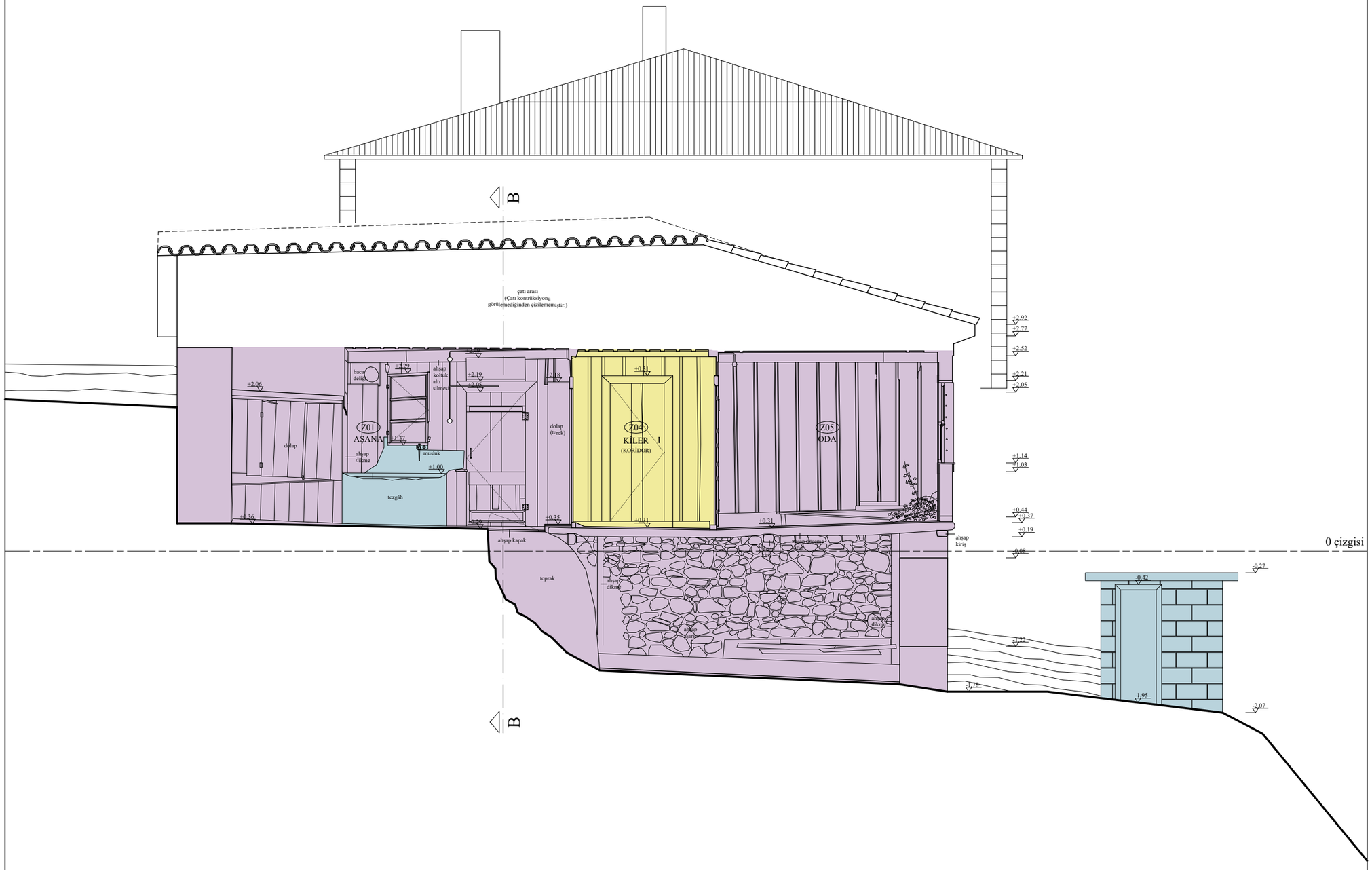
1. Dönem
2. Dönem
3. Dönem

PAFTA NO: 46 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

B-B KESİTİ

DÖNEM ANALİZİ

1. Dönem
2. Dönem
3. Dönem

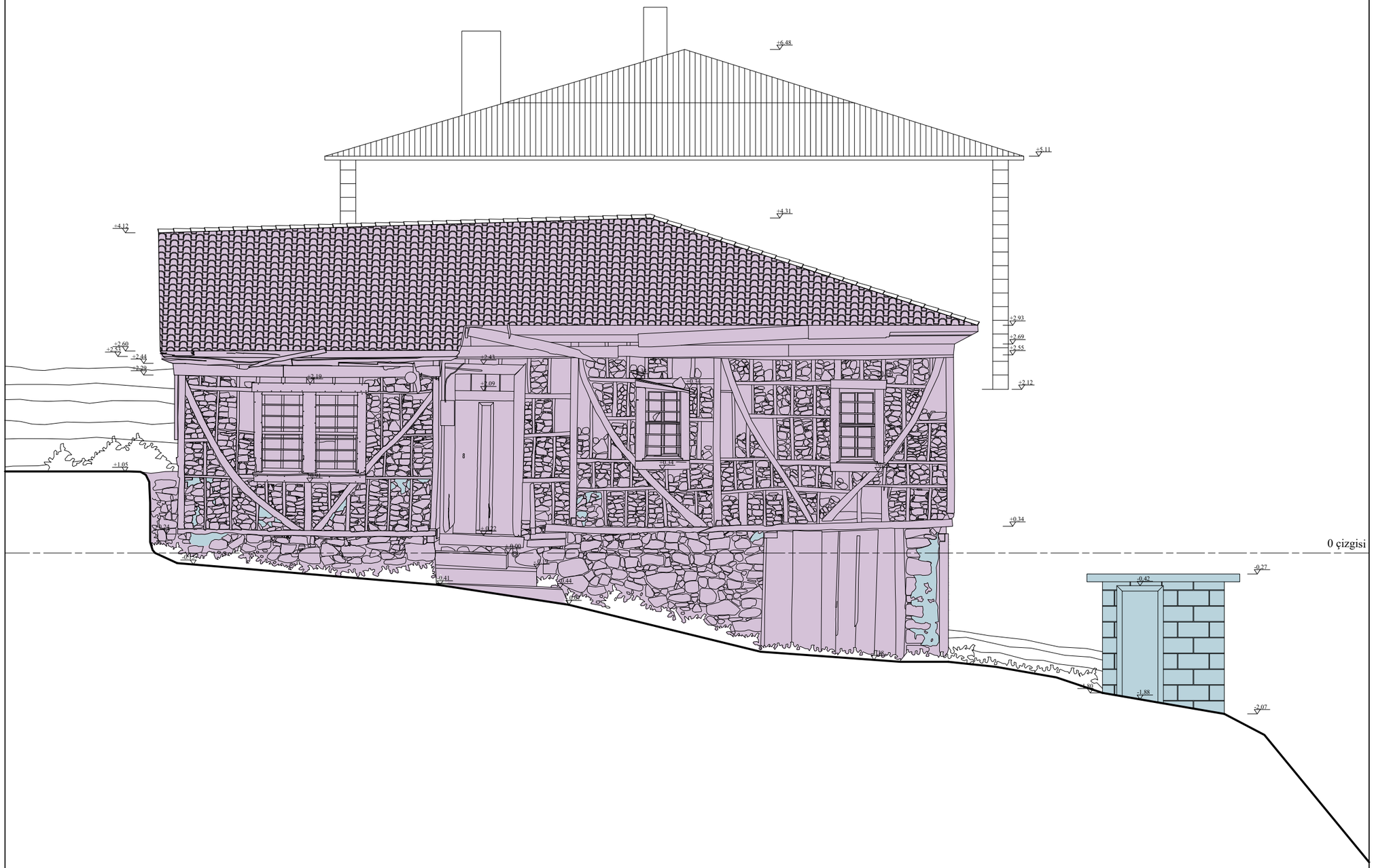
PAFTA NO: 47 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.47

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

DÖNEM ANALİZİ

1. Dönem
2. Dönem
3. Dönem

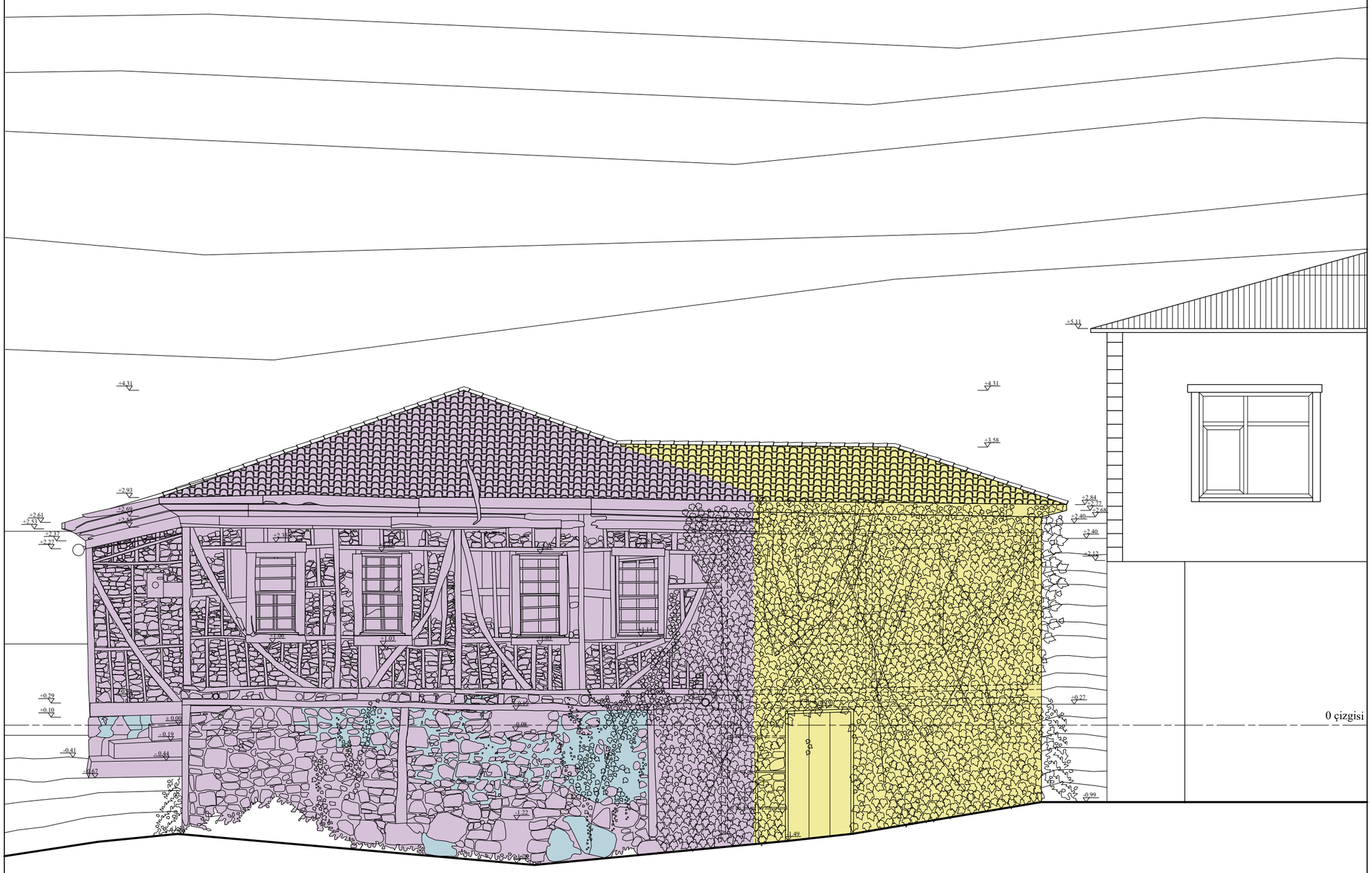
PAFTA NO: 48 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.48

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYDOĞU CEPHESİ

DÖNEM ANALİZİ

1. Dönem
2. Dönem
3. Dönem

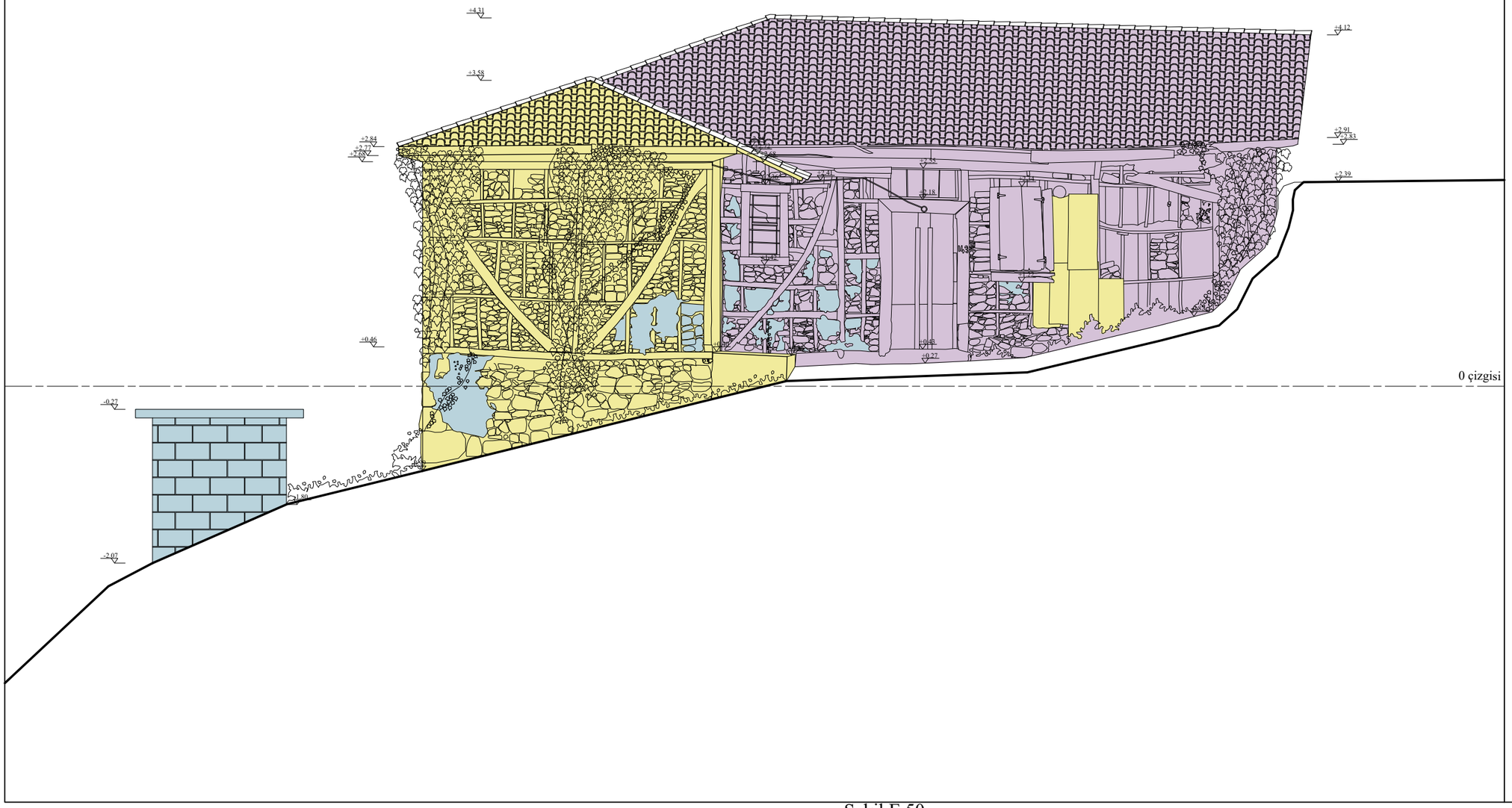
PAFTA NO: 49 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.49

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYBATI CEPHESİ

DÖNEM ANALİZİ

- 1. Dönem
- 2. Dönem
- 3. Dönem

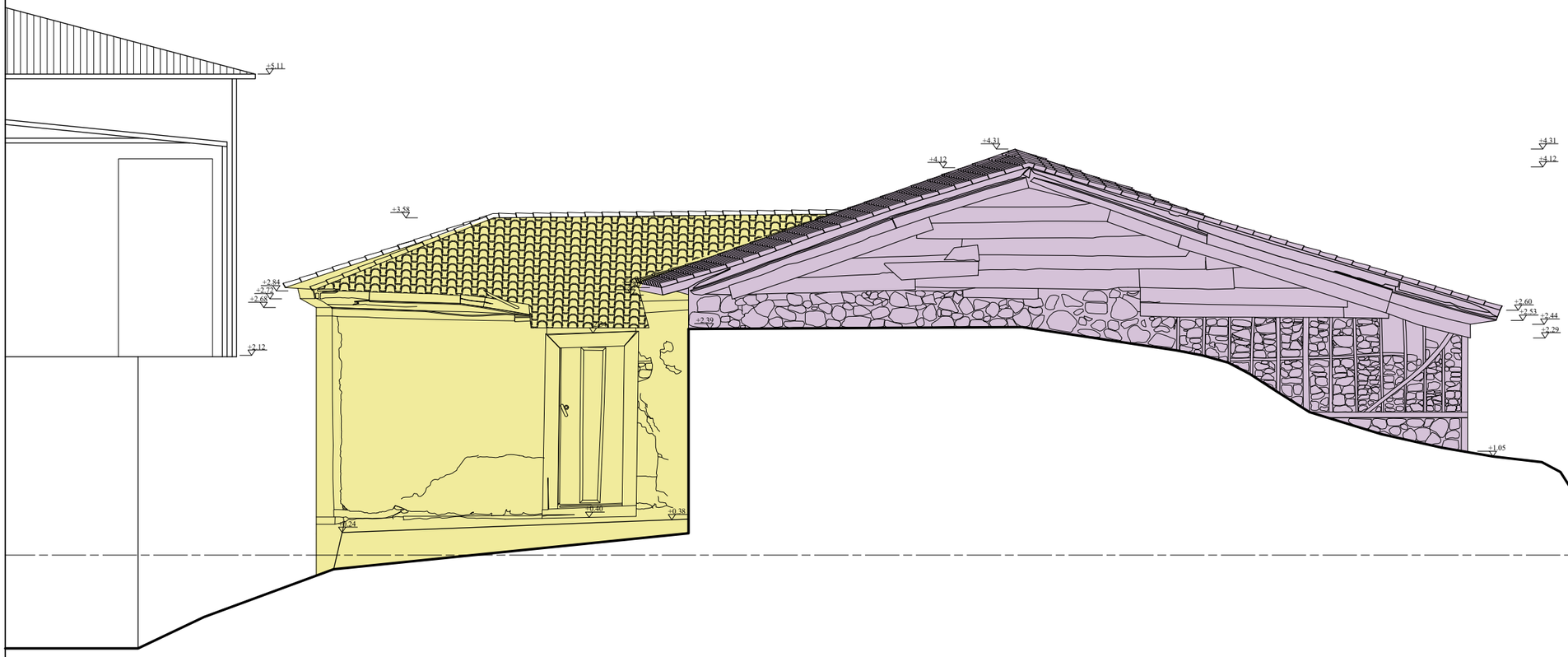
PAFTA NO: 50 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.50

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYBATI CEPHESİ

DÖNEM ANALİZİ

1. Dönem
2. Dönem
3. Dönem

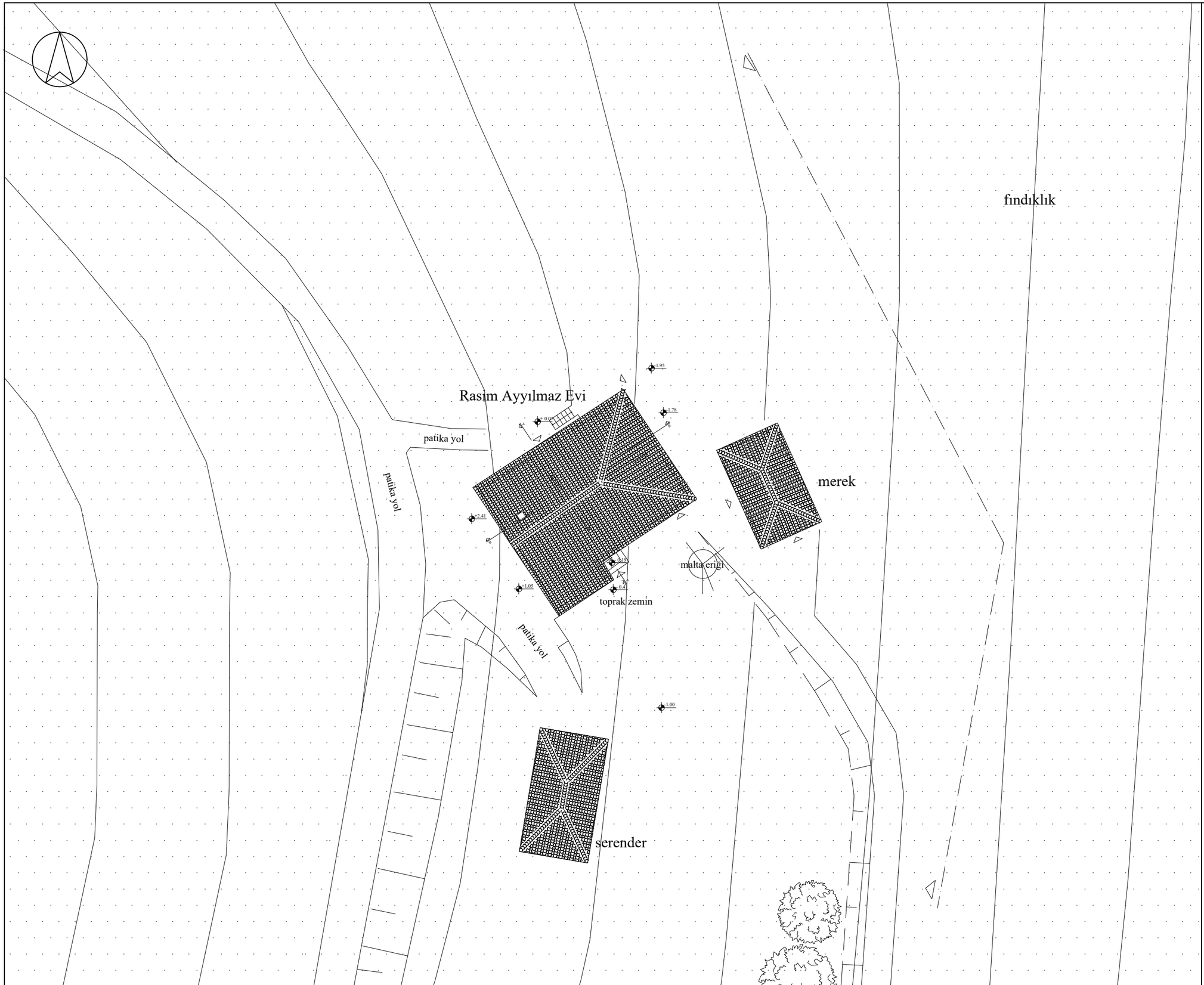
PAFTA NO: 51 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.51

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

VAZİYET PLANI

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

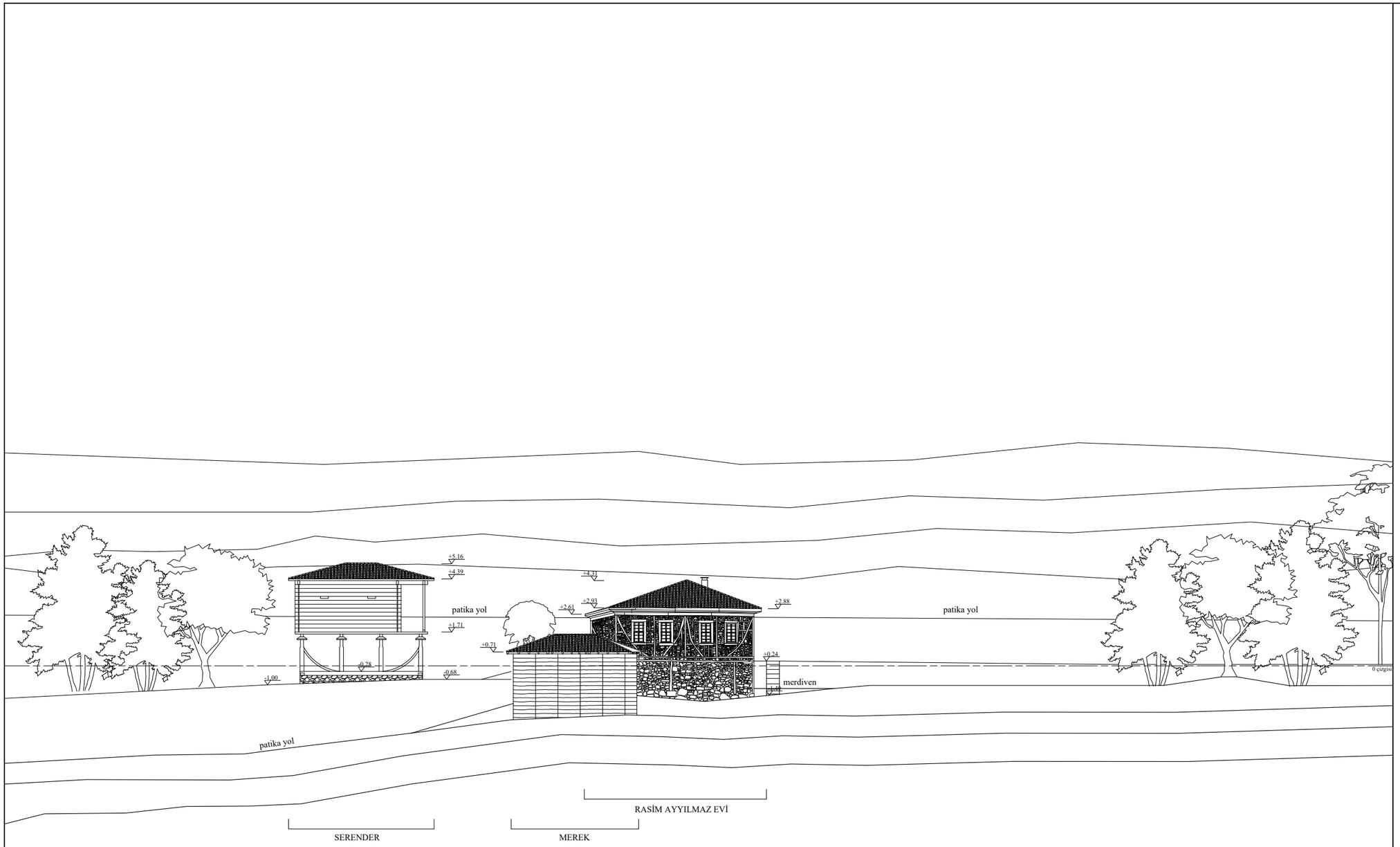
PAFTA NO: 52 | ÖLÇEK: 1/200

0 100 200 400 600 800 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.52

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

KUZEYDOĞU SİLÜETİ

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

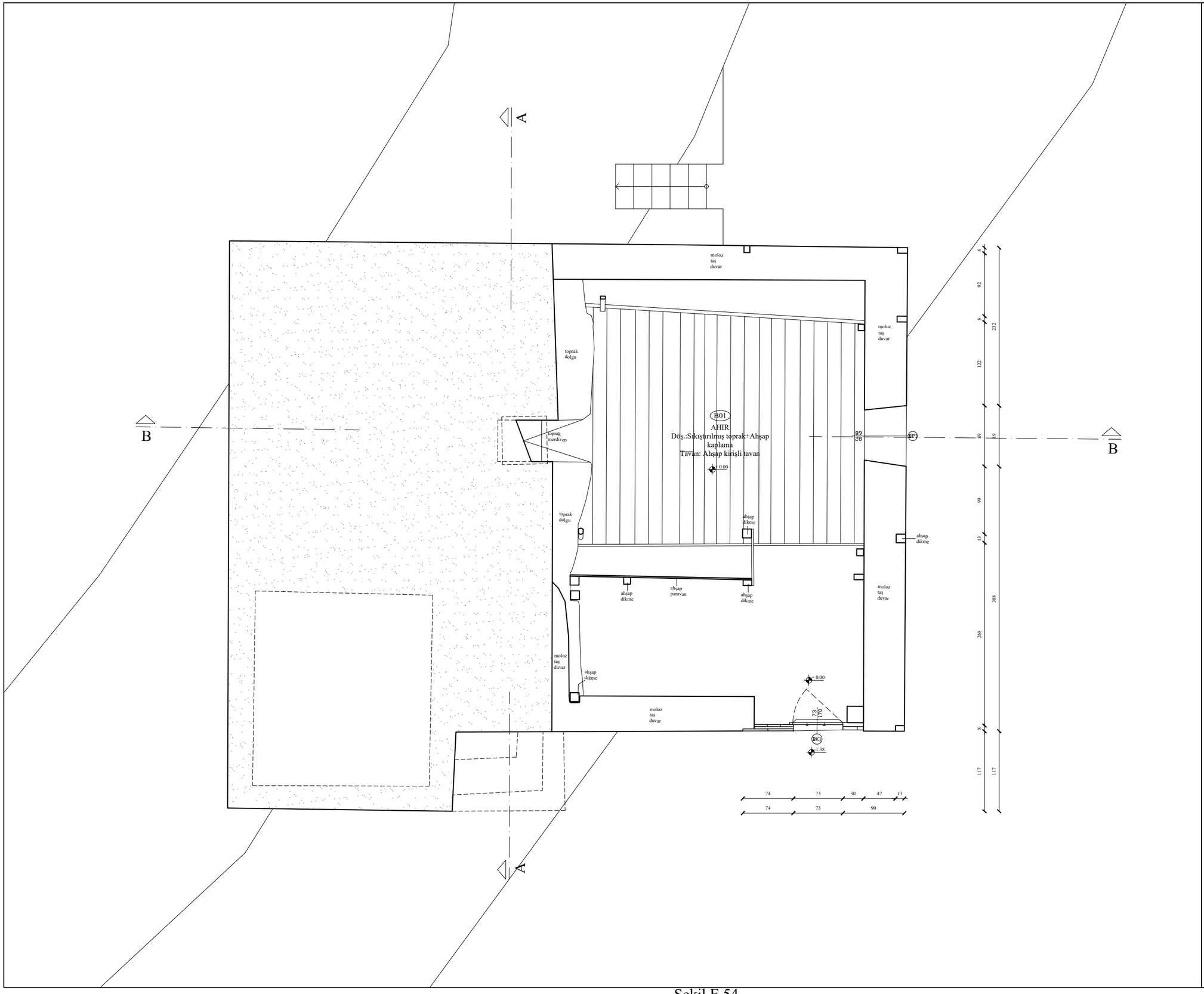
PAFTA NO: 53 | ÖLÇEK: 1/200

0 100 200 400 600 800 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.53

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

BODRUM KAT PLANI

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

PAFTA NO: 54 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.54

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

ZEMİN KAT PLANI

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

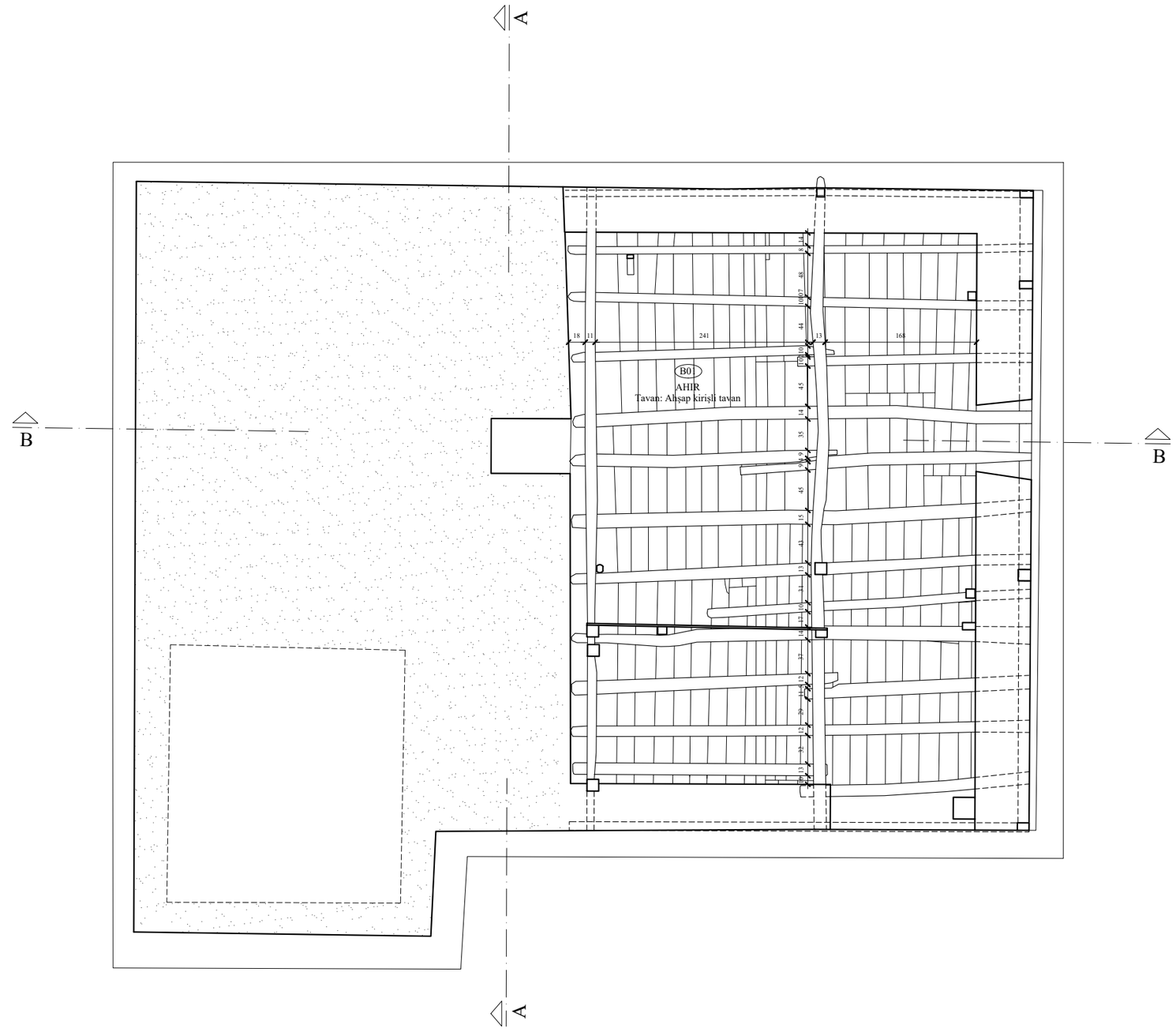
PAFTA NO: 55 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.55

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

BODRUM KAT TAVAN PLANI

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

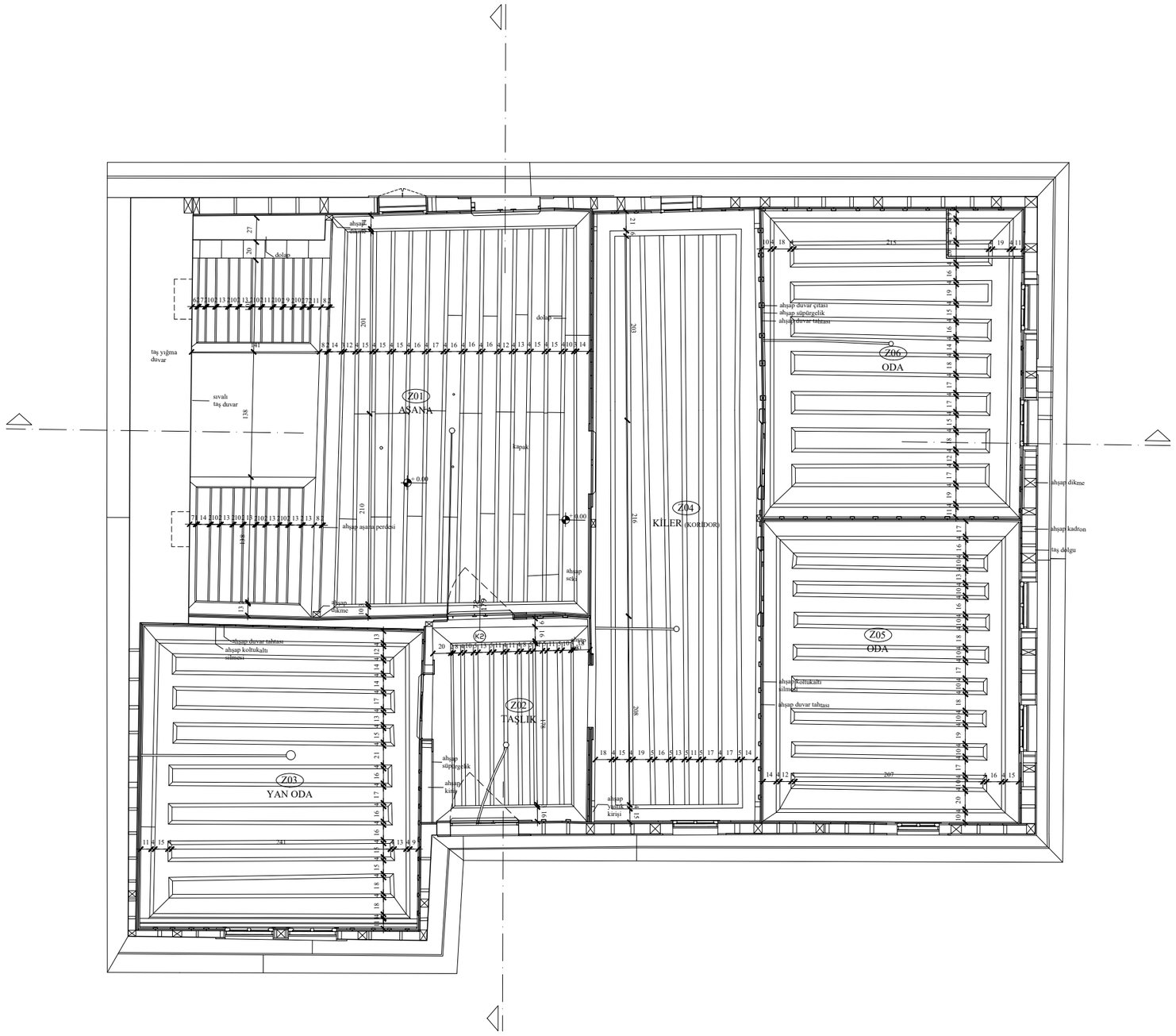
PAFTA NO: 56 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.56

Şekil E.57

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

ZEMİN KAT TAVAN PLANI

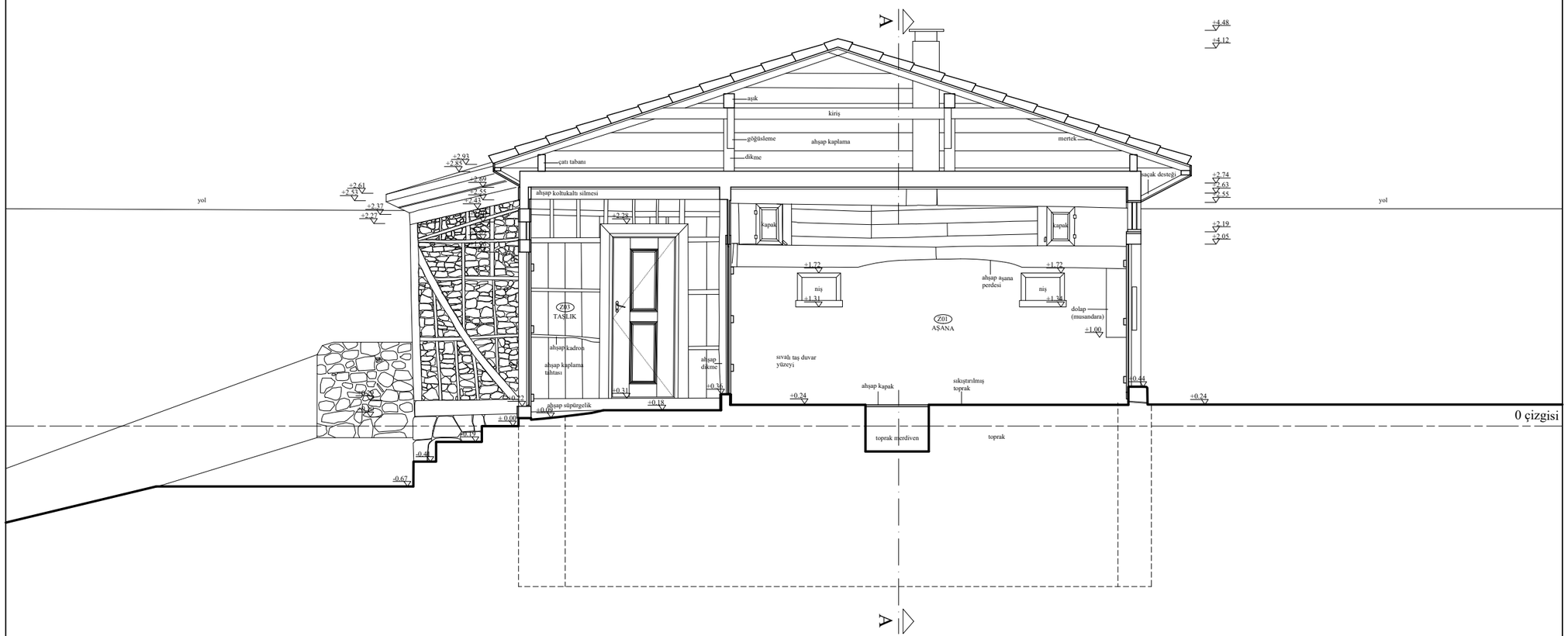
1. DÖNEM RESTİTÜSYON

PAFTA NO: 57 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

A-A KESİTİ

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

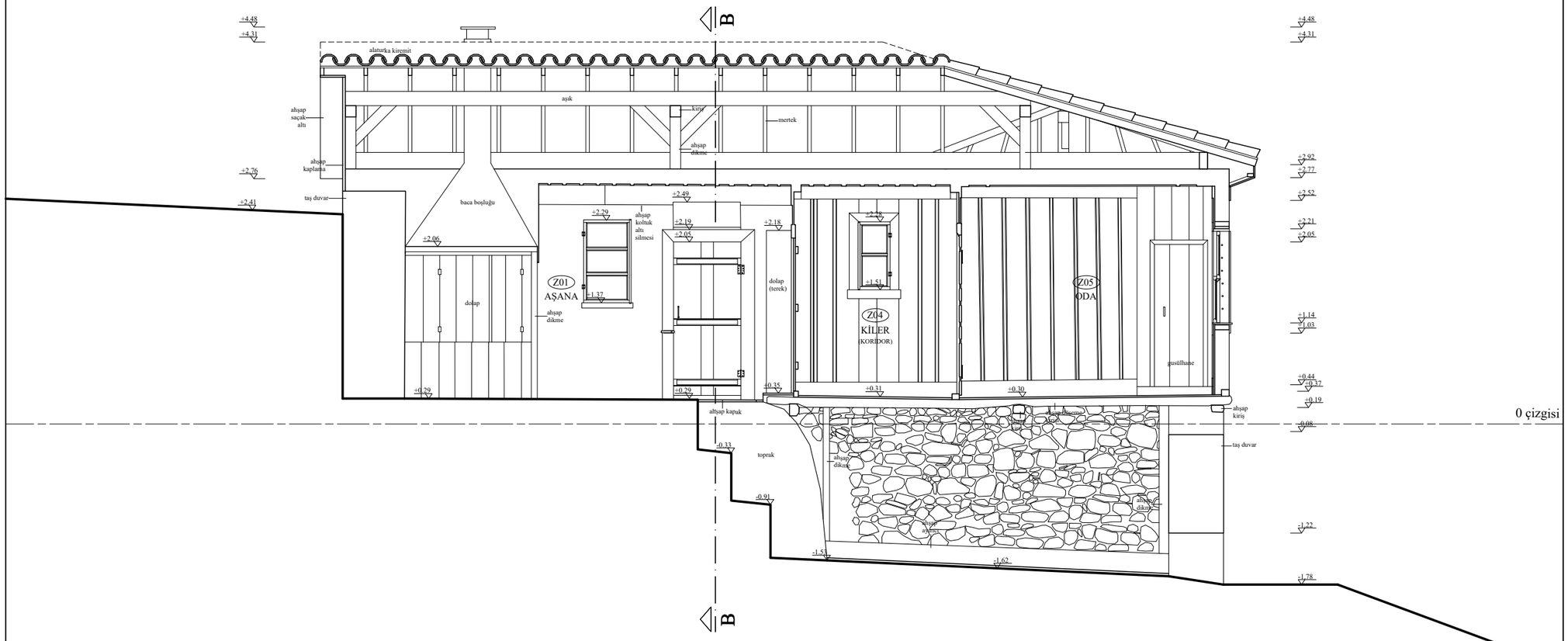
PAFTA NO: 58 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.58

Şekil E.59

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

B-B KESİTİ

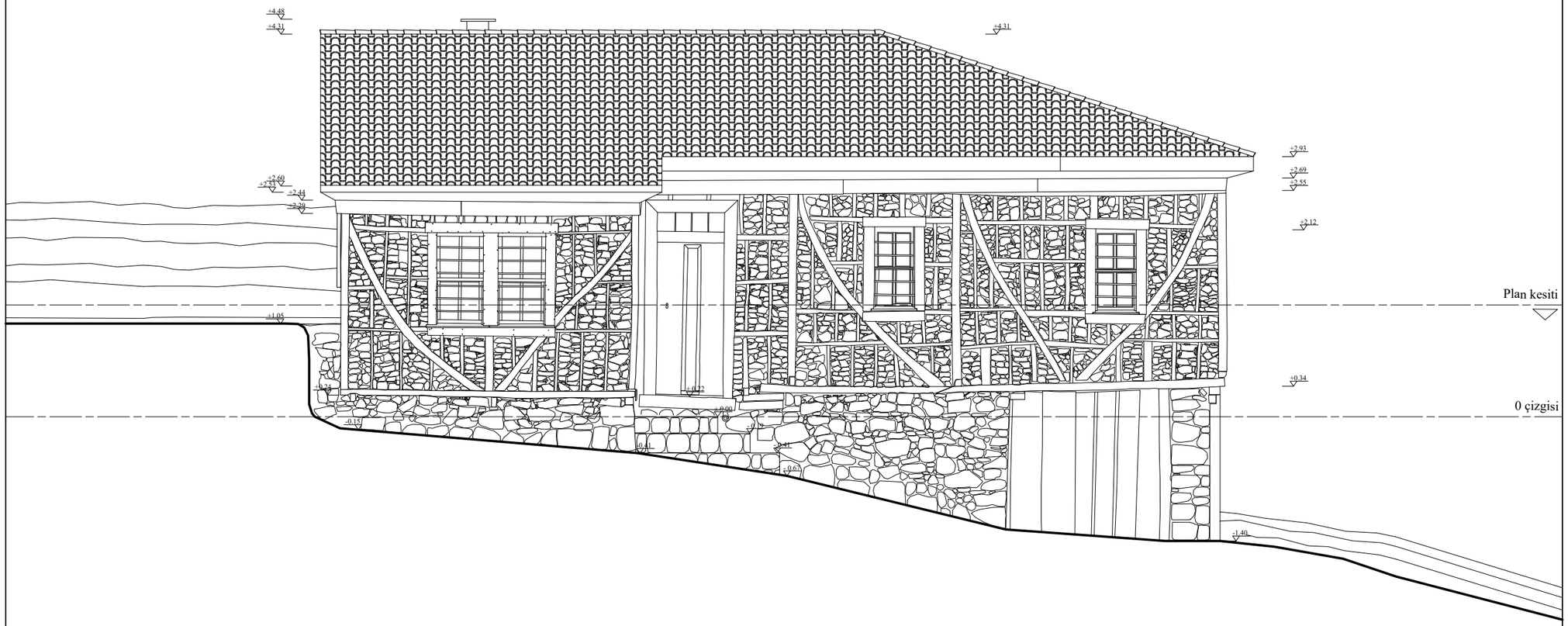
1. DÖNEM RESTİTÜSYON

PAFTA NO: 59 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

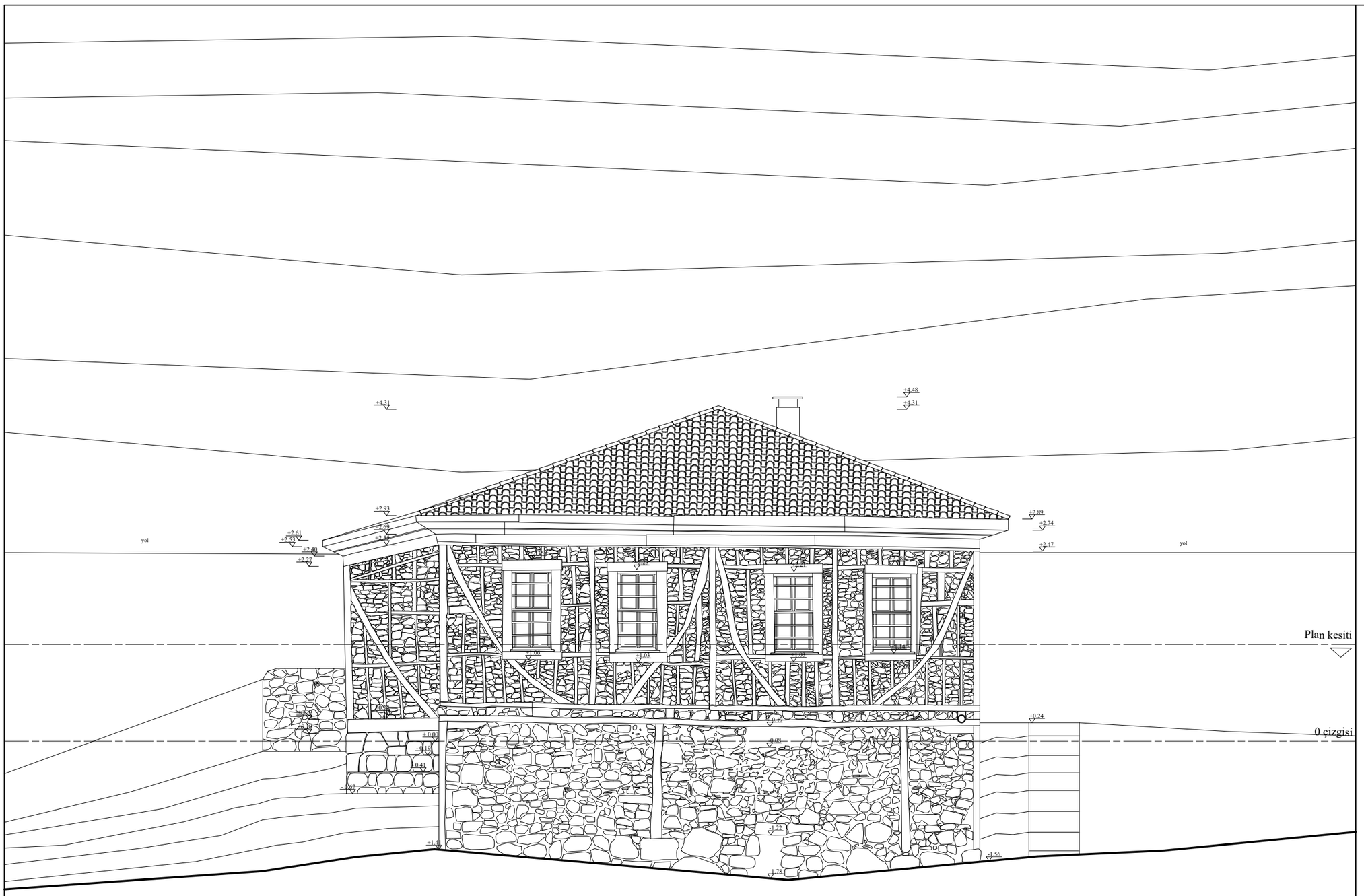
PAFTA NO: 60 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.60

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

KUZEYDOĞU CEPHESİ

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

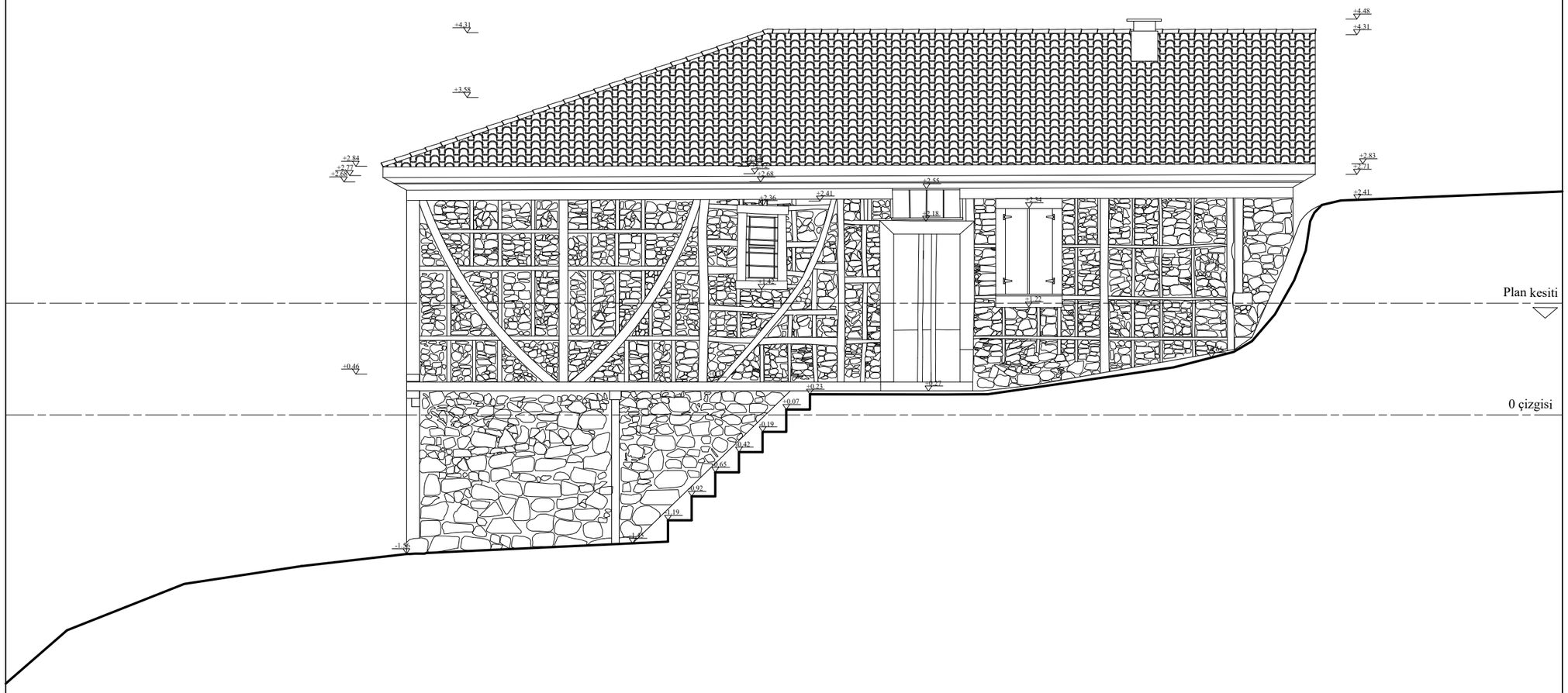
PAFTA NO: 61 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.61

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

KUZEYBATI CEPHESİ

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

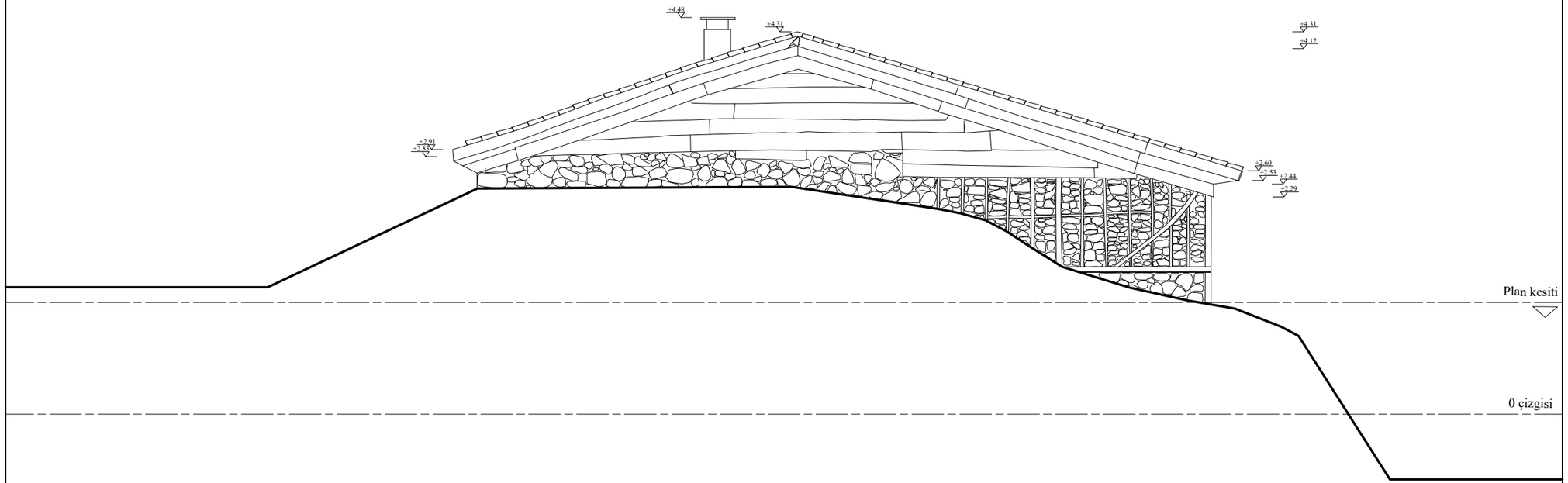
PAFTA NO: 62 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.62

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

GÜNEYBATI CEPHESİ

1. DÖNEM RESTİTÜSYON

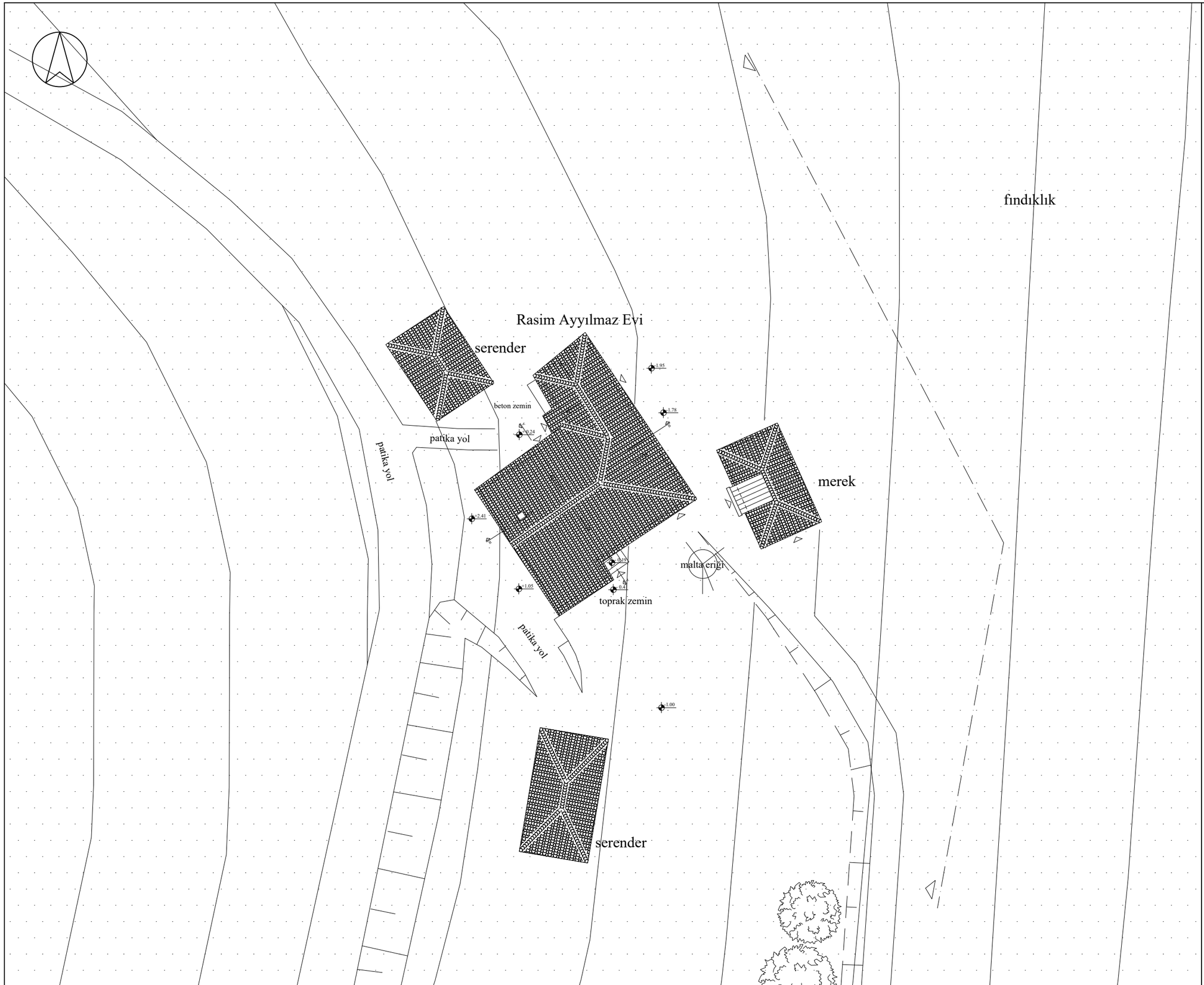
PAFTA NO: 63 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.63

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

VAZİYET PLANI

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

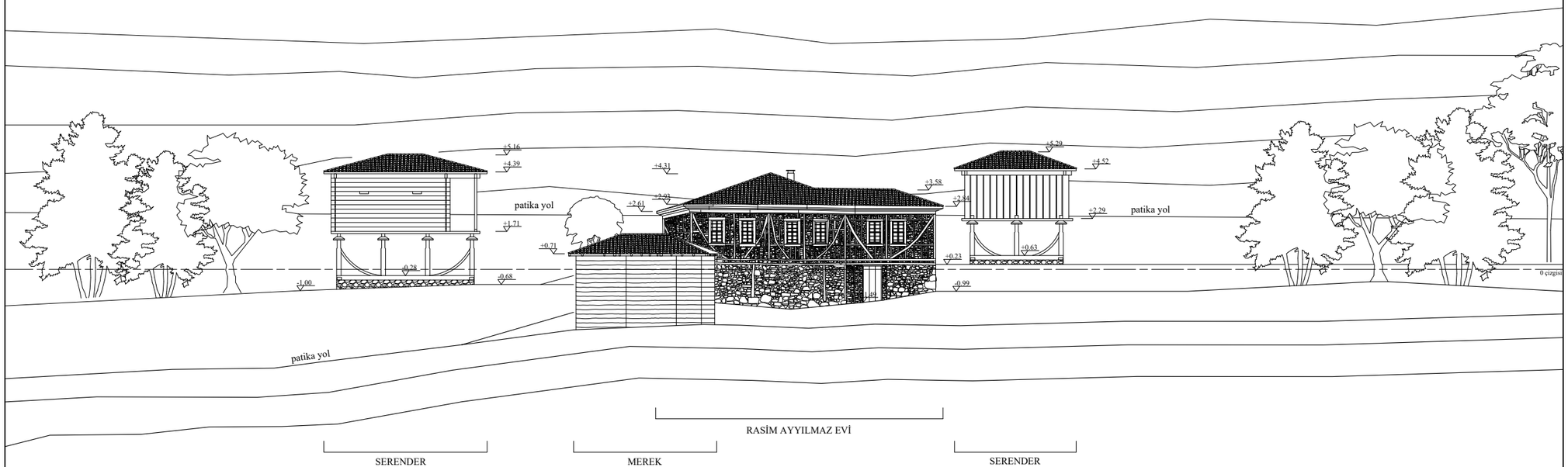
PAFTA NO: 64 | ÖLÇEK: 1/200

0 100 200 400 600 800 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.64

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

KUZEYDOĞU SİLÜETİ

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

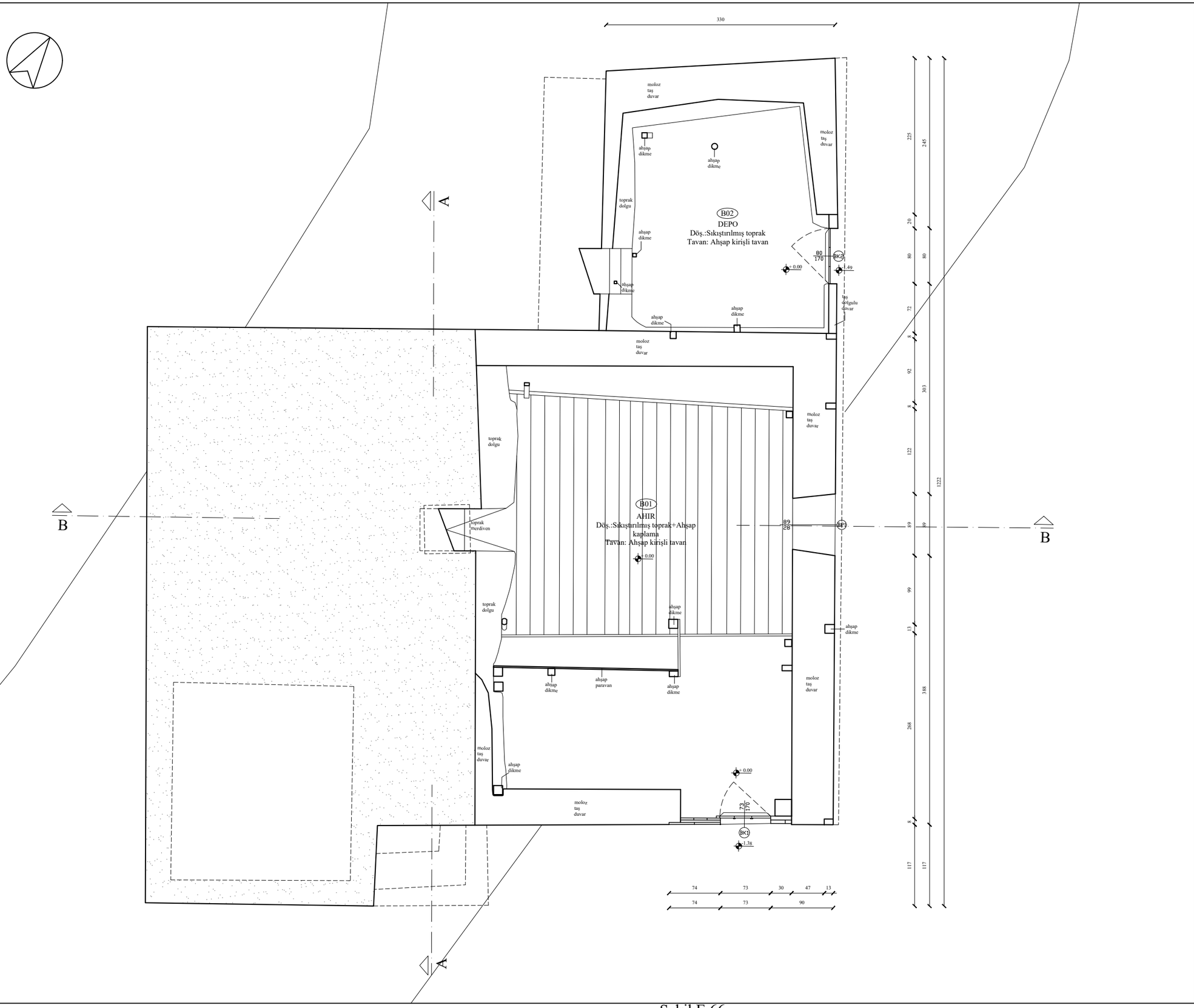
PAFTA NO: 65 | ÖLÇEK: 1/200

0 100 200 400 600 800 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.65

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

BODRUM KAT PLANI

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

PAFTA NO: 66 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.66

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

ZEMİN KAT PLANI

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

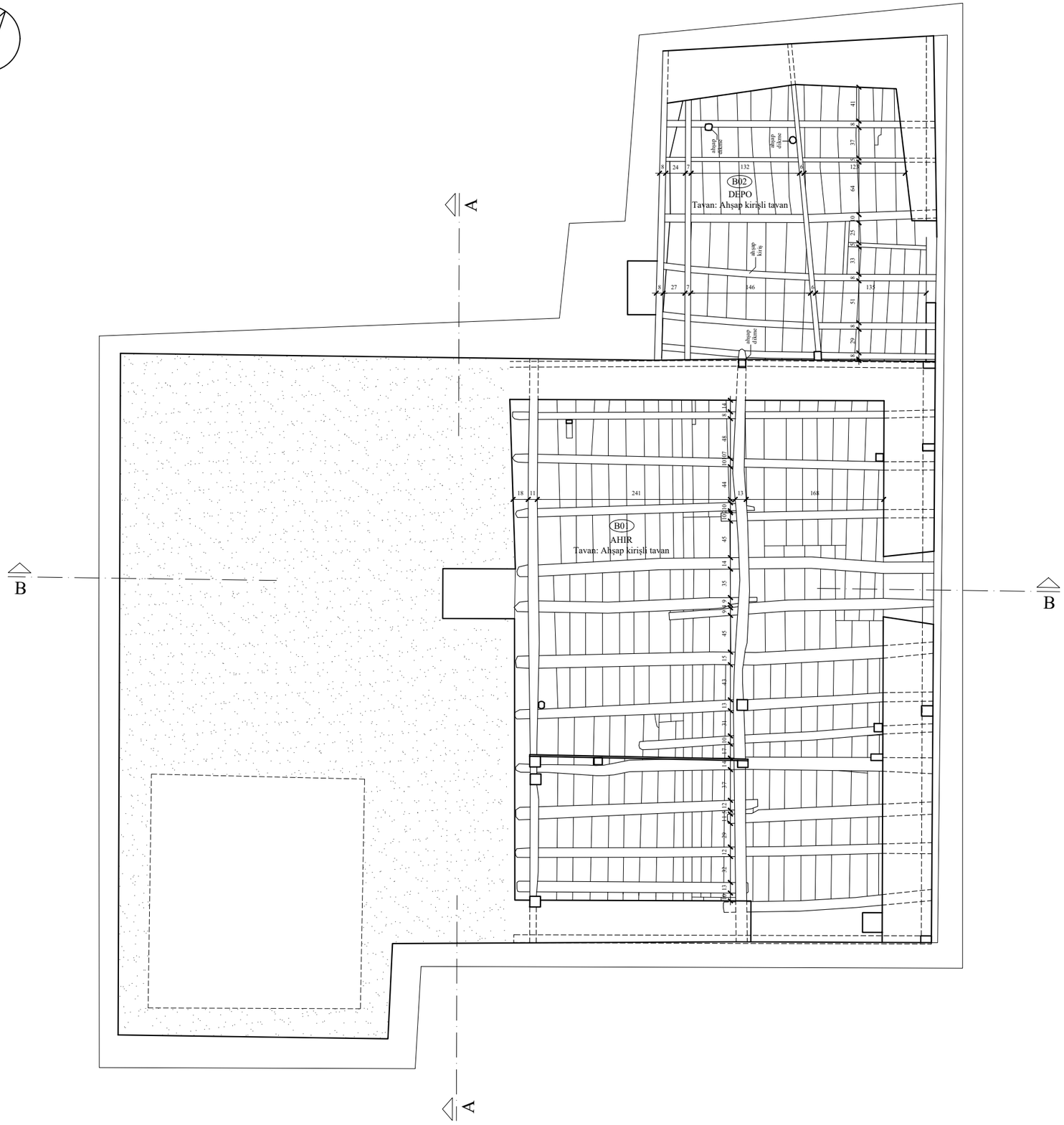
PAFTA NO: 67 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.67

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

BODRUM KAT TAVAN PLANI

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

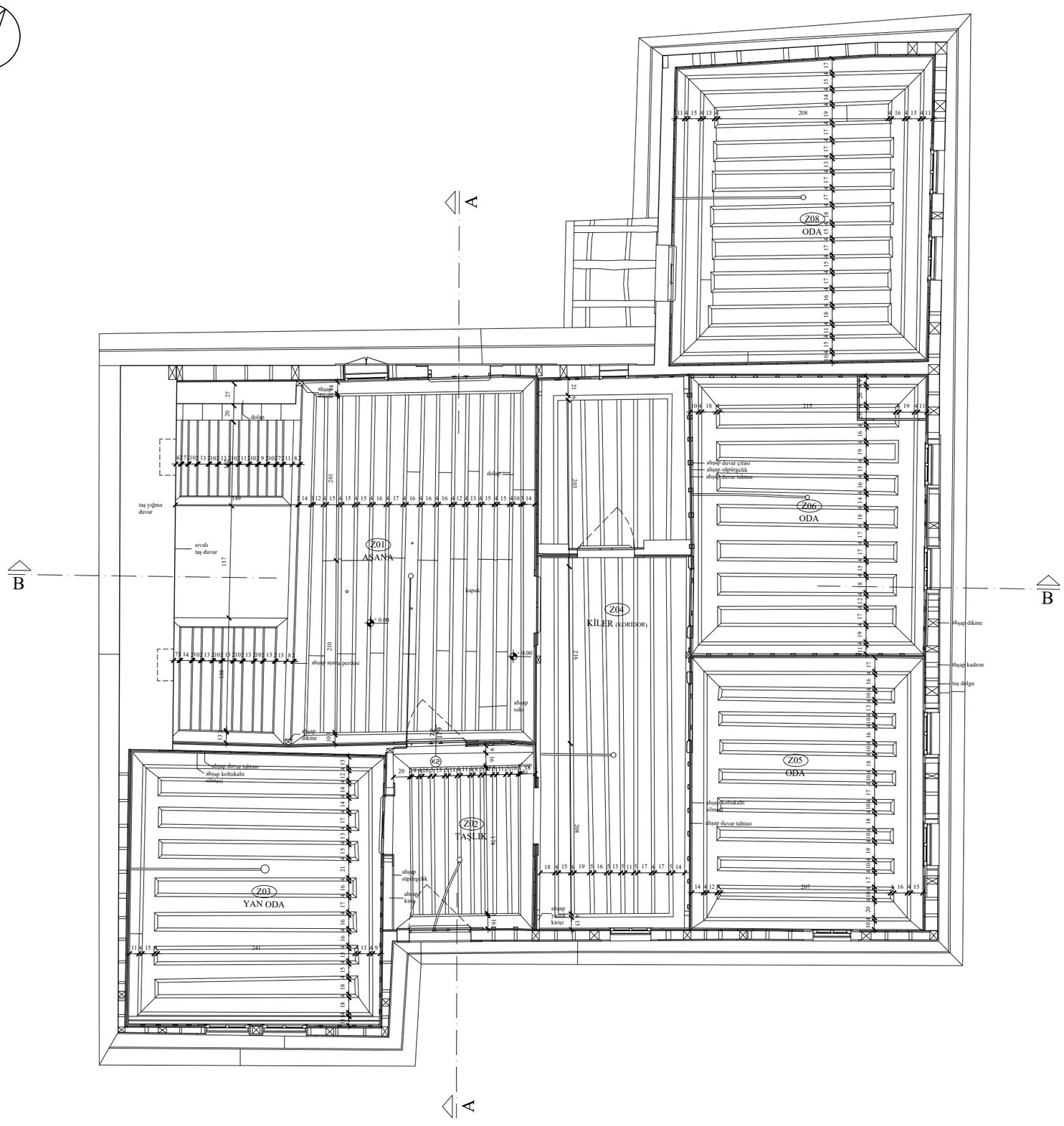
PAFTA NO: 68 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.68

Şekil E.69

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

ZEMİN KAT TAVAN PLANI

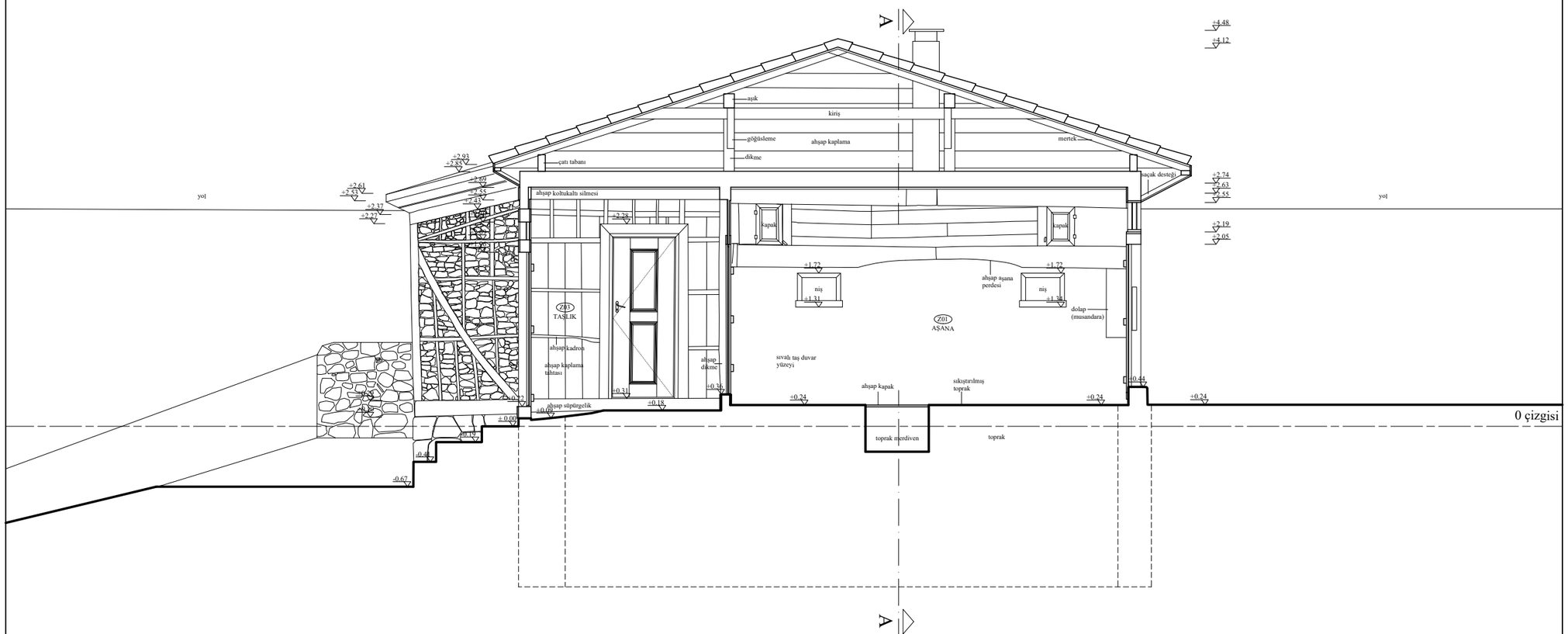
2. DÖNEM RESTİTÜSYON

PAFTA NO: 69 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.70

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

A-A KESİTİ

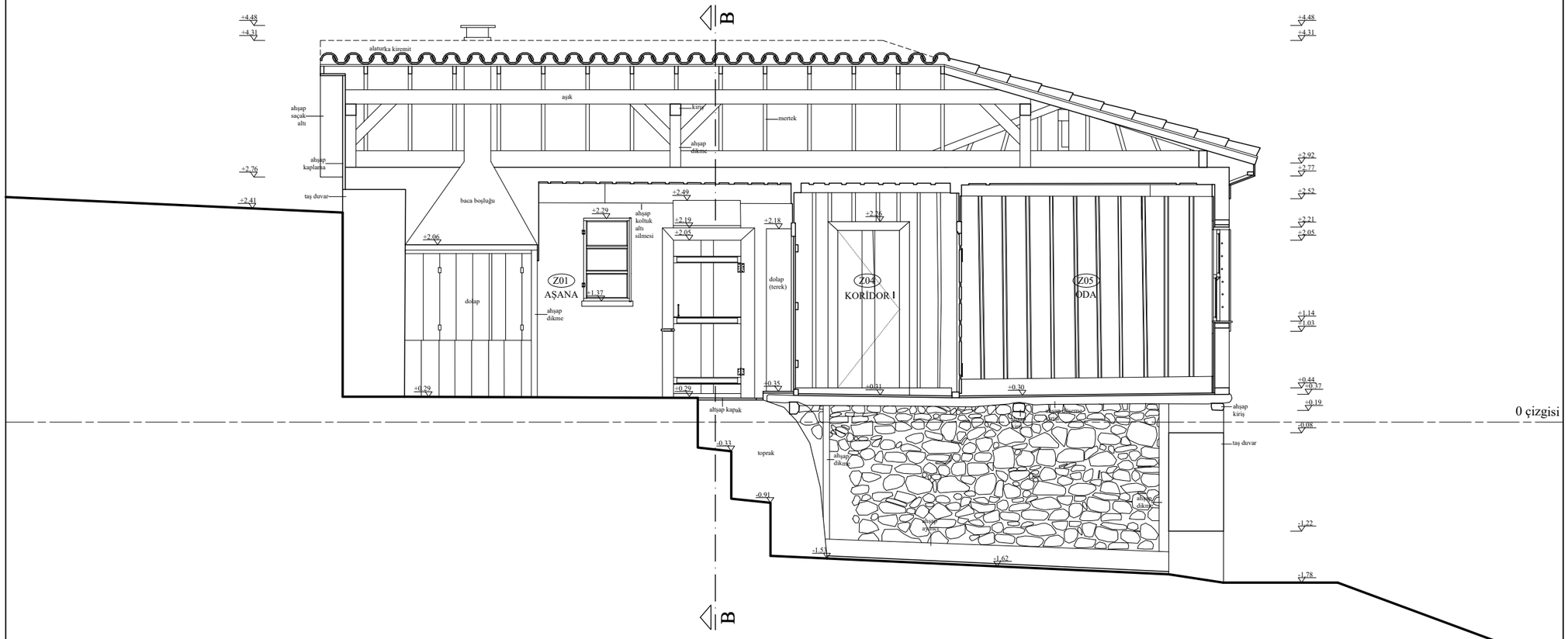
2. DÖNEM RESTİTÜSYON

PAFTA NO: 70 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.71

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

B-B KESİTİ

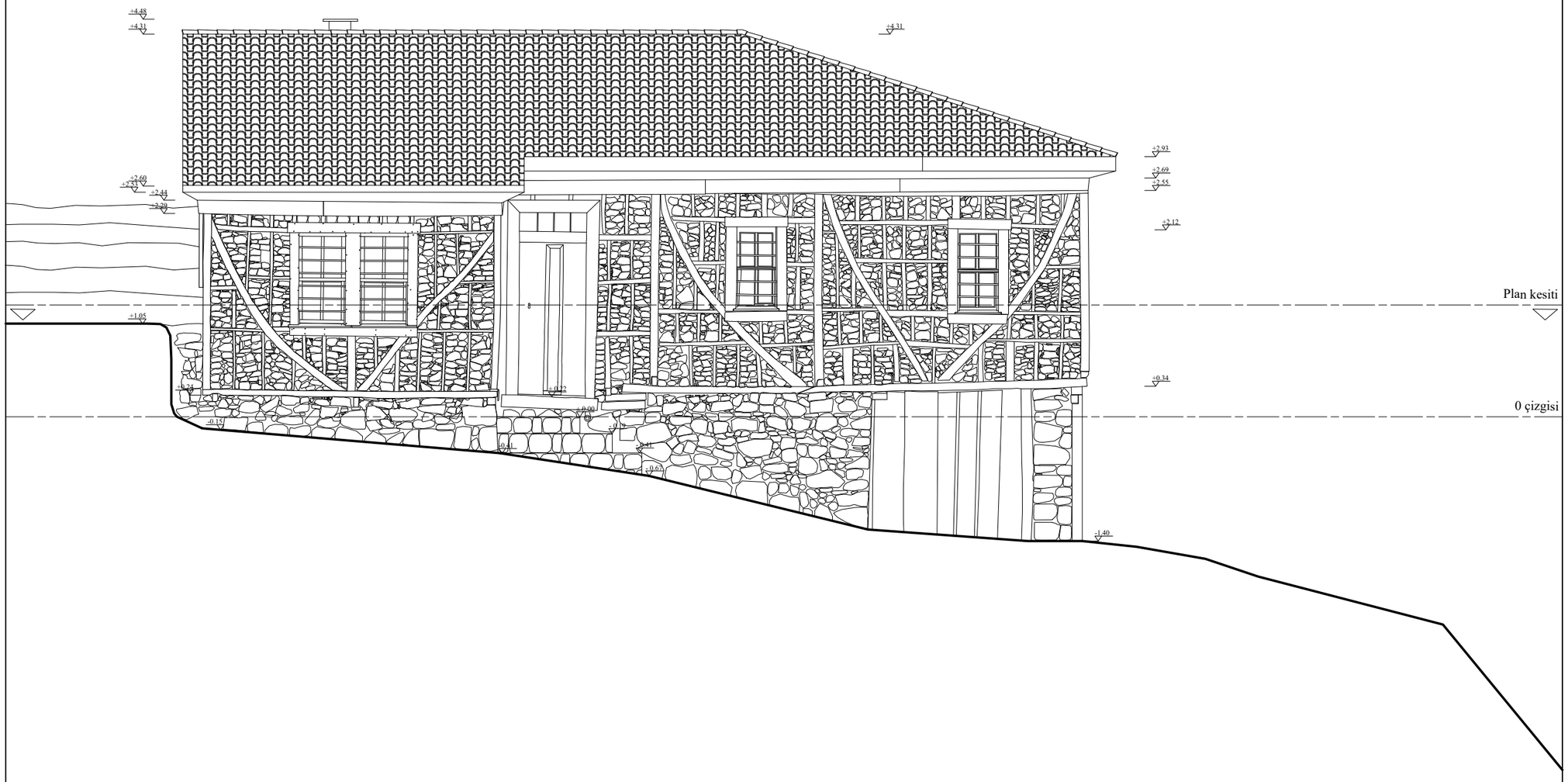
2. DÖNEM RESTİTÜSYON

PAFTA NO: 71 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

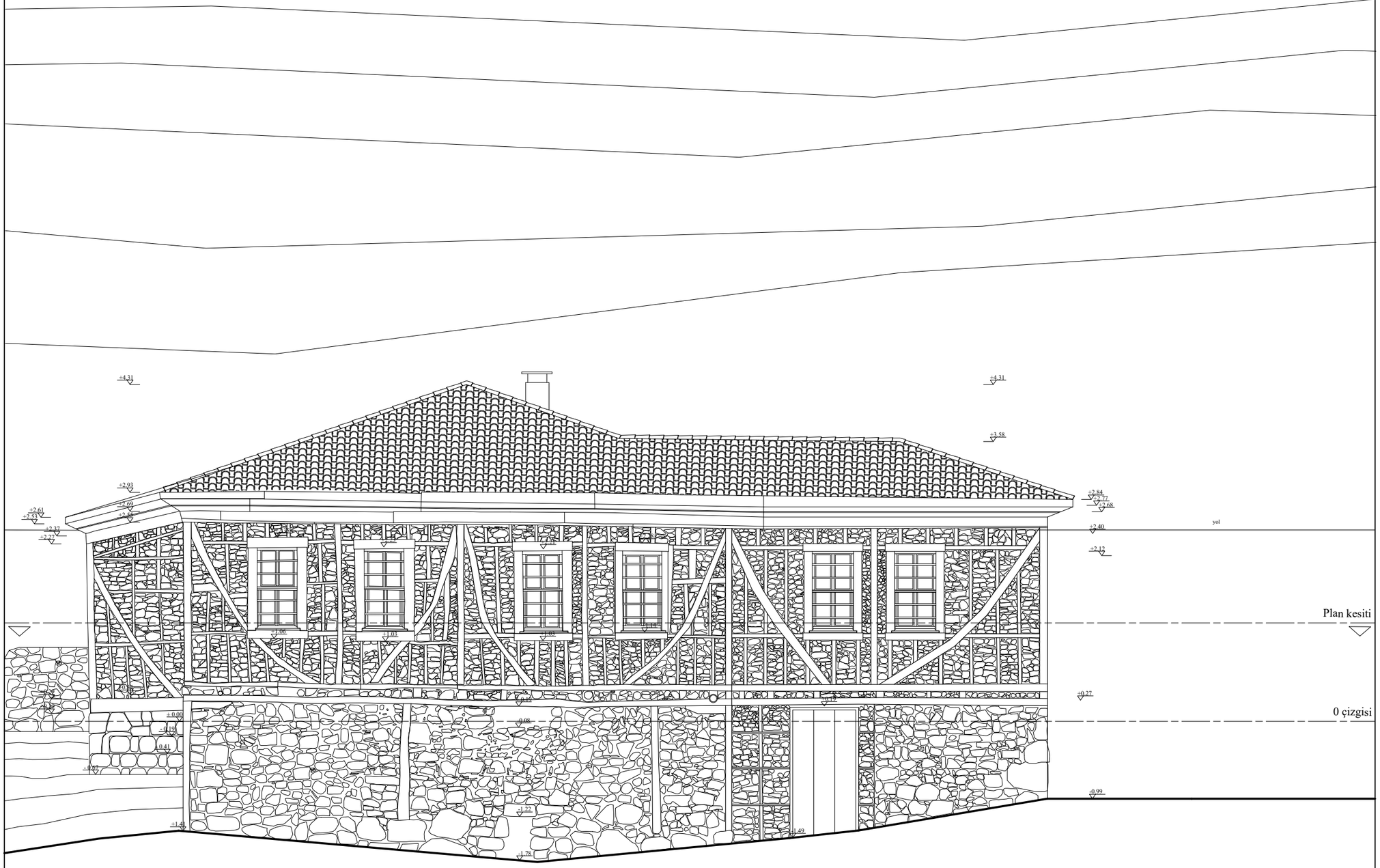
PAFTA NO: 72 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.72

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

KUZEYDOĞU CEPHESİ

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

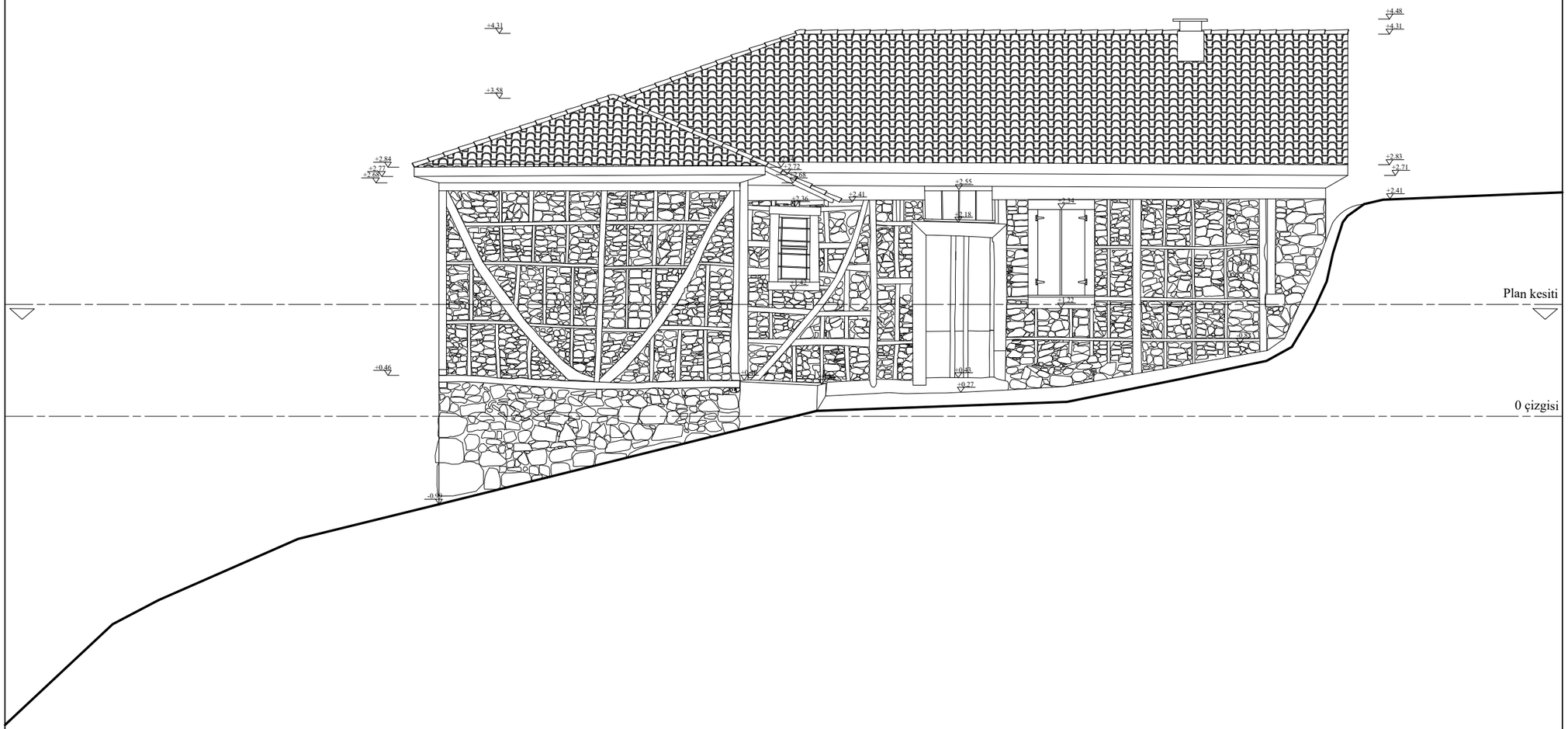
PAFTA NO: 73 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.73

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

KUZEYBATI CEPHESİ

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

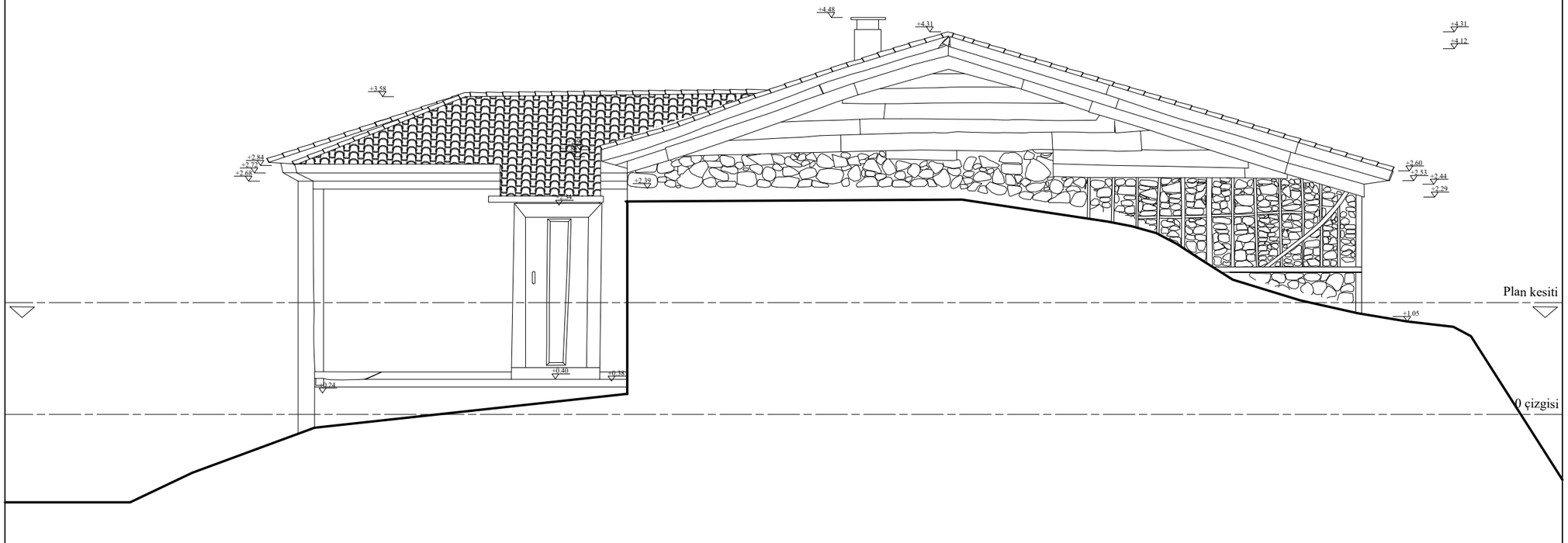
PAFTA NO: 74 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.74

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

GÜNEYBATI CEPHESİ

2. DÖNEM RESTİTÜSYON

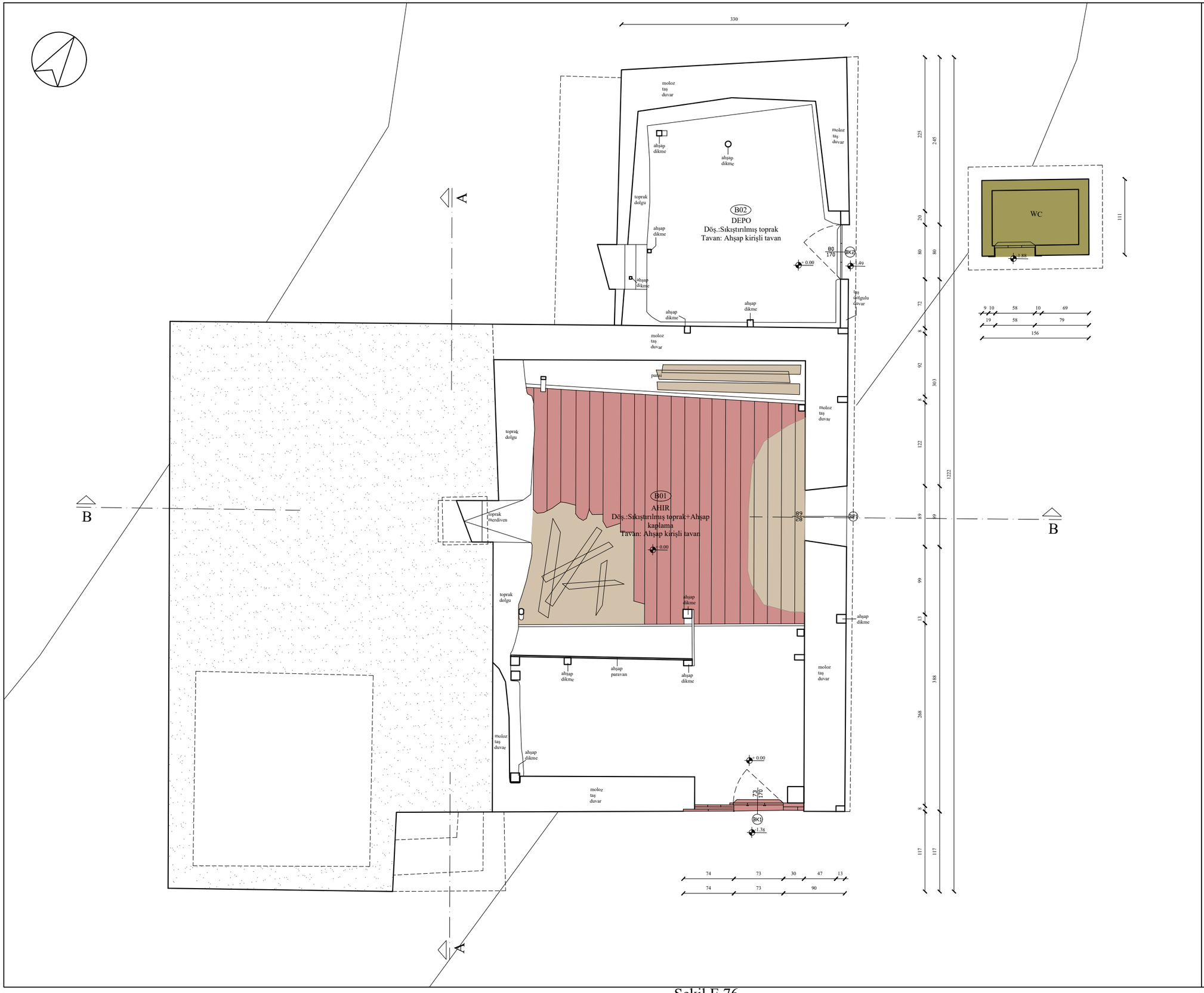
PAFTA NO: 75 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.75

Şekil E.76

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT PLANI

MÜDAHALE ANALİZİ

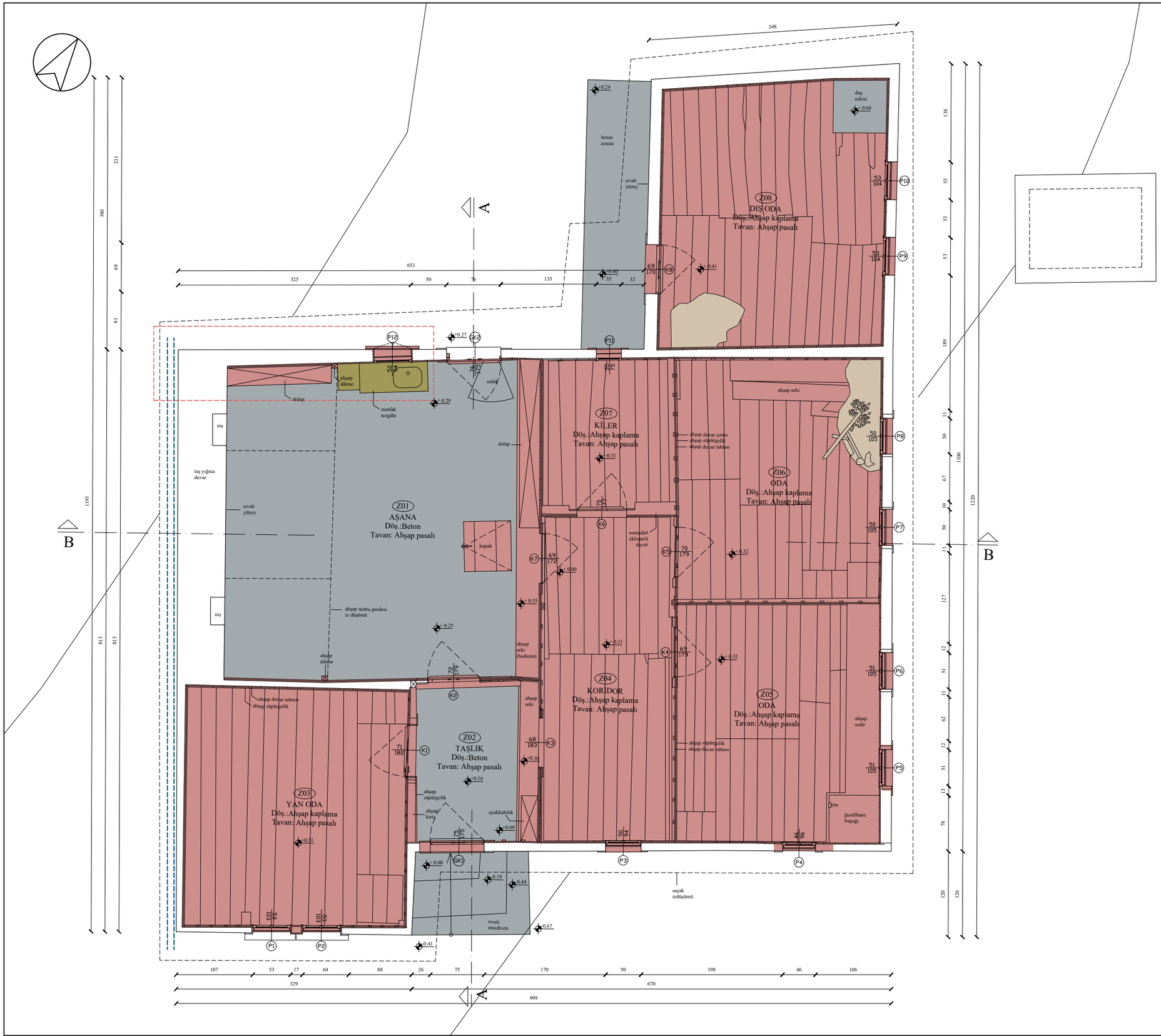
- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Bitki ve moloz temizliği
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

PAFTA NO: 76 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT PLANI

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması*, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Bitki ve moloz temizliği
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

* Bakımı yapılan iç mekânlardaki ahşap yüzeylerin (kapı, duvar, dolap, aşana perdesi) su bazlı, örtücü, ahşap boyası ile boyanması önerilmektedir.

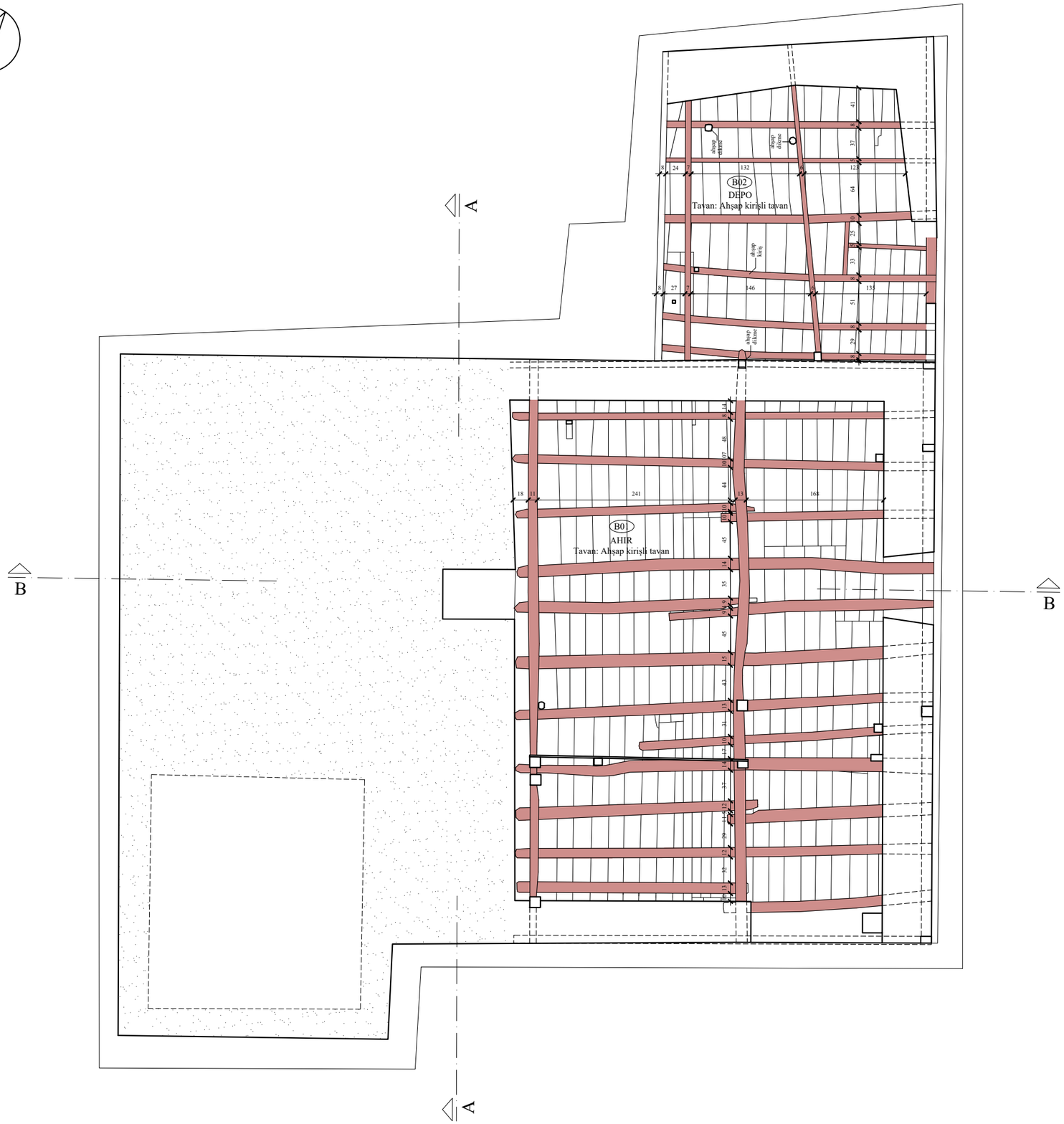
PAFTA NO: 77 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.77

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

BODRUM KAT TAVAN PLANI

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Bitki ve moloz temizliği
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

* Bakımı yapılan iç mekânlardaki ahşap yüzeylerin su bazlı, örtücü, ahşap boyası ile boyanması önerilmektedir.

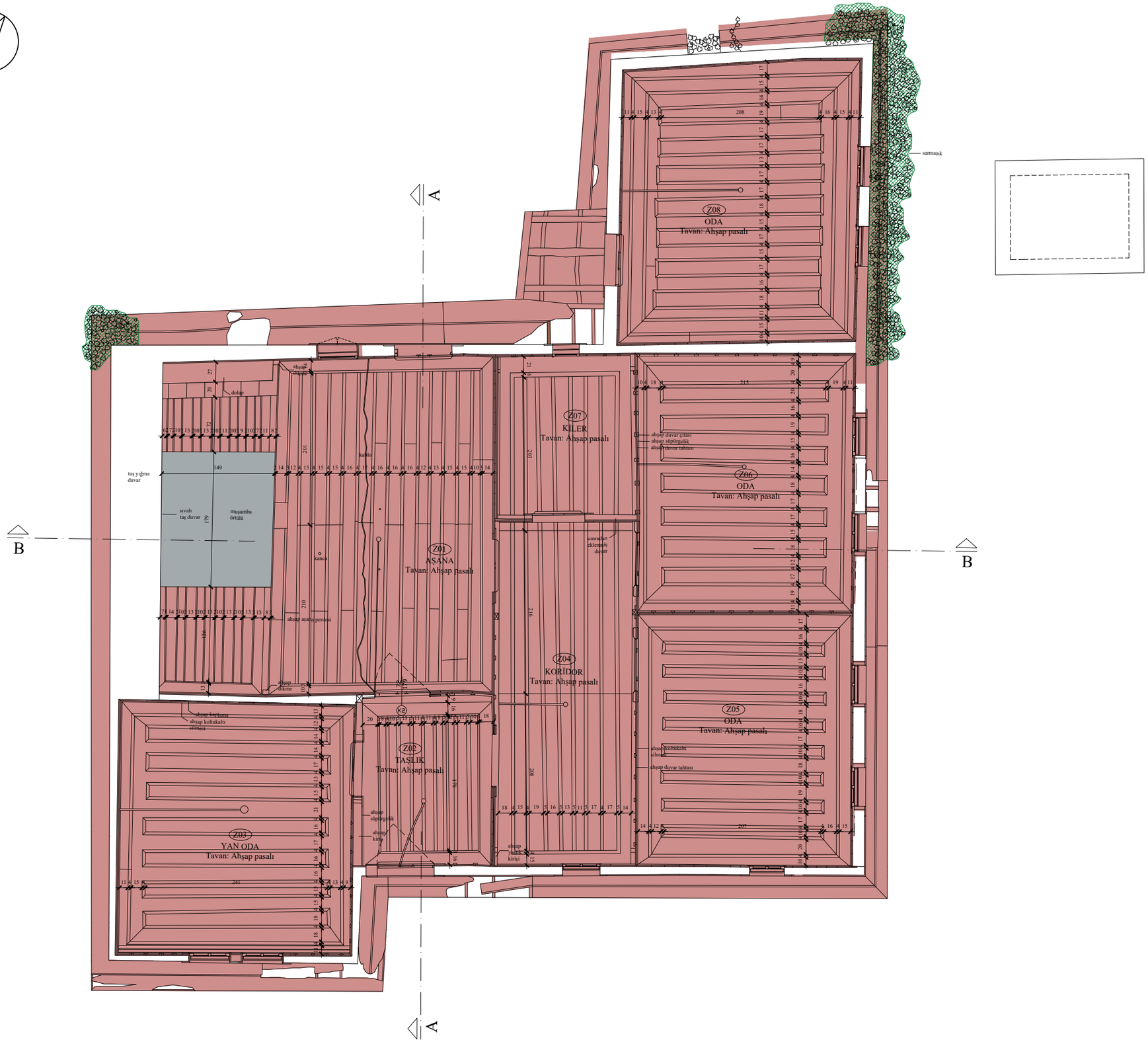
PAFTA NO: 78 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.78

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

ZEMİN KAT TAVAN PLANI

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Bitki ve moloz temizliği
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

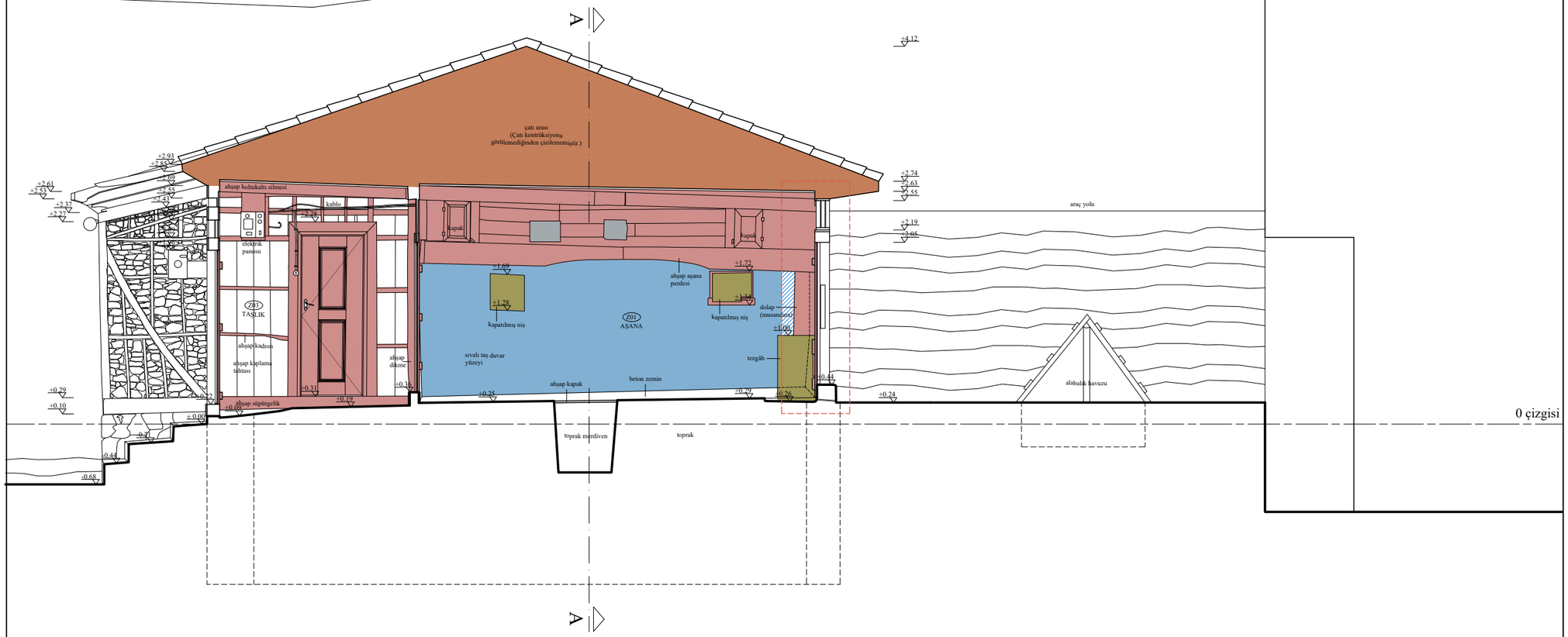
PAFTA NO: 79 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.79

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

A-A KESİTİ

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Taş yüzeylerin temizlenmesi ve derz yapılması
- Duvardaki boya ve sıvanın raspa edilmesi ve yeniden derzlemesinin yapılarak sıva ve boya uygulanması
- Çatı kontrüksiyonunun sağlamlaştırılması
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

* Bakımı yapılan iç mekânlardaki ahşap yüzeylerin su bazlı, örttücü, ahşap boyası ile boyanması önerilmektedir.

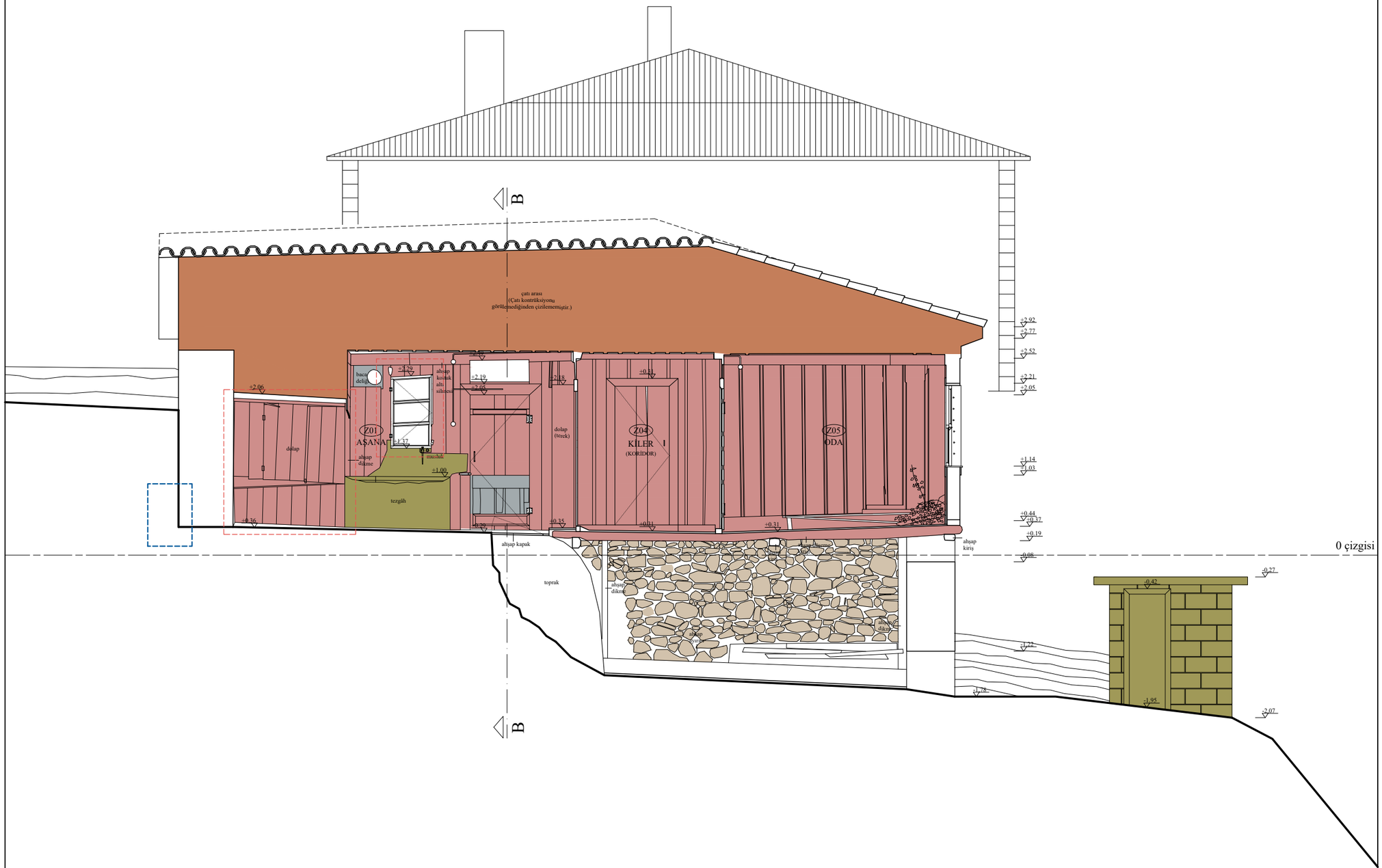
PAFTA NO: 80 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.80

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

B-B KESİTİ

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Taş yüzeylerin temizlenmesi ve derz yapılması
- Çatı kontrüksiyonunun sağlamlaştırılması
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

* Bakımı yapılan iç mekânlardaki ahşap yüzeylerin su bazlı, örtücü, ahşap boyası ile boyanması önerilmektedir.

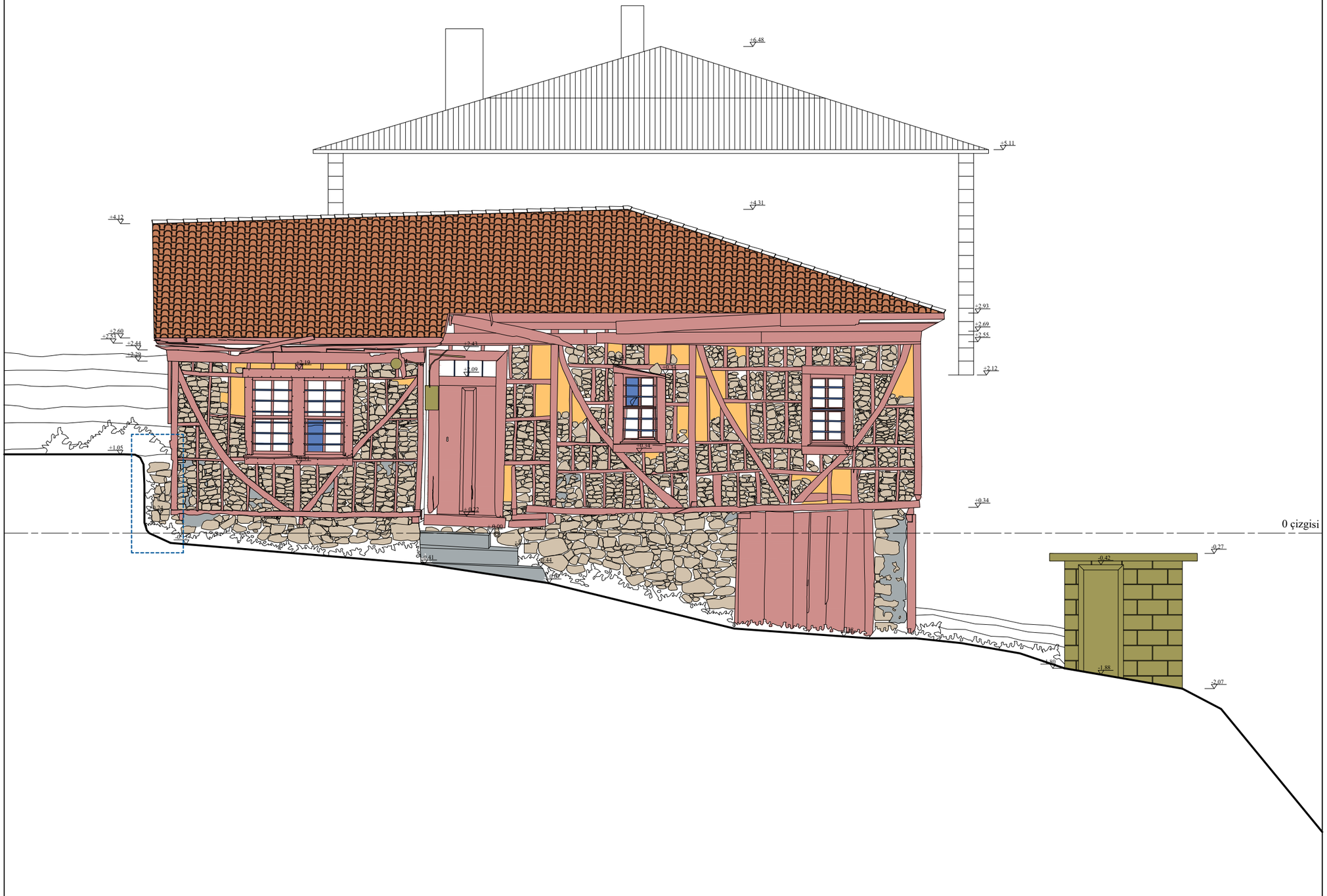
PAFTA NO: 81 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.81

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Cephe temizliği; Taş yüzeylerin ve bitkilerin temizlenmesi
- Taş dolgusu dökülmüş gözlerdeki dolgunun tamamlanması
- Çatı kiremitlerinin sağlamlaştırılması ve gerekli durumda aynı boyut ve malzeme ile yeniden üretimi
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

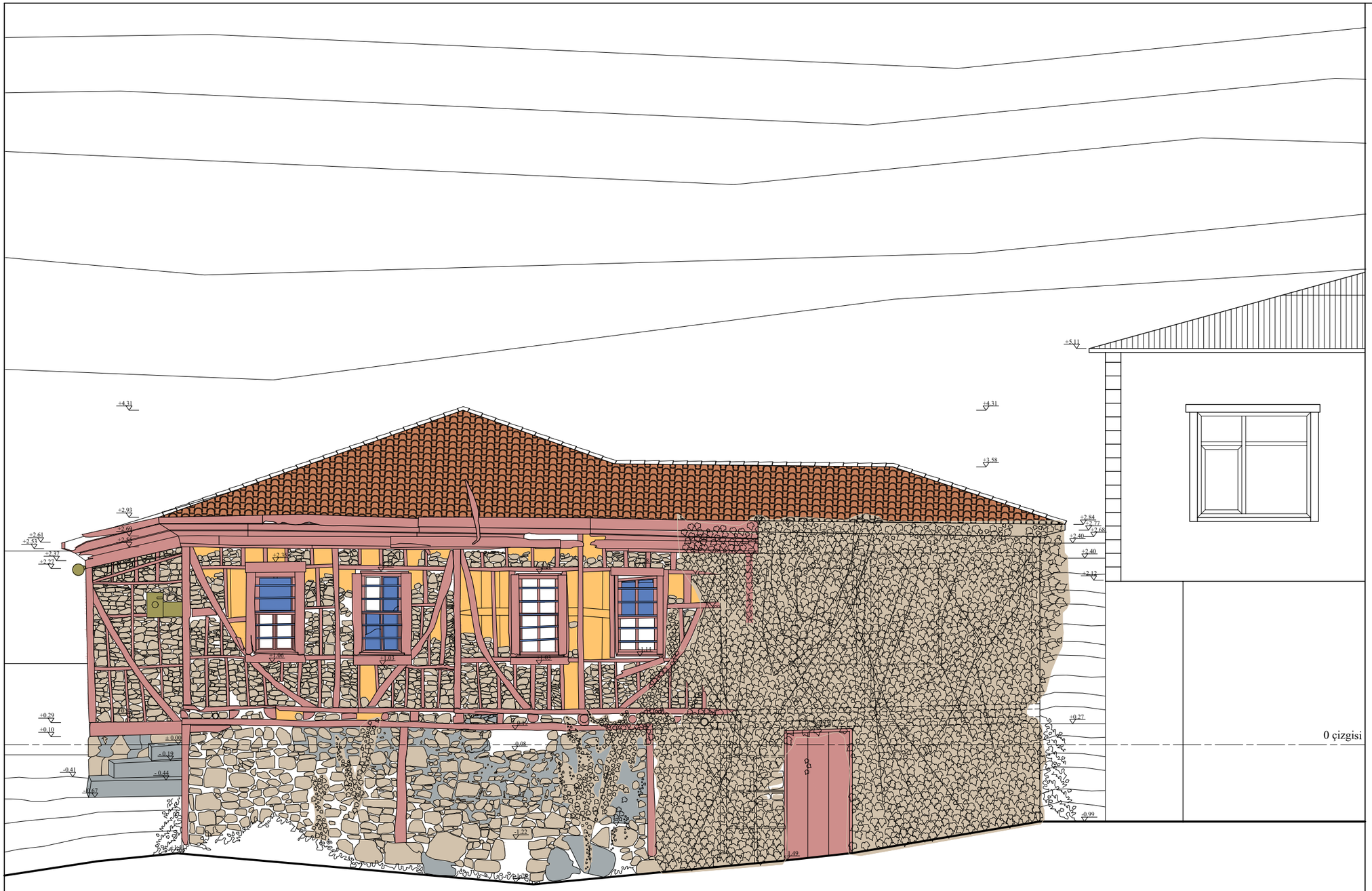
PAFTA NO: 82 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.82

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYDOĞU CEPHESİ

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Cephe temizliği; Taş yüzeylerin ve bitkilerin temizlenmesi
- Taş dolgusu dökülmüş gözlerdeki dolgunun tamamlanması
- Çatı kiremitlerinin sağlamlaştırılması ve gerekli durumda aynı boyut ve malzeme ile yeniden üretimi
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

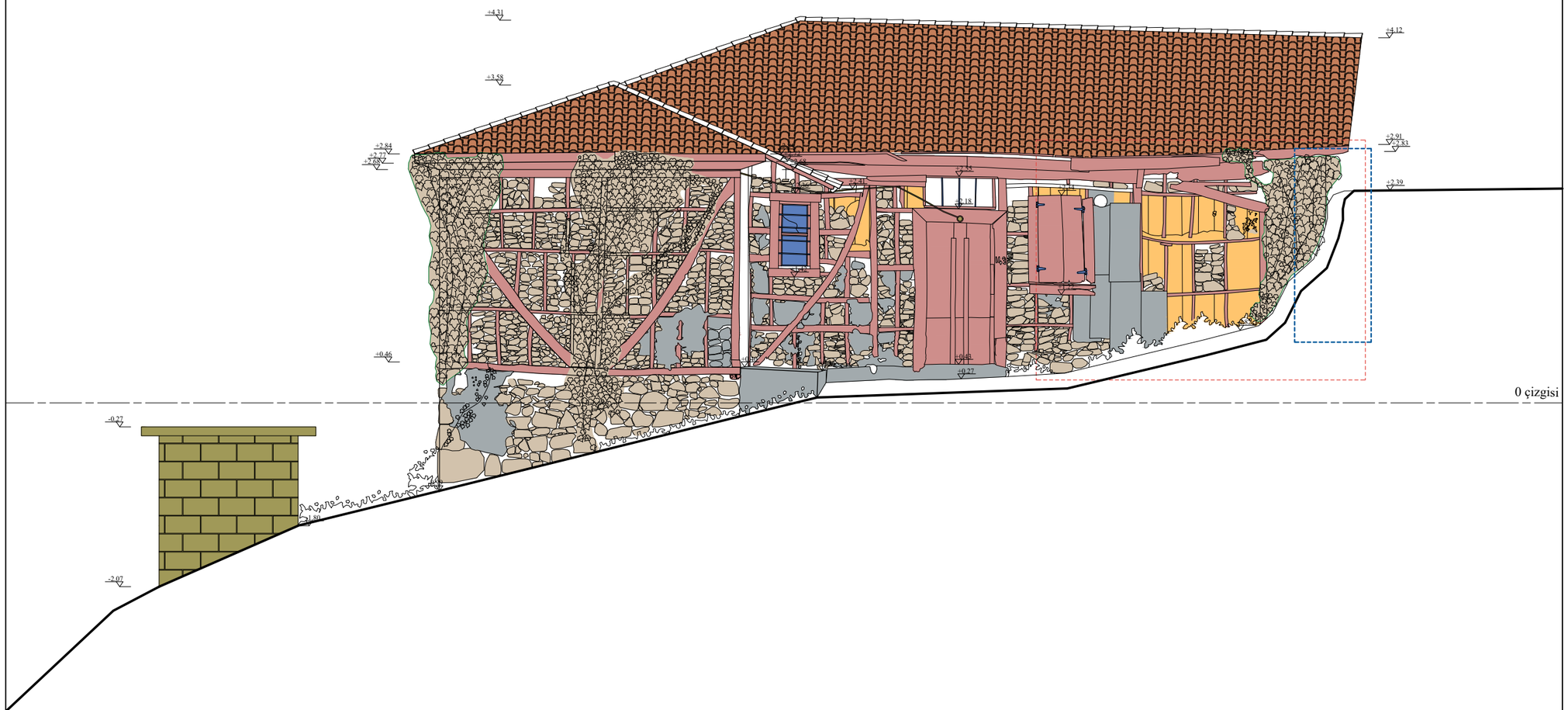
PAFTA NO: 83 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.83

Şekil E.84

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

KUZEYBATI CEPHESİ

MÜDAHALE ANALİZİ

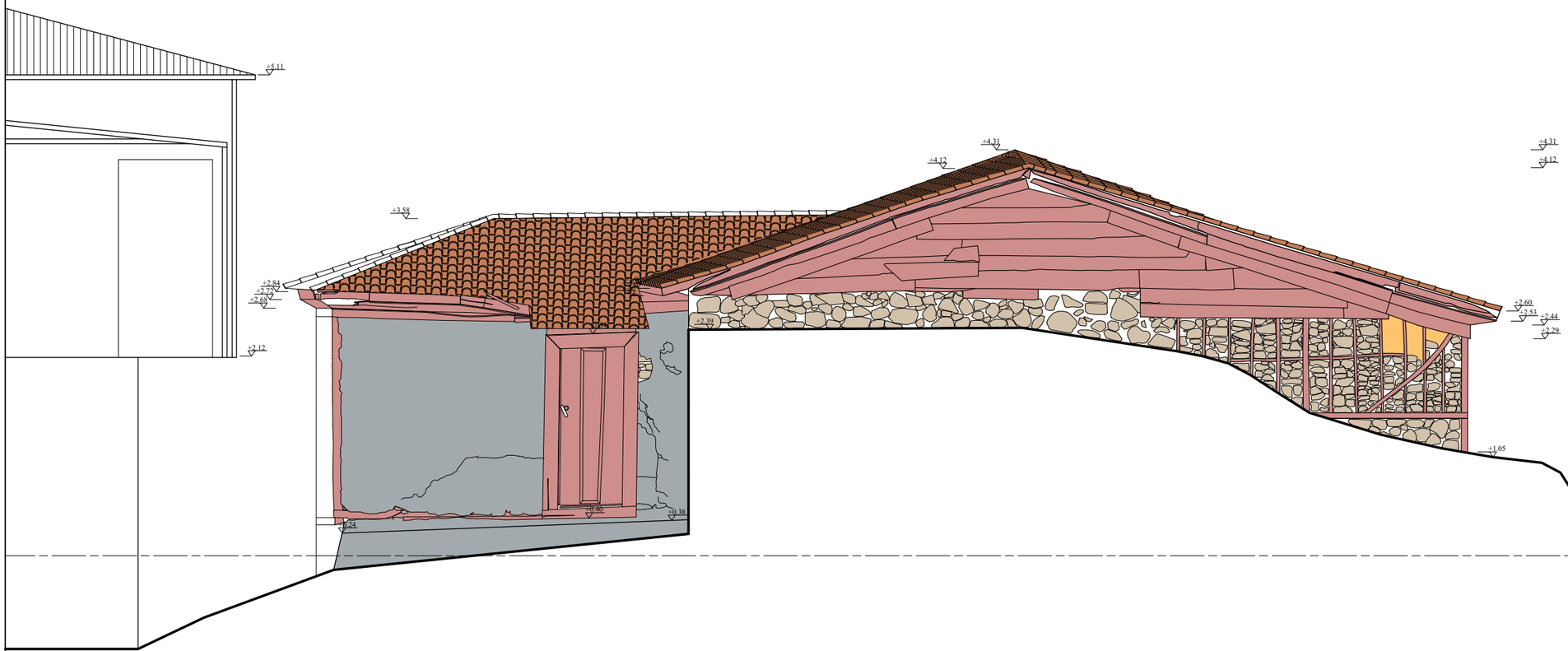
- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Cephe temizliği; Taş yüzeylerin ve bitkilerin temizlenmesi
- Taş dolgusu dökülmüş gözlerdeki dolgunun tamamlanması
- Çatı kiremitlerinin sağlamlaştırılması ve gerekli durumda aynı boyut ve malzeme ile yeniden üretimi
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması
- Drenaj: Zemin suyunu yapıdan uzaklaştırma

PAFTA NO: 84 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ■
RESTİTÜSYON □
RESTORASYON □

GÜNEYBATI CEPHESİ

MÜDAHALE ANALİZİ

- Ahşap malzemenin bakımının yapılması, mukavemetini kaybetmiş elemanların sağlamlaştırılması ve gerekli durumlarda aynı tür ağaç kullanılarak yeniden üretimi
- Niteliksiz onarım ve müdahalelerden arındırıma ve temizleme
- Niteliksiz eklerin kaldırılması ve gerekli yerlerde uygun malzeme ve boyutlarda çağdaş ek önerilmesi
- Eksik ve hasarlı elemanların özgün malzeme ile bütünlenmesi
- Cephe temizliği; Taş yüzeylerin ve bitkilerin temizlenmesi
- Taş dolgusu dökülmüş gözlerdeki dolgunun tamamlanması
- Çatı kiremitlerinin sağlamlaştırılması ve gerekli durumda aynı boyut ve malzeme ile yeniden üretimi
- Zeminin güçlendirilerek sehim ve düşeyden sapma olan kısımların onarılması

PAFTA NO: 85 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.85

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

VAZİYET PLANI

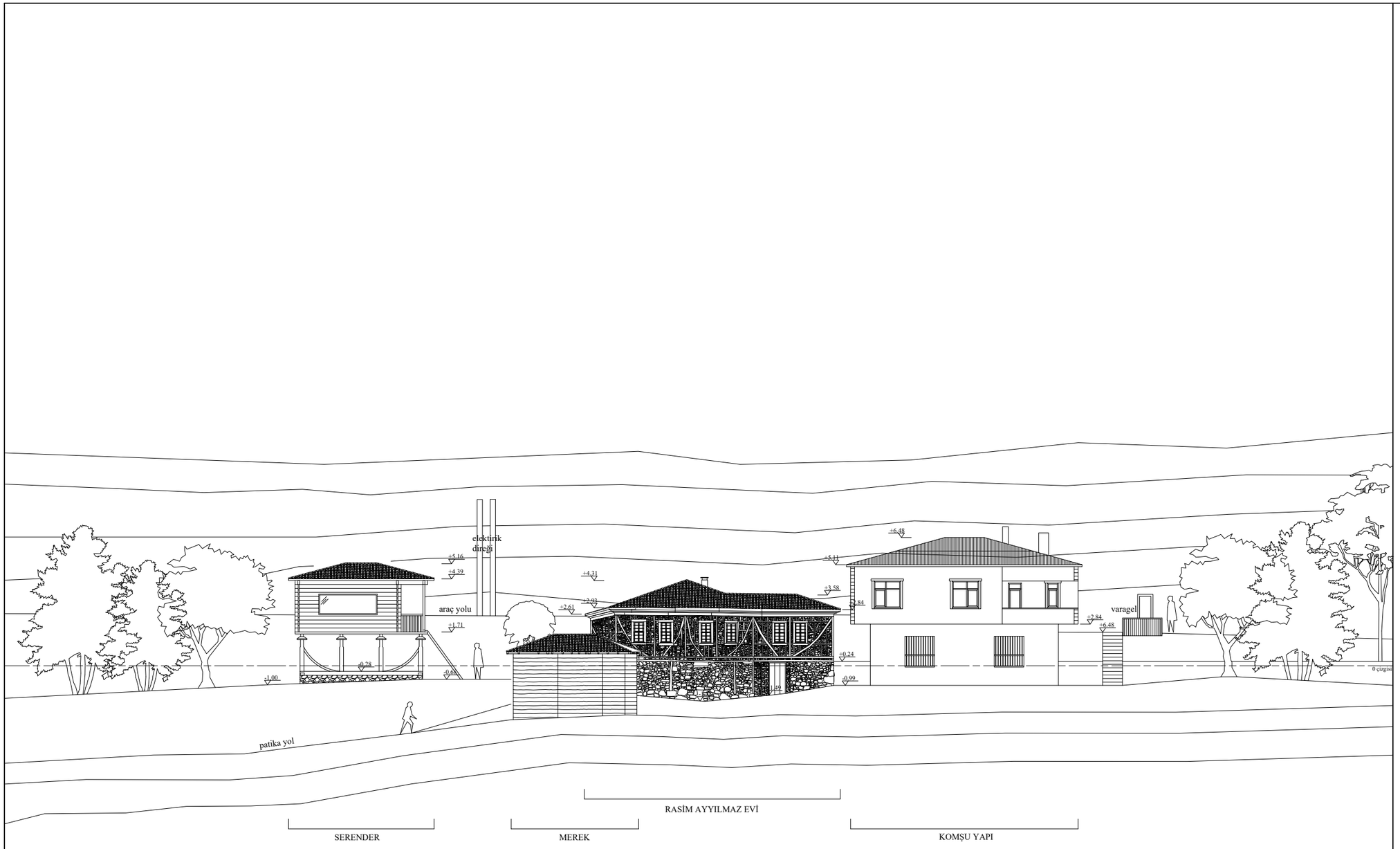
PAFTA NO: 86 | ÖLÇEK: 1/200

0 100 200 400 600 800 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.86

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

KUZEYDOĞU SİLÜETİ

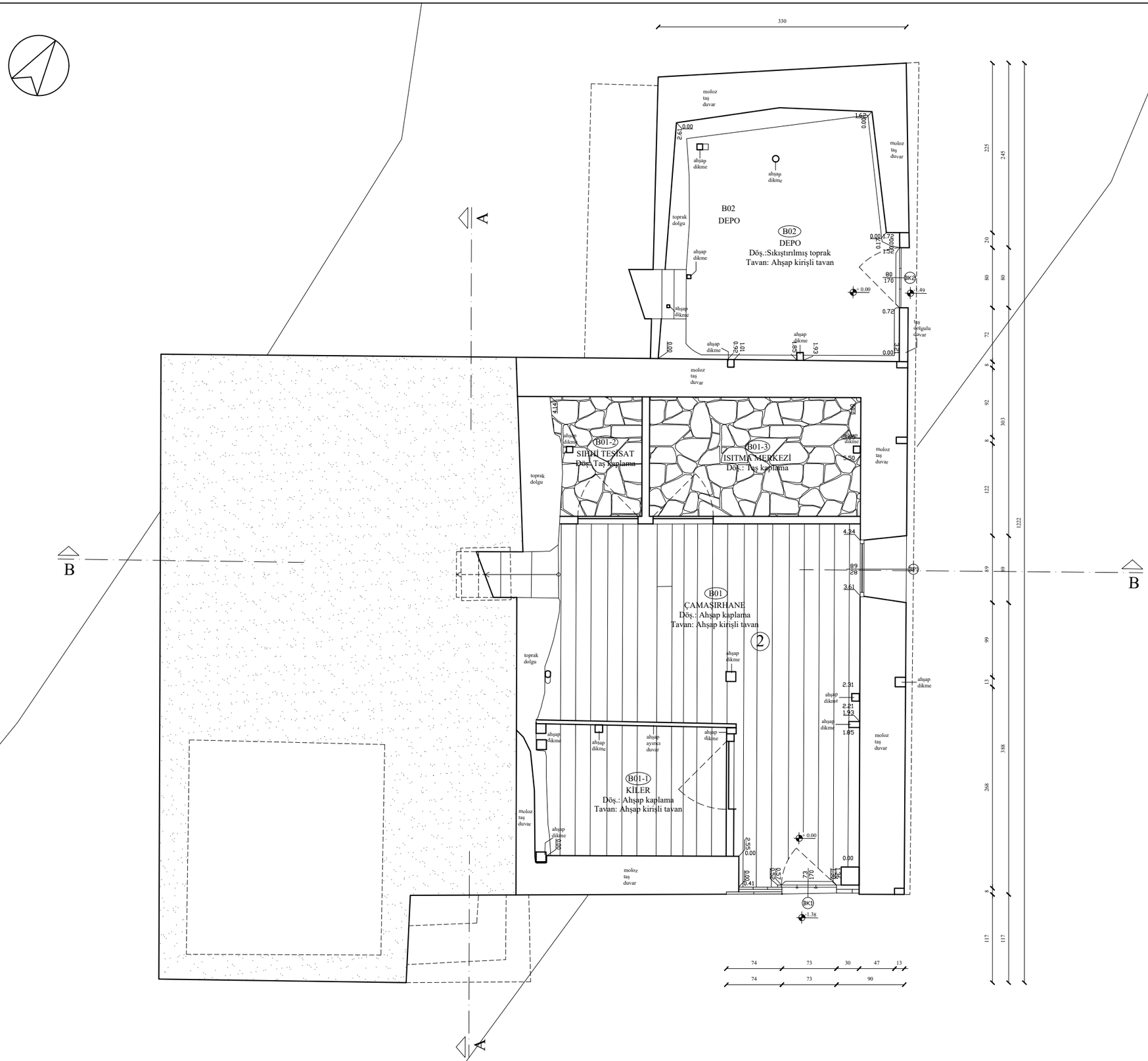
PAFTA NO: 87 | ÖLÇEK: 1/200

0 100 200 400 600 800 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.87

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

BODRUM KAT PLANI

PAFTA NO: 88 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.88

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

ZEMİN KAT PLANI

ÖNERİ 1

1. Mevcut ahşap kaplama üzerine serme yalıtım üzerine ısıya ve neme dayanıklı ahşap kaplama malzeme ile kaplama yapılacaktır.
2. Sıkıştırılmış toprak üzerine geotekstil yalıtım serilip sinek teli üzerine hazır kireç harcıyla sıva yapılacaktır. Sıva üzerine ahşap kadronlar yerleştirilerek kör döşeme yapılıp ahşap kaplama malzeme ile kaplama yapılacaktır.
3. Sıkıştırılmış toprak üzerine geotekstil yalıtım serilip sinek teli üzerine hazır kireç harcı yapılacaktır. Sıva üzerine taş kaplama yapılacaktır.

PAFTA NO: 89 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.89

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

ZEMİN KAT PLANI

ÖNERİ 2

① Mevcut ahşap kaplama üzerine serme yalıtım üzerine ısıya ve neme dayanıklı ahşap kaplama malzeme ile kaplama yapılacaktır.

② Sıkıştırılmış toprak üzerine geotekstil yalıtım serilip sinek teli üzerine hazır kireç harcıyla sıva yapılacaktır. Sıva üzerine ahşap kadronlar yerleştirilerek kör döşeme yapılıp ahşap kaplama malzeme ile kaplama yapılacaktır.

③ Sıkıştırılmış toprak üzerine geotekstil yalıtım serilip sinek teli üzerine hazır kireç harcı yapılacaktır. Sıva üzerine taş kaplama yapılacaktır.

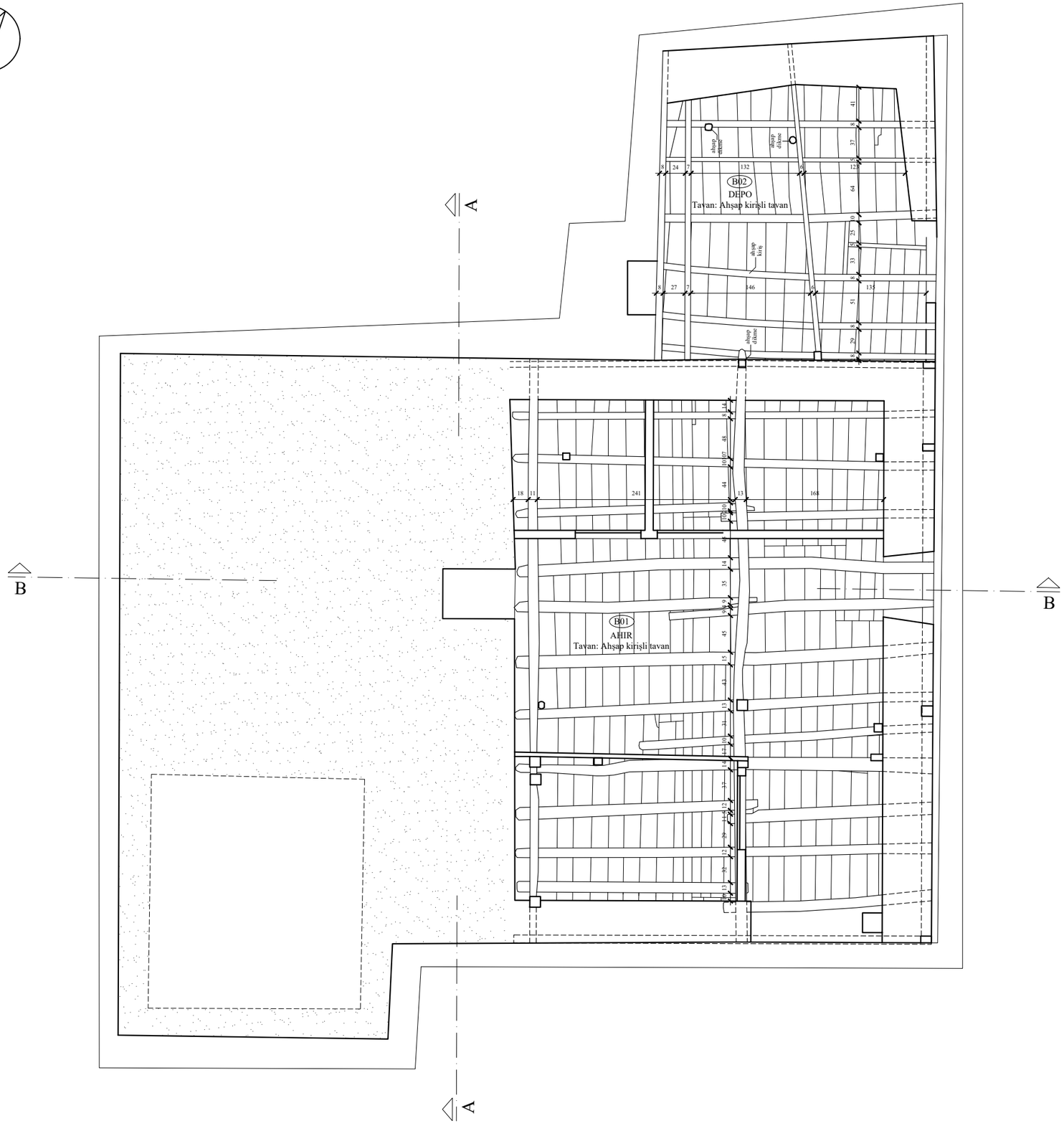
PAFTA NO: 90 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.90

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

BODRUM KAT TAVAN PLANI

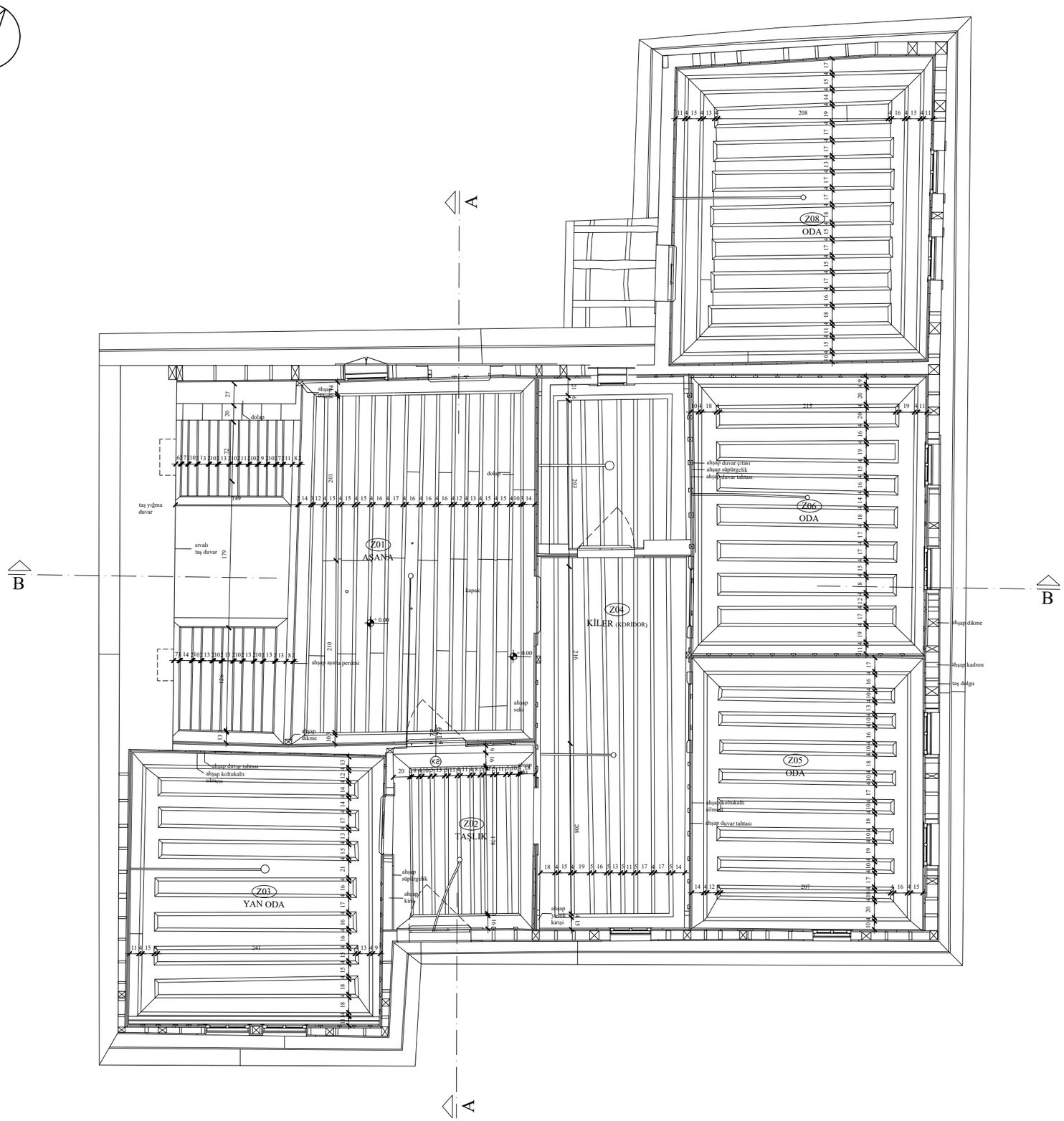
PAFTA NO: 91 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.91

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ■
RESTORASYON ☐

ZEMİN KAT TAVAN PLANI

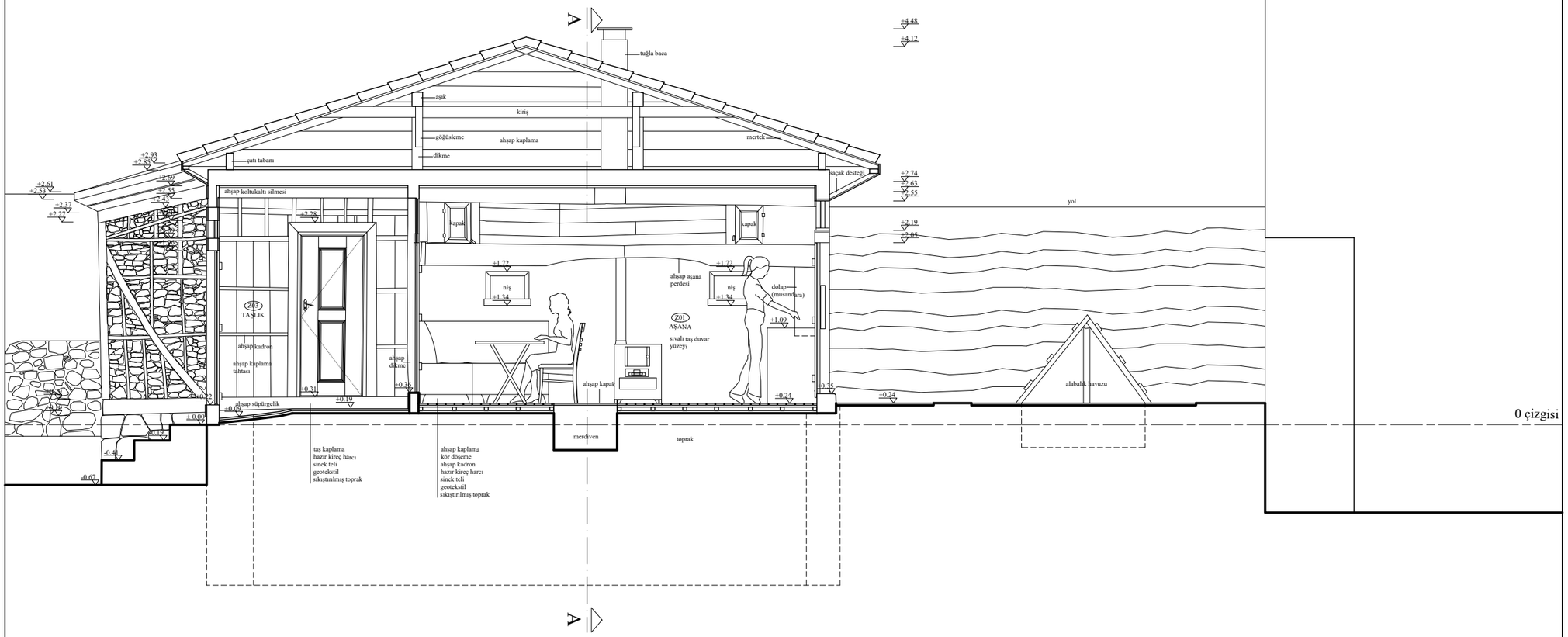
PAFTA NO: 92 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.92

Şekil E.93

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

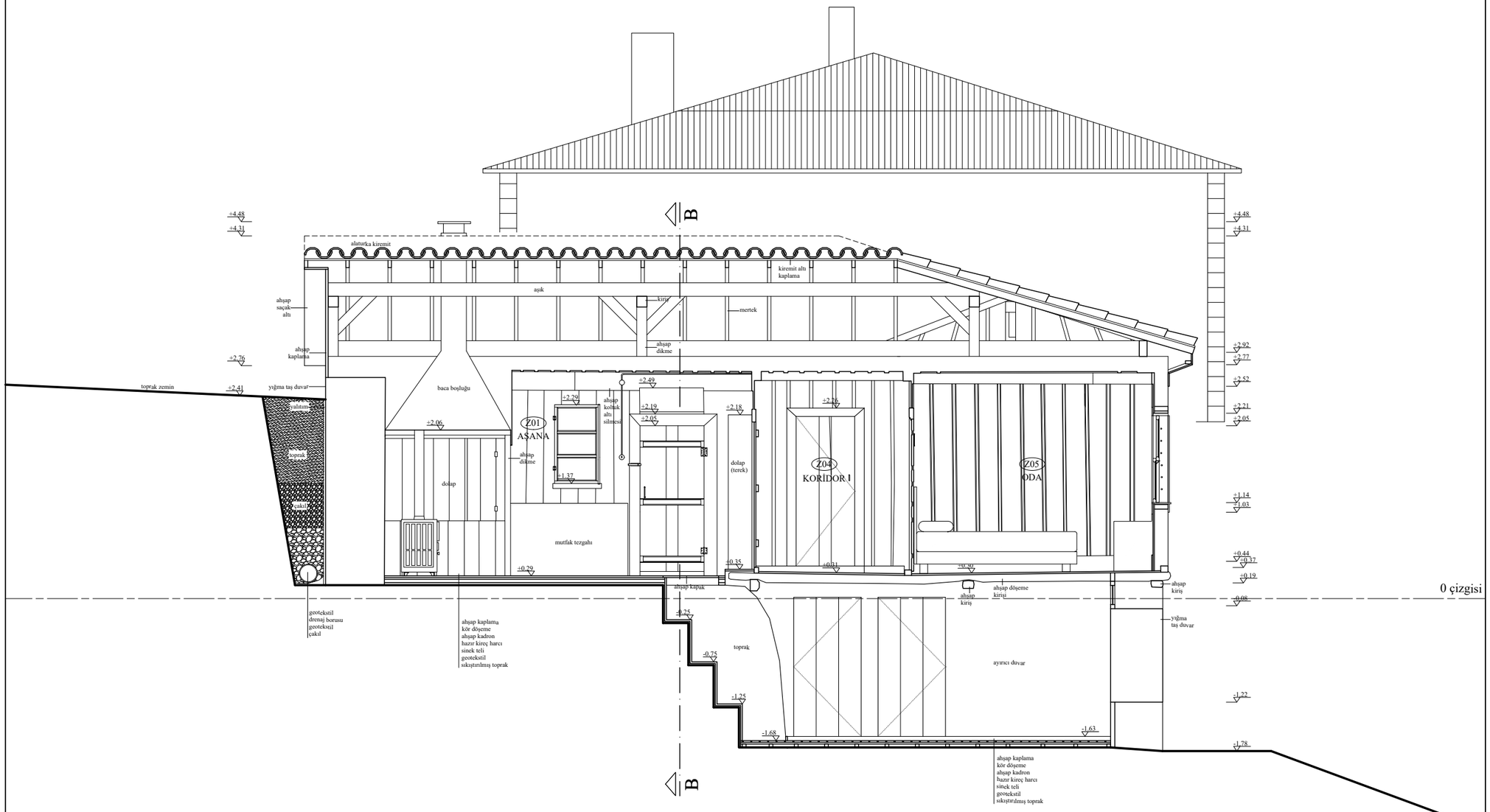
A-A KESİTİ

PAFTA NO: 93 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.94

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

B-B KESİTİ

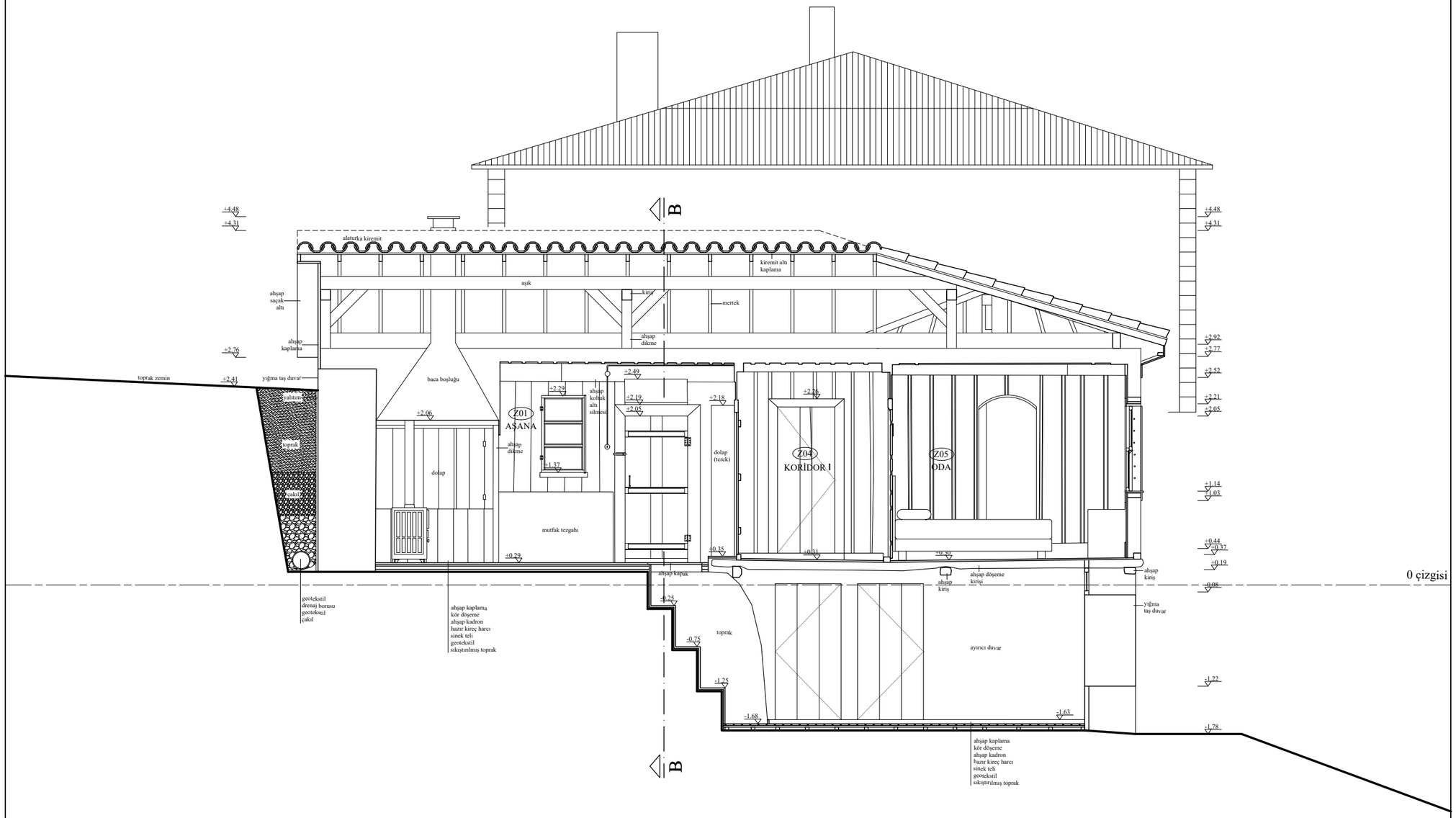
ÖNERİ 1

PAFTA NO: 94 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.95

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

B-B KESİTİ

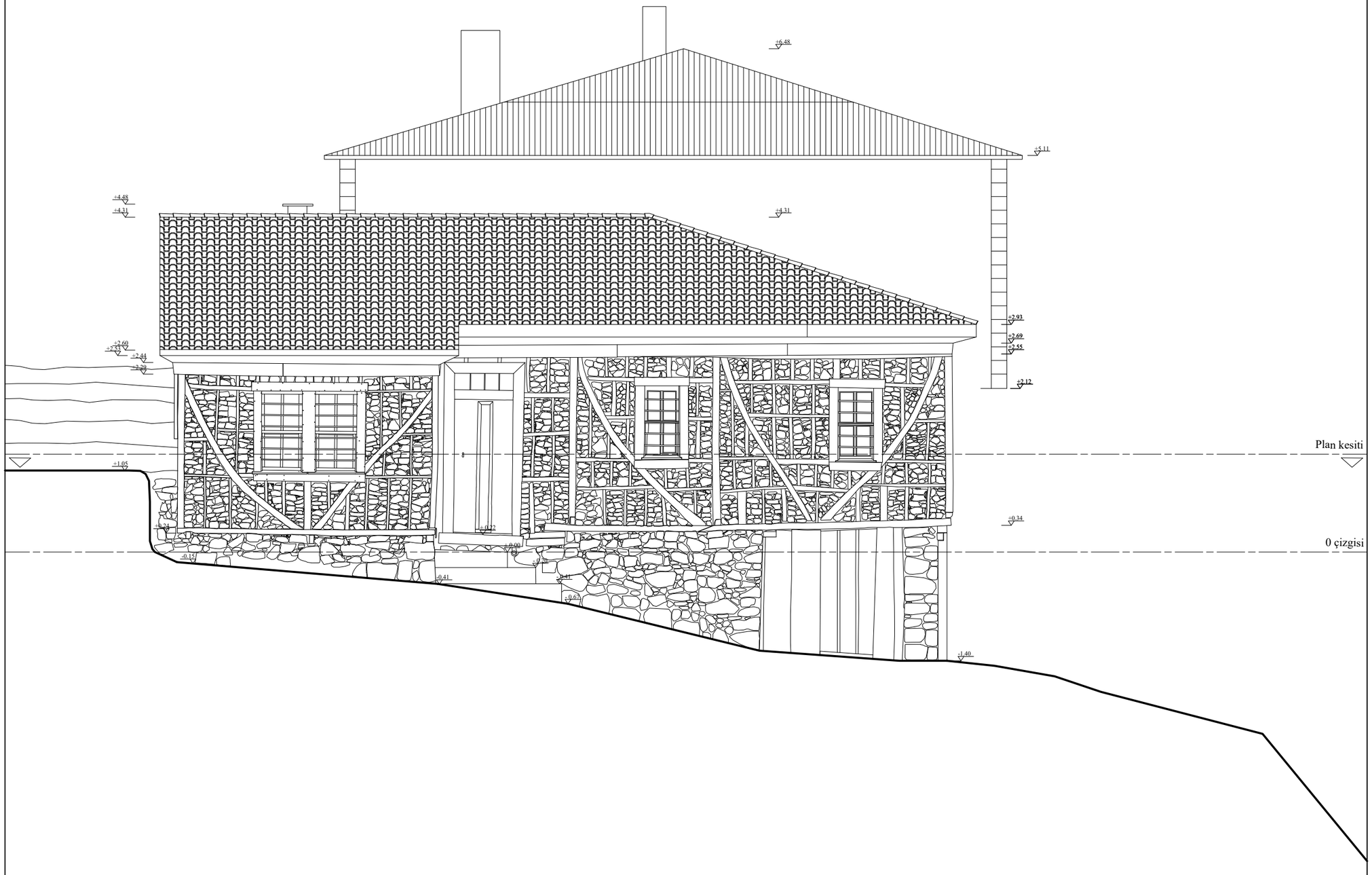
ÖNERİ 2

PAFTA NO: 95 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

GÜNEYDOĞU CEPHESİ

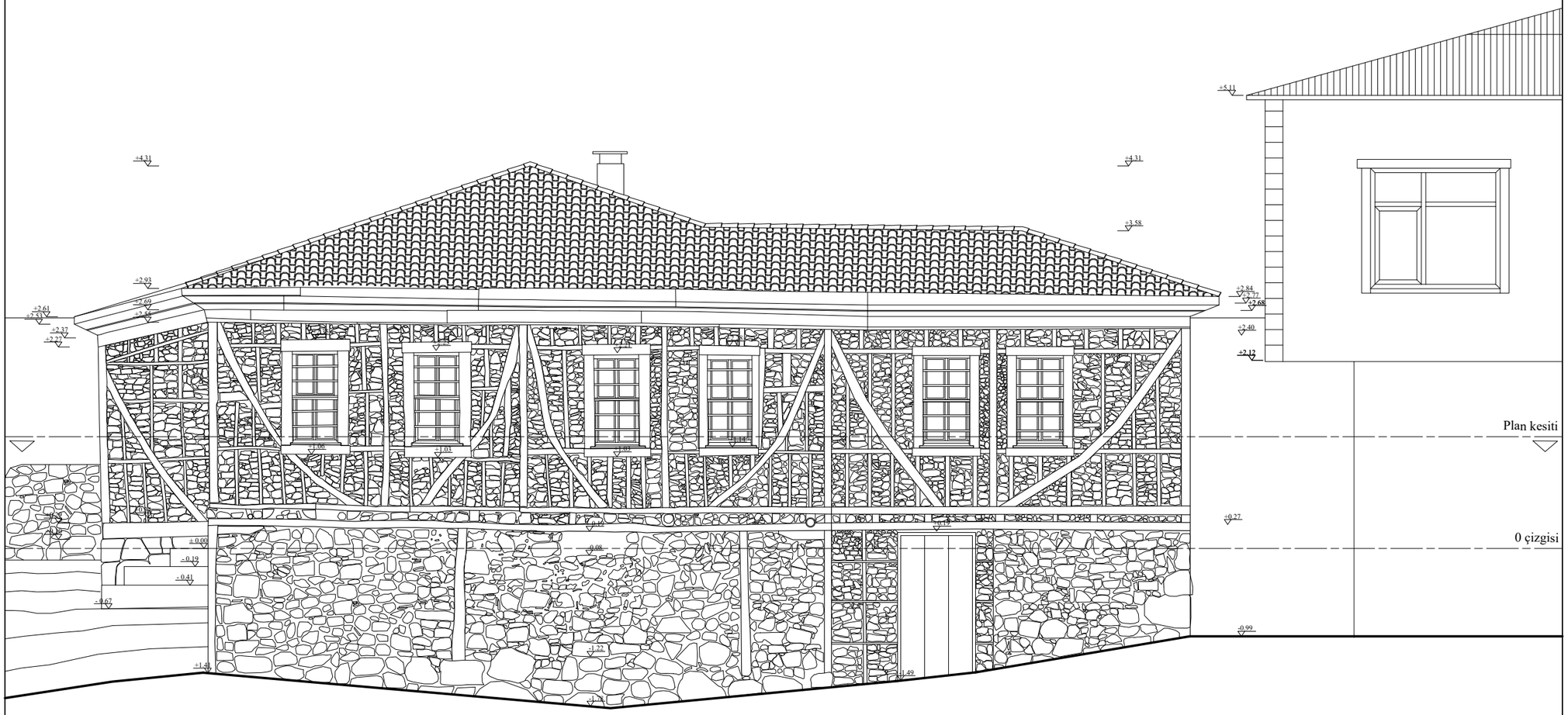
PAFTA NO: 96 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.96

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

KUZEYDOĞU CEPHESİ

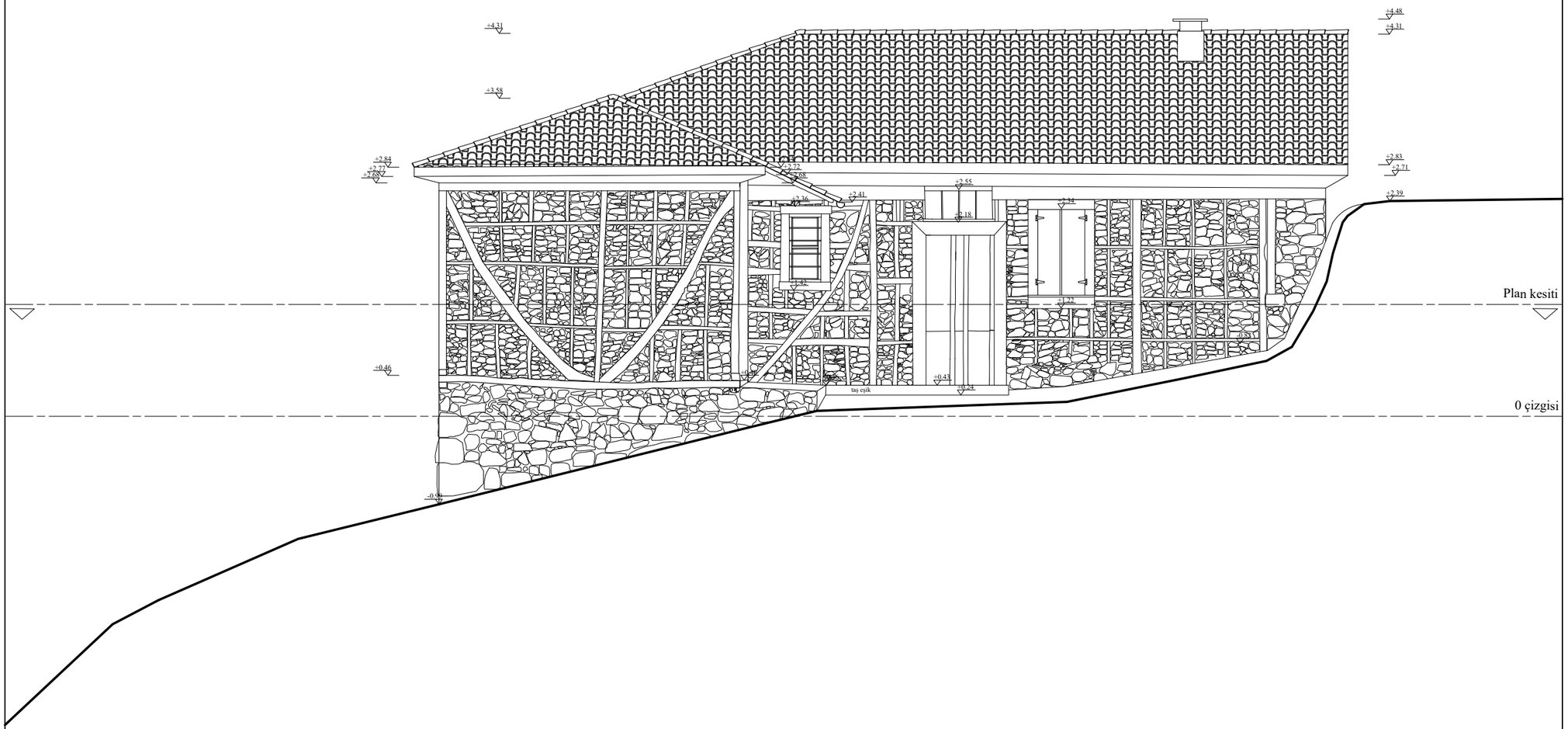
PAFTA NO: 97 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.97

T. C. FATİH SULTAN MEHMET
VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

KUZEYBATI CEPHESİ

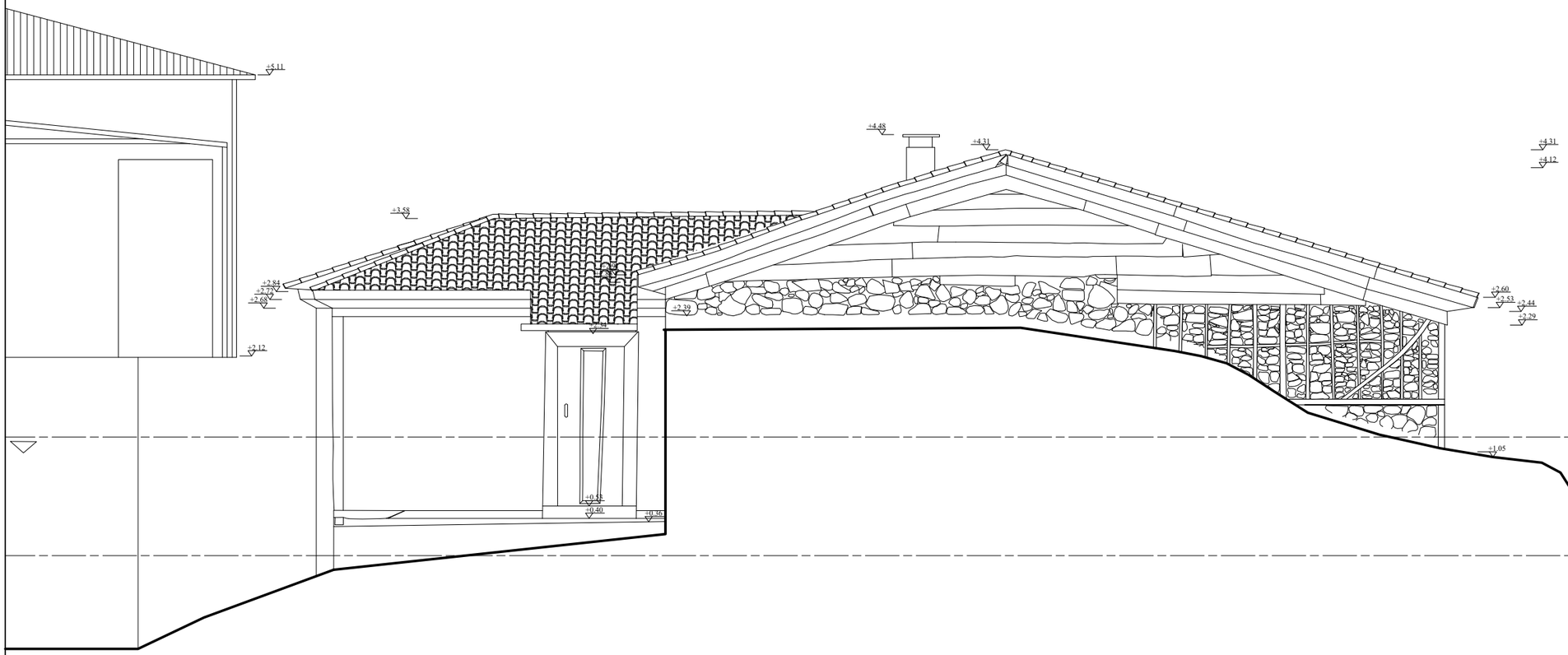
PAFTA NO: 98 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.98

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

GÜNEYBATI CEPHESİ

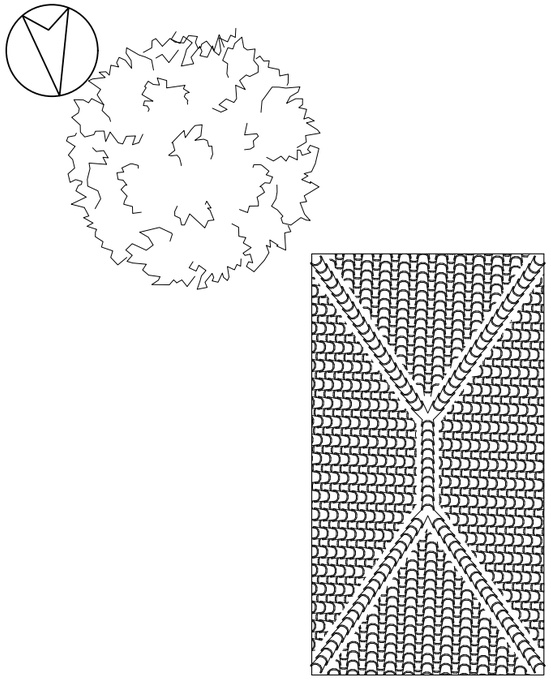
PAFTA NO: 99 | ÖLÇEK: 1/50

0 25 50 100 150 200 cm

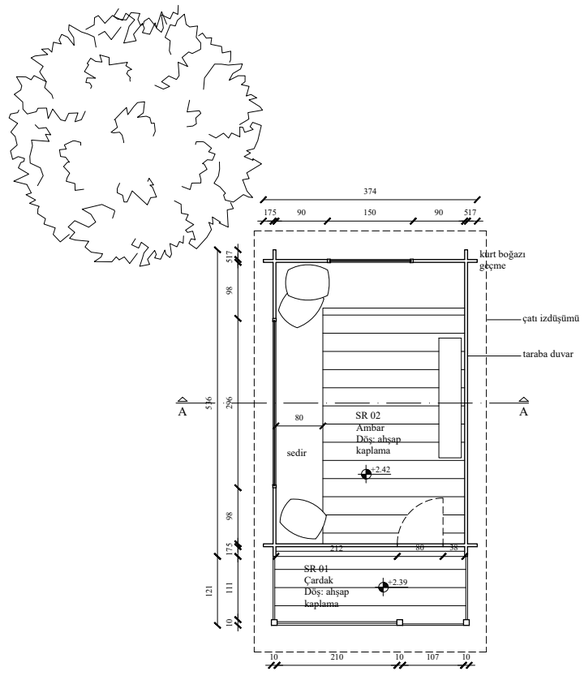
Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

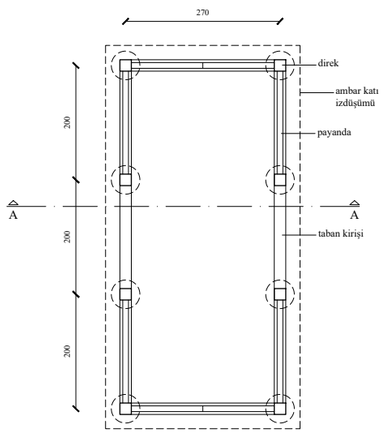
Şekil E.99

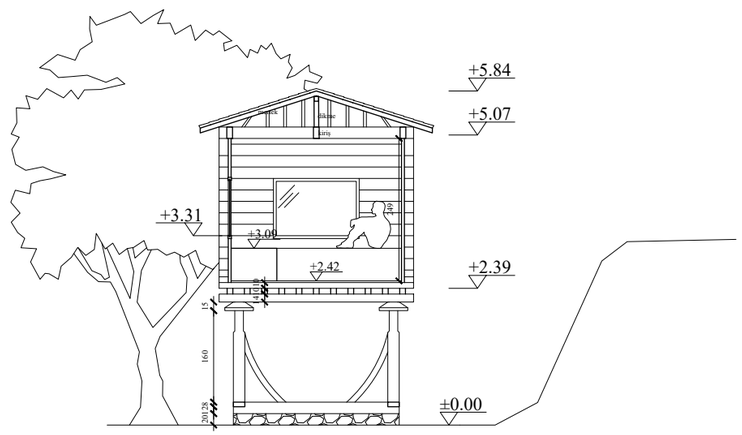
ÇATI PLAN GÖRÜNÜŞÜ

AMBAR KATI PLANI

ZEMİN KAT PLANI

A-A KESİTİ

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

SERENDER

PLAN VE KESİT

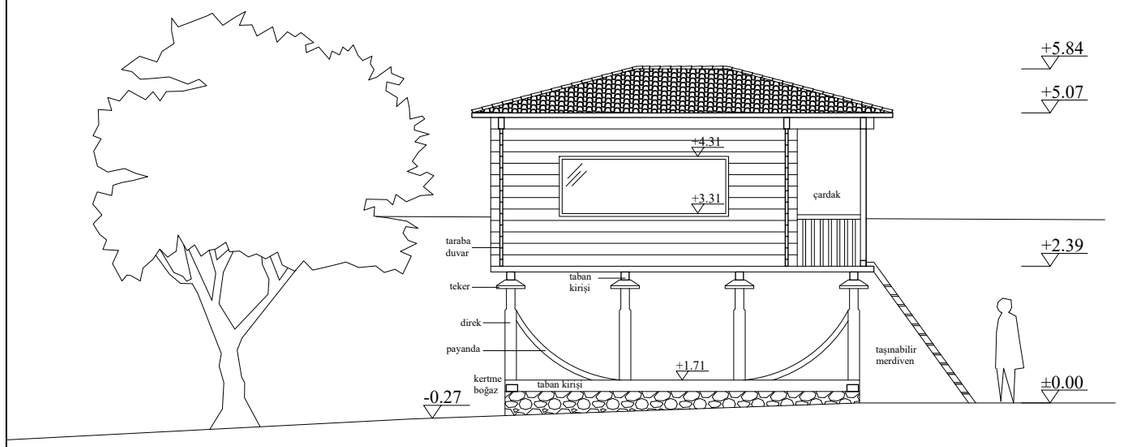
PAFTA NO: 100 | ÖLÇEK: 1/100

0 50 100 200 300 400 cm

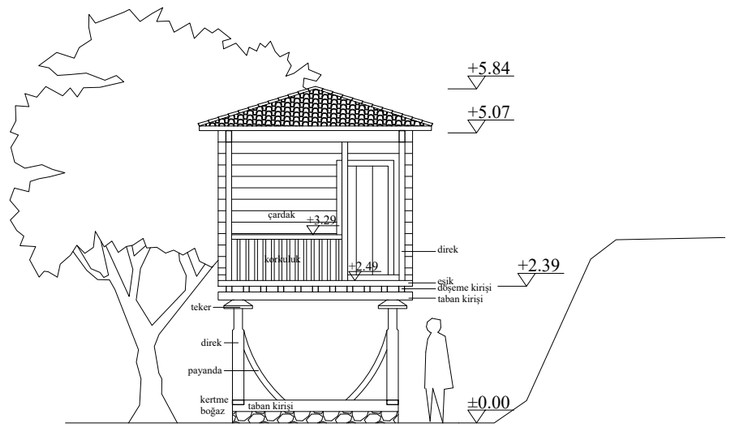
Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

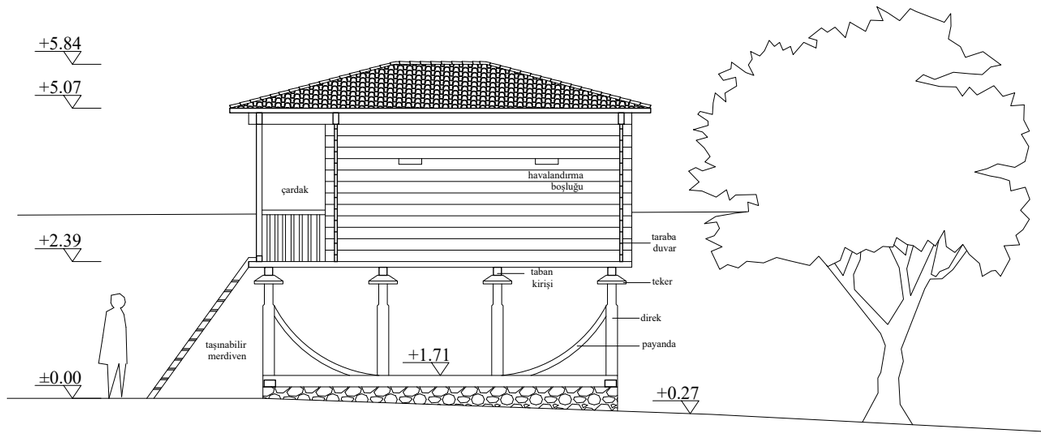
Şekil E.100

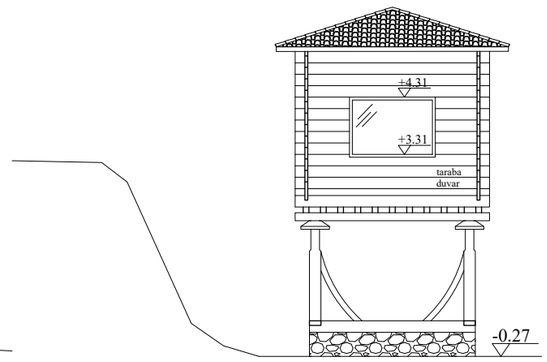
DOĞU CEPHESİ

KUZEY CEPHESİ

BATI CEPHESİ

GÜNEY CEPHESİ

T. C. FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
MİMARİ KORUMA VE RESTORASYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

TRABZON İLİ VAKFIKEBİR İLÇESİ
TARLACIK MAHALLESİ
RASİM AYYILMAZ EVİ
KORUMA PROJESİ

İL: TRABZON
İLÇE: VAKFIKEBİR
MAHALLE: TARLACIK
ADA: 134
PARSEL: 14

RÖLÖVE ☐
RESTİTÜSYON ☐
RESTORASYON ■

SERENDER

CEPHELER

PAFTA NO: 101 | ÖLÇEK: 1/100

0 50 100 200 300 400 cm

Danışman : Doç. Dr. Mine ESMER
Hazırlayan : Zübeyde KAAN

Tarih : Temmuz, 2020

Şekil E.101

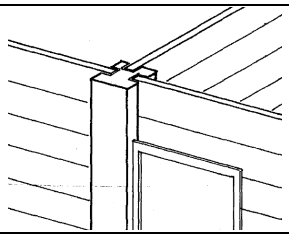
EK F

Sözlük, çalışma sırasında ev halkından öğrenilen yöreye özgü kelimeler ve literatür çalışması sırasında Doğu Karadeniz kırsal mimarisine özgü kelimelerin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuştur.

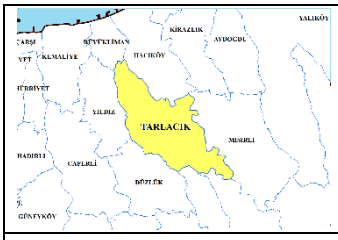
Tablo F. 1 Sözlük.

	aşana: aşhane, yemeğin pişirildiği mekân.
	aşana perdesi/kemer: açıkta yanan ateşin dumanının evin içine dağılmasını önlemek amacıyla yapılan eleman.
	badama:aşanadan koridora geçişteki geniş ahşap eşik.
	çakatura: dolma duvarın üzerinin bağdadi çıtaları çakılarak sıvanması tekniği.
	fırçıktı: gübrenin dışarıya atıldığı boşluk.
	harman: toplanan fındığın serilerek kurutulduğu açık alan.

Tablo F. 2 (devam) Sözlük.

	merek: eşya, saman vb. depolamak amacıyla yapılan depolama yapısı.
	musandıra/musandara: dolap.
	pansi: hayvanların yeminin konulduğu bölünmüş yer.
	serender/serander: yiyeceklerin muhafazası için yerden yükseltilerek yapılan yöreye özgü mimari.
	suluk: el yıkama, abdest, yıkanma gibi işlemlerin yapıldığı mekân yahut oluk.
	taraba: ahşap dolma duvar. ***Şekil:*** *Sümerkan, 1990, s. 70.*
	terek/derik: mutfak araç gereçlerinin konulduğu açık raf sistemli dolap, tabak dolabı.

Tablo F. 3 (devam) Sözlük.

	Terleta: Tarlacık
	varagel: ev ile fındıklık arasında çuval, sepet ve ürünün taşınması için kurulan teleferik benzeri sistem

Yöreye özgü bazı hayvan isimleri

anavala: köstebek

zizil: solucan

handoşura: kirpi

işkebit: yaban arısı

ivez/mumul: ince sinek

kohle: salyangoz

vindo: büyük kara sinek

Yörede kullanılan ay isimleri

1. Kalandar: Ocak

2. Kücük: Şubat

3. Mart: Mart

4. April: Nisan

5. Mayıs: Mayıs

6. Kiraz Ayı: Haziran

7. Orak Ayı: Temmuz

8. Ağustos: Ağustos

9. İstvarit: Eylül

10. Limoser: Ekim

11. Tirona: Kasım

12. İstiyana: Aralık